

1

ਆਪਣੀ
ਨਾਨੀ
ਲਾਭੀ
ਤੇ
ਮਾਤਾ
ਰਤਨ ਕੌਰ
ਦੇ
ਨਾਂ

ਸਿਰਲੇਖ ਸੂਚੀ

ਸੁਭ ਇੱਛਾ
ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਾਰੇ
ਧਰਮੀ ਮਾਧੇ
ਵੀਰਾ ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਤੁਰਿਆ
ਸੁਹਣਾ ਕੌਤ ਹੋਵੇ
ਸੌਂਕਣ ਗੁੱਤੋਂ ਫੜ ਲਈ
ਯਾਰੀ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਣੀ
ਨੌਕਰ ਪਰਦੇਸੀ
ਲੋਕ ਨਾਇਕ
ਜ਼ਮਾਨਾ ਬਲੀਆਂ ਦਾ
ਨੂੰਹ ਸੱਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ
ਦੇਰ ਭਾਵੇਂ ਮੱਝ ਚੁੰਘ ਜਾਏ
ਛੇੜ ਛਾੜ
ਸੁਹਾਗ
ਘੋੜੀਆਂ

ਸੁਭ ਇੱਛਾ

ਨਿੱਕੇ ਹੁੰਦਿਆ ਇਕ ਟੱਪਾ ਸੁਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਂ ।
ਛੱਡ ਕੇ ਦੇਸ ਦੁਆਬਾ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰਸੇਂਗੀ ।

‘ਆਪੂੰ’ ਦੁਆਬੇ ਦਾ ਜੰਮ-ਪਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਦੋਂ ਇਹ ਟੱਪਾ ਸੁਣਕੇ ‘ਦੇਸ ਦੁਆਬਾ’ ਦੂਰ-ਪਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਲਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਇਥੋਂ ਦੇ ਅੰਬਾਂ ਦੇ ਬਾਗਾਂ ਦਾ ਰੋਮਾਂਸ ਮਨ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ‘ਦੁਆਬਾ’ ਦੇਖਣ ਦੀ ਰੀਝ ਅੰਦਰੋਂ-ਅੰਦਰੀ ਕਰਵਾਟਾਂ ਲੈਂਦੀ ਸੀ । ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਟਾਂਡਾ, ਉੜਮੁੜ, ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਜਲੰਧਰ, ਫਗਵਾੜਾ, ਗੁਰਾਇਆ ਤੇ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਕੁਝ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਰੋਮਾਂਸ ਕਾਫੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ‘ਦੁਆਬਾ’ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ‘ਮਾਲਵੇ’ ਨਾਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੱਖਰਾ ਖਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਉਥੇ ਕੋਈ ਅੰਬਾਂ ਦੇ ਅਨੋਖੇ ਬਾਗ ਨਹੀਂ । ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਟੱਪੇ ਵਿਚ ‘ਦੇਸ’ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਮੁਲਕ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕ ਦੇਸ (Cultural Space) ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ । ਡਾ : ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੋਕ-ਗੀਤ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ‘ਦੇਸ ਦੁਆਬਾ’ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦੁਆਬੇ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਰਸੀਆਂ ਅੰਬੀਆਂ ਵਰਗਾ ਰਸ ਮਾਣਦਿਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਬੋਧ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮਾਨਵ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ, ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਲਚਰ ਦੀ ਜਕੜ ਕਿੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਵੱਸ ਉਹ ਆਪਣੇ ‘ਦੇਸ’ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਪਰਤਣ ਦਾ ਤਰਸੇਵਾਂ ਜਾਂ ਉਦਰੇਵਾਂ (Nostalgia) ਭੋਗਦਾ ਹੈ :-

ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਜਾਂਵਦੀ ਵੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਦੇਖਦੀ,
ਨਜ਼ਰੀਂ ਨਾ ਆਂਵਦਾ ਵੇ, ਬਾਬਲ ਤੇਰਾ ਦੇਸ ਵੇ !
ਹੋਰ ਧੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨੀ ਦੇਸ ਦੁਆਬੜੇ,
ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਦਿਤੜੀ ਵੇ ਚੰਦਰੇ ਪਹਾੜ ਵੇ ।

‘ਪਹਾੜ’ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ‘ਚੰਦਰਾ’ ਨਹੀਂ (ਪਹਾੜੀ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ‘ਪਹਾੜੇ ਦਾ ਜੀਣ’ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੀਣ ਹੈ), ਕੇਵਲ ਉਸ ਲਈ ਚੰਦਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ‘ਦੇਸ ਦੁਆਬਾ’ ਹੈ ।

‘ਦੇਸ ਦੁਆਬਾ’ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਸੰਬੰਧ ਵਿਆਹ-ਸਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ‘ਦੁਆਬਣ’ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਬਾਬਲ ਦੇ ਦੇਸ ਦਾ ਉਦਰੇਵਾਂ ਭਰਪੂਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ । ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਾਂਝਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਸਮੁੱਚੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ । ਉਦਰੇਵੇਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਦਰੇਵਾਂ ਸਦੀਵੀ ਤੇ ਸਰਬਵਿਆਪਕ ਹੈ । ਆਧੁਨਿਕ ਸੋਚ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਦਰੇਵੇਂ ਨੂੰ ਉਤਲੀ ਉਪਭਾਵਕਤਾ ਕਹਿ ਕੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨੱਕ ਚਾੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਖਿੱਝਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਕੇ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ, ਸ਼ਹਿਰ, ਦੇਸ ਜਾਂ ਘਰ ਤੋਂ ਓਦਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ । ਰੇਮੰਡ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਦਾ ਕਥਨ ਹੈ :

'Nostalgia, it can be said, is universal and persistent; only other man's nostalgia offend.' (The Country and the City, P.12).

ਲੋਕ ਗੀਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਵੀ ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਉਦੇਵਾਂ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪੇਂਡੂ ਕਲਚਰ ਨਵੇਂ ਸਨਅਤੀਕਰਣ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਨਕਾਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਉੱਠ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਵਾਸੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਹੀ ਪੇਂਡੂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਮੋਹ ਉਸ ਵਿਚ ਵਧਦੇ ਜਾਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਨਵੀ ਮੁੱਲਾਂ (ਸਾਂਝ, ਪਿਆਰ, ਹਮਦਰਦੀ, ਸਾਦਗੀ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਉਣੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਰਚਾ ਪੁਰਾਣੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਆਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਨਵੀ ਕਦਰਾਂ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਨਾਇਕਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ :-

ਦੂਰੋਂ ਤਾਂ ਚਲ ਕੇ ਆਈ ਨੀ ਮਾਏ, ਕਿਨੇ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਪਿਆਰ।

ਨੀ ਸੁਣ ਮੇਰੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਮਾਏ, ਕਿਨੇ ਨਾ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਬੈਠ।

'ਜੋ ਹੈ' ਤੇ ਜੋ 'ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਦਾ ਦਵੰਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਥਾਂ-ਪੁਰ-ਥਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਥਲੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ, ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਦੁਆਬੀ, ਉਪਭਾਖਾ, ਸਥਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਗ-ਵਿਰੋਧ, ਸਥਾਪਿਤ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਕਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ, ਆਦਿਕ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਡਾ: ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸੂਝਵਾਨ ਤੇ ਉੱਦਮੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਇਹ ਲੋਕਗੀਤ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੀ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਗੀਤ ਅਜਿਹਾ ਲੱਭੇ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਲੋਕਗੀਤ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਰ ਖਿੱਤੇ ਦਾ ਲੋਕਗੀਤ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਵਟਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ 'ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕਗੀਤ' ਦਾ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਲੋਕਗੀਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਇਕੱਤਰੀਕਰਣ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ: ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਾਡੀ ਸਾਂਝ ਪਵਾਏਗਾ ਤੇ 'ਦੇਸ ਦੁਆਬੇ' ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਅੰਬੀਆਂ' ਨੂੰ ਤਰਸਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਹਰ ਇਕ ਦੀ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਯਥਾਰਥਕ ਲੋਕ-ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੁਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਨਾਲ

ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ 'ਕੇਸਰ'

23-5-1982

ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਾਰੇ

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਡਾ. ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਥੀਸਿਸ 'ਮਲਵਈ ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਰੂਪਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ' ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਖੋਜੀਆਂ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਵਲ ਘੱਟ ਹੀ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਸਤਿਆਰਥੀ, ਐਮ, ਐਸ. ਰੰਧਾਵਾ ਤੇ ਵਣਜਾਰਾ ਬੇਦੀ ਦੇ ਸੰਪਾਦਿਤ ਸੰਗ੍ਰਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਚਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਮੇਰਾ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ। ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੇ ਹੀ ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਗੀਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਇਕ ਸਾਲ ਵਿਚ ਮੈਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਬਾਦੋਵਾਲ, ਭੇਖੋਵਾਲ ਹਰਿਆਣਾ ਤਾਜਪੁਰ, ਕਲਾਂ, ਲਾਂਬੜਾ ਸਰੂਲ, ਭੁਲਾਣਾ, ਸੱਜਣ, ਮੁਕੇਰੀਆਂ, ਮੋਹਰੀਚੱਕ, ਮੁਕੀਮਪੁਰ, ਤਿਹਾੜਾ, ਦੁਰਮੀਵਾਲ ਤੇ ਟਾਂਡਾ ਆਦਿ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿਚ ਫਿਰਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗੀਤ ਟੇਪ ਕਰਵਾਏ। ਮੈਂਨੂੰ ਲਾਭੀ, ਕਿਸ਼ਨੋ, ਰਤਨ ਕੌਰ, ਬਚਨੋ, ਕਰਮੋ ਸਵਰਨ ਕੌਰ, ਕੁਲਦੀਪ ਕੌਰ, ਮਾਟੇ, ਬਚਨੀ, ਸੈਂਕਰੀ, ਸਿਮਰੋ ਵਿਦਿਆ ਤੇ ਛਿੱਨੋ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੀਤ ਪਿੰਡ ਮੋਹਰੀ ਚੱਕ ਤੋਂ ਮਿਲੇ।

ਗੀਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਈ ਤਜਰਬੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਕ ਤਜਰਬਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ ਡੁਲ੍ਹੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਪਵਿੱਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਪਰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੇ ਬੜਾ ਪੁੱਠਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਜਪੁਰ ਕਲਾਂ ਦੀ ਬਚਨੋ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਗਾਉਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 'ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਮਤਾ ਹੀ ਹੋਰ ਹੋ ਗਿਆ।' ਧਾਰਮਿਕ ਬਾਣਾ ਪਾਉਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸੱਚੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮਨਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ 'ਪੁਰਾਣਾ ਮਤਾ' ਟੇਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਈ। ਮੇਰੀ ਵਲੋਂ ਹੁਣ ਤਕ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟੇਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਅਤੇ ਗਾਏ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਗਾਏ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੁਣਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਲੀ ਲੋਕ-ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲੈਅ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਚ 'ਗੀਤ' ਸ਼ਬਦ ਲੰਮੇ ਹੇਕਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਅਤੇ ਢੋਲਕੀ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਢੋਲਕੀ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਆਟਾ ਗੁੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਵੱਡੀ ਪਰਾਤ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁੱਠੀ ਪਰਾਤ ਰੱਖ ਕੇ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਉਸ ਉਪਰ ਹਥਿਆਲੀ ਉਤਾਂਹ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਸਿੱਧਾ ਪਰਾਤ ਉਪਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਦੋ ਬਾਰ ਸੱਜਾ ਤੇ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਬਾਰੀ ਬਾਰੀ ਪਰਾਤ ਉਪਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਬਾਰ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਉਪਰ ਇਉਂ ਵੱਜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਪਰਾਤ ਨਾਲ ਵੀ ਟਕਰਾਏ। ਇਉਂ ਠੱਪ ਠੱਪ, ਠਿੱਪ ਠਿੱਪ, ਠੱਪ ਠੱਪ ਠਿੱਪ, ਠਿੱਪ, ਦਾ ਤਾਲ ਗੀਤ ਮੁਤਾਬਕ ਤੇਜ ਤੇ ਹੌਲੀ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਲੰਮੇ ਹੇਕਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਦੋ ਜੁੱਟ ਬਣਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੋਨੋਂ ਜੁੱਟ ਬਾਰੀ ਬਾਰੀ ਇਕੋ ਪੰਗਤੀ ਦਾ ਦੁਹਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਉਂ ਇਕ ਜੁੱਟ ਨੂੰ ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਸਾਹ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਲ ਲੰਮੇ ਹੇਕਾਂ ਵਾਲੇ ਗੀਤ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਘੱਟ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਲੰਮੀ ਹੇਕ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ, ਪਰ ਢੋਲਕੀ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਸਤਰੀਆ ਦੀ ਬਾਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦੀਆਂ।

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਚ ਇਹ ਗੀਤ ਹੈ ਕਿ ਕੁੜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੇ ਗਾਉਣ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਜ ਸੁਹਾਗ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੇ ਪੰਜ ਘੋੜੀਆਂ ਅਵੱਸ਼ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਮੇ ਹੇਕਾਂ ਵਾਲੇ ਗੀਤ ਅਤੇ ਫਿਰ ਢੋਲਕੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਘੋੜੀਆਂ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਉਤੇ ਅਤੇ ਸੁਹਾਗ ਕੁੜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਉਤੇ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਲੰਮੇ ਹੇਕਾਂ ਵਾਲੇ ਗੀਤ ਅਤੇ ਢੋਲਕੀ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਗੀਤ ਸਾਂਝੇ ਹੀ ਦੋਨਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਗਾ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਲੰਮੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਰੂਪ ਪੱਖੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੀ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਸਤਰੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਰ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਧੂਰਾ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਗਿਲੜ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੋਕ ਗੀਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਤੀਬਰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਥਾਹ ਹੈ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਉਮਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਹਰ ਪੰਜ ਮੀਲ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਕਈ ਨਵੇਂ ਗੀਤ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤੇ ਮੁੱਖ ਸਾਧਨ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਦੂਰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਹਨ। ਇਕ ਲੜਕੀ ਜਦੋਂ ਇਕ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਵਿਆਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਦਾਜ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਪੂਰੇ ਗੀਤ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਪਿੰਡ ਪੁਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਓਥੋਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਗੀਤ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅੱਧ-ਪਚੱਦੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੁਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਰਲਾ ਕੇ ਉਹ ਨਵੀਨ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿਚੋਂ ਨਵੀਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਅਗਾਂਹ ਤੁਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੀਤ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਲੰਮੀਆਂ ਹੇਕਾਂ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਣ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਪਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਗੀਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਸਾਡੇ ਅੱਜ ਦੇ ਲੇਖਕ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਕੇਵਲ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੌਲਿਕ ਤਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਵੱਲ ਅਜੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਲੋਕ-ਗੀਤ ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਹੁਣ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਦਸ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਗਾਉਣ ਨਹੀਂ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਿਰਫ ਇਕ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਗਾਉਣ’ ਦੀ ਥਾਂ ‘ਲੋਡੀ ਸੰਗੀਤ’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਮੀ ਤਰਜ਼ਾਂ ਉਪਰ ਢਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੇਵਲ ਫਿਲਮੀ ਸੰਗੀਤ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਸਬਿਆਂ ਜਾਂ ਵੱਡਿਆਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਆਈ ਇਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤਾਂ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਕੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪੰਤੂ ਇਹ ਯਤਨ ਬੜਾ ਨਿਗੂਣਾ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੀ ਮੂਲ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਮੀ ਤਰਜ਼ਾਂ ਉਪਰ ਢਾਲਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਇਸਦਾ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਅਵੱਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਵੀਨ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਸਮੇਟਦੇ ਹਨ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੀਤ ਇਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ।

--ਪਾਣੀ ਮਾਰ ਉਛਾਲੀ ਆਇਆ ਵਗਦੀ ਨੈਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ।

ਸਾਨੂੰ ਕੋਲਜ਼ ਇਕ ਪੁਆ ਦਿਓ ਵਗਦੀ ਨੈਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ।

ਪੁੜਨਗੀਆਂ ਕੁੜੀਆ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਚੱਕਣਗੇ ਮੁੰਡੇ ।

ਪਾਣੀ ਮਾਰ ਉਛਾਲੀ ਆਇਆ ਵਗਦੀ ਨੈਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ।

--“ਵੇ ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਆਂ ।

ਕਾਨੂੰ ਤੇਰਿਆਂ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸੜੀ ਹੋਈ ਆਂ ।”
 “ਲੱਖ ਲੁਨਤ ਤੇਰੇ ਪੁੜਨੇ ਦੀ,
 ਕਿੱਥੇ ਸਿੱਖ ਲਈ ਏ ਲਾਮਤ ਲੜਨੇ ਦੀ”

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਿਆਈਆਂ (ਮੁੰਡਾ ਜੰਮਣ ਸਮੇਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਗੀਤ) ਅਣਛਪੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁਮੁੱਲੀਆਂ ਹਨ। ਲੰਮੇ ਗੀਤ ਜੋ ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ-ਦੁਆਬੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਲੜਕੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੌਕਰ ਪਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ, ਮਿਲਾਪ ਤੇ ਵਿਛੋੜੇ, ਅਨਜੋੜ ਵਰ ਸੰਬੰਧੀ ਗਿਲੇ ਸਿਕਵੇ, ਸੱਸ ਨੂੰਹ ਦੀ ਆਪਸੀ ਤਕਰਾਰ, ਦਿਓਰ ਭਰਜਾਈ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਤੇ ਚੁਹਲਬਾਜ਼ੀਆਂ, ਹੋਰਨਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਝੇੜੇ, ਆਰਥਿਕ ਤੰਗੀਆਂ ਕਾਰਣ ਸ਼ੋਕਾਂ ਦਾ ਗਲ ਘੁੱਟ ਹੋਣ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਪਜੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੀਰ ਤੇ ਭੈਣ ਦੇ ਰੁਸੇਵੇਂ ਮਨੇਵੇਂ ਤੇ ਪਿਆਰ, ਨੂੰਹਾਂ ਦੀ ਬਲੀਸੌਕਣਪੁਣੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਦੁਖਾਂਤ ਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਅਪ੍ਰਵਾਣ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਲੁਕਵੀਆਂ ਚੀਸਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਲੰਮੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਦੁੱਖਾਂ ਸੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਾਵਿ-ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੁਆਬੇ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੇ ਜੀਵਨ ਝਲਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਤੇ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :-

—ਹੋਰ ਧੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੇਸ ਦੁਆਦੜੇ, ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੜੀ ਵੇ ਚੰਦਰੇ ਪਹਾੜ ਵੇ।

—ਸਿੰਘ ਮਾਝੇ ਦਿਆ ਜੰਮਿਆ, ਮੈਂ ਵੀ ਅਸਲ ਦੁਆਬੇ ਦੀ ਸਰੀ ਵੇ।

ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਨਸੀਬਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹੋਰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਘੋੜੀਆਂ ਤੇ ਸੁਹਾਗਾ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਘੋੜੀਆਂ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਢਿਊਆਂਦੜ ਦੇ ਜੰਜੇ ਚੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਚੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਉਪਮਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਘੋੜੀ, ਕਲਗੀ, ਸਿਹਰਾ, ਜੋੜ-ਜਾਮਾਂ, ਡੋਲਾ ਆਦਿ ਜਾਗੀਰਦਾਰੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ। ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵਾਂਗ ਫੜਾਈ, ਸੁਰਮਾ ਪੁਆਈ ਤੇ ਲਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘੋੜੀਆਂ ਵਿਚ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਘੋੜੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਭਾਵਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸੁਹਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕਰੁਣਾਂ ਭਾਵ ਵਧੇਰੇ ਉਜਾਗਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੜਕੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਮਾਣਤਾ, ਧੀ ਤੋਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਦੁੱਖ ਤੇ ਧੀ ਦੇ ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਕਰੁਣਾਮਈ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਅਲਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਕ ਗੱਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਉਚਾਰਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਦੁਆਬੀ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਮਾਝੇ ਤੇ ਮਾਲਵੇ ਵਿਚ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਹਰਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਦੁਆਬੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਉਪਭਾਸ਼ਾ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਆਬੀ ਉਪਰ ਨਿੱਠ ਕੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਮਿੱਤਰ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਦੇ ਦੁਆਬੀ ਉਪਰ ਖੋਜ ਕਾਰਜ ਆਰੰਭਿਆ ਸੀ, ਪਰੰਤੂ ਦੁਆਬੀ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਬਾਦ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਵਿਚ ਵਿਚਾਲੇ ਛੱਡ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਟਿਆਲੇ ਬੈਠੇ ਹਰਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤੇ ਦੁਆਬੀਏ ਆਪ ਆਪਣੀ ਉਪ-ਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜੇ ਪੂਰਣ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਹਰਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਦੁਆਬੀ ਨੂੰ ਮਲਵਈ ਉਪਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਮੇਰਾ ਯਤਨ ਹੈ ਕਿ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਉਚਾਰਣ ਨੂੰ ਹੂ-ਬਹੂ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਓਪਰੇ ਲੱਗਣ ਪਰੰਤੂ ਸ਼ਬਦ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬੋਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਚਾਰਣ ਮੁਤਾਬਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਬਦ 'ਉਹ' ਨੂੰ ਉੜੇ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਮੂੰਹ ਹੇਠ ਹਾਹਾ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁੱਧ ਉਚਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਖੁਲ੍ਹਾ' ਦਾ ਸਹੀ ਉਚਾਰਣ ਉਦੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖਖੇ ਦੇ ਪੈਰ ਵਿਚ ਅੱਧਾ ਹਾਹਾ, ਆਵੇ, ਪਰੰਤੂ ਖਖੇ ਦੇ ਹੇਠ ਔਂਕੜ ਕਾਰਣ ਹਾਹਾ ਪੈ ਸਕਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਚਾਰਣ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਠੀਕ ਫੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੇ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਉਹੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਸੀ। ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਕਈ ਵਾਰ ਇਕੋ ਪੰਗਤੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਰਣ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਦਾ ਦੁਹਰਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੁਹਰਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪੰਗਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ 12। ਦਾ ਅੰਕ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸ੍ਰੋਤ ਡਾ: ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਅਧੀਨਗੀ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਡਾ: ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਉਤਸਾਹ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ 'ਸੁਭ ਇਛਾਵਾਂ' ਭੇਜ ਕੇ ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਿਣੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਜਿਨੀ ਵਾਰ ਕਰਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾਂ ਹੈ ਸ੍ਰ: ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋ: ਸੀ.ਸੈਫ. ਅਤੇ ਮਿੱਤਰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਸ੍ਰ: ਕੁਲਤਾਰ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਰੂਫ ਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਸਗੋਂ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਤਕ ਵੀ ਪੁਚਾਇਆ। ਸੁਭਾਸ਼ ਹੁਰਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਹੋਰ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕੰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਮੇਰੀ ਪੁਸਤਕ ਛਾਪਣੀ ਆਰੰਭੀ। ਹਰੀਸ਼, ਪਵਨ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਗਦੀ ਵਾਹੇ ਮੇਰੇ ਦੱਸੇ ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕੰਪੋਜ਼ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰ ਕੇ ਗੀਤ ਟੇਪ ਕਰਾਉਣ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਰਾਹੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ।

ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਪ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਕਾਰਣ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਰਹਿੰਦੇ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਗਲੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਦੇਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਾਂਗਾ।

ਮਈ 22, 1982.

ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਲੈਕਚਰਾਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ
ਕੁਰਕੂਸੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ,
ਕੁਰਕੂਸੇਤਰ।

**ਧਰਮੀ ਮਾਧੇ
ਹੋਰ ਧੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੇਸ ਦੁਆਬੜੇ**

ਚਿੱਟੀਏ ਚਾਦਰੇ ਨੀ ਮੱਛੀ ਕੰਡੇ ਸੀਤੀਏ,
ਤੇਰੇ ਤੇ ਕਿਨ ਡੋਲਿਆ ਅਤਰ ਫੁਰੇਲਾ ਵੇ ।
ਬਾਬਲ ਚਾਦਰ ਸੀਤੀਏ, ਨੀ ਮਾਈ ਚਾਦਰ ਸੀਤੀਏ,
ਬੀਰੇ ਨੇ ਡੋਲਿਆ ਨੀ ਅਤਰ ਫੁਰੇਲਾ ਵੇ ।
ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਜਾਂਵਦੀ ਵੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਦੇਖਦੀ,
ਨਜਰੀਂ ਨਾ ਆਂਵਦਾ ਵੇ, ਬਾਬਲ ਤੇਰਾ ਦੇਸ ਵੇ !
ਹੋਰ ਧੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨੀ ਦੇਸ ਦੁਆਬੜੇ,
ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੜੀ ਵੇ ਚੰਦਰੇ ਪਹਾੜ ਵੇ ।
ਹੋਰ ਧੀਆਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਵੇ, ਕੁੱਟ ਕੁੱਟ ਚੂਰੀਆਂ,
ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਖਾਂਵਦੀ ਵੇ, ਬਾਬੂਏ ਦਾ ਸਾਗ ਵੇ !
ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਰਾਂਬੜੀ ਵੇ, ਮੋਢੇ ਮੇਰੇ ਤਾਂਗੜੀਂ,
ਘਾਉ ਖੁਤੋਂਦੜੀ ਵੇ, ਟਿਬਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠ ਵੇ ।
ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਜਾਂਵਦੀ ਵੇ, ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਦੇਖਦੀ,
ਨਜਰੀਂ ਨਾ ਆਂਵਦਾ ਵੇ ਬਾਬਲ ਤੇਰਾ ਦੇਸ ਵੇ ।
ਉਚੇ ਚੜ੍ਹ ਦੇਖਦੀ ਵੇ, ਨੀਵੇਂ ਬੈ ਕੇ ਰੋਂਵਦੀ,
ਨਜਰੀਂ ਨਾ ਆਂਵਦਾ ਵੇ, ਬਾਬਲ ਤੇਰਾ ਦੇਸ ਵੇ ।
ਰੋਟੀਆਂ ਪਕਾਂਵਦੀ ਵੇ, ਹੱਥ ਜਲ ਜਾਂਵਦੇ,
ਹੁਣ ਚੇਤਾ ਆਂਵਦਾ ਨੀ ਮਾਏ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਵੇ ।

ਲੱਗ ਰਈਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਸੁਣ ਮੇਰੀਏ ਮਾਏ, ਰਈਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ।
ਇਕ ਜੁ ਮੁੱਖੀ ਉਡ ਗਈ ਨੀ ਮਾਏ ਸਾਰੀਆਂ ਉਡ ਗਈਆਂ ਨਾਲ ।
ਨੀ ਸੁਣ ਮੇਰੀਏ ਮਾਏ, ਲਗ ਰਈਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ।
ਦੁਰੋਂ ਤਾਂ ਚਲ ਕੇ ਆਈ ਨੀ ਮਾਏ, ਕਿਨੇ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਪਿਆਰ ।
ਨੀ ਸੁਣ ਮੇਰੀਏ ਲਾਡਲੀਏ ਮਾਏ, ਕਿਨੇ ਨਾ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਬੈਠ ।
ਤਾਇਆ ਤਾਂ ਚਾਚਿਆਂ ਬ੍ਰੇੜਾ ਜਾ ਭਰਿਆ ਕਿਨੇ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਪਿਆਰ ।
ਨੀ ਸੁਣ ਰਾਣੀਏ ਮਾਏ, -ਕਿਨੇ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਪਿਆਰ ।
ਬੀਰੇ ਤੇ ਭਾਬੀਆਂ ਬ੍ਰੇੜਾ ਜੁ ਭਰਿਆ, ਬੀਰੇ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਪਿਆਰ ।
ਮੇਰੇ ਲਾਡਲਿਆ ਬੀਰਾ, ਬੀਰੇ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਪਿਆਰ ।
ਭਾਬੇ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਰੱਤਾ ਪਲੰਘ ਨੀ ਮਾਏ ਭਾਬੀਆਂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਪਿਆਰ ।
ਨੀ ਸੁਣ ਰਾਣੀਏ ਮਾਏ, ਭਾਬੀਆਂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਪਿਆਰ ।

ਮਾਵਾਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਬੜਾ ਈ ਵਿਛੋੜਾ

ਉੱਚੀ ਟ੍ਰਾਲੀ ਤੇ ਘੁਰੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜ, ਮਾਵਾਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਬੜਾ ਈ ਵਿਛੋੜਾ ।
 ਰੱਬਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ।
 ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ਤਾਂ ਮਿਲ ਮੇਰੀਏ ਮਾਏ,
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਵੱਸ ਪਰਾਏ, ਰੱਬਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ।
 ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ਤਾਂ ਮਿਲ ਪਈਏ ਜੰਡ,
 ਗੱਲਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਪੈ ਜਾਏ ਠੰਡ, ਰੱਬਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ।
 ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ਤਾਂ ਮਿਲ ਪਈਏ ਖੂਹ ਤੇ,
 ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਲਈਏ ਮਾਵਾਂ ਧੀਆਂ ਮੁੰਮ ਤੇ, ਰੱਬਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ।
 ਚਿੱਟੀ ਚਾਦਰ ਤਾਂ ਪੱਲੇ ਪਜੀਰੀ,
 ਮਾਵਾਂ ਬਾਝੋ ਬੜੀ ਦਲਗੀਰੀ, ਰੱਬਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ।
 ਚਿੱਟੀ ਚਾਦਰ ਤਾਂ ਪੱਲੇ ਪਤਾਸਾ,
 ਮਾਵਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਨੇ ਬੜਾ ਈ ਦਿਲਾਸਾ, ਰੱਬਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ।
 ਚਿੱਟੀ ਚਾਦਰ ਤਾਂ ਪੱਲੇ ਰਾਈ,
 ਮਾਂ ਬਣਦੀ ਨਾ ਸਕੀ ਚਾਚੇ ਤਾਈ, ਰੱਬਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ !
 ਡੱਠਾ ਪਲੰਘ ਤੇ ਵਿਛਿਆ ਵਛੋਣਾ,
 ਜਿਥੇ ਮਾਵਾਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਹੈ ਸੌਣਾ, ਰੱਬਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ।
 ਉੱਚੀ ਟ੍ਰਾਲੀ ਤੇ ਘੁਰੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ,
 ਮਾਵਾਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਬੜਾ ਈ ਵਿਛੋੜਾ, ਰੱਬਾ ਕਿਤੇ ਮਿਲੀਏ ।

ਧਰਮੀ ਸੀ ਮਾਪੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਦੇ

ਠੂਠੀ ਕਰਾਈ ਵੇ ਵਿਚ ਲਹੌਰ ਦੇ, ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਨਾਮਾ ਵੇ ਸਾਨੂੰ ਮੋੜ ਦੇ । 2 ।
 ਧਰਮੀ ਸੀ ਮਾਪੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਦੇ, ਵੈਰੀ ਸੀ ਸੁੱਰੇ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰੋਲਦੇ । 2 ।
 ਬੀਬੀ ਨਣਾਏ ਵੀਰੇ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦੇ, ਜੇ ਸਾਡੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਪਈਏ ਤੋਰ ਦੇ । 2 ।
 ਕਾਂਟੇ ਕਰਾਏ ਵੇ ਵਿਚ ਲਹੌਰ ਦੇ, ਬਾਲੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮਾ ਵੇ ਸਾਨੂੰ ਮੋੜ ਦੇ । 2 ।
 ਗਜਰੇ ਕਰਾਏ ਵੇ ਵਿਚ ਲਹੌਰ ਦੇ, ਵੰਗਾਂ ਦਾ ਨਾਮਾ ਵੇ ਸਾਨੂੰ ਮੋੜ ਦੇ । 2 ।
 ਧਰਮੀ ਸੀ ਮਾਪੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਦੇ, ਵੈਰੀ ਸੀ ਸੁੱਰੇ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰੋਲਦੇ । 2 ।
 ਹਾਰ ਕਰਾਇਆ ਵੇ ਵਿਚ ਲਹੌਰ ਦੇ, ਪੈਂਡਲ ਦਾ ਨਾਮਾ ਵੇ ਸਾਨੂੰ ਮੋੜਦੇ । 2 ।
 ਧਰਮੀ ਸੀ ਮਾਪੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਦੇ, ਵੈਰੀ ਸੀ ਸੁੱਰੇ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰੋਲਦੇ । 2 ।
 ਬੀਬੀ ਨਣਾਨੇ ਵੀਰੇ ਨੂੰ ਮੋੜਦੇ, ਜੇ ਸਾਡੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਪਈਏ ਤੋਰ ਦੇ । 2 ।

ਬਾਬਲ ਸੁਧਰਮੀ ਦਾ ਦੇਸ

ਕਣਕ ਤਾਂ ਛੋਲਿਆਂ ਦਾ ਖੇਤ, ਹੌਲੀ, ਹੌਲੀ ਨਿਸਰ ਗਿਆ ।
 ਬਾਬਲ ਸੁਧਰਮੀ ਦਾ ਦੇਸ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਿਸਰ ਗਿਆ ।
 ਮਾਤਾ ਐਡੇ ਬੋਲ ਨ ਬੋਲ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਨਾ ਆਵਾਂਗੇ ।
 ਬਾਬਲ ਸੁਧਰਮੀ ਦੇ ਦੇਸ, ਕਦੀ ਫੇਰਾ ਪਾ ਜਾਵਾਂਗੇ ।

ਕਣਕ ਤਾਂ ਛੋਲਿਆਂ ਦਾ ਦੇਸ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਨਿਸਰ ਗਿਆ ।
 ਚਾਚੇ ਸਧਰਮੀ ਦਾ ਦੇਸ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਿਸਰ ਗਿਆ ।
 ਚਾਚੀ ਐਡੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਨਾ ਆਵਾਂਗੇ ।
 ਚਾਚੇ ਸਧਰਮੀ ਦੇ ਦੇਸ, ਕਦੀ ਫੇਰਾ ਪਾ ਜਾਵਾਂਗੇ ।
 ਕਣਕ ਤਾਂ ਛੋਲਿਆਂ ਦਾ ਦੇਸ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਨਿਸਰ ਗਿਆ ।
 ਵੀਰੇ ਸਧਰਮੀ ਦੇ ਦੇਸ, ਹੌਲੀ, ਹੌਲੀ ਵਿਸਰ ਗਿਆ ।
 ਭਾਬੇ ਐਡੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਨਾ ਆਵਾਂਗੇ ।
 ਵੀਰੇ ਸਧਰਮੀ ਦੇ ਦੇਸ, ਕਦੀ ਫੇਰਾ ਪਾ ਜਾਵਾਂਗੇ ।

ਉਡੀਂ ਉਡੀਂ ਨੀ ਬਨੇਰੇ ਦੀਏ ਚਿੜੀਏ

ਉਡੀਂ ਉਡੀਂ ਨੀ ਬਨੇਰੇ ਦੀਏ ਚਿੜੀਏ, ਬਨੇਰਾ ਸਾਡਾ ਕਿਉਂ ਮਲਿਆ ॥2॥
 ਸਾਨੂੰ ਲਿਖ ਲਿਖ ਚਿੱਠਿਆਂ ਆਈਆਂ, ਆਈਆਂ ਨੀ ਸੁੱਚੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ॥2॥
 ਸਾਡੀ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਪੁੱਛਦੀ ਏ ਮਾਈ, ਧੀਏ ਨੀਂ ਕਦੋਂ ਆਵੇਂਗੀ ॥2॥
 ਸਾਡੀ ਜੋਗੀਆਂ ਵਾਲੜੀ ਫੇਰੀ, ਮਾਏ ਨੀ ਫੇਰਾ ਪਾਵਾਂਗੀ ॥2॥
 ਉਡੀਂ ਉਡੀਂ ਨੀ ਬਨੇਰੇ ਦੀਏ ਚਿੜੀਏ, ਬਨੇਰਾ ਸਾਡਾ ਕਿਉਂ ਨਿਮਿਆ ॥2॥
 ਸਾਨੂੰ ਲਿਖ ਲਿਖ ਚਿੱਠਿਆਂ ਆਈਆਂ, ਆਈਆਂ ਨੀ ਸੁੱਚੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ॥2॥
 ਸਾਡੀ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਪੁੱਛਦੀ ਏ ਚਾਚੀ ਭਤੀਜੀ ਨੀ ਕਦੋਂ ਆਵੇਂਗੀ ॥2॥
 ਸਾਡੀ ਜੋਗੀਆਂ ਵਾਲੜੀ ਫੇਰੀ, ਚਾਚੀ ਨੀ ਫੇਰਾ ਪਾਵਾਂਗੀ ॥2॥

ਸ਼ੱਕਰ ਦੀ ਭਰੀ ਵੇ ਪਰਾਤ

ਸ਼ੱਕਰ ਦੀ ਭਰੀ ਵੇ ਪਰਾਤ, ਮਿਸਰੀ ਦੀ ਇਕ ਵੇ ਡਲੀ ।
 ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਸੁਣ ਲੈਂਦੀ ਚਾਰ ਮਾਈ ਦੀ ਇਕ ਨਾ ਜਰੀ ।
 ਸ਼ੱਕਰ ਦੀ ਭਰੀ ਵੇ ਪਰਾਤ, ਮਿਸਰੀ ਦੀ ਇਕ ਵੇ ਡਲੀ ।
 ਵੀਰੇ ਦੀਆਂ ਸੁਣ ਲੈਂਦੀ ਚਾਰ, ਭਾਬੇ ਦੀ ਇਕ ਨਾ ਜਰੀ ।
 ਸ਼ੱਕਰ ਦੀ ਭਰੀ ਵੇ ਪਰਾਤ, ਮਿਸਰੀ ਦੀ ਇਕ ਵੇ ਡਲੀ ।
 ਤਾਏ ਦੀਆਂ ਸੁਣ ਲੈਂਦੀ ਚਾਰ, ਤਾਈ ਦੀ ਇਕ ਵੇ ਡਲੀ ।
 ਸ਼ੱਕਰ ਦੀ ਭਰੀ ਵੇ ਪਰਾਤ, ਮਿਸਰੀ ਦੀ ਇਕ ਵੇ ਡਲੀ ।
 ਚਾਚੇ ਦੀਆਂ ਸੁਣ ਲੈਂਦੀ ਚਾਰ, ਚਾਚੀ ਦੀ ਇਕ ਨਾ ਜਰੀ ।
 ਸ਼ੱਕਰ ਦੀ ਭਰੀ ਵੇ ਪਰਾਤ, ਮਿਸਰੀ ਦੀ ਇਕ ਵੇ ਡਲੀ ।
 ਮਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸੁਣ ਲੈਂਦੀ ਚਾਰ, ਮਾਮੀ ਦੀ ਇਕ ਨਾ ਜਰੀ ।

ਮੇਰੇ ਵਿਹੜੇ ਦਿਆ ਤਰਖਾਣਾ

ਮੇਰੇ ਵਿਹੜੇ ਦਿਆ ਤਰਖਾਣਾ, ਮੇਰਾ ਚਰਖਾ ਖੂਬ ਬਣਾਣਾ ।
 ਮੇਰਾ ਚਰਖਾ ਬਣਾਈਂ ਦਿਲ ਦੇਕੇ, ਹੁਣ ਅਸਾਂ ਨਈਉਂ ਰੂਣਾ ਪੇਕੇ ।
 ਮੇਰਾ ਚਰਖਾ ਬਣਾਈਂ ਦਿਲ ਲਾ ਕੇ ਹੁਣ ਅਸਾਂ ਨਈਉਂ ਰੂਣਾ ਮਾਪੇ ।

ਨੀ ਸ੍ਰੋਂ ਚੱਲੀ ਸਹੇਲੀਓ ਚੱਲੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਰਹੇਗੀ ਕੱਲੀ ।
ਮੇਰੇ ਵਿਹੜੇ ਦਿਆ ਤਰਖਾਣਾ, ਮੇਰਾ ਚਰਖਾ ਖੂਬ ਬਣਾਣਾ ।

**ਵੀਰਾ ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਤੁਰਿਆ
ਆਵਾਂਗਾ ਭੈਣੇ ਫੱਗਣ ਚੇਤ ਨੂੰ**

“ਹੁਣ ਕਦ ਆਵਾਂਗਾ ਵੇ ਹੰਸਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ, ਹੁਣ ਕਦ ਆਵਾਂਗਾ ਵੀਰਾ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ।”
“ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਵਾਂਗਾ ਨੀ ਹੰਸੀ ਭੈਣ ਮੇਰੀ, ਹੁਣ ਆਵਾਂਗਾ ਭੈਣੇ, ਫੱਗਣ ਚੇਤ ਨੂੰ ।”
“ਟਿਕੀਆਂ ਪਕਾ ਲਵਾਂਗੀ, ਹੰਸਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ, ਹੁਣ ਵੇ ਆਜਾ ਵੀਰਾ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ।”
“ਕੁੰਡਾ ਖੂਲਦੇ ਨੀ ਹੰਸੀ ਭੈਣ ਮੇਰੀ, ਕੁੰਡਾ, ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਭੈਣੇ ਆਪਣੀ ਡੇਰੜੀ ਦਾ ।”
“ਕੁੰਡਾ ਸੱਸ ਦਾ ਵੇ, ਹੰਸਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ, ਕੰਧ ਟੱਪ ਆ ਜਾ ਵੀਰਾ, ਮੇਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ।”
“ਕੰਧ ਟੱਪ ਆਵਾਂ ਨਾ ਹੰਸੀ ਭੈਣ ਮੇਰੀ, ਚੋਰ ਕਹਾਵਾਂਗਾ ਭੈਣੇ ਤੇਰੇ ਦੇਸ ਦਾ ।”
“ਦੂਰੇ ਕਪੜੇ ਵੇ ਗਲ ਅਸਾਡੇ ਵੇ, ਹੰਸਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ ਤੇਰੇ ਕਪੜੇ ਵੀਰਾ ਚਿੱਟੇ ਦੁੱਧ ਵੇ ।”
“ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਾਂ ਹੀ ਸੁੱਚਾ ਤੇਵਰ ਨੀ, ਹੰਸੀ ਭੈਣ ਮੇਰੀ, ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਦਾਂ ਭੈਣੇ ਰਾਣੀ ਹਾਰ ਨੀ ।”
“ਪ੍ਰੀੜੇ ਰੱਖਦੇ ਵੇ ਸੁੱਚਾ ਤੇਵਰ ਵੇ, ਹੰਸਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ, ਕੀਲੀ ਟੰਗ ਦੇ ਵੀਰਾ ਰਾਣੀ ਹਾਰ ਵੇ”
“ਆ ਕੌਣ ਕੱਤਦੀ ਨੀ, ਹੰਸੀ ਭੈਣ ਮੇਰੀ, ਆਹ ਕੌਣ ਕੱਤਦੀ ਭੈਣੇ ਸੁੰਦਰ ਮੋਰਨੀ ।”
“ਇਹ ਮੇਰੀ ਨਣੇ ਵੇ, ਹੰਸਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਨਣਦੇ ਵੀਰਾ ਕਾਲੀ ਭੂਤਨੀ ।”
“ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮੰਗਦੇ ਨੀ, ਹੰਸੀ ਭੈਣ ਮੇਰੀ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮੰਗਦੇ ਭੈਣੇ ਸੁੰਦਰ ਮੋਰਨੀ ।”
“ਸੱਤ ਕੁੜਮਾਈਆਂ ਤੈਨੂੰ ਆਈਆ, ਹੰਸਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ, ਇਹ ਕੀ ਕਰਨੀ ਕਾਲੀ ਭੁੰਡ ਵੇ”
“ਕੋਠੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਆ ਹਾਕਾਂ ਮਾਰਦੀ ਆਂ, ਉਹ ਸਰਦਾਰ ਸੁੱਰਿਆ ।”
“ਧੀ ਤੇਰੀ ਤੁਰ ਗਈ ਸੁੱਰਿਆ, ਹੰਸੇ ਵੀਰ ਨਾ ।”

ਵੀਰਾ ਆ ਗਿਆ ਸਿਖਰ ਦੁਪਿਹਰੇ

ਚਰਖਾ ਕੱਤਦੀ ਦਾ ਮੋਢਾ ਨੀ ਫੁਰਿਆ,
ਮੈਂ ਕੀ ਓ ਜਾਣਾ ਵੀਰਾ ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਤੁਰਿਆ ।2 ।
ਮਾਏ ਨੀ ਵੀਰਾ ਆ ਗਿਆ ਈ ਵਡੜੇ ਸਵੇਰੇ,
ਬਹੀ ਸੀ ਰੋਟੀ ਉਤੇ ਮੱਖਣਾਂ ਦੇ ਪੇੜੇ ।2 ।
ਮਾਏ ਨੀ ਵੀਰਾ ਆ ਗਿਆ ਈ ਵਡੜੇ ਦੁਪਿਹਰੇ,
ਸੂਈ ਸੂਈ ਪਗੜੀ ਕਲਗੀ ਲੈ ਲਸਕਾਰੇ ।2 ।
ਮਾਏ ਨੀ ਵੀਰਾ ਆ ਗਿਆ ਵਡੜੇ ਸਵੇਲੇ,
ਚੁੱਕਾਂਗੀ ਚਰਖਾ ਰੋਟੀ ਕਰਾਂਗੀ ਸਵੇਲੇ ।
ਚਰਖਾ ਕੱਤਦੀ ਦਾ ਮੋਢਾ ਨੀ ਫੁਰਿਆ,
ਮੈਂ ਕੀ ਓ ਜਾਣਾ ਵੀਰਾ ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਤੁਰਿਆ ।

ਮਾਏ ਨੀ ਪੱਲੇ ਬੁਨ ਦੇਵੀਂ ਬੜੀਆਂ

ਮਾਏ ਨੀ ਮੇਰੀ ਰੰਗਲੀ ਸੀ ਚਰਖੀ, ਬੀਰਨ ਪਾਸ ਦੇ ਭੇਜੀਂ ।2 ।

ਧੀਏ ਨੀ ਤੇਰਾ ਵੀਰ ਨਿਆਣਾ, ਓਅ ਤਾਂ ਰਾਹ ਵੀ ਨਾ ਜਾਣੇ । 2 ।
 ਮਾਏ ਨੀ ਪੱਲੇ ਬੁਨ ਦੇਵੀਂ ਆਟਾ, ਵੀਰਾ ਪੁੱਛਦਾ ਪੁਛੇਂਦਾ ਏ ਬਾਟਾਂ । 2 ।
 ਮਾਏ ਨੀ ਪੱਲੇ ਬੁਨ ਦੇਵੀਂ ਬੜੀਆਂ ਮਾਏ ਵੀਰਾ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਗਲੀਆਂ । 2 ।
 ਮਾਏ ਨੀ ਪੱਲੇ ਬੁਨ ਦੇਵੀਂ ਪੇੜੇ, ਮਾਏ ਨੀ ਬੀਰਨ ਬੈਠਾ ਸੀ ਵ੍ਹੇੜੇ । 2 ।
 ਮਾਏ ਨੀ ਬੀਰਾ ਕਦ ਮਿਲਿਆ, ਮਾਏ ਨੀ ਭੈਣਾ ਛਮ ਛਮ ਰੋਈ ਨੀ । 2 ।
 ਭੈਣੇ ਨੀ ਤੈਂਨੂੰ ਕ੍ਹਾਦਾ ਸੀ ਦੁੱਖ, ਕ੍ਹਾਦੇ ਦੁੱਖ ਤੂੰ ਰੋਈ ਨੀ । 2 ।
 ਬੀਰਾ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਲੜਾਕੀ, ਨਣਦ ਅਗਨੀ ਦਾ ਪੂਲਾ । 2 ।
 ਭੈਣੇ ਸੱਸ ਕੁਲ ਮਰ ਜਾਣਾ, ਨਣਦ ਸੁੱਰੇ ਘਰ ਜਾਣਾ । 2 ।

ਬੀਰੇ ਰੁੱਸਿਆ ਨਾ ਜਾ ਵੇ

ਬੀਰੇ ਮਹਿਲ ਪੁਆਏ ਪੈਲੀ ਇੱਟ ਮੈਂ ਲਾਉਨੀਆਂ ।
 ਮੇਰਿਆ ਬਾਕਿਆ ਬੀਰਾ, ਤੇਰੇ ਡਿੱਠੇ ਮੈਂ ਜੀਨੀਆਂ ।
 ਬੀਰਾ ਰੁੱਸਿਆ ਨਾ ਜਾ ਵੇ, ਮੁਉਰਾ ਖਾ ਕੇ ਮਰ ਜਾਨੀਆਂ ।
 ਕੋਈ ਮੋੜ ਲਿਆਵੇ, ਡਿਗਦੀ ਢੂੰਦੀ ਉੱਠ ਬੈਨੀਆਂ ।
 ਬੀਰੇ ਤਾਲ ਲੁਆਏ, ਪੈਲੀ ਚੁੱਭੀ ਮੈਂ ਲਾਉਨੀਆਂ ।
 ਮੇਰਿਆ ਬਾਕਿਆ ਬੀਰਾ, ਤੇਰੇ ਡਿੱਠੇ ਮੈਂ ਜੀਨੀਆਂ ।
 ਬੀਰਾ ਰੁੱਸਿਆ ਨਾ ਜਾ ਵੇ, ਮੁਉਰਾ ਖਾ ਕੇ ਮਰ ਜਾਨੀਆਂ ।
 ਕੋਈ ਮੋੜ ਲਿਆਵੇ, ਡਿਗਦੀ ਢੂੰਦੀ ਉੱਠ ਬੈਨੀਆਂ ।
 ਬੀਰੇ ਬਾਗ ਲੁਆਏ, ਪਹਿਲਾਂ ਬੂਟਾ ਮੈਂ ਲਾਉਨੀਆਂ ।
 ਮੇਰਿਆ ਬਾਕਿਆ ਬੀਰਾ, ਤੇਰੇ ਡਿੱਠੇ ਮੈਂ ਜੀਨੀਆਂ ।
 ਬੀਰਾ ਰੁੱਸਿਆ ਨਾ ਜਾ ਵੇ ਮੁਉਰਾ ਖਾ ਕੇ ਮਰ ਜਾਨੀਆਂ ।
 ਕੋਈ ਮੋੜ ਲਿਆਵੇ, ਡਿਗਦੀ ਢੂੰਦੀ ਉੱਠ ਬਹਿਨੀਆਂ ।

ਵੇ ਜੋਗੀ ਬਣ ਵੀਰਿਆ

ਭੈਣ ਦਿਆ ਸੁਣਿਆ ਬੀਰਾ ਵੇ, ਭੈਣ ਦਾਣੇ ਭੁਨਾਏ ਹੋਏ ਨੇ । 2 ।
 ਵੇ ਆ ਕੇ ਤੂੰ ਚੱਬ ਵੀਰਿਆ ਵੇ, ਤੇਰੇ ਦੋਸਤ ਆਏ ਹੋਏ ਨੇ । 2 ।
 ਵੇ ਭੈਣ ਦਿਆ ਸੁਣਿਆ ਵੀਰਾ ਵੇ, ਭੈਣ ਰਿੱਧੇ ਕਰੇਲੇ ਨੇ । 2 ।
 ਵੇ ਆ ਕੇ ਤੂੰ ਖਾ ਲੈ ਵੀਰਿਆ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਨੇ । 2 ।
 ਵੇ ਭੈਣ ਦਿਆ ਸੁਣਿਆ ਬੀਰਾ ਵੇ, ਥਾਲੀ ਦੁਧੇ ਦੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਆ । 2 ।
 ਵੇ ਆ ਕੇ ਤੂੰ ਪੀ ਲੈ ਵੀਰਿਆ ਵੇ, ਭੈਣ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਆ । 2 ।
 ਵੇ ਭੈਣ ਦਿਆ ਸੁਣਿਆ ਬੀਰਾ ਵੇ, ਬਾਗੇ'ਚ ਗਲਾਸ ਪਿਆ । 2 ।
 ਵੇ ਆ ਕੇ ਤੂੰ ਮਿਲ ਵੀਰਿਆ ਵੇ, ਦਿਲ ਬੜਾ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ । 2 ।
 ਵੇ ਭੈਣ ਦਿਆ ਸੁਣਿਆ ਬੀਰਾ ਵੇ, ਵੰਝ ਸੁਟਦੀਆਂ ਢਾਬਾਂ ਤੇ । 2 ।
 ਵੇ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਭੈਣ ਭਰਾ, ਲਿਖ ਲਈਏ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੇ । 2 ।
 ਵੇ ਭੈਣ ਦਿਆ ਸੁਣਿਆ ਬੀਰਾ ਵੇ, ਵੰਝ ਸੁਟਦੀਆਂ ਪੱਤਲਾਂ ਤੇ । 2 ।

ਵੇ ਜੋਗੀ ਬਣ ਵੀਰਿਆ ਵੇ, ਫੇਰਾ ਪਾ ਜਾ ਵਤਨਾਂ ਤੇ ।2 ।

ਨ੍ਹੈਰ ਕੰਢੇ ਦੇਈਂ ਬਾਬਲਾ

ਹਾਲ ਓਇ ਨਿੱਕੀ ਸੀ ਮੈਂ ਉਚੇ ਲਾਮਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ।
 ਲਾਮਾ ਲੈ ਲਈਆਂ, ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਜਾਨੀ ਓਇ ।
 ਹਾਲ ਓਇ ਨ੍ਹੈਰ ਕੰਢੇ ਦੇਈਂ ਬਾਬਲਾ ਗੋਤਾ ਆਊਗਾ ।
 ਗੋਤਾ ਆਊਗਾ ਧੜਮ ਛਾਲ ਮਾਰਾਂਗੀ ਓਇ, ਹਾਲ ਓਇ ।
 ਨ੍ਹੈਰ ਕੰਢੇ ਧੋਵਾਂ ਕਪੜੇ, ਵੀਰ ਲੁਕਿਆ ।
 ਵੀਰ ਲੁਕਿਆ ਲੋਈ ਦੀ ਬੁਕਲ ਮਾਰ ਕੇ ਸੀ ਓਇ ।
 ਹਾਲ ਓਇ, ਲੋਕਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮ੍ਰੇਹਣਾ ਦੇਵਣਾ ਤੇਰਾ ਵੀਰ ਤੇ,
 ਤੇਰਾ ਵੀਰ ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਓਇ ।
 ਹਾਲ ਓਇ ਅਧੀ ਰਾਤੀਂ ਖਤ ਲਿਖਿਆ, ਦਿਨ ਚੁੜਦੇ ਨੂੰ ।
 ਦਿਨ ਚੁੜਦੇ ਨੂੰ ਵੀਰ ਮਨਾਂਲਾਂਗੀ ਓਇ ।
 ਹਾਲ ਓਇ ਵੀਰ ਤੇਰਾ ਪੁੱਛਦਾ ਫਿਰੇ, ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ,
 ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ ਤਬੇਲੜਾ ਕ੍ਰੇੜਾ ਨੀ ਓਇ ।
 ਹਾਲ ਓਇ ਸਈਆਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ, ਚਿੱਟਾ ਝੌਂਪੜਾ ।
 ਚਿੱਟਾ ਝੌਂਪੜਾ, ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਵ੍ਰੇੜਾ ਨੀ ਓਇ ।
 ਹਾਲ ਓਇ ਵੀਰ ਮੇਰੇ ਪਾਣੀ ਮੰਗਿਆ, ਦੁੱਧ ਦੇਈਂ ਨੀਂ,
 ਦੁੱਧ ਦੇਈਂ ਨੀ ਨਣਾਨੇ ਕ੍ਰੁੜਿਆ ਨੀ ਓਇ ।
 ਹਾਲ ਓਇ ਸੱਸੇ ਤੇਰੇ ਮੱਝ ਮਰ ਜਾਏ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਨੂੰ,
 ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਨੂੰ ਘੜੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤੜਾ ਨੀ ਓਇ ।
 ਹਾਲ ਓਇ ਰੁੱਖੀ ਸੁੱਖੀ ਖਾ ਲੈ ਵੀਰਨਾ, ਅੱਡ ਹੋਮਾਂਗੀ,
 ਅੱਡ ਹੋਮਾਂਗੀ ਤੇ ਘਿਉ ਸ਼ੱਕਰ ਪਾਮਾਂਗੀ ਓਇ ।
 ਹਾਲ ਓਇ ਨਿੱਕੀ ਸੀ ਮੈਂ ਉਚੇ ਟਿੱਲੇ ਲਾਮਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ।
 ਲਾਮਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ, ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਜਾਨੀ ਓਇ ।

ਬੀਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਮੇਮਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਤੇ

ਵਿਕਣੇ ਆਈਆਂ ਨੀ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਗਾਗਰਾਂ ।2 ।
 ਇਕ ਮੇਰੀ ਗਾਗਰ ਦਾ ਮੁੱਲ ਕਹਾ ਦਿਓ ।2 ।
 ਗਾਗਰ ਲੈਣੀਆਂ ਵੀਰੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ।2 ।
 ਬੀਰਾ ਮੇਰਾ ਨੀ ਵਿਚ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ।2 ।
 ਬੀਰਾ ਰ੍ਹੈਂਦਾ ਨੀ, ਮੇਮਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਤੇ ।2 ।
 ਬੀਰਾ ਮੇਰਾ ਨੀ, ਵਿਚ ਲਹੌਰ ਦੇ ।2 ।
 ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਜੜਦਾ ਨੀ ਚਿੱਟੇ ਬਲੌਰ ਦੇ ।2 ।
 ਬੀਰਾ ਰ੍ਹੈਂਦਾ ਨੀ, ਵਿਚ ਕਲਕੱਤੇ ਦੇ ।2 ।

ਲੜ ਲਾਇਆ ਨੀ, ਕਿਸ ਕਪੜੇ ਦੇ । 2 ।
ਵਿਕਣੇ ਆਈਆਂ ਨੀ, ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਗਾਗਰਾਂ । 2 ।

ਰੱਤੇ ਡੋਲੇ ਆਵਾਂ ਆਪਣੇ ਵੀਰੇ ਦੇ ਨਾਲ

ਮਾਏ ਮੋਤੀ ਚਿਣਾਂ, ਮੋਤੀ ਚਿਣਾਂ, ਲੜੀਆਂ ਕਰਾਂ ਨੀ ਮੈਂ ਚਾਰ । 2 ।
ਬਾਬਲ ਦੇਉ, ਛੋਡੀ, ਏਨਾਂ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ । 2 ।
ਧੀਏ ਲਾਰੀ ਭੇਜਾਂ, ਲਾਰੀ ਭੇਜਾਂ, ਤੈਨੂੰ ਲਵਾਂ ਨੀ ਮੰਗਾਂ । 2 ।
ਦਿਲ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ, ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ, ਭੈੜੇ ਲਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ । 2 ।
ਧੀਏ ਵੀਰਾ ਭੇਜਾਂ, ਬੀਰਾਂ ਭੇਜਾਂ, ਤੈਨੂੰ ਲਵਾਂ ਨੀ ਮੰਗਾਂ । 2 ।
ਰੱਤੇ ਡੋਲੇ ਆਵਾਂ, ਡੋਲੇ ਆਵਾਂ, ਆਪਣੇ ਬੀਰੇ ਦੇ ਨਾਲ । 2 ।
ਮਾਏ ਮੋਤੀ ਚਿਣਾਂ ਮੋਤੀ ਚਿਣਾਂ, ਲੜੀਆਂ ਕਰਾਂ ਨੀ ਮੈਂ ਚਾਰ । 2 ।
ਤਾਏ ਦੇਓ ਛੋਡੀ, ਦੇਓ ਛੋਡੀ, ਭਤੀਜੀ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ । 2 ।
ਧੀਏ ਲਾਰੀ ਭੇਜਾਂ, ਲਾਰੀ, ਭੇਜਾਂ, ਤੈਨੂੰ ਲਵਾਂ ਨੀ ਮੰਗਾਂ । 2 ।
ਦਿਲ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ, ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ, ਭੈੜੇ ਲਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ । 2 ।
ਧੀਏ ਬੀਰਾ ਭੇਜਾਂ, ਬੀਰਾ ਭੇਜਾਂ, ਤੈਨੂੰ ਲਵਾਂ ਨੀ ਮੰਗਾਂ । 2 ।
ਰੱਤੇ ਡੋਲੇ ਆਵਾਂ, ਰੱਤੇ ਡੋਲੇ ਆਵਾਂ ਆਪਣੇ ਬੀਰੇ ਦੇ ਨਾਲ । 2 ।

ਬੀਰੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਉਹ ਬਾਰੀਆਂ

ਕਿੱਕਰੇ ਨੀ ਕੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀਏ, ਕਿੰਨ ਮੋੜੇ ਤੇਰੇ ਡਾਲੇ ।
ਹਰਿਆਂ ਪੱਤਾ ਵਾਲੇ, ਵਧਾਵੇ ਨੂੰ ਵਲ ਜਾਨੀਆਂ ।
ਇਨੀਂ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਲੰਘਿਆ, ਉਨੇ ਮੋੜੇ ਮੇਰੇ ਡਾਲੇ ।
ਹਰਿਆਂ ਪੱਤਾ ਵਾਲੇ, ਵਧਾਵੇ ਨੂੰ ਵਲ ਜਾਨੀਆਂ ।
ਕਿੰਨ ਉਸਾਰੀਆਂ ਉਹ ਬਾਰੀਆਂ, ਕਿੰਨ ਉਸਾਰੀਆਂ ਉਹ ਬਾਰੀਆਂ ।
ਕਿਨੇ ਲਿਖੇ ਤਿੱਤਰ ਮੋਰ, ਵਧਾਵੇ ਨੂੰ ਬਲ ਜਾਨੀਆਂ ।
ਬੀਰੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਉਹ ਬਾਰੀਆਂ, ਬੀਰੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਉਹ ਬਾਰੀਆਂ ।
ਭਾਬੇ ਲਿਖੇ ਤਿੱਤਰ ਮੋਰ, ਵਧਾਵੇ ਨੂੰ ਬਲ ਜਾਨੀਆਂ ।
ਕੌਣ ਸੁੱਤਾ ਚੂੜ ਉਹ ਬਾਰੀਆਂ, ਕੌਣ ਸੁੱਤਾ ਚੂੜ ਉਹ ਬਾਰੀਆਂ ।
ਕੌਣ ਝੋਲੇ ਠੰਡੀ ਹਵਾ, ਵਧਾਵੇ ਨੂੰ ਬਲ ਜਾਨੀਆਂ ।
ਬਾਹੀਂ ਗੋਰੀਏ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਚੂੜਾ, ਬਾਹੀਂ ਤੇਰੇ ਗੋਰੀਏ ਲਾਲ ਚੂੜਾ ।
ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਮੇ ਸਲਾਈ, ਵਧਾਵੇ ਨੂੰ ਵਲ ਜਾਨੀਆਂ ।

ਸੁਹਣਾ ਕੌਂਤ ਹੋਵੇ

ਲਾਡੋ ਰਾਣੀ ਲਊਂਗਾ ਬਚਾ
ਲੋਢੇ ਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਕੱਚੀ ਮੂਲੀ ਖਾ ਲਈ ਐ ।
ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਉਂ ਕੱਚੀ ਮੂਲੀ ਖਾ ਲਈ ਐ ।

ਬੁਾਰੋਂ ਆਇਆ ਸੁਉਰਾ ਮੇਰਾ, “ਨੂੰਹ ਰਾਣੀ ਕਿਉਂ ਪਈ ਐ ।
 ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਉਂ ਨੌਂਹ ਰਾਣੀ ਕਿਉਂ ਪਈ ਐ ।”
 “ਸੱਦੇ ਵੈਦ ਲਿਆਉ ਸਿਆਣਾ, ਨੌਂਹ ਰਾਣੀ ਲਉ ਜੀ ਬਚਾ ।”
 ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਉਂ, ਨੌਂਹ ਰਾਣੀ ਲਉ ਜੀ ਬਚਾ ।”
 “ਇਕ ਲੱਖ ਖਰਚਾਂ ਦੇ ਲੱਖ ਖਰਚਾਂ, ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲਵਾਂਗਾ ਫ਼ਿਆ ।
 ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਉਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲਵਾਂਗਾ ਫ਼ਿਆ ।”
 ਲੱਢੇ ਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਸਵੇਰੇ ਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਕੱਚੀ ਮੂਲੀ ਖਾ ਲਈ ਐ ।
 ਬੁਾਰੋਂ ਆਇਆ ਦੇਵਰ ਮੇਰਾ “ਭਾਬੇ ਰਾਣੀ ਕਿਉਂ ਪਈ ਐ ।”
 “ਸੱਦੇ ਵੈਦ ਲਿਆਉ ਸਿਆਣਾ, ਭਾਬੇ ਰਾਣੀ ਲਉ ਜੀ ਬਚਾ ।
 ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਉਂ, ਭਾਬੇ ਰਾਣੀ ਲਉ ਜੀ ਬਚਾ ।”
 “ਇਕ ਲੱਖ ਖਰਚਾਂ ਦੇ ਲੱਖ ਖਰਚਾਂ ਵੀਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲਵਾਂਗਾ ਫ਼ਿਆ ।
 ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਉਂ ਵੀਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲਵਾਂਗਾ ਫ਼ਿਆ ।”
 ਲੱਢੇ ਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਸਵੇਰੇ ਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਕੱਚੀ ਮੂਲੀ ਖਾ ਲਈ ਐ ।
 ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਉਂ ਕੱਚੀ ਮੂਲੀ ਖਾ ਲਈ ਐ ।”
 ਬੁਾਰੋਂ ਆਇਆ ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ, “ਲਾਡੇ ਰਾਣੀ ਕਿਉਂ ਪਈ ਐ ।
 ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਉਂ ਲਾਡੇ ਰਾਣੀ ਕਿਉਂ ਪਈ ਐ ।
 “ਸੱਦੇ ਵੈਦ ਲਿਆਉ ਸਿਆਣਾ, ਲਾਡੇ ਰਾਣੀ ਲਉ ਜੀ ਬਚਾ ।
 ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਉਂ, ਲਾਡੇ ਰਾਣੀ ਲਉ ਜੀ ਬਚਾ ।”
 “ਇਕ ਲੱਖ ਖਰਚਾਂ ਦੇ ਲੱਖ ਖਰਚਾਂ, ਲਾਡੇ ਰਾਣੀ ਲਉਂਗਾ ਬਚਾ ।
 ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਉਂ, ਲਾਡੇ ਰਾਣੀ ਲਉਂਗਾ ਬਚਾ ।”

ਮੈਂ ਵੀ ਅਸਲ ਦੁਆਬੇ ਦੀ ਸਰੀ ਵੇ

ਜੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਵਰਦੀ ਬਣਾਈ, ਸਾਡੀ ਸੁਾੜੀ ਦਾ ਫਿਕਰ ਤੂੰ ਕਰੀਂ ਵੇ ।
 ਸਿੰਘ ਮਾਝੇ ਦਿਆ ਜੰਮਿਆ, ਮੈਂ ਵੀ ਅਸਲ ਦੁਆਬੇ ਦੀ ਸਰੀ ਵੇ । 2 ।
 ਕੁੰਡਾ ਖੁੱਲ ਬਦਰਦਾ, ਨਾਰ ਪਤਲੀ ਪਤੰਗ ਪਾਲੇ ਠਰੀ ਵੇ,
 ਸਿੰਘ ਮਾਝੇ ਦਿਆ ਜੰਮਿਆ, ਮੈਂ ਵੀ ਅਸਲ ਦੁਆਬੇ ਦੀ ਦੀ ਸਰੀ ਵੇ । 2 ।
 ਜੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਚੀਰਾ ਬਣਾਇਆ, ਸਾਡੇ ਟਿੱਕੇ ਦਾ ਫਿਕਰ ਤੂੰ ਕਰੀਂ ਵੇ ।
 ਸਿੰਘ ਮਾਝੇ ਦਿਆ ਜੰਮਿਆ, ਮੈਂ ਵੀ ਅਸਲ ਦੁਆਬੇ ਦੀ ਸਰੀ ਵੇ । 2 ।
 ਜੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਜੋੜਾ ਖਰੀਦੋ ਸਾਡੇ ਸੈਂਡਲਾਂ ਦਾ ਫਿਕਰ ਤੂੰ ਕਰੀਂ ਵੇ ।
 ਸਿੰਘ ਮਾਝੇ ਦਿਆ ਜੰਮਿਆ, ਮੈਂ ਵੀ ਅਸਲ ਦੁਆਬੇ ਦੀ ਸਰੀ ਵੇ । 2 ।
 ਕੁੰਡਾ ਖੁੱਲ ਬਦਰਦਾ, ਨਾਰ ਪਤਲੀ ਪਤੰਗ ਪਾਲੇ ਠਰੀ ਵੇ ।
 ਸਿੰਘ ਮਾਝੇ ਦਿਆ ਜੰਮਿਆ, ਮੈਂ ਵੀ ਅਸਲ ਦੁਆਬੇ ਦੀ ਸਰੀ ਵੇ । 2 ।

ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸਵੇਰ ਹੋਈ

ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸਵੇਰੇ ਹੋਈ ।

ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜੀ ਰਾਧੇ ਖੜੀ ਹੈ ।
 ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ।
 ਚੁਗਦੇ ਚਿੜੀਆ ਜਨੌਰ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਕਿਉਂ ਨਈਂ,
 ਤੁਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜੀ, ਰਾਧੇ ਖੜੀ ਹੋ ।
 ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸਵੇਰ ਹੋਈ,
 ਦਾਤਣ ਵੇਲਾ ਹੋਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਕਿਉਂ ਨਈਂ ।
 ਤੁਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਕਿਉਂ ਨਈਂ ਜੀ, ਰਾਧੇ ਖੜੀ ਹੋ ।
 ਤੱਤੜਾ ਪਾਣੀ ਠੰਡੜਾ ਹੋਇਆ, ਤੱਤੜਾ ਪਾਣੀ ਠੰਡੜਾ ਹੋਇਆ
 ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਨ੍ਹਾਂਵਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜੀ, ਰਾਧੇ ਖੜੀ ਹੋ ।
 ਤੱਤੜੀ ਰਸੋਈ ਠੰਡੜੀ ਹੋਈ, ਤੱਤੜੀ ਰਸੋਈ ਠੰਡੜੀ ਹੋਈ,
 ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਖਾਂਵਦੇ ਕਿਉਂ ਨਈਂ ਜੀ, ਰਾਧੇ ਖੜੀ ਹੋ ।

ਓ ਮੇਰਿਆ ਵਹਿਮੀਆਂ ਢੋਲਾ

ਓ.....ਝਜਰੀ ਨੀ, ਕਿਥੋਂ ਆਂਦੀ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਨਾਜਕੇ ਨਾਰੇ ।
 ਓ.....ਝਜਰੀ ਵੇ, ਮੇਤੋਂ ਭੱਜ ਗਈਓ ਵੇ ਮੇਰਿਆ ਫ੍ਰੈਮਿਆ ਢੋਲਾ ।
 ਓ.....ਠੀਕਰੀ ਨੀ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਨਾਜਕੇ ਨਾਰੇ ।
 ਓ.....ਠੀਕਰੀ ਵੇ, ਬਾਲਕ ਲੈ ਗਏ ਵੇ, ਮੇਰਿਆ ਫ੍ਰੈਮਿਆ ਢੋਲਾ ।
 ਓ.....ਬਾਲਕੇ ਨੀ, ਦੱਸ ਦੇ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਨਾਜਕੇ ਨਾਰੇ ।
 ਓ.....ਬਾਲਕੇ ਵੇ, ਮੈਲੀਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਵੇ ਮੇਰਿਆ ਫ੍ਰੈਮਿਆ ਢੋਲਾ ।
 ਓ.....ਮੈਲੜੇ ਵੇ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਵੀਂ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਨਾਜਕੇ ਨਾਰੇ ।
 ਓ.....ਬਾਲਕ ਵੇ, ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਏ ਵੇ, ਮੇਰਿਆ ਫ੍ਰੈਮਿਆ ਢੋਲਾ !
 ਓ.....ਭਰਤੀ ਨੀ, ਕਿਸ ਕੰਮ ਚਲੇ ਗਏ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਨਾਜਕੇ ਨਾਰੇ ।
 ਓ.....ਬਚੜੇ ਵੇ, ਨੌਕਰ ਹੋ ਗਏ ਵੇ ਮੇਰਿਆ ਫ੍ਰੈਮਿਆ ਢੋਲਾ ।

ਕੌਂਤ ਮੇਰੇ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੰਗਲਾ

ਟੋਪੀ ਦੀ ਨਕਲ ਉਤਾਰਦਾ ਨੀ ਮਾਂ ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸਮਰੀਆ ।
 ਸੌਰੇ ਮੇਰੇ ਦਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬੰਗਲਾ, ਸੌਰੇ ਮੇਰੇ ਦਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬੰਗਲਾ ।
 ਮੂੰਹ ਪਏ ਤੇ ਜੰਗ ਲੱਗ ਜਾਂਵਦਾ ਨੀ ਮਾਂ, ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸਮਰੀਆ ।
 ਟੋਪੀ ਦੀ ਨਕਲ ਉਤਾਰਦਾ ਨੀ ਮਾਂ, ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸਮਰੀਆ ।
 ਜੇਠ ਮੇਰੇ ਦਾ ਤਾਂਬੇ ਦਾ ਬੰਗਲਾ, ਜੇਠ ਮੇਰੇ ਦਾ ਤਾਂਬੇ ਦਾ ਬੰਗਲਾ ।
 ਧੁੱਪ ਚੜ੍ਹੀ ਤੇ ਤਪ ਜਾਂਵਦਾ ਨੀ ਮਾਂ, ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸਮਰੀਆ ।
 ਟੋਪੀ ਦੀ ਨਕਲ ਉਤਾਰਦਾ ਨੀ ਮਾਂ, ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸਮਰੀਆ ।
 ਦੇਰ ਮੇਰੇ ਦਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਬੰਗਲਾ ਦੇਰ ਮੇਰੇ ਦਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਬੰਗਲਾ ।
 ਧੁੱਪ ਚੜ੍ਹੀ ਤਾਂ ਲਿਸਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਨੀ ਮਾਂ, ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸਮਰੀਆ ।
 ਟੋਪੀ ਦੀ ਨਕਲ ਉਤਾਰਦਾ ਨੀ ਮਾਂ, ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸਮਰੀਆ ।

ਕੌਂਤ ਮੇਰੇ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੰਗਲਾ, ਕੌਂਤ ਮੇਰੇ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੰਗਲਾ ।
 ਧੁੱਪ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਲਿਸ਼ਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਨੀ ਮਾਂ, ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸਮਰੀਆ ।
 ਟੋਪੀ ਦੀ ਨਕਲ ਉਤਾਰਦਾ ਨੀ ਮਾਂ, ਟੋਪੀ ਵਾਲਾ ਸਮਰੀਆ ।

ਮਾਵਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਜੋਰ

ਉਡੀਂ ਵੇ ਕਾਲਿਆ ਕਾਗਾ, ਵੇ ਜਾਈਂ ਮਾਹੀ ਦੇ ਦੇਸ ਢੋਲ ਮੇਰਾ ।
 ਜਾ ਕੇ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਵੀਂ, ਵੇ ਘਰ ਪੱਖੀ ਦੀ ਲੋੜ ਢੋਲ ਮੇਰਾ ।
 ਪੱਖੀ ਭੇਜੂੰ ਕਸ਼ਮੀਰੀ, ਨੀ ਵਰਤੀਂ ਅਕਲਾਂ ਦੇ ਜੋਰ ਨਾਰ ਮੇਰੀ ।
 ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਨਈਂ ਅਕਲਾਂ, ਵੇ ਅਕਲਾਂ ਲੈ ਆਵੀਂ ਕੋਲ ਢੋਲ ਮੇਰਾ ।
 ਲਿਖ ਲਿਖ ਚਿੱਠਿਆਂ ਪਾਵਾਂ, ਵੇ ਘਰ ਦੀਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਢੋਲ ਮੇਰਾ ।
 ਦੰਮ ਭੇਜੂੰਗਾ ਵਧੇਰੇ, ਨੀ ਵਰਤੀਂ ਅਕਲਾਂ ਦੇ ਜੋਰ ਨਾਰ ਮੇਰੀ ।
 ਪੱਖੀ ਕੱਢੀ ਕਸ਼ਮੀਰੀ, ਵੇ ਗਰਮੀ ਪਾ ਲਿਆ ਜੋਰ ਢੋਲ ਮੇਰਾ ।
 ਲੈ ਪੱਖੀ ਵ੍ਹੇੜੇ ਬੈਠੀ, ਵੇ ਸੱਸੂ ਮਾਰਿਆ ਬੋਲ ਢੋਲ ਮੇਰਾ ।
 ਲਿਖ ਲਿਖ ਚਿੱਠਿਆਂ ਪਾਵਾਂ, ਵੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾ ਨਾ ਬੋਲ ਢੋਲ ਮੇਰਾ ।
 ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਵਾਂ, ਨੀ ਮਾਵਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਜੋਰ ਨਾਰ ਮੇਰੀ ।

ਰਾਤਾਂ ਚਾਨਣੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ

ਚੰਦਾ ਵੇ ਰਾਤਾ ਚਾਨਣੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ । 2 ।
 ਸਭ ਸਹੇਲੀਆਂ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਗਈਆਂ, ਚੰਦਾ ਵੇ ।
 ਮੈਂ ਵੀ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਨਾਲ ਗਈਆਂ । 2 ।
 ਸਭ ਸਹੇਲੀਆਂ ਭਰ ਭਰ ਆਈਆਂ । 2 ।
 ਚੰਦਾ ਵੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਟਕੀ ਤੁੜਾ ਘਰ ਆਈਆਂ । 2 ।
 ਸਭ ਸਹੇਲੀਆਂ, ਪੀਂਘਾਂ ਨੂੰ ਗਈਆਂ । 2 ।
 ਸੁੱਣਿਆ ਵੇ ਮੈਂ ਵੀ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਨਾਲ ਗਈਆਂ ।
 ਸੱਭ ਸਹੇਲੀਆਂ ਝੂਟ ਘਰ ਆਈਆਂ । 2 ।
 ਸੁੱਣਿਆ ਵੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਹੀਆਂ ਤੁੜਾ ਘਰ ਆਈਆਂ ।
 ਚੰਦਾ ਵੇ ਰਾਤਾਂ ਚਾਨਣੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ । 2 ।

ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਰਾਂ ਦੇ ਕੌਂਤ ਨਹੀਉਂ

ਸ਼ਾਮਾ ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਦੀ ਉਮਰ ਗਈਉਂ । 2 ।
 ਸ਼ਾਮਾ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਗਾਮਾਂ ਦੇ ਬਛੜੇ ਨਈਉਂ । 2 ।
 ਸ਼ਾਮਾ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਪੀਣਾ ਧਰਮ ਨਈਉਂ । 2 ।
 ਸ਼ਾਮਾ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਨਈਉਂ । 2 ।
 ਸ਼ਾਮਾ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਏਥੇ ਜੀਣਾ ਧਰਮ ਨਈਉਂ । 2 ।
 ਸ਼ਾਮਾ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਭੈਣਾ ਦੇ ਵੀਰ ਨਈਉਂ । 2 ।

ਸ਼ਾਮਾ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਪੇਕੇ ਜਾਣਾ ਧਰਮ ਨਈਉਂ । 2 ।
 ਸ਼ਾਮਾ ਜਿਨਾਂ ਨਾਰਾਂ ਦੇ ਕੌਂਤ ਨਈਉਂ । 2 ।
 ਸ਼ਾਮਾ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁੱਰੇ ਰੂਣਾ ਧਰਮ ਨਈਉਂ । 2 ।
 ਸ਼ਾਮਾ ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਦੀ ਉਮਰ ਗਈਉਂ । 2 ।

ਤੈ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਡੋਲਿਆ ਏ

ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ਖਾਤਰ ਮੈਲ ਪੁਆਨੀਆਂ, ਮੋਰੀ ਰੱਖਾਂ ਤੇਰੇ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ।
 ਹੋ ਬੇਈਮਾਨਿਆ ਹੋ ਦਰੋਬਾਜ਼ਿਆਂ, ਤੈਂ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਡੋਲਿਆ ਏ ।
 ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ਖਾਤਰ ਖੂਹਾ ਲੁਆਨੀਆਂ, ਡੋਲ ਰੱਖਾਂ ਤੇਰੇ ਨੌਮਣੇ ਨੂੰ ।
 ਹੋ ਬੇਈਮਾਨਿਆ ਹੋ ਦਰੋਬਾਜ਼ਿਆਂ, ਤੈਂ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਡੋਲਿਆ ਏ ।
 ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ਖਾਤਰ ਬਾਗ ਲੁਆਨੀਆਂ, ਬੂਟਾਂ ਲਾਵਾਂ ਛਾਵੇਂ ਬੈਠਣੇ ਨੂੰ ।
 ਹੋ ਬੇਈਮਾਨਿਆ ਹੋ ਦਰੋਬਾਜ਼ਿਆਂ, ਤੈਂ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਡੋਲਿਆ ਏ ।
 ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ਖਾਤਰ ਜੱਗ ਲੁਆਨੀਆਂ, ਖਾਣੇ ਦੇ ਪੱਜ ਵੇ ਆ ਜਾਵੀਂ ।
 ਹੋ ਬੇਈਮਾਨਿਆ ਹੋ ਦਰੋਬਾਜ਼ਿਆਂ, ਤੈਂ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਡੋਲਿਆ ਏ ।
 ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ਖਾਤਰ ਪਲੰਘ ਡਹਾਨੀਆਂ, ਸੇਜ ਵਛਾਵਾਂ ਤੇਰੇ ਸੌਮਣੇ ਨੂੰ ।
 ਹੋ ਬੇਈਮਾਨਿਆ ਹੋ ਦਰੋਬਾਜ਼ਿਆਂ, ਤੈਂ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਡੋਲਿਆ ਏ ।

ਲੈ ਮੰਨ ਗਿਆ ਨੀ ਛੋਟੀਏ ਨਣਦੇ ਤੇਰਾ ਵੀਰਾ

ਲੈ ਕਿਧਰੋਂ ਆਈਆਂ ਲੈਚੀਆਂ ਲੈ ਕਿਧਰੋਂ ਆਇਆ ਜੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਕਿਧਰੋਂ ਆਇਆ ਨੀ ਛੋਟੀਏ ਨਣਦੇ ਤੇਰਾ ਵੀਰਾ । 2 ।
 ਚੂੜਦਿਉਂ ਆਈਆਂ ਲੈਚੀਆਂ ਲੈ ਲੈਂਦਿਉਂ ਆਇਆ ਜੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਦੱਖਣੋਂ ਆਇਆ ਨੀ, ਛੋਟੀਏ ਨਣਦੇ ਤੇਰਾ ਵੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਾਂ ਲੈਚੀਆਂ, ਲੈ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਾਂ ਜੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਕਿੱਥੇ ਬਿਠਾਵਾਂ ਨੀ, ਛੋਟੀਏ ਨਣਦੇ ਤੇਰਾ ਵੀਰਾ । 2 ।
 ਆਲੇ ਰੱਖਾਂ ਲੈਚੀਆਂ ਲਵਾਰੀ ਰੱਖਾ ਜੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਪਲੰਘ ਬਠਾਵਾਂ ਨੀ ਛੋਟੀਏ ਨਣਦੇ ਤੇਰਾ ਵੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਡਿੱਗ ਪਈਆਂ ਲੈਚੀਆਂ, ਲੈ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਗੁੱਸ ਗਿਆ ਨੀ, ਛੋਟੀਏ ਨਣਦੇ ਤੇਰਾ ਵੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਕੌਣ ਚੱਕੇ ਲੈਚੀਆਂ, ਲੈ ਕੌਣ ਚੱਕੇ ਜੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਸੱਸ ਚੱਕੇ ਲੈਚੀਆਂ, ਨਣਾਨ ਚੱਕੇ ਜੀਰਾ । 2 ।
 ਮੈਂ ਆਪ ਮਨਾਵਾਂ ਨੀ, ਛੋਟੀਏ ਨਣਦੇ ਤੇਰਾ ਵੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਚੱਕ ਲਈਆਂ ਲੈਚੀਆਂ, ਲੈ ਚੱਕ ਲਿਆ ਜੀਰਾ । 2 ।
 ਲੈ ਮੰਨ ਗਿਆ ਨੀ, ਛੋਟੀਏ ਨਣਦੇ ਤੇਰਾ ਵੀਰਾ । 2 ।

ਸੇਜ ਟੁੱਟੇ ਨੀ ਲਾਲ ਪਰੀਬੰਦ ਛਣਕੇ

ਦੇਰ ਚੱਲਾ ਦਿੱਲੀ, ਲੈ ਜੇਠ ਚੱਲਾ ਆਗਰੇ । 2 ।
 ਮਾਹੀ ਚੱਲਾ ਨੀ ਜੰਮੂ, ਸ਼ੈਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ । 2 ।
 ਕੌਣ ਲਿਆਇਆ ਚੂੜੀਆਂ, ਲੈ ਕੌਣ ਲਿਆਇਆ ਗਜਰੇ । 2 ।
 ਕੌਣ ਲਿਆਇਆ ਨੀ, ਲਾਲ ਪਰਿਬੰਦ ਛਣਕੇ । 2 ।
 ਦੇਰ ਲਿਆਇਆ ਚੂੜੀਆਂ, ਲੈ ਜੇਠ ਲਿਆਇਆ ਗਜਰੇ । 2 ।
 ਮਾਹੀ ਲਿਆਇਆ ਨੀ, ਲਾਲ ਪਰਿਬੰਦ ਛਣਕੇ । 2 ।
 ਕਿੱਥੇ ਪਾਵਾਂ ਚੂੜੀਆਂ ਲੈ ਕਿੱਥੇ ਪਾਵਾਂ ਗਜਰੇ । 2 ।
 ਕਿੱਥੇ ਪਾਵਾਂ ਨੀ ਲਾਲ ਪਰਿਬੰਦ ਛਣਕੇ । 2 ।
 ਬਾਹੀਂ ਪਾਵਾਂ ਚੂੜੀਆਂ, ਲੈ ਬਾਹੀਂ ਪਾਵਾਂ ਗਜਰੇ । 2 ।
 ਸੀਨੇ ਲਾਵਾਂ ਨੀ ਲਾਲ ਪਰਿਬੰਦ ਛਣਕੇ । 2 ।
 ਕਿੱਥੇ ਟੁੱਟੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਲੈ ਕਿੱਥੇ ਟੁੱਟੇ ਗਜਰੇ । 2 ।
 ਕਿੱਥੇ ਟੁੱਟੇ ਨੀ ਲਾਲ ਪਰਿਬੰਦ ਛਣਕੇ । 2 ।
 ਬਾਹੀਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ, ਲੈ ਬਾਹੀਂ ਟੁੱਟੇ ਗਜਰੇ । 2 ।
 ਸੇਜ ਟੁੱਟੇ ਨੀ ਲਾਲ ਪਰਿਬੰਦ ਛਣਕੇ । 2 ।
 ਦੇਰ ਚੱਲਾ ਦਿੱਲੀ ਲੈ ਜੇਠ ਚੱਲਾ ਆਗਰੇ । 2 ।
 ਮਾਹੀ ਚੱਲਾ ਨੀ ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ । 2 ।

ਚਲ ਸਿੰਘਾ ਵੇ ਦੋਨੋਂ ਤੁਰ ਚਲੀਏ

ਕਿਨੇ ਤਾਂ ਰਿੱਧਾ ਸਾਗ ਤੋਰੀਏ ਦਾ, ਕਿਨੇ ਮਸਰਾਂ ਦਾ ਦਾਲ ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਅਸਾਂ ਨਈਂ ਰਿੱਧਾ ਸਾਗ ਤੋਰੀਏ ਦਾ, ਅਸਾਂ ਮਸਰਾਂ ਦੀ ਦਾਲ ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਅਸੀਂ ਨਈਂ ਦੇਣਾ ਸਾਗ ਤੋਰੀਏ ਦਾ, ਖਾਵੇ ਮਸਰਾਂ ਦੀ ਦਾਲ ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਚਲੀਂ ਸਿੰਘਾ ਵੇ ਮੈਂ ਨ੍ਹਾਣ ਲਗੀਆਂ, ਵ੍ਹੇੜੇ ਆ ਵੜਿਆ ਪਖੀਰ ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 “ਪਾਵੀਂ ਨੀ ਸੱਸੂ ਮੁੱਠ ਬਾਜਰੇ ਦੀ ਢੂੰਢੀ ਕੱਢੀਂ ਬੁਇਉਂ ਬਾਰ ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਅਸੀਂ ਨਈਂ ਲੈਣੀ ਮੁੱਠ ਬਾਜਰੇ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਖੜਨਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਚਲ ਸਿੰਘਾ ਵੇ ਦੋਨੋਂ ਤੁਰ ਚਲੀਏ, ਜਿੱਥੇ ਬੜੇ ਬੜੇ ਕਮਾਦ ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਤੁਸੀਂ ਭੰਨੋਂ ਵੇ ਅਸੀਂ ਚੂਪਾਂਗੇ, ਡਾਢਾ ਆਵੇਗਾ ਸੁਆਦ, ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਚਲ ਸਿੰਘਾ ਵੇ ਦੋਨੋਂ ਤੁਰ ਚਲੀਏ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਗਦੀ ਬਦਾਮ, ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਤੁਸੀਂ ਭੰਨੋਂ ਵੇ ਅਸੀਂ ਖਾਵਾਂਗੇ, ਡਾਢੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਵਾਨ, ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਆਉਂਦਿਆਂ ਵੇ ਰਾਈਆ ਜਾਂਦਿਆਂ ਵੇ ਰਾਈਆ, ਮੇਰਾ ਲੈ ਸਨੇਹਾ ਜਾ ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਜਾ ਆਖੀਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਰਾਣੀ ਨੂੰ, ਪੱਲੇ ਪੈ ਗਿਆ ਪਖੀਰ, ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।
 ਜਾ ਆਖੀਂ ਮੇਰੀ ਧੀ ਰਾਣੀ ਨੂੰ, ਲੈ ਲੈ ਆਪਣੇ ਨਸੀਬ ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ।

ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਕਾਰਣ ਜੁਲਕੂ

ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਕਾਰਣ ਜੁਲਕੂ ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਨੀਆਂ, ਜਾਣਾ ਕਣਕ ਦੀ ਲਾਵੀ ਵੇ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਕਾਰਣ ਮੈਂ ਚਿੱਕੜ ਡੁੱਬੀ, ਡੁੱਬ ਗਈ ਲੱਕ ਤਾਈਂ ਵੇ । 2 ।

ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਕਾਰਣ ਜੁਲਕੂ, ਸਈਆਂ ਵੀ ਛੋਡੀਆਂ, ਛੋਡ ਆਈ ਭਰਜਾਈ ਵੇ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਕਾਰਣ ਜੁਲਕੂ ਭਾਈ ਵੀ ਛੋਡੇ, ਛੋਡ ਆਈ ਮਾਂ ਪੀਊ ਵੇ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਕਾਰਣ ਜੁਲਕੂ ਮਾਪੇ ਦੀ ਛੋਡੇ, ਛੋਡ ਆਈ, ਭੈਣ ਭਾਈ ਵੇ । 2 ।

ਲੰਬੜਾਂ ਰਾਸ ਪੁਆਈ

“ਰਾਤੀਂ ਰਾਸ ਦੇਖਣ ਗਿਉਂ ਵੇ ਨਾਂ ਗਿਉਂ ਦੱਸ ਕੇ । 2 ।”
 “ਲੰਬੜਾਂ ਰਾਸ ਪੁਆਈ, ਮੁੰਡੇ ਲੈ ਗਏ ਸੱਦ ਕੇ । 2 ।”
 ਨ੍ਹੇਰੀ ਕਾਲੀ ਬੋਲੀ ਆ ਗਈ, ਘਰ ਨੂੰ ਆ ਗਿਆ ਨੱਸ ਕੇ । 2 ।
 ਮੈਂ ਵੀ ਕੁੰਡਾ ਨਾ ਖੋਲਿਆ, ਪੈ ਗਿਆ ਮੰਜਾ ਸਿੱਟ ਕੇ । 2 ।
 ਮੈਂ ਵੀ ਮੰਜਾ ਨਾ ਡੁਆਇਆ, ਪੈ ਗਿਆ ਬੋਰੀ ਸਿੱਟ ਕੇ । 2 ।
 “ਲੰਬੜਾਂ ਰਾਸ ਪੁਆਈ, ਵੇ ਨਾ ਗਿਉਂ ਦੱਸ ਕੇ । 2 ।”
 “ਗੋਰੀਏ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਈਂ ਸੀ ਜਾਂਦਾ, ਮੁੰਡੇ ਲੈ ਗਏ ਸੱਦ ਕੇ । 2 ।”

ਰੰਨਾਂ ਵੇ ਬਗਾਨੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਨਾ ਆਪਣੀਆਂ

ਲਾਲ ਵੇ ਲੱਠਾ ਲੈ ਆਇਉਂ ਚਾਬੀ ਦਾ ।
 ਲੱਠੇ ਵਾਲਾ ਮੁੱਲ ਮੰਗਦਾ ਵੇ ਨਾਮਾ ਲਾ ਆਇਉਂ ਭਾਬੀ ਦਾ ।
 ਸੁਣਿਆ ਵੇ ਨਾਮਾ ਲਾ ਆਇਉਂ ਭਾਬੀ ਦਾ ।
 ਸੁਣਿਆ ਵੇ ਲੱਠਾ ਲੈ ਆਈਆਂ ਤੂੰ ਕਰਕੇ ।
 ਲੱਠੇ ਵਾਲਾ ਮੁੱਲ ਮੰਗਦਾ, ਬਹੀ ਦੇ ਆਈਆਂ ਬੈ ਕਰਕੇ ।
 ਸੁਣਿਆ ਵੇ ਬਹੀ ਦੇ ਆਈਆਂ ਬੈ ਕਰਕੇ ।
 ਲਾਲ ਵੇ ਚਿੱੜੀ ਉੱਡੀ ਕੇ ਕਵਾਟਰ ਤੋਂ ।
 ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੀ ਡੁਲ੍ਹਣਾ, ਡੁਲ੍ਹੀ ਲਾਲ ਸਵਾਟਰ ਤੋਂ ।
 ਸੁਣਿਆ ਵੇ ਡੁਲ੍ਹੀ ਲਾਲ ਸਵਾਟਰ ਤੋਂ ।
 ਲਾਲ ਵੇ ਚਿੱੜੀ ਉੱਡੀ ਵੇ ਸਨੁਕੜੇ ਤੋਂ ।
 ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੀ ਡੁਲ੍ਹਣਾ, ਡੁਲ੍ਹੀ ਸੁਣੇ ਜਏ ਮੁਖੜੇ ਤੋਂ ।
 ਸੁਣਿਆ ਵੇ ਡੁਲ੍ਹੀ, ਸੁਣੇ ਜਏ ਮੁਖੜੇ ਤੋਂ ।
 ਸੁਣਿਆ ਵੇ ਮਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਪੜੀਆਂ ।
 ਰੰਨਾਂ ਵੇ ਬਗਾਨੀਆਂ, ਕਦੇ ਬਣੀਆਂ ਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ।
 ਲਾਲ ਵੇ ਕਦੇ ਬਣੀਆ ਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ।
 ਸੁਣਿਆ ਮਸਰਾਂ ਦੀ ਉਡਾਈ ਕੀਤੀ ।
 ਤੇਰੇ ਜਏ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ, ਅਸੀਂ ਬੇਪਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ।
 ਸੁਣਿਆ ਅਸੀਂ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ।
 ਲਾਲ ਵੇ ਲੰਮੇ ਬਾਲ ਬਲੋਚਾਂ ਦੇ ।
 ਆਪਣੀ ਮੰਗ ਨਾ ਛੱਡੀਏ ਆਖੇ ਲੱਗ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ।
 ਸੁਣਿਆ ਆਖੇ ਲੱਗ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ।

ਮਾਪੇ ਕੋਈ ਦਿਨ ਦੇ

ਠੂਠੀ ਘੜਨੇ ਦਿੱਤੀ, ਫੁੱਲ ਜੜਤ ਜੜਾਈ, ਨੀ ਫੁੱਲ ਜੜਤ ਜੜਾਈ ।
 ਉੱਠ ਕੇ ਮਿਲ ਲੈ ਮਾਏ ਗੱਡੀ ਟੇਸ਼ਣ ਤੇ ਆਈ ।
 ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਮਿਲਾਂ ਨੀ ਧੀਏ ਮਿਲੇ ਵਡੀ ਭਰਜਾਈ ਨੀ ਵੱਡੀ ਭਰਜਾਈ ।
 ਮਾਪੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਦੇ ਜੁੱਗ ਜੀਵਨ ਭਾਈ ।
 ਕਾਟੇ ਘੜਨੇ ਦਿੱਤੇ, ਸਿੱਟ ਛੱਡਾਂ ਪਛਵਾੜੇ ।
 ਤੇਰੇ ਬਦਲੇ ਢੋਲਾ ਮਾਪੇ ਮਨੋਂ ਵੇ ਵਿਛੋੜੇ ।
 ਪੇਈਏ ਵੱਸ ਨੀ ਗੋਰੀਏ, ਪੇਈਏ ਵਸੋਂ ਨੀ ਸਖਾਲੀ ।
 ਤੇਰੇ ਬਦਲੇ ਗੋਰੀਏ, ਮੇਰੀ ਟੁੱਟੀ ਠਾਣਦਾਰੀ ।
 ਪੇਈਏ ਵਸਾਂ ਜੇ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪੇਈਏ ਲੱਗਾਂ ਵੇ ਕੁਆਰੀ ।
 ਘਰ ਵਸੀਏ, ਸਿੰਘ ਜੀ, ਤੇਰੀ ਕਿਨੇ ਮਤ ਮਾਰੀ ।
 ਇਕ ਤੂੰ ਨੀ ਮਾਰੀ, ਦੂਜੀ ਭਾਬੇ ਨੇ ਮਾਰੀ ।
 ਮਰ ਜਾਵੇਂ ਗੋਰੀਏ, ਭਾਬੇ ਵਸੋਂ ਨੀ ਸੁਖਾਲੀ ।
 ਉਹ ਮਰ ਜਾਏ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜਿਹੜੀ ਤੈਂਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ।
 ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਮਰਾਂ -ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ।
 ਉਹ ਨਾ ਮਰੇ ਗੋਰੀਏ, ਉਹ ਤਾਂ ਨਾਰ ਪਰਾਈ ।
 ਤੂੰ ਮਰ ਜਾਏਂ ਗੋਰੀਏ, ਜਿਹੜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਆਈ ।

ਭੂਲੜੇ ਲੋਕ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਮਾਵਾਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰ

ਬੀਬਾ ਵੇ..... ਬਾਰੀਂ ਤਾਂ ਲਾਉਨੀਆਂ ਅੰਬ, ਕੇਲੇ,
 ਅੰਬ ਕੇਲੇ..... ਹੁਣ ਦੇ ਗੱਭਰੂ ਕਦ ਮੇਲੇ ;
 ਕਦੇ ਮੇਲੇ..... ਮੁੜ ਪਛਤਾਏਂਗਾ ਰਾਂਝਣਾ ਵੇ... ।
 ਬੀਬਾ ਵੇ..... ਬਾਰੀਂ ਤਾਂ ਲਾਉਨੀਆਂ ਦੋਹੀ ਦਾਣਾ,
 ਦੋਹੀ ਦਾਣਾ.... ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਦੋਹੀਂ ਜਾਣਾ,
 ਦੋਹੀਂ ਜਾਣਾ.... ਛੋੜ ਸਰਾਬੀਆ ਲੜ ਮੇਰਾ,
 ਲੜ ਮੇਰਾ... ਮੈਂ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਘਰ ਤੇਰਾ,
 ਘਰ ਤੇਰਾ..... ਮੁੜ ਪਛਤਾਏਂਗਾ ਰਾਂਝਣਾ ਵੇ... ।
 ਬੀਬਾ ਵੇ..... ਬਾਰੀਂ ਤਾਂ ਲਾਉਨੀਆਂ ਅੰਬ ਬੂਟੇ,
 ਅੰਬ ਬੂਟੇ..... ਅੱਜ ਕਲ ਦੇ ਗੱਭਰੂ ਸਭ ਬੂਟੇ,
 ਸਭ ਬੂਟੇ....ਮੁੜ ਪਛਤਾਏਂਗਾ ਰਾਂਝਣਾ ਵੇ... ।
 ਬੀਬਾ ਵੇ.... ਸੱਕਰ ਤਾਂ ਪਾਉਨੀਆਂ ਸੁਕਣੀ ਵੇ,
 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਾਣੇ ਵਸਾਰ, ਭੂਲੜੇ ਲੋਕ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਵੇ,
 ਮਾਮਾਂ ਤਾਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰ, ਮੁੜ ਪਛਤਾਏਂਗਾ ਰਾਂਝਣਾ ਵੇ... ।

ਮਾਵਾਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਦਾ ਪੈ ਗਿਆ ਵਿਛੋੜਾ

ਉਚੀ ਮਾੜੀ ਤਾਂ ਘੁੱਘੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਵੇ,
 ਮਾਮਾਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਪੈ ਗਿਆ ਬਿਛੋੜਾ ਵੇ,
 ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਦਾ ਵੇ ਜੀਵੇਂ ਮੇਰਿਆ ਕੁਾਨਾ ਵੇ,
 ਇਕ ਹੱਥ ਬੱਸਲੀ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਗਾਨਾ ਵੇ,
 ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਭਾਬੋ, ਵੇੜੇ ਜਾਨਾ ਵੇ,
 ਵਸਣੇਂ ਦੀ ਰੀਝ ਰਹੀਓ..... ।

ਜੋੜੀਆਂ ਜੱਗ ਥੋੜੀਆਂ

ਬੁੱਢਾ ਤੇਰੇ ਹਾਣ ਦਾ

ਪੀਲੀ ਪੀਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਨੇਰੇ, ਲਿਪਦੀ, ਬੁਢੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਦੂਰੋਂ ਪਿੱਟਦੀ । 2 ।
 ਛੱਜ ਭਰਿਆ ਦਾਣਿਆਂ ਦਾ ਚੂਹੇ ਟੁੱਕ ਗਏ, ਬੁੱਢੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਮੇਰੇ ਲੇਖ ਫੁੱਟ ਗਏ । 2 ।
 ਗੱਡੀ ਆਈ ਗੱਡੀ ਆਈ ਟੱਲਮ ਟਲੀਆਂ, ਬੁੱਢੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੇਕੇ ਚੱਲਿਆਂ । 2 ।
 ਗੱਡੀ ਆਈ ਗੱਡੀ ਆਈ -ਵਿਚ ਚੌਂਕ ਦੇ ਬੁੱਢੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੁੱਤੇ ਦੂਰੋਂ ਭੌਂਕਦੇ । 2 ।
 ਮਾਏ ਨੀ ਮਾਏ ਬੁੱਢਾ ਅੱਸੀ ਸਾਲ ਦਾ, ਤੁੰਈਉਂ ਫੇਰੇ ਲੈ ਲਾ ਬੁੱਢਾ ਤੇਰੇ ਹਾਣ ਦਾ । 2 ।

ਬੁੱਢਾ ਮੈਂ ਨਹੀਉਂ ਲੈਣਾ

“ਮੇਰੀਏ ਮਾਏ ਨੀ ਬੁੱਢਾ ਮੈਂ ਨਹੀਉਂ ਲੈਣਾ” । 2 ।
 “ ਮੇਚੀਏ ਧੀਏ ਨੀ ਬੁੱਢਾ ਲੈਣਾ ਪੈਣਾ” । 2 ।
 ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਮਾ ਜਾਮਾ ਛੰਦਾਂ ਅੱਗੇ ਲੋਈ ।
 ਦੋਨੋਂ ਵੇਲੇ ਹੱਥ ਜੋੜਦੀ, ਬੁੱਢੇ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਏ ਕੋਈ ।
 ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਮਾ ਜਾਮਾ, ਛੰਦਾਂ ਅੱਗੇ ਕੁੱਤਾ ।
 ਦੋਨੋਂ ਵੇਲੇ ਹੱਥ ਜੋੜਦੀ, ਬੁੱਢਾ ਰੂ ਜਾਏ ਸੁੱਤਾ ।
 ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਮਾ ਜਾਮਾ, ਛੰਦਾਂ ਅੱਗੇ ਪਿਉ ।
 ਦੋਨੋਂ ਵੇਲੇ ਹੱਥ ਜੋੜਦੀ, ਬੁੱਢੇ ਦਾ ਹੈ ਨਈਂ ਪਿਉ ।
 ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਮਾ ਜਾਮਾ, ਛੰਦਾਂ ਅੱਗੇ ਤੀਰ ।
 ਦੋਨੋਂ ਵੇਲੇ ਹੱਥ ਜੋੜਦੀ, ਬੁੱਢੇ ਦਾ ਹੈ ਨਈਂ ਬੀਰ ।
 ਛੰਦ ਪਰਾਗੇ ਆਮਾ ਜਾਮਾ, ਛੰਦਾਂ ਅੱਗੇ ਛੈਣਾ ।
 ਦੋਨੋਂ ਵੇਲੇ ਹੱਥ ਜੋੜਦੀ, ਬੁੱਢੇ ਦੀ ਹੈ ਨਈਂ ਅੰਮਾਂ ।
 “ਬੁੱਢਾ ਮੈਂ ਨਹੀਉਂ ਲੈਣਾ, ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ ਨੀ । 2 ।
 “ਮੇਰੀਏ ਧੀਏ ਨੀ, ਬੁੱਢਾ, ਲੈਣਾ ਪੈਣਾ” ।

ਕੀ ਵਰ ਟੋਲਿਆਂ

“ਕੀ ਵਰ ਟੋਲਿਆ ਮਾਏ, ਕੀ ਵਰ ਟੋਲਿਆ ?
 ਪੋਸਤ ਪੀਮਦਾ ਮਾਏ ਵੱਟੀ ਰੋਜ ਦਾ ।
 ਕੈਂਠਾ ਵੀ ਮੰਗਦਾ ਮਾਏ ਕੈਂਠਾ ਵੀ ਮੰਗਦਾ,

ਨਾਲੇ ਮੰਗਦਾ ਮਾਏ ਅਧੀਆ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ” ।
 “ਕੈਂਠਾ ਵੀ ਦੇ ਦੇ ਧੀਏ, ਕੈਂਠਾ ਵੀ ਦੇ ਦੇ,
 ਨਾਲੇ ਦੇ ਦੇ ਧੀਏ ਅਧੀਆ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ।”
 “ਇਕ ਦਿਲ ਆਖਦਾ ਮਾਏ ਡੂੰਘੇ ਪੈ ਮਰਾਂ,
 ਇਕ ਦਿਲ ਆਖਦਾ ਮਾਏ ਪੁੱਤ ਗਰੀਬ ਦਾ ।”
 “ਕਾਟੇ ਵੀ ਮੰਗਦਾ ਮਾਏ ਕਾਟੇ ਵੀ ਮੰਗਦਾ ।
 ਹੋਰ ਵੀ ਮੰਗਦਾ ਮਾਏ ਅਧੀਆ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ।”
 “ਕਾਟੇ ਵੀ ਦੇ ਦੇ ਧੀਏ ਕਾਟੇ ਵੀ ਦੇ ਦੇ,
 ਹੋਰ ਵੀ ਦੇ ਦੇ ਧੀਏ ਅਧੀਆ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ।”
 “ਇਕ ਦਿਲ ਆਖਦਾ ਮਾਏ ਡੂੰਘੇ ਪੈ ਮਰਾਂ,
 ਇਕ ਦਿਲ ਆਖਦਾ ਮਾਏ, ਪੁੱਤ ਗਰੀਬ ਦਾ” ।

ਮਧਰੇ ਕੌਂਤ ਬਿਨਾ ਰੱਬ ਮੌਤ ਚੰਗੀ

ਲੈ ਲੋ ਦਾਲ ਫੁੱਲੀਆਂ ਲੈ ਲੋ ਦਾਲ ਛੋਲੇ । 2 ।
 ਮਧਰੇ ਕੌਂਤ ਬਿਨਾ ਰੱਬ ਮੌਤ ਚੰਗੀ । 2 ।
 ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ ਤੇ ਫੁੱਟ ਬਾਲ ਵਾਗੂੰ ਅੜਿਆ ਈ ਮਾਏ । 2 ।
 ਲੰਬੇ ਕੌਂਤ ਬਿਨਾ ਵੇ ਰੱਬ ਮੌਤ ਚੰਗੀ । 2 ।
 ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ ਤੇ ਥੰਮੀ ਵਾਗੂੰ ਰਿੜਿਆ ਨੀ ਮਾਏ । 2 ।
 ਕਾਲੇ ਕੌਂਤ ਬਿਨਾ ਵੇ ਰੱਬ ਮੌਤ ਚੰਗੀ । 2 ।
 ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ ਤੇ ਡੰਗਰ ਵੱਛਾ ਡਰਿਆ ਨੀ ਮਾਏ । 2 ।
 ਬੁੱਢੇ ਕੌਂਤ ਨਾਲੋਂ ਵੇ ਰੱਬ ਮੌਤ ਚੰਗੀ । 2 ।
 ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ ਤੇ ਪੁਲ ਵਾਗੂੰ ਅੜਿਆ ਨੀ ਮਾਏ । 2 ।
 ਪਤਲੇ ਕੌਂਤ ਨਾਲੋਂ ਵੇ ਰੱਬ ਮੌਤ ਚੰਗੀ । 2 ।
 ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ ਤੇ ਪੱਖੀ ਵਾਗੂੰ ਝੁਲਿਆ ਨੀ ਮਾਏ । 2 ।
 ਸ਼੍ਰੋਣਾ ਕੌਂਤ ਹੋਵੇ, ਦਿਲ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਵੇ । 2 ।
 ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ ਤੇ ਗੈਸ ਵਾਗੂੰ ਜਗਿਆ ਨੀ ਮਾਏ । 2 ।
 ਲੈ ਲੋ ਦਾਲ ਫੁੱਲੀਆਂ ਲੈ ਲੋ ਦਾਲ ਛੋਲੇ । 2 ।

ਅਸੀਂ ਦੇਖੇ ਨਾ ਧੀਏ ਲੇਖ ਤੇਰੇ

ਪੁੰਨੀ ਮੰਗੀਆਂ ਧੀਏ, ਪੁੰਨੀ ਵਿਆਈਆਂ ਸੀ । 2 ।
 ਅਸੀਂ ਦੇਖੇ ਨਾ ਧੀਏ ਲੇਖ ਤੇਰੇ ਸੀ । 2 ।
 ਫੁੱਲ ਮੰਗਦਾ ਮਾਏ ਸੱਗੀ ਮੰਗਦਾ ਨੀ । 2 ।
 ਇਹ ਤਾਂ ਮੰਗਦਾ ਧੀਏ ਦਾਰੂ ਬੋਤਲੇ ਦੀ । 2 ।
 ਫੁੱਲ ਦੇਈਂ ਨਾ ਧੀਏ, ਸੱਗੀ ਦੇਈਂ ਨਾ ਨੀ । 2 ।
 ਇਹ ਤਾਂ ਧਰਦਾ ਧੀਏ, ਠੇਕੇ ਦਾਰੂ ਦੇ ਨੀ । 2 ।

ਪੁੰਨੀਂ ਮੰਗੀਆਂ ਧੀਏ, ਪੁੰਨੀਂ ਵਿਆਈਆਂ ਨੀ । 2 ।
 ਅਸਾਂ ਦੇਖੇ ਨਾ ਧੀਏ, ਲੇਖ ਤੇਰੇ ਸੀ । 2 ।
 ਕਾਟੇ ਮੰਗਦਾ ਮਾਏ, ਰਿੰਗ ਮੰਗਦਾ ਨੀ । 2 ।
 ਇਹ ਤਾਂ ਮੰਗਦਾ ਮਾਏ, ਦਾਰੂ ਬੋਤਲੇ ਦੀ । 2 ।
 ਕਾਟੇ ਦੇਈਂ ਨਾ ਧੀਏ, ਰਿੰਗ ਦੇਈਂ ਨਾ ਨੀ । 2 ।
 ਇਹ ਤਾਂ ਧਰਦਾ ਧੀਏ ਠੇਕੇ ਦਾਰੂ ਦੇ ਨੀ । 2 ।
 ਪੁੰਨੀਂ ਮੰਗੀਆਂ ਧੀਏ, ਪੁੰਨੀਂ -ਵਿਆਈਆਂ ਸੀ । 2 ।
 ਅਸਾਂ ਦੇਖੇ ਨਾ ਧੀਏ ਲੇਖ ਤੇਰੇ ਸੀ । 2 ।

ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਵਰ ਟੋਲਿਆ ਇਕ ਬੁਢੜਾ ਦੁਹਾਜੂ ਵਰ ਮੇਰਾ

ਚਿੱਟੀਏ ਕਬੂਤਰੀਏ ਸ਼ਾਰਾ ਰਾਰਾ ਰਾਰਾ ਮੱਲ ਲਿਆ ਈ ਆਲਣਾ ਸਾਰਾ । 2 ।
 ਨੀ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਵਰ ਟੋਲਿਆ ਸ਼ਾਰਾ ਰਾਰਾ ਰਾਰਾ ਇਕ ਬੁੱਢੜਾ ਦੁਹਾਜੂ ਵਰ ਮੇਰਾ ।
 ਨੀ ਬੁੱਢਾ ਮੇਰਾ ਵਰ ਟੋਲਿਆ ਸ਼ਾਰਾ ਰਾਰਾ ਰਾਰਾ ਨਈਉਂ ਲੈਣੀਆਂ, ਬੁੱਢੇ ਨਾਲ ਲਾਵਾਂ ।
 ਨੀ ਧੀਏ ਸਾਡੀ ਲਾਜ ਰੱਖ ਲੈ ਸ਼ਾਰਾ ਰਾਰਾ ਰਾਰਾ ਲੈ ਲਈਂ ਨੀ ਬੁੱਢੇ ਨਾਲ ਲਾਵਾਂ ।
 ਸਾਰਾ ਗ੍ਰੈਣਾ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਾਰਾ ਰਾਰਾ ਰਾਰਾ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਦਾ ਪਰੀਬੰਦ ਲਾਇਆ ।
 ਨੀ ਮੈਂ ਵੀ ਤਾਂ ਚਲਾਕ ਨਿਕਲੀ ਸ਼ਾਰਾ ਸ਼ਾਰਾ ਰਾਰਾ ਰਾਰਾ ਫੜ ਪਟਿਆ ਤੋਂ ਘੁਮਾਇਆ ।

ਸੌਂਕਣ ਗੁੱਤੋਂ ਫੜ ਲਈ ਹੋ ਜਾ ਬੁਹਿਉਂ ਬਾਹਰ

ਬਾਰੀ ਵਿਚ ਖਲੋਤੀਏ, ਨਾਜੇ ਨੀ ਗੋਰੀਏ,
 ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਕਿਉਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਬੁਆਡਾ ਸਗਨ ਪਿਆ ਜਾਲੀ ਵੇ ਜਾਲਮਾ ।
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਤਾਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਸਗਨ ਪਿਆ ਛੋਟੇ ਵੀਰ ਦਾ, ਨੀ ਤੇਰੇ ਦਿਉਰ ਦਾ,
 ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਕਿਉਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਬੁਆਡਾ ਸਾਹਾ ਆਇਆ, ਜਾਨੀ ਵੇ ਜਾਲਮਾ,
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਤਾਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਸਾਹਾ ਆਇਆ ਛੋਟੇ ਵੀਰ ਦਾ, ਤੇਰੀ ਨੀ ਦਿਉਰ ਦਾ ।
 ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਕਿਉਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਬੁਆਡਾ ਮਾਈਆਂ ਲੱਗਣਾ, ਜਾਨੀ ਵੇ ਜਾਲਮਾ,
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਤਾਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਮਾਈਆਂ ਲੱਗਣਾ ਛੋਟੇ ਵੀਰ ਨੂੰ, ਤੇਰੇ ਨੀ ਦਿਉਰ ਨੂੰ,
 ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਕਿਉਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਬੁਆਡੀ ਜੰਜ ਜਾਣੀ, ਜਾਨੀ ਵੇ ਜਾਲਮਾ,
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਤਾਂ ਰੋਨੀਆਂ ।

ਜੰਜ ਜਾਣੀ ਛੋਟੇ ਵੀਰ ਦੀ, ਤੇਰੇ ਨੀ ਦਿਉਰ ਦੀ,
 ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਕਿਉਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਥੁਆਡੀਆਂ ਲਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ, ਜਾਨੀ ਵੇ ਜਾਲਮਾ,
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਤਾਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਲਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਛੋਟੇ ਵੀਰ ਦੀਆਂ, ਤੇਰੇ ਨੀ ਦਿਉਰ ਦੀਆਂ,
 ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਕਿਉਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਥੁਆਡਾ ਡੋਲਾ ਆਇਆ, ਜਾਨੀ ਵੇ ਜਾਲਮਾ,
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੜੀ ਦਲਗੀਰ, ਛਮੋ ਛਮ ਤਾਂ ਰੋਨੀਆਂ ।
 ਡੋਲਾ ਆਇਆ ਮੇਰਾ ਸੱਚ, ਨਾਜੋ ਨੀ ਗੋਰੀਏ,
 ਹੋ ਜਾ ਤੂੰ ਬੁਏਉਂ ਬਾਰ, ਸਗਨਾਂ ਭਰੀ ਕਿਉਂ ਰੋਨੀਆਂ ।

ਨੈਣਾਂ ਦੋਸਤੀ ਲਾ ਲਈ ਐ ਵੇ

ਰਾਜੇ ਨੇ ਖੂਹਾ ਲੁਆਇਆ ਹੋ ਛੀਂਬਣ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਆਈ ਐ ਵੇ । 2 ।
 ਛੀਂਬਣ ਨੇ ਡੋਲ ਬਹਾਇਆ, ਹੋ ਰਾਜੇ ਪਲੜਾ ਫੜ ਲਿਆ ਏ । 2 ।
 ਛੋਡੀਂ ਛੋਡੀਂ ਰਾਜਿਆ ਪਲੜਾ ਹੋ ਸਾਡੀ ਜਾਤ ਕਮੀਨਣੀ ਏ । 2 ।
 ਕੀਕਰ ਛੋਡਾਂ ਪਲੜਾ, ਹੋ ਨੈਣਾਂ ਦੋਸਤੀ ਲਾ ਲਈ ਐ ਏ । 2 ।
 ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਡੋਲਾ ਛੀਂਬਣ ਦਾ, ਹੋ ਮਗਰੇ ਘੋੜਾ ਰਾਜੇ ਦਾ ਏ । 2 ।
 ਉੱਠ ਨੀ ਰਾਣੀਏਂ, ਸੁੱਤੀਏ, ਤੇਰੀ ਸੌਂਕਣ ਆਈ ਐ ਏ । 2 ।
 ਰਾਣੀ ਤਾਂ ਪੁੱਛਦੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਡੋਲਾ ਕ੍ਰਿਦਾ ਆਇਆ ਏ । 2 ।
 ਹੁਣ ਕੀ ਪੁੱਛਦੀ ਰਾਣੀਏਂ ਨੀ, ਸਿਰ ਸੌਂਕਾ ਆਇਆ ਏ । 2 ।
 ਰਾਣੀ ਨੇ ਪਲੰਘ ਡੁਹਾ ਲਿਆ, ਛੀਂਬਣ ਪ੍ਰੀੜਾ ਡ੍ਰਾ ਲਿਆ ਏ । 2 ।
 ਉੱਠ ਨੀ ਸੌਂਕਣੇ ਛੀਂਬਣੇ, ਬਰੋਬਰ ਹੋ ਗਈ ਐ ਏ । 2 ।
 ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਰੂੰਦੀ ਸੀ ਕੁੱਲੀਆਂ, ਹੁਣ ਸ਼ੀਸ ਮੈਲਾਂ ਨੂੰ ਆ ਗਈ ਐ ਏ । 2 ।
 ਰਾਣੀ ਨੇ ਬਾਗ ਲੁਆਇਆ ਹੋ ਵਿਚ ਗੰਦਲ ਲਾ ਲਈ ਐ ਏ । 2 ।
 ਰਾਣੀ ਨੇ ਪਿੰਨੀਆਂ ਬੱਟੀਆਂ, ਵਿਚ ਗੰਦਲ ਪਾ ਲਈ ਐ ਏ । 2 ।
 ਆ ਨੀ ਸੌਂਕਣੇ ਛੀਂਬਣੇ ਨੀ ਤੇਰੇ ਪੇਕਿਆਂ ਦਿਉਂ ਆਈਆਂ ਏ । 2 ।
 ਇਕ ਤਾਂ ਪਿੰਨੀ ਖਾ ਲਈ ਐ ਹੋ, ਛੀਂਬਣ ਢੂਣਮ ਢੂਣੀ ਐ ਏ । 2 ।
 ਦੂਜੀ ਪਿੰਨੀ ਖਾ ਲਈ ਐ, ਹੋ ਛੀਂਬਣ ਮਰ ਮੁੱਕ ਗਈ ਐ ਏ । 2 ।
 ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਪੁੱਛਦਾ ਰਾਣੀਏਂ, ਇਹ ਛੀਂਬਣ ਕਿਉਂ ਲਿਟਾਈ ਐ ਏ । 2 ।
 ਅਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣੀਏਂ ਰਾਜਿਆ, ਇਹ ਜੱਗ ਹੁੰਦੜੀ ਆਈ ਐ ਏ । 2 ।
 ਚੰਨਣ ਰੁੱਖ ਕਟਾਇਕੇ, ਹੋ ਰਾਜੇ ਚਿਖਿਆ ਚਿਣਾ ਲਈ ਐ ਏ । 2 ।
 ਛੀਂਬਣ ਨੂੰ ਲਾਂਬੂ ਲਾਇਆ, ਰਾਜੇ ਧਾਹਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਏ । 2 ।

ਸੌਂਕਣ ਗੁੱਤੋਂ ਫੜ ਲਈ

ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਲੋਕੀਂ ਮੇਲੇ ਚੱਲੇ, ਹੁੱਲੇ । 2 ।

ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਸੱਸੂ ਸ਼ੌਰਾ ਚੱਲੇ, ਹੁੱਲੇ । 2 ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਜੇਠ ਜਠਾਣੀ ਚੱਲੇ, ਹੁੱਲੇ । 2 ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਦੇਰ ਦਰਾਣੀ ਚੱਲੇ, ਹੁੱਲੇ । 2 ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਸੌਂਕਣ ਕੌਂਤ ਚੱਲੇ, ਹੁੱਲੇ । 2 ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਮੈਂ ਬੀ ਕੋਠੀ ਭੰਨੀ, ਹੁੱਲੇ । 2 ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਮੈਂ ਵੀ ਦਸਾਂ ਦੀ ਵੇਚੀ । 2 ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਮੈਂ ਵੀ ਮਗਰੇ ਚੂੜ ਗਈ, ਹੁੱਲੇ ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਮੈਂ ਵੀ ਰੇਲੇ ਚੂੜ ਗਈ, ਹੁੱਲੇ ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਸੱਸੂ ਸ਼ੌਰਾ ਨ੍ਹਾਉਂਦੇ, ਹੁੱਲੇ ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਜੇਠ ਜਠਾਣੀ ਨ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੁੱਲੇ ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਦੇਰ ਦਰਾਣੀ ਨ੍ਹਾਉਂਦੇ, ਹੁੱਲੇ ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਕੌਂਤ ਸੌਂਕਣ ਨ੍ਹਾਉਂਦੇ, ਹੁੱਲੇ ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਮੈਂ ਵੀ ਗੁੱਤੋਂ ਫੜ ਲਈ, ਹੁੱਲੇ ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਮੈਂ ਵੀ ਗੋਤਾ ਦਿੱਤਾ, ਹੁੱਲੇ । 2 ।
 ਹੁੱਲੇ ਹੁਲਾਰੇ ਲੋਕੀਂ ਮੇਲੇ ਚੱਲੇ, ਹੁੱਲੇ । 2 ।

ਤੇਰੇ ਘਰ ਤੇਲਣ ਵਸਦੀ ਏ

ਵੇ ਕ੍ਹਾਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਤੇਲਣ ਵਸਦੀ ਏ । 2 ।
 ਵੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰਾੜੀ ਵਾਲੀ, ਸ੍ਰਾੜੀ ਬਲੋਜ ਵਾਲੀ । 2 ।
 ਤੇਲਣ ਲਗੇ ਪਿਆਰੀ, ਸੜੀ ਹੋਈ ਘਗਰੀ ਵਾਲੀ । 2 ।
 ਵੇ ਮੈਂ ਚੂੜੇ ਵਾਲੀ, ਚੂੜੇ ਬੀੜੇ ਵਾਲੀ । 2 ।
 ਤੇਲਣ ਲੱਗੇ ਪਿਆਰੀ, ਕੱਚ ਦੀਆਂ ਵੰਗਾਂ ਵਾਲੀ । 2 ।
 ਵੇ ਮੈਂ ਹੀਰੇ ਵਾਲੀ, ਹੀਰੇ ਮੁੰਡੇ ਵਾਲੀ । 2 ।
 ਤੇਲਣ ਲੱਗੇ ਪਿਆਰੀ, ਸੜੀ ਹੋਈ ਕੂੜੀ ਵਾਲੀ । 2 ।
 ਸਾਡੀਆਂ ਕ੍ਹਾਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ, ਤੇਰੇ ਘਰ ਤੇਲਣ ਵਸਦੀ ਏ । 2 ।

ਜੇ ਤੂੰ ਪੰਜ ਸੱਤ ਵਿਆਹ ਲਏਂਗਾ

“ਵੇ ਨੀ ਪੀਆ ਕਰ ਚਿਲਮ ਤਮਾਖੂਏ ਦੀ ਵੇ ਨਾ ਪੀਆ ਕਰ,
 ਜੇ ਤੂੰ ਪਿਤਲ ਹੁੱਕਾ ਪੀਣਾ ਆਂ, ਵੇ ਮੈਂ ਚੁਲ੍ਹੇ ਵਿਚੋਂ,
 ਵੇ ਮੈਂ ਚੁਲ੍ਹੇ ਵਿਚੋਂ ਅੱਗ ਬੁਝਾ ਦੇਊਂਗੀ, ਬੈਠਾ ਰੋਇਆ ਕਰ,
 ਬੈਠਾ ਰੋਇਆ ਕਰ ਵਖਤ ਰੰਜਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠਾ ਰੋਇਆ ਕਰ ।”
 “ਜੇ ਤੂੰ ਚੁਲ੍ਹੇ ਵਿਚੋਂ ਅੱਗ ਨੀ ਬੁਝਾ ਦੇਏਂਗੀ, ਨੀ ਮੈਂ ਜੰਗਲੀਂ,
 ਨੀ ਮੈਂ ਜੰਗਲੀ ਪੂਆਂ ਲਾ ਲਊਂਗਾ, ਬੈਠੀ ਰੋਇਆ ਕਰ ।”
 ਬੈਠੀ ਰੋਇਆ ਕਰ ਵਖਤ ਰੰਜਾਣਿਆਂ ਨੂੰ, ਬੈਠੀ ਰੋਇਆ ਕਰ ।”
 “ਜੇ ਤੂੰ ਜੰਗਲੀ ਪੂਆਂ ਲਾ ਲਏਂਗਾ, ਮੈਂ ਵੀ ਬਦਲੀ,

ਮੈਂ ਵੀ ਬਦਲੀ ਬਣ ਬਣ ਬਰਸੂਰੀ, ਬੈਠਾ ਰੋਇਆ ਕਰ,
 ਬੈਠਾ ਰੋਇਆ ਕਰ ਵਖਤ ਰੰਜਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠਾ ਰੋਇਆ ਕਰ ।”
 “ਜੇ ਤੂੰ ਬਦਲੀ ਬਣ ਬਣ ਬਰਸੂਰੀ, ਮੈਂ ਵੀ ਕੱਖਾਂ ਦੀ,
 ਮੈਂ ਵੀ ਕੱਖਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲੀ ਬਣਾ ਲਊਂਗਾ, ਬੈਠੀ ਰੋਇਆ ਕਰ,
 ਬੈਠੀ ਰੋਇਆ ਕਰ ਵਖਤ ਰੰਜਾਣਿਆਂ ਨੂੰ, ਬੈਠੀ ਰੋਇਆ ਕਰ ।”
 “ਜੇ ਤੂੰ ਕੱਖਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲੀ ਬਣਾ ਲਏਂਗਾ, ਮੈਂ ਵੀ ਸੱਪਣੀ,
 ਮੈਂ ਵੀ ਸੱਪਣੀ ਬਣ ਬਣ ਲੜੀ ਜਾਊਂਗੀ, ਬੈਠਾ ਰੋਇਆ ਕਰ,
 ਬੈਠਾ ਰੋਇਆ ਕਰ ਵਖਤ ਰੰਜਾਣਿਆਂ ਨੂੰ, ਬੈਠਾ ਰੋਇਆ ਕਰ ।”
 “ਜੇ ਤੂੰ ਸੱਪਣੀ ਬਣ ਬਣ ਲੜ ਜਾਊਂਗੀ, ਨੀ ਮੈਂ ਪੰਜ ਸੱਤ,
 ਨੀ ਮੈਂ ਪੰਜ ਸੱਤ ਹੋਰ ਫ੍ਰਿਆ ਲਊਂਗਾ, ਬੈਠੀ ਰੋਇਆ ਕਰ,
 ਬੈਠੀ ਰੋਇਆ ਕਰ ਵਖਤ ਰੰਜਾਣਿਆਂ ਨੂੰ, ਬੈਠੀ ਰੋਇਆ ਕਰ,”
 “ਜੇ ਤੂੰ ਪੰਜ ਸੱਤ ਹੋਰ ਫ੍ਰਿਆ ਲਏਂਗਾ, ਵੇ ਮੈਂ ਸੋਨੇ ਦੀ,
 ਵੇ ਮੈਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਟੋਪੀ ਬਣਾ ਦਊਂਗੀ, ਵਿਚ ਚਾਂਦੀ ਦਾ,
 ਵਿਚ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਰੋੜ ਪੁਆ ਦਊਂਗੀ, ਬੈਠਾ ਪੀਆ ਕਰ,
 ਬੈਠਾ ਪੀਆ ਕਰੀਂ ਚਿਲਮ ਤਮਾਖੂਏ ਦੀ, ਵੇ ਤੂੰ ਪੀਆ ਕਰੀਂ ।”

ਤੈਨੂੰ ਸੌਂਕਣ ਲਿਆ ਦਿਆਂ

ਅੰਬੀਏ ਦੇ ਹੇਠ ਮੁੰਡਾ ਨਿੰਬੂਆਂ ਜੋ ਚੀਰਦਾ ਇਕੋ ਫਾੜੀ ।
 ਹਾਇ ਵੇ ਵੈਰੀਆ ਇਕੋ ਫਾੜੀ, ਸਿਟ ਸਾਨੂੰ ਨਿੰਬੂਏ ਦੀ । 2 ।
 ਨਿੰਬੂਏ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੈਨੂੰ ਟਿੱਕਾ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਦਿਆਂ, ਜੇ ਪੀੜ,
 ਹਾਇ ਵੀ ਵੈਰੀਆ ਜੇ ਪੀੜ ਜਾਵੇ ਬਖੀਏ ਦੀ ।”
 “ਸੱਸ ਮਾਰੇ ਬੋਲੀਆਂ, ਨਣਾਨ ਮਾਰੇ ਬੋਲੀਆਂ, ਤੂੰ ਵੀ ਮਾਰੇਂ,
 ਹਾਇ ਓਇ ਵੈਰੀਆ ਤੂੰ ਵੀ ਮਾਰੇਂ ਡੰਡੀ ਪੱਖੀਏ ਦੀ ।
 ਸੱਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈ ਲਈਆਂ ਨਣਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈ ਲਈਆਂ, ਤੇਰੀ ਨਈਉਂ,
 ਹਾਇ ਓਇ ਵੈਰੀਆ ਤੇਰੀ ਨਈਉਂ ਸ਼ੈਣੀ ਡੰਡੀ ਪੱਖੀਏ ਦੀ ।”
 ਅੰਬੀਏ ਦੇ ਹੇਠ ਮੁੰਡਾ ਨਿੰਬੂਆਂ ਜੋ ਚੀਰਦਾ, ਇਕ ਫਾੜੀ ।
 “ਹਾਏ ਵੇ ਵੈਰੀਆ, -ਇਕ ਫਾੜੀ ਸੁੱਟ ਸਾਨੂੰ ਨਿੰਬੂਏ ਦੀ ।”
 “ਨਿੰਬੂਏ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੈਨੂੰ ਕਾਟੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਦਿਆਂ, ਜੇ ਪੀੜ,
 ਹਾਇ ਨੀ ਗੋਰੀਏ, ਜੇ ਪੀੜ ਜਾਵੇ ਬਖੀਏ ਦੀ ।”
 “ਕਾਟੇ ਨਾ ਕਰਾਇਉ ਐਵੇਂ ਪੈਸੇ ਨਾ ਲਵਾਇਉ ਜੀ, ਨਾ ਪੀੜ,
 ਹਾਇ ਵੇ ਵੈਰੀਆ, ਨਾ ਪੀੜ ਜਾਵੇ ਬਖੀਏ ਦੀ ।”
 “ਨਿੰਬੂਏ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸੌਂਕਣ ਲਿਆ ਦਿਆਂ ਜੇ ਪੀੜ,
 ਹਾਇ ਵੇ ਵੈਰੀਆ, ਜੇ ਪੀੜ ਜਾਵੇ ਬਖੀਏ ਦੀ ।”
 “ਸੌਂਕਣ ਨਾ ਲਿਆਇਉ ਐਵੇਂ ਪੈਸੇ ਨਾ ਖਰਚਾਇਉ ਜੀ ਉੱਡ ਪੁੱਡ,
 ਹਾਇ ਵੇ ਵੈਰੀਆ, ਉੱਡ ਪੁੱਡ ਗਈ ਪੀੜ ਬਖੀਏ ਦੀ ।”

ਸੱਸ ਮਾਰੇ ਬੋਲੀਆਂ, ਨਣਾਨ ਮਾਰੇ ਬੋਲੀਆਂ ਤੂੰ ਵੀ ਮਾਰ,
ਹਾਇ ਵੇ ਵੈਰੀਆ, ਤੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਡੰਡੀ ਪੱਖੀਏ ਦੀ ।
ਸੱਸ ਮਾਰੇ ਬੋਲੀਆਂ ਨਣਾਨ ਮਾਰੇ ਬੋਲੀਆਂ, ਤੇਰੀ ਨਈਉਂ,
ਹਾਇ ਵੇ ਵੈਰੀਆ, ਤੇਰੀ ਨਈਉਂ ਸ੍ਰੈਣੀ ਡੰਡੀ ਪੱਖੀਏ ਦੀ ।

ਝਗੜਾ ਬੁਰਾ ਜਨਾਨੀ ਦਾ

ਮੂੰਗੀ ਮੈਂ ਵੀ ਨਈਉਂ ਖਾਣੀ, ਖਾਣੀ ਕਣਕ ਨਮਾਣੀ ;
ਲੈ ਦੇ ਘਿਉ ਵਾਲਾ, ਕੱਜਾ, ਅੰਦਰ ਵੜਾਂ ਤੇ ਚੂਰੀ ਕੁੱਟਾਂ,
ਮੂੰਗੀ ਮੈਂ ਵੀ ਨਈਉਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਮੂੰਗੀ ਮੈਂ ਵੀ ਨਈਉਂ ।
ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਘੜਾਇਆ, ਉਹ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਤੇ ਲਾਇਆ,
ਰੋਂਦਾ ਲੰਬੜਦਾਰੀ ਨੂੰ, ਕਿ ਪੇਕੇ ਛੱਡ ਕੁਆਰੀ ਨੂੰ,
ਕਿ ਜੁਲਫਾਂ ਜਲਫਾਂ ਵਾਲੀ ਨੂੰ, ਕਿ ਇਕ ਲੜ ਦੇ ਦੇ ਗਾਨੀ ਦਾ,
ਕਿ ਝਗੜਾ ਬੁਰਾ ਜਨਾਨੀ ਦਾ, ਕਿ ਮੂੰਗੀ ਮੈਂ ਵੀ ਨਈਉਂ ।
ਸ਼ਾਵਾ ਮੂੰਗੀ ਮੈਂ ਵੀ ਨਈਉਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਮੂੰਗੀ ਮੈਂ ਵੀ ਨਈਉਂ ।
ਅਸੀਂ ਕਾਂਟੇ ਵੇ ਘੜਾਏ, ਉਹ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਤੇ ਲਾਏ ;
ਕਿ ਰੋਂਦਾ ਲੰਬੜਦਾਰੀ ਨੂੰ... .. ।
ਅਸੀਂ ਪੈਂਡਲ ਵੇ ਕਰਾਇਆ ਉਹ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਤੇ ਲਾਇਆ,
ਕਿ ਰੋਂਦਾ ਲੰਬੜਦਾਰੀ ਨੂੰ... .. ।

ਯਾਰੀ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਣੀ

ਇਸ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਮਾਏ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵਣੀ

“ਜੋਗੀ ਆਇਆ ਨੀ ਮਾਏ, ਜੋਗੀ ਆਇਆ,
ਇਸ ਮੇਰੇ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਮਾਏ, ਭਿਖਿਆ ਪਾਵਣੀ ।
ਲੱਪ ਭਰ ਪਾਵੀਂ ਮਾਏ, ਬੱਕ ਭਰ ਪਾਵੀਂ,
ਇਸ ਮੇਰੇ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਮਾਏ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵਣੀ ।”
“ਲੱਪ ਨਾਂ ਲੈਂਦਾ ਧੀਏ ਬੁੱਕ ਨਾਂ ਲੈਂਦਾ,
ਇਸ ਤੇਰੇ ਜੋਗੀ ਦਾ ਕੁੜੀਏ ਅਜਬ ਖਿਆਲ ਆ ।”
“ਚੂਰੀ ਨਾਂ ਮੰਗਦਾ ਮਾਏ, ਮਜ਼ੂਰੀ ਨਾਂ ਮੰਗਦਾ,
ਟਿੱਕੀ ਦਾ ਵਣਜਾਰਾ ਨੀ ਮਾਈ ।”
“ਬੁਨ ਦੇ ਪਟਾਰੀਆਂ ਮਾਏ, ਕਰਦੇ ਤਿਆਰੀਆਂ,
ਮੈਂ ਚਲ ਜਾਵਣਾ ਮਾਏ ਜੋਗੀ ਨਾਲ ਆ ।”
“ਬਾਬਲ ਤੇਰਾ ਕੁੜੀਏ ਪਿੰਡ ਦਾ ਚੌਧਰੀ ਨੀ,
ਬੀਰਾ ਤੇਰਾ ਨੀ ਕੁੜੀਏ ਠਾਣੇਦਾਰ ਆ ।”
“ਮੈਂ ਕੀ ਜਾਣਦੀ ਮਾਏ ਬਾਬਲ ਚੌਧਰੀ ਨੀ,

ਮੈਂ ਕੀ ਜਾਣਦੀ ਮਾਏ, ਬੀਰਾ ਠਾਣੇਦਾਰ ਆ ।”
 “ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਕੁੜੀਏ, ਕਿੱਥੋਂ ਆਈਆ ਨੀ,
 ਇਹ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਕੁੜੀਏ, ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਆ ।”
 “ਦੱਖਣੋਂ ਆਈਆ ਵੀਰਾ, ਪੂਰਵ ਚਲੀਆ ਵੇ,
 ਜੋਗੀ ਮੇਰਾ ਬੀਰਾ ਧੁਰ ਦਾ ਸਾਥ ਆ ।”
 ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਮਾਰਾਂ ਕੁੜੀਏ, ਗੁੱਝੀਆਂ ਸੂਸਕਾਂ ਨੀ,
 ਇਸ ਤੇਰੇ ਜੋਗੀ ਦੇ ਕੁੜੀਏ, ਕਰਾਂ ਟੋਟੇ ਚਾਰ ਆ ।”
 “ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਮਾਰ ਲੈ ਬੀਰਾ, ਗੁੱਝੀਆਂ ਸੂਸਕਾਂ ਵੇ,
 ਹੱਥ ਨਾ ਲਾਵੀਂ ਬੀਰਾ, ਇਸ ਮੇਰੇ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ।”
 “ਤੇਰੇ ਵਰਗੀਆਂ ਕੁੜੀਏ ਹਮ ਘਰ ਗੋਲੀਆਂ, ਨੀ,
 ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕੁੜੀਏ ਚੈਂਚਲ ਨਾਰ ਆ ।”
 “ਤੇਰੇ ਵਰਗੇ ਜੋਗੀ ਬਾਬਲ ਘਰ ਨੌਕਰ, ਵੇ,
 ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜੋਗੀ, ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਆ ।”

ਜੋਗੀ ਆਣ ਲੱਥੇ

“ਤੂਤਾਂ ਤੇ ਡੋਕਾਂ ਠੰਡੀ ਛਾਂ, ਛਾਂ ਕੁੜੇ, ਕੋਈ ਪਰਦੇਸੀ,
 ਹਾਲ ਕੁੜੇ, ਕੋਈ ਪਰਦੇਸੀ ਜੋਗੀ ਆਣ ਲੱਥੇ ।”
 “ਚੁੱਕੇ ਨਣਾਨੇ ਲੱਜ ਡੋਲ, ਡੋਲ ਕੁੜੇ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਪੱਜ,
 ਹਾਲ ਕੁੜੇ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਪੱਜ ਜੋਗੀ ਦੇਖ ਆਈਏ ।”
 “ਕਿੱਥੇ ਤਾਂ ਰੱਖਾਂ ਲੱਜ ਡੋਲ ਡੋਲ ਕੁੜੇ, ਕਿਥੇ ਖੜੇ ਕੇ,
 ਹਾਲ ਕੁੜੇ ਕਿਥੇ ਖੜੇ ਕੇ, ਜੋਗੀ ਵੇਖ ਆਈਏ ।”
 “ਨੀਮੇਂ ਤਾਂ ਰੱਖਾਂ ਲੱਜ ਡੋਲ, ਡੋਲ ਕੁੜੇ, ਉਚੇ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹਕੇ,
 ਹਾਲ ਕੁੜੇ ਉਚੇ ਖੜੇ ਕੇ ਜੋਗੀ ਵੇਖ ਆਈਏ ।”
 “ਜੋਗੀ ਦੇ ਲੰਬੇ ਲੰਬੇ ਕੇਸ, ਕੇਸ ਕੁੜੇ, ਦਹੀਆਂ ਕਟੋਰੇ,
 ਹਾਲ ਕੁੜੇ, ਦਹੀਆਂ ਕਟੋਰੇ ਜੋਗੀ ਨੁੰਵਦਾ ਸੀ ।
 ਜੋਗੀ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਚਿੱਟੇ ਦੰਦ, ਦੰਦ ਕੁੜੇ, ਦਾਤਣ ਦੰਦਾਸਾ,
 ਹਾਲ ਕੁੜੇ ਦਾਤਣ ਦੰਦਾਸਾ ਜੋਗੀ ਲਾਂਵਦਾ ਸੀ ।
 ਜੋਗੀ ਦੇ ਲੰਬੇ ਲੰਬੇ ਨੈਣ, ਨੈਣ ਕੁੜੇ, ਸੁਰਮੇ ਸਲਾਈਆਂ,
 ਹਾਲ ਕੁੜੇ ਸੁਰਮੇ ਸਲਾਈਆਂ ਜੋਗੀ ਪਾਂਵਦਾ ਸੀ ।”
 “ਮਰਵੇ ਜੋਗੀ ਕਿਸੇ ਦੇਸ, ਦੇਸ ਕੁੜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਚੈਂਚਲ ਭਾਬੇ,
 ਹਾਲ ਕੁੜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਚੈਂਚਲ ਭਾਬੇ ਮੁੰ ਲਈਓ ।”

ਜਾਣਾ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ

“ਮਾਏ ਨੀ ਸੁੱਥਣ ਸੁਆ ਦੇ ਕਾਲੇ ਸੂਫ ਦੀ, ਜਾਣਾ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ;
 ਸਾਧ ਬਰਾਰੀ ਬੜੀ ਦੂਰ ਦੇ... .. ।”

ਧੀਏ ਨੀ ਸਾਧ ਤੇ ਉਠਦੇ ਬੜੇ ਤੜਕੇ, ਤੇਤੇ ਉੱਠਿਆ ਨਾ ਜਾਣਾ;
 ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਧੀਏ ਛੋੜ ਦੇ ... .. ।”
 “ਮਾਏ ਨੀ ਆਪੇ ਮੈਂ ਉੱਠ ਲਊਂ ਬੜੇ ਤੜਕੇ, ਜਾਣਾ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ,
 ਸਾਧ ਬਰਾਰੀ ਬੜੀ ਦੂਰ ਦੇ ... .. ।”
 “ਧੀਏ ਨੀ ਸਾਧ ਤਾਂ ਨ੍ਹਾਉਂਦੇ ਬੜੇ ਤੜਕੇ, ਤੇਤੇ ਨ੍ਹਾਤਾ ਨਾ ਜਾਣਾ ;
 ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਧੀਏ ਛੋੜ ਦੇ ... .. ।”
 “ਮਾਏ ਨੀ ਆਪੇ ਮੈਂ ਨ੍ਹਾ ਲਊਂ ਬੜੇ ਤੜਕੇ, ਜਾਣਾ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ;
 ਸਾਧ ਬਰਾਰੀ ਬੜੀ ਦੂਰ ਦੇ ... .. ।”
 “ਧੀਏ ਨੀ ਸਾਧ ਤਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਐ ਨੀ ਭਗਵੇਂ, ਤੇਤੇ ਪਾਏ ਨਾ ਜਾਣੇ;
 ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਧੀਏ ਛੋੜ ਦੇ ... .. ।”
 “ਮਾਏ ਨੀ ਆਪੇ ਮੈਂ ਪਾ ਲਊਂਗੀ ਭਗਵੇਂ, ਜਾਣਾ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ;
 ਸਾਧ ਬਰਾਰੀ ਬੜੀ ਦੂਰ ਦੇ... .. ।”
 “ਧੀਏ ਨੀ ਸਾਧ ਤਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਐ ਪਉਏ, ਤੇਤੇ ਪਾਏ ਨਾ ਜਾਣੇ;
 ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਧੀਏ ਛੋੜ ਦੇ... .. ।”
 “ਮਾਏ ਨੀ ਆਪੇ ਮੈਂ ਪਾ ਲਊਂਗੀ ਪਉਏ, ਜਾਣਾ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ;
 ਸਾਧ ਬਰਾਰੀ ਬੜੀ ਦੂਰ ਦੇ ... .. ।”
 “ਧੀਏ ਨੀ ਸਾਧ ਤਾਂ ਰੈਂਦੇ ਆ ਜੰਗਲੀ, ਤੇਤੇ ਫਿਰਿਆ ਨਾ ਜਾਣਾ;
 ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਧੀਏ ਛੋੜ ਦੇ... .. ।”
 “ਮਾਏ ਨੀ ਆਪੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਲਊਂਗੀ ਜੰਗਲੀ, ਜਾਣਾ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ;
 ਸਾਧ ਬਰਾਰੀ ਬੜੀ ਦੂਰ ਦੇ... .. ।”
 “ਧੀਏ ਨੀ ਸਾਧ ਤਾਂ ਮੰਗਦੇ ਨੀ ਚੁਟਕੇ, ਤੇਤੇ ਮੰਗਿਆ ਨਾ ਜਾਣਾ;
 ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਧੀਏ, ਛੋੜ ਦੇ... .. ।”
 “ਮਾਏ ਨੀ ਆਪੇ ਮੈਂ ਮੰਗ ਲਊਂਗੀ ਚੁਟਕੇ, ਜਾਣਾਂ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ;
 ਸਾਧ ਬਰਾਰੀ ਬੜੀ ਦੂਰ ਦੇ ... .. ।”
 “ਧੀਏ ਨੀ ਸਾਧ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨੀ ਪੋਥੀ, ਤੇਤੇ ਪੜ੍ਹੀਓ ਨਾ ਜਾਣੀਂ;
 ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਧੀਏ ਛੋੜ ਦੇ... .. ।”
 “ਮਾਏ ਨੀ ਆਪੇ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਲਊਂਗੀ ਪੋਥੀ, ਜਾਣਾਂ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ;
 ਸਾਧ ਬਰਾਰੀ ਬੜੀ ਦੂਰ ਦੇ ... .. ।”

ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟਣੀ

ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਘੋੜੀ ਕਿੱਲਾ ਵੇ ਪਟਾ ਆਈਆ ।
 ਵੇ ਘੋੜੀ ਕਿੱਲਾ ਵੇ ਪਟਾ ਆਈਆ ।
 ਉਹ ਤੇਰੀ ਕੀ ਲਗਦੀ ਵੇ ਜਿ੍ਹੜੀ ਸੁੱਤੇ ਨੂੰ ਜਗਾ ਆਈ ਆ ।
 ਵੇ ਜਿ੍ਹੜੀ ਸੁੱਤੇ ਨੂੰ ਜਗਾ ਆਈ ਆ ।
 ਵੇ ਜਿਹੜੀ ਰੁੱਸੇ ਨੂੰ ਮਨਾ ਆਈ ਆ ।

ਉਹ ਤੇਰੀ ਭਾਬੇ ਲੱਗਦੀ ਵੇ ਜਿੜੀ ਸੁੱਤੇ ਨੂੰ ਜਗਾ ਆਈ ਆ ।
 ਵੇ ਜਿੜੀ ਰੁੱਸੇ ਨੂੰ ਮਨਾ ਆਈ ਆ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਓ ਲੰਮੇ ਗੋੜ ਵੇ ਹਵੇਲੀਆਂ ਦੇ,
 ਤੇਰੇ ਲੜ ਲਗੀ ਸੁੱਣਿਆ ਵੇ ਲੜ ਛੱਡ ਕੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦੇ ।
 ਵੇ ਲੜ ਛੱਡ ਕੇ ਸਹੇਲੀਆਂ ਦੇ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਲੰਮੇ ਗੋੜ ਵੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ।
 ਵੇ ਲੰਮੇ ਗੋੜ ਵੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ।
 ਵੇ ਲੰਮੇ ਗੋੜ ਵੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ,
 ਤੇਰੇ ਲੜ ਲਗੀ ਸੁੱਣਿਆ ਵੇ ਲੜ ਛੱਡ ਕੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ।
 ਵੇ ਲੜ ਕੇ ਛੱਡ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਲੰਮੀ ਵਾੜ ਏ ਛਾਪਿਆ ਦੀ ।
 ਵੇ ਲੰਮੀ ਵਾੜ ਏ ਛਾਪਿਆ ਦੀ ।
 ਤੇਰੇ ਲੜ ਲਗੀ ਸੁੱਣਿਆ ਵੇ ਲੜ ਛੱਡ ਕੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ।
 ਵੇ ਲੜ ਛੱਡ ਕੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਢੁੱਕੇ ਬੂਟਾ ਲਸਣੇ ਦਾ ।
 ਵੇ ਢੁੱਕੇ ਬੂਟਾ ਏ ਲਸਣੇ ਦਾ ।
 ਰੰਗ ਤੇਰਾ ਸ਼ਾ ਕਾਲਾ ਵੇ ਸਾਡਾ ਰਾਦਾ ਨਾ ਵਸਣੇ ਦਾ,
 ਵੇ ਸਾਡਾ ਰਾਦਾ ਨਾ ਵਸਣੇ ਦਾ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਕੰਢਾ ਭੱਜ ਗਿਆ ਚਾਬੀ ਦਾ,
 ਵੇ ਕੰਢਾ ਭੱਜ ਗਿਆ ਚਾਬੀ ਦਾ ।
 ਤੇਰੇ ਘਰ ਨਈਂ ਓ ਵਸਣਾ ਵੇ ਤੈਂਨੂੰ ਇਸ਼ਕ ਏ ਚਾਚੀ ਦਾ ।
 ਵੇ ਤੈਂਨੂੰ ਇਸ਼ਕ ਏ ਚਾਚੀ ਦਾ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਕੰਢਾ ਭੱਜ ਗਿਆ ਥਾਲੀ ਦਾ,
 ਵੇ ਕੰਢਾ ਭੱਜ ਗਿਆ ਥਾਲੀ ਦਾ ।
 ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਸਣਾ ਵੇ ਤੈਂਨੂੰ ਇਸ਼ਕ ਹੈ ਸਾਲੀ ਦਾ,
 ਵੇ ਤੈਂਨੂੰ ਇਸ਼ਕ ਹੈ ਸਾਲੀ ਦਾ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਕੰਢਾ ਭੱਜ ਗਿਆ ਚਾਬੀ ਦਾ,
 ਵੇ ਕੰਢਾ ਭੱਜ ਗਿਆ ਚਾਬੀ ਦਾ ।
 ਤੇਰੇ ਘਰ ਕੀ ਵਸਣਾ ਵੇ ਤੈਂਨੂੰ ਇਸ਼ਕ ਹੈ ਭਾਬੀ ਦਾ,
 ਵੇ ਤੈਂਨੂੰ ਇਸ਼ਕ ਹੈ ਭਾਬੀ ਦਾ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਡੱਬੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਤੁੰਦੀ ਦੀ,
 ਵੇ ਡੱਬੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਤੁੰਦੀ ਦੀ ।
 ਤੂੰ ਪੁੱਤ ਹੋਲਦਾਰ ਦਾ ਵੇ ਮੈਂ ਵੀ ਧੀ ਆਂ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ,
 ਵੇ ਮੈਂ ਵੀ ਧੀ ਆਂ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਥਾਲੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਛੁਆਰਿਆਂ ਦੀ,

ਵੇ ਥਾਲੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਫੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ।
 ਉਹ ਜਾਰੀ ਨਈਂ ਟੁੱਟਣੀ ਵੇ ਜ਼ੁੜੀ ਲੱਗ ਗਈ ਕਵਾਰਿਆਂ ਦੀ,
 ਵੇ ਜ਼ੁੜੀ ਲੱਗ ਗਈ ਕੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਡੱਬੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਪੋਸਤ ਦੀ,
 ਵੇ ਡੱਬੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਪੋਸਤ ਦੀ ।
 ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਵੇ ਗਿਆਂ ਬੁੱਝ ਫੜੀ ਹੋਈ ਦੋਸਤ ਦੀ,
 ਵੇ ਬੁੱਝ ਫੜੀ ਹੋਈ ਦੋਸਤ ਦੀ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਛੱਜ ਭਰਿਆ ਏ ਲੀਰਾਂ ਦਾ,
 ਵੇ ਛੱਜ ਭਰਿਆ ਲੀਰਾਂ ਦਾ ।
 ਆਪ ਤੁਸੀਂ ਠਾਣੇਦਾਰ ਓ ਵੇ ਘਰ ਹਾਲ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ,
 ਵੇ ਘਰ ਹਾਲ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ ਛੱਜ ਭਰਿਆ ਏ ਦਾਣਿਆਂ ਦਾ,
 ਵੇ ਛੱਜ ਭਰਿਆ ਏ ਦਾਣਿਆਂ ਦਾ ।
 ਤੇਰੀ ਸਾਹੀ ਕੀ ਕਰਨੀ ਵੇ ਘਰ ਟੋਕਰਾ ਨਿਆਣਿਆਂ ਦਾ,
 ਵੇ ਘਰ ਟੋਕਰਾ ਨਿਆਣਿਆਂ ਦਾ ।
 ਦਾਦੂ ਵੇ ਗੁੱਜਰਾ ਵੇ, ਤੋੜੀ ਧੋ ਕੇ ਸੌਣੀ ਆਂ,
 ਵੇ ਤੋੜੀ ਧੋ ਕੇ ਸਕੌਣੀ ਆਂ ।
 ਗੁੱਜਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮੁਕਣਾ ਵੇ ਇਹ ਤਾਂ ਲੰਮੀ ਕਹਾਣੀ ਆਂ,
 ਵੇ ਇਹ ਤਾਂ ਲੰਮੀ ਕਹਾਣੀ ਆਂ ।

ਖੂਹ ਪਰ ਨੀਰ ਭਰੋਂਦੀਏ ਝੀਵਰੀਏ

ਇਕ ਜੋ ਬੂਟਾ ਹਰਿਆ ਰਾਜਾ ਵੇ,
 ਵੇ ਅੜਿਆ ਹੇਠ ਸਪਾਈਆਂ ਦੀ ਡਾਰ ।
 ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਤੇਰਾ ਵਿਛੜ ਜਾਵੇ ਰਾਜਾ ਵੇ,
 ਵੇ ਅੜਿਆ ਸੁੱਨੀ ਤਾਂ ਰਹਿ ਜਾਏ ਤੇਰੀ ਡਾਰ ।
 ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਵਿਛੜੇ ਝੀਵਰੀਏ ।
 ਨੀ ਅੜੀਏ, ਸੁੱਨੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਡਾਰ ।
 ਖੂਹ ਪਰ ਨੀਰ ਭਰੋਂਦੀਏ ਝੀਵਰੀਏ,
 ਨੀ ਅੜੀਏ, ਇਕ ਘੁੱਟ ਨੀਰ ਪਲਾ ।”
 “ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਭਰਿਆ ਮੈਂ ਨਾਂ ਦੇਵਾਂ ਰਾਜਾ ਵੇ,
 ਵੇ ਅੜਿਆ ਲੱਜ ਪਈਉ ਭਰ ਪੀ ।”
 ਲੱਜ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਨੂੰ ਘੁੰਗਰੂ ਝੀਵਰੀਏ,
 ਨੀ ਅੜੀਏ ਹੱਥ ਲਾਵਾਂ ਝੜ ਜਾਣ ।”
 “ਇਕ ਝੜੇ ਵੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਾ ਆਖਾਂ ਰਾਜਾ ਵੇ ।”
 ਵੇ ਅੜਿਆ , ਦੂਜਾ ਝੜੇ ਡੇੜ ਹਜਾਰ ।”

“ਮੂੰਹ ਪਰੋਂ ਪੱਲਾ ਨੀ ਤੂੰ ਚੱਕ ਸਿੱਟ ਝੀਵਰੀਏ,
 ਨੀ ਅੜੀਏ, ਖੁਲ੍ਹਾ ਤੇ ਦੇ ਦੇ ਨੀ ਦੀਦਾਰ ।”
 “ਮੂੰਹ ਪਰੋਂ ਪੱਲਾ ਮੈਂ ਨਾਂ ਚੱਕਾਂ ਰਾਜਾ ਵੇ,
 ਵੇ ਅੜਿਆਂ ਝੀਵਰ ਤਾਂ ਸਿੱਟੁ ਮੈਂਨੂੰ ਮਾਰ ।”
 “ਝੀਵਰ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨੌਕਰ ਰੱਖਾਂ ਝੀਵਰੀਏ,
 ਨੀ ਅੜੀਏ ਤੈਂਨੂੰ ਤਾਂ ਰੱਖਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ।”
 “ਮੈਂ ਬਾਰਾਂ ਤਾਂ ਵ੍ਹਰਿਆਂ ਦਾ ਮੈਂ ਲੜਕਾ ਛੋਡਾਂ ਰਾਜਾ ਵੇ,
 ਵੇ ਅੜਿਆ ਧੀਉ ਛੋਡਾਂ ਮੁਟਿਆਰ ।”
 “ਲੜਕੇ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪਾਵਾਂ ਝੀਵਰੀਏ,
 ਨੀ ਅੜੀਏ ਧੀਉ ਦਾ ਕਰਾਂ ਨੀ ਵ੍ਹਿਆ ।
 “ਬਾਰਾਂ ਤਾਂ ਵ੍ਹਰਿਆਂ ਦਾ ਮੈਂ ਲੜਕਾ ਛੋਡਾਂ ਰਾਜਾ ਵੇ,
 ਵੇ ਅੜਿਆ, ਨਾਲੇ ਛੋਡਾਂ ਘਰ ਬਾਰ ।”

ਸੁਮਣੇ ਚਬਾਰੇ ਗੋਰੀ ਪੱਥੇ ਪਾਥੀਆਂ

ਮੱਛੀ ਵਾਲਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਮੱਛੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ,
 ਮਿਰਚ ਮਸਾਲਾ ਹੱਟੀ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਆ । 2 ।
 ਸੁਮਣੇ ਚਬਾਰੇ ਗੋਰੀ ਪੱਥੇ ਪਾਥੀਆਂ,
 ਗਭਰੂ ਸਕੀਨ ਮੁੰਡਾ ਮਾਰੇ ਝਾਤੀਆਂ । 2 ।
 “ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਣਾ ਵੇ ਬਗਾਨੇ ਪੁੱਤ ਦਾ,
 ਬਾਲ ਬਾਲ ਹੋ ਜੂ ਮੇਰੀ ਲੰਮੀ ਗੁੱਤ ਦਾ । 2 ।”
 ਸੁਮਣੇ ਚਬਾਰੇ ਗੋਰੀ ਦੁੱਧ ਰਿੜਕੇ,
 ਗਭਰੂ ਸਕੀਨ ਮੁੰਡਾ ਮਾਰੇ ਝਿੜਕੇ । 2 ।
 “ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਣਾ ਵੇ ਬਗਾਨੇ ਪੁੱਤ ਦਾ,
 ਬਾਲ ਬਾਲ ਹੋ ਜੂ ਮੇਰੀ ਲੰਮੀ ਗੁੱਤ ਦਾ । 2 ।”
 ਸੁਮਣੇ ਚਬਾਰੇ ਗੋਰੀ ਮੰਜਾ ਡ੍ਰਾ ਲਿਆ ।
 ਅੱਧੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਮੱਛੀ ਵਾਲਾ ਆ ਗਿਆ । 2 ।
 “ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਣਾ ਵੇ ਬਗਾਨੇ ਪੁੱਤ ਦਾ,
 ਬਾਲ ਬਾਲ ਹੋ ਜੂ ਮੇਰੀ ਲੰਮੀ ਗੁੱਤ ਦਾ । 2 ।”

ਜੇ ਸੱਜਣਾ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਤੂੰ ਪਕੜੀ

ਦਰ ਤੇਰੀ ਦੀ ਗੂਜਰੀ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵ੍ਹੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਵੇ ।
 ਤੇਰੀਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸੁੱਜਰ ਪਾਏ ਵੀ ।
 ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਦੱਸ ਸੁੱਜਰ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਨੀ ।
 ਇਹੋ ਜਵਾਨੀ ਚਾਰ ਦਿਹਾੜੇ, ਆਖਰ ਨੂੰ ਮਰ ਜਾਣਾ ਨੀ ।
 ਸੁਰਮੇਦਾਣੀ ਬੜੀ ਸਿਆਣੀ, ਹੱਟੋ ਹੱਟ ਵਕੋਂਦੀ ਵੇ ।

ਭਰ ਸਲਾਈ ਦੇ ਨੈਣੀ ਪਾਈ, ਨੈਣਾਂ ਜੋਤ ਸਵਾਈ ਵੇ ।
ਜਿਸ ਗਲੀ ਮੈਂ ਆਮਾ ਜਾਮਾਂ, ਓਸ ਗਲੀ ਸਿਲ ਵੱਟਾ ਵੇ ।
ਜੇ ਸੱਜਣਾ ਮੇਰੀ ਬਾਹਿੰ ਜੇ ਪਕੜੀ, ਮੈਂ ਫੜਿਆ ਦੁਪੱਟਾ ਵੇ ।

ਚੀਰੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅੱਖੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਨੇ

ਉਡੀਂ ਉਡੀਂ ਨੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਏ ਸ਼੍ਰੋਣ ਚਿੜੀਏ । 2 ।
ਮੇਰੀ ਬਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਈਆਂ ਨੇ । 2 ।
ਚੀਰੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅੱਖੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਨੇ । 2 ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਡੋਲੇ । 2 ।
ਮੈਂ ਬੁਲਾਇ ਰਹੀ ਰਾਂਝਾ ਨਾ ਬੋਲੇ । 2 ।
ਮੇਰੀ ਬਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਨੇਰਾ ਏ । 2 ।
ਚੀਰੇ ਵਾਲੇ ਦਾ ਚੌਥਾ ਫੇਰਾ ਏ । 2 ।
ਇਸ ਫੇਰੇ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਡੋਲੇ । 2 ।
ਮੈਂ ਬੁਲਾਏ ਰਹੀ ਰਾਂਝਾ ਨਾ ਬੋਲੇ । 2 ।
ਮੇਰੀ ਬਾਰੇ ਦੀ ਵਿਚ ਤਲਕਲਾ ਈ । 2 ।
ਇਕ ਸ਼੍ਰੋਣਾ ਤਾਂ ਇਕ ਮਾਹੀ ਪਤਲਾ ਈ । 2 ।
ਇਸ ਸ਼੍ਰੋਣੇ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਡੋਲੇ । 2 ।
ਮੈਂ ਬੁਲਾਏ ਰਹੀ ਰਾਂਝਾ ਨਾ ਬੋਲੇ । 2 ।
ਉਚੀ ਮਾੜੀ ਤੇ ਖੰਡ ਪਈ ਤੁਲਦੀ ਏ । 2 ।
ਆਪ ਬਾਬੂ ਤੇ ਰੰਨ ਪਈ ਰੁਲਦੀ ਏ । 2 ।
ਆਪ ਬਾਬੂ ਤੇ ਰੰਨ ਪਈ ਰੁਲਦੀ ਏ । 2 ।
ਇਸ ਬਾਬੂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਡੋਲੇ । 2 ।
ਮੈਂ ਬੁਲਾਇ ਰਹੀ ਰਾਂਝਾ ਨਾ ਬੋਲੇ । 2 ।
ਉਚੀ ਮਾੜੀ ਤੇ ਦੁੱਧ ਪਈ ਰਿੜਕਾਂ । 2 ।
ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਦੀਆਂ ਝਿੜਕਾਂ । 2 ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਝਿੜਕਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਡੋਲੇ । 2 ।
ਮੈਂ ਬੁਲਾਏ ਰਹੀ ਰਾਂਝਾ ਨਾ ਬੋਲੇ । 2 ।
ਉਚੀ ਮਾੜੀ ਤੇ ਬੋਲੇ ਪਿਆ ਬਕਰਾ । 2 ।
ਮੇਰਾ ਜੋਬਨ ਹੋ ਗਿਆ ਵਖਰਾ । 2 ।
ਇਸ ਜੋਬਨ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਡੋਲੇ । 2 ।
ਮੈਂ ਬੁਲਾਇ ਰਹੀ ਰਾਂਝਾ ਨਾ ਬੋਲੇ । 2 ।

ਰਾਤ ਰਹਿ ਜਾ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆ

ਸੁਮਣੇ ਗਲੀ ਦੇ ਘਰ ਮੇਰਾ, ਵੇ ਆ ਜਾ ਰਾਤ ਰੂ ਜਾ, ਕਸ਼ਮੀਰੀਆ ।
ਇਸ ਕਸ਼ਮੀਰੀਏ ਦੇ ਬਾਲ ਬੜੇ ਸ਼੍ਰੋਣੇ ਆਂ, ਇਸ ਕਸ਼ਮੀਰੀਏ ਦੇ ਬਾਲ ਬੜੇ ਸ਼੍ਰੋਣੇ ਆਂ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਲਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਘੁੰਮਣ ਘੇਰਾ, ਵੇ ਆ ਜਾ ਰਾਤ ਰੂ ਜਾ, ਕਸ਼ਮੀਰੀਆ ।
 ਇਸ ਕਸ਼ਮੀਰੀਏ ਦੇ ਨੈਣ ਬੜੇ ਸੁੱਣੇ ਆਂ, ਇਸ ਕਸ਼ਮੀਰੀਏ ਦੇ ਨੈਣ ਬੜੇ ਸੁੱਣੇ ਆਂ ।
 ਏਨ੍ਹਾਂ ਨੈਣਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਘੁੰਮਣ ਘੇਰਾ, ਵੇ ਆ ਜਾ ਰਾਤ ਰੂ ਜਾ, ਕਸ਼ਮੀਰੀਆ ।
 ਇਸ ਕਸ਼ਮੀਰੀਏ ਦਾ ਤੰਬਾ ਬੜਾ ਸੁੱਣਾ ਏ, ਇਸ ਕਸ਼ਮੀਰੀਏ ਦਾ ਤੰਬਾ ਬੜਾ ਸੁੱਣਾ ਏ ।
 ਇਸ ਤੰਬੇ ਨੇ ਪਾਇਆ ਘੁੰਮਣ ਘੇਰਾ, ਵੇ ਆ ਜਾ ਰਾਤ ਰੂ ਜਾ, ਕਸ਼ਮੀਰੀਆ ।
 ਸੁਮਣੇ ਗਲੀ, 'ਚ ਘਰ ਮੇਰਾ, ਵੇ ਆ ਜਾ ਰਾਤ ਰੂ ਜਾ, ਕਸ਼ਮੀਰੀਆ ।

ਖੂਹ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਨੀ ਭਰੋਂਦੀਏ

“ਖੂਹੇ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਨੀ ਭਰੋਂਦੀਏ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਸਾਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪਲਾ ਦੇ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 “ਬੀਬਾ ਆਪਣਾ ਭਰਿਆ ਨਾ ਦੇਵਾਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਖਾਲੀ ਲੱਜ ਪਈ ਭਰ ਪੀ ਲੈ ਵੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 “ਗੋਰੀਏ ਲੱਜ ਤੇਰੀ ਨਾਲ ਘੁੰਗਰੂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਹੱਥ ਲਾਵਾਂ ਤੇ ਝੜਦੇ ਜਾਣ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਉੱਠ ਚਲ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਬੀਬਾ ਤਾਈਂਓ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਨੀਆਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਜੇ ਤੂੰ ਗੱਡਾ ਕ ਚੂੜੀਆ ਲਿਆ ਦੇਵੇਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਬੀਬਾ ਤਾਈਂਓ ਤੇਰਾ ਨਾਲ ਜਾਨੀਆਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਜੇ ਤੂੰ ਬੱਟੀ ਕ ਸੁਰਮਾ ਲਿਆ ਦੇਵੇਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਬੀਬਾ ਤਾਈਂਓ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਨੀਆਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਜੇ ਤੂੰ ਦਰਜਨ ਕੁ ਬਿੰਦੀਆਂ ਲਿਆ ਦੇਵੇਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਬੀਬਾ ਤਾਈਂਓ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਨੀਆਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਮੇਰਾ ਕੈਂਠਾ ਘੜਾ ਕੇ ਜੁ ਲਿਆਵੀਂ ਵੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਮੇਰੀ ਜਾਗ ਨਾ ਭੈੜਿਆ ਵੇ ਖੁਲ੍ਹੀ ਵੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਨੀ ਤੂੰ ਅੱਧੀ ਘਰੇ ਦੀਏ ਨਾਰੇ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਉੱਠ ਕੇ ਚਰਖਾ ਕੱਤ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਉੱਠ ਕੇ ਨਲੀਆਂ ਵੱਟ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਬੀਬਾ ਨਲੀਆਂ ਤੇਰੀਆਂ ਸੈਂ ਨਾ ਵੱਟਾਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਸਾਨੂੰ ਮੁੱਠ ਕੇ ਛੋਲੇ ਵੇ ਲਿਆ ਦੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਸਾਨੂੰ ਮੋਟਰ ਤੇ ਰਸਤੇ ਪਾ ਦੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਸਾਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਸਤੇ ਪਾ ਦੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਕੋਠੇ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨਾ ਪਾਵਾਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਮੰਦੇ ਵੇ ਰਸਤੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਤੈਨੂੰ ਪਾ ਦੇਣਾ, ਮੱਕੇ ਦੇ ਰਸਤੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਮੱਕੇ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਵੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”

ਵੇ ਮੈਂ ਨਾਰ ਪੀਆਪੁਰ ਜਾਊਂ ਵੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਬੀਬਾ ਮੱਕੇ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਤੇਰੀ ਭੈਣਾਂ ਵੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਵੇ ਮੈਂ ਨਾਰ ਪੀਆਪੁਰ ਜਾਊਂ ਵੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।

ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਨੀ ਆਂ

“ਕੱਚੇ ਖੂਹੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਨੀ ਭਰੋਂਦੀਏ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਜਰਾ ਤੁਰ ਪੈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਵੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਨੀਆਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਮਾਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਅੜੀਏ ਮਾਈ ਤਾਂ ਗਈ ਮੇਰੀ ਮਰ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਜਾ ਕੇ ਮੈਲਾਂ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਵੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਨੀਆਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਤੇਰਾ ਬਾਪ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਅੜੀਏ ਬਾਪ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਗਿਆ ਮਰ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਜਾ ਕੇ ਜਿੰਦੇ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਵੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਨਾਲ ਜਾਨੀਆਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਵੇ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਅੜੀਏ ਭਾਈ ਤਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਵੱਖ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਜਾ ਕੇ ਕੋਠੇ ਦੀ ਰਾਣ ਬਣ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਵੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਨੀਆਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਭੈਣਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਅੜੀਏ ਭੈਣਾਂ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਮੈਂ ਢਿਊਆਏ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 ਜਾ ਕੇ ਚੌਂਕੇ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਕੱਚੇ ਖੂਹੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਨੀ ਭਰੋਂਦੀਏ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 ਜਰਾ ਤੁਰ ਪੈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”

ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਨੇ ਮੁਹੱਬਤਾਂ ਲਾਈਆਂ ਨੀ

“ਨਿੰਮ ਨਾਲ ਨੀ ਝੂਟਦੀਏ, ਨਿੰਮ ਨਾਲ ਨੀ ਝੂਟਦੀਏ ।
 ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਨੇ ਮੁਹੱਬਤਾਂ ਲਾਈਆਂ ਨੀ ਝੂਟਦੀਏ । 2 ।”
 “ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ ਵੇ ਪੱਗ ਵਾਲਿਆ, ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ ਵੇ ਪੱਗ ਵਾਲਿਆ । 2 ।
 ਕ੍ਰਿਦੇ ਦਰ ਤੇ ਪਰ੍ਯਾਉਣਾ ਜਾਣਾ ਵੇ, ਪੱਗ ਵਾਲਿਆ । 2 ।”
 “ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ ਨੀ ਚੁੰਨੀ ਵਾਲੀਏ, ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ ਨੀ ਚੁੰਨੀ ਵਾਲੀਏ । 2 ।
 ਤੇਰੇ ਪੇ ਦਾ ਜਵਾਈ ਬਣ ਜਾਣਾ ਨੀ ਚੁੰਨੀ ਵਾਲੀਏ । 2 ।”
 “ਰਾਹੇ ਰਾਹੇ ਵੇ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆ ਰਾਹੇ ਰਾਹੇ ਵੇ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆ । 2 ।
 ਸਾਡਾ ਡਿਗਿਆ ਰੁਮਾਲ ਫੜਾਵੀਂ ਵੇ, ਜਾਣ ਵਾਲਿਆ । 2 ।”

“ਕ੍ਰੋੜੀ ਏਂ ਨੀ ਨਵਾਬ ਦੀ ਬੱਚੀ, ਕ੍ਰੋੜੀ ਏਂ ਨੀ ਨਵਾਬ ਦੀ ਬੱਚੀ । 2 ।
 ਤੇਰਾ ਡਿਗਿਆ ਰੁਮਾਲ ਫੜਾਵਾਂ ਨੀ, ਨਵਾਬ ਦੀ ਬੱਚੀ । 2 ।”
 “ਰਾਹੇ ਰਾਹੇ ਨੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀਏ, ਰਾਹੇ ਰਾਹੇ ਨੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀਏ । 2 ।
 ਮੁੰਡਾ ਤੇਰਾ ਤਾ ਮੁੰਹਾਦਰਾ ਮੇਰਾ ਨੀ, ਜਾਣ ਵਾਲੀਏ । 2 ।”
 “ਦਾਦਾ ਦਾੜੀ ਵੇ ਤੇਰਾ ਹੱਗਿਆ, ਦਾਦਾ ਦਾੜੀ ਵੇ ਤੇਰਾ ਹੱਗਿਆ । 2 ।
 ਮੁੰਡਾ ਆਪਦਾ ਮੁੰਹਾਦਰਾ ਬਾਪ ਦਾ ਵੇ, ਤੇਰਾ ਹੱਗਿਆ । 2 ।”
 “ਉਡ ਜਾਈਂ ਵੇ ਰਾਅ ਤੋਤਿਆ, ਉਡ ਜਾਈਂ ਵੇ ਰਾਅ ਤੋਤਿਆ । 2 ।
 ਸਾਡੀ ਨਿੰਮ ਦੇ ਡਾਲੇ ਪਤਲੇ ਵੇ ਰਾਅ ਤੋਤਿਆ । 2 ।
 “ਤੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੀਏ, ਤੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੀਏ,
 ਸਾਨੂੰ ਤੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਬਥੇਰੇ ਨੀ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੀਏ । 2 ।”

ਨੌਕਰ ਪਰਦੇਸੀ

ਬਾਰੀਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਖੱਟ ਘਰ ਆਇਆ

ਬਾਰੀਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਖੱਟ ਘਰ ਆਇਆ, ਆਏ ਲੱਥਾਂ ਬਾਗੇ ਖੱਲੇ;
 ਭਲਾ ਨੀ ਮਾਂ ਮੇਰੀਏ, ਆਏ ਲੱਥਾਂ ਬਾਗੇ ਖੱਲੇ ।
 ਸਭ ਸਭ ਸੁਈਆਂ ਦੇਖਣ ਚਲੀਆਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਜਾਣਾ ਸੁਈਆਂ ਨਾਲੇ;
 “ਹੋਰਨਾਂ ਤੇ ਸੁਈਆਂ ਨੂੰ ਰਾਮਰਮਈਆਂ ਮੈਂ ਕੀ ਗੁਆਇਆ ਸੀ ਤੇਰਾ,
 ਭਲਾ ਚੀਰੇ ਵਾਲਿਆ ਵੇ ਨੌਕਰਾ, ਮੈਂ ਕੀ ਗੁਆਇਆ ਸੀ ਤੇਰਾ ।
 “ਹੋਰਨਾਂ ਤੇ ਸੁਈਆਂ ਨੇ ਕਦ ਕਦ ਮਿਲਣਾ, ਤੂੰ ਹੀ ਰੂਣਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲੇ,
 ਭਲਾ ਨੀ ਸਾਲੂ ਵਾਲੀਏ, ਤੁਈਂ-ਉਂ ਰੂਣਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲੇ ।”
 “ਪੰਜਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਦੇ ਚੋਲ ਮੰਗਾਵਾਂ, ਆ ਜਾ ਰਸੋਈ ਘਰ ਮੇਰੇ,
 ਭਲਾ ਚੀਰੇ ਵਾਲਿਆ ਵੇ ਨੌਕਰਾ, ਆ ਜਾ ਰਸੋਈ ਘਰ ਮੇਰੇ;
 ਗਲੀ ਗਲੀ ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਇਆ, ਘਰ ਨਾ ਲੱਭਦਾ ਸੀ ਤੇਰਾ,
 ਭਲਾ ਸਾਲੂ ਵਾਲੀਏ ਨੀ ਗੋਰੀਏ, ਘਰ ਨਾ ਲੱਭਦਾ ਸੀ ਤੇਰਾ ।”
 “ਉੱਚੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਸਬਜ਼ ਬਨੇਰੇ, ਕ੍ਰੋੜੀ ਵਾਲਾ ਘਰ ਮੇਰਾ,
 ਭਲਾ ਚੀਰੇ ਵਾਲਿਆ ਵੇ ਨੌਕਰਾ, ਕ੍ਰੋੜੀ ਵਾਲਾ ਘਰ ਮੇਰਾ ।”
 “ਪੰਜਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਦੇ ਚੋਲ ਮੰਗਾਵਾਂ, ਆ ਜਾ ਰਸੋਈ ਘਰ ਮੇਰੇ,
 ਭਲਾ ਚੀਰੇ ਵਾਲਿਆ ਵੇ ਨੌਕਰਾ, ਆ ਜਾ ਰਸੋਈ ਘਰ ਮੇਰੇ ।”
 “ਅੱਜ ਰਸੋਈ ਮੈਂਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵ੍ਰੋਹੜੇ, ਭਲਕੇ ਖਾਵਾ ਘਰ ਤੇਰੇ,
 ਭਲਾ ਸਾਲੂ ਵਾਲੀਏ ਨੀ ਗੋਰੀਏ ਭਲਕੇ ਖਾਵਾ ਘਰ ਤੇਰੇ ।”
 “ਤੰਬੂ ਤੰਬੂ ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਈ, ਤੰਬੂ ਨਾ ਲੱਭਦਾ ਸੀ ਤੇਰਾ,
 ਭਲਾ ਚੀਰੇ ਵਾਲਿਆ ਵੇ ਨੌਕਰਾ, ਤੰਬੂ ਨਾ ਲੱਭਦੀ ਸੀ ਤੇਰਾ ।”
 ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਤੰਬੂ ਸਾਦ ਮੁਰਾਦੇ, ਮੇਰਾ ਤੰਬੂ ਝਾਲਰ ਵਾਲਾ,
 ਭਲਾ ਸਾਲੂ ਵਾਲੀਏ ਨੀ ਗੋਰੀਏ, ਮੇਰਾ ਤੰਬੂ ਝਾਲਰ ਵਾਲਾ ।

ਰਾਜੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ਹੋ ਗਿਆ

ਹੋ ਮਾਲੀ ਲਵਾਇਆ, ਬਾਗ ਲਵਾਇਆ, ਵਿਚ ਲਵਾ ਲਈਆ ਤੋਰੀਆਂ ਵੇ । 2 ।
 ਹੋ ਮਾਲੀ ਹੋਕਾ ਜੋ ਦੇਵੇ, ਹੋਕਾ ਜੋ ਦੇਵੇ, “ਲੈ ਲਵੇ ਫੁੱਲ ਤੇ ਤੋਰੀਆਂ ਵੇ । 2 ।”
 “ਹੋ ਮਾਲੀ ਆ ਜਾ ਹਮਾਰੇ, ਬ੍ਰੈਜਾ ਚੁਬਾਰੇ, ਤੇਰੀਆਂ ਤੋਰੀਆਂ ਮੈਂ ਲਵਾਂ ਵੇ । 2 ।”
 ਹੋ ਮਾਲੀ ਪੁੱਛਣਾ ਕਰਦਾ, ਗਿਛਣਾ ਕਰਦਾ, “ਸੱਸ ਤੁਮਾਰੀ ਕਾਂ ਗਈਉ ਰੇ । 2 ।
 “ਓਥੇ ਬੀਰੇ ਘਰ ਛਾਦੀ, ਆਇਆ ਸੀ ਲਾਰੀ, ਸੱਸ ਹਮਾਰੀ ਤਾਂ ਗਈਓ ਰੇ । 2 ।”
 ਓ ਮਾਲੀ ਪੁੱਛਣਾ ਕਰਦਾ, ਗਿਛਣਾ, ਕਰਦਾ, “ਕੌਂਤ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਂ ਗਈਉ ਰੇ । 2 ।
 “ਓ ਉਹ ਤਾਂ ਦੀਮਾਂ ਦਾ ਲੋਭੀ, ਰੰਨਾਂ ਦਾ ਖੋਜੀ, ਰਾਜੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ਹੋ ਗਇਆ ਰੇ । 2 ।
 “ਓ ਮਾਲੀ ਪਲੰਘ ਡਹਾਈਏ ਡੇਕਾਂ ਦੀ ਛਾਂਵੇਂ ਸੌਂ ਜਾਈਏ ਵੇ । 2 ।”
 ਓ ਗਲੀਏ ਘੋੜਾ ਹਿਣਾ ਕੇ, ਦੀਮ ਛਣਾ ਕੇ, ਰਾਜੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ਆ ਗਿਆ ਏ । 2 ।
 ਓ ਮਾਲੀ ਨੱਸਣ ਲੱਗਾ, ਭੱਜਣ ਲੱਗਾ, ਪੱਗ ਸਿਰਾਣੇ ਚੁੰ ਗਈਉ ਏ । 2 ।
 ਓ ਮਾਲੀ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ, ਗਿੱਛਣ ਲੱਗਾ, “ਪੱਗ ਸਿਰਾਣੇ ਕ੍ਰਿਦੀ ਐ ਵੇ । 2 ।
 ਓ ਸਾਡੀ ਸੱਸ ਦਾ ਜਾਇਆ, ਤੇਤੋਂ ਸਵਾਇਆ, ਪੱਗ ਸਿਰਾਣੇ ਓਦੀ ਐ ਵੇ । 2 ।

ਦੀਮਾਂ ਦੇ ਲੋਭ ਨੂੰ ਗਿਆ ਏ ।

“ਨੀ ਸੱਸੂ ਨੀ ਸੇਰ ਕ ਤੁੰਬਾ ਸ਼ੈਰੋਂ ਮੰਗਾਨੀਆਂ,
 ਸ਼ੈਰੋਂ ਮੰਗਾਨੀਆ, ਚੋਲੀ ਦਾ ਚੀਰਾ ਰੰਗਾਨੀਆਂ ਏ ।”
 “ਨੀ ਸੱਸੂ ਨੀ ਨਦੀਆ ਕਿਨਾਰੇ ਕਪੜੇ ਧੋਨੀਆਂ,
 ਕਪੜੇ ਧੋਨੀਆਂ ਕੌਣ ਸਕੀਨੀਆਂ ਆਇਆ ਏ ।”
 “ਨੀ ਨੌਹੇ ਨੀ ਪੁੱਤ ਸੀ ਮੇਰਾ ਢੋਲਾ ਸੀ ਤੇਰਾ,
 ਢੋਲਾ ਸੀ ਤੇਰਾ, ਉਹੋ ਸਕੀਨੀਆਂ ਆਇਆ ਏ ।
 “ਨੀ ਸੱਸੂ ਨੀ ਖੋਲ੍ਹ ਪਟਾਰੀਆ ਜੰਦਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ,
 ਜੰਦਿਆ ਵਾਲੀਆਂ, ਲਾਇ ਲਾਂ ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਨੀ ।
 “ਨੀ ਸੱਸੂ ਈ ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਪੈਨਿਆਂ,
 ਸਭ ਕੁਝ ਪੈਨਿਆਂ, ਸੁੱਤੇ ਨੂੰ ਜਾਗ ਨਾ ਆਈ ਨੀ ।”
 “ਨੀ ਨੌਹੇ ਨੀ ਨੀਦਾਂ ਦਾ ਮਾਰਿਆ, ਮਜਲਾਂ ਦਾ ਮਾਰਿਆ,
 ਮਜਲਾ ਦਾ ਮਾਰਿਆ, ਰੱਖ ਭਰ ਮਾਤਾ ਦੇਖਦੀ ਏ ।
 “ਨੀ ਸੱਸੂ ਨੀ ਦੰਦ ਨਾ ਚੁੰਦੇ ਹੱਸਣੇ ਬਾਝੋਂ,
 ਹੱਸਣੇ ਬਾਝੋਂ, ਨੈਣ ਨਾ ਚੁੰਦੇ ਦੇਖਣੇ ਬਾਝੋਂ,
 ਦੇਖਣੇ ਬਾਝੋਂ ਗੱਲ ਕਲੇਜੇ ਨੂੰ ਖਾ ਗਈਉ ਰੇ ।”
 “ਨੀ ਸੱਸੂ ਨੀ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਆਤਮਾ ਧੰਲ ਤੇਰਾ, ਜੀਅਰਾ,
 ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਜੀਅਰਾ, ਪੁੱਤ ਪਰਦੇਸਾਂ ਨੂੰ ਤੋਰਿਆ ਏ ।”
 “ਨੀ ਨੌਹੇ ਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾ ਘੱਲਿਆ, ਮੇਰਾ ਨਾ ਘੱਲਿਆ,
 ਮੇਰਾ ਨਾ ਘੱਲਿਆ, ਦੀਮਾਂ ਦੇ ਲੋਭ ਨੂੰ ਗਇਆ ਏ ।”

ਫੁੱਲ ਸੁੱਕੇ ਤੇਰੇ ਪਲੰਘਾਂ ਦੇ ਪਾਵੇ

“ਚੂੜਾ ਕਰਾਇਆ, ਕਰਾ ਡੱਬੇ ਪਾਇਆ, ਲੋਕ ਪਿਆ ਝਾਤੀ ਮਾਰੇ ।
ਫੁੱਲ ਸੁੱਕੇ ਤੇਰੇ ਪਲੰਘਾਂ ਦੇ ਪਾਵੇ, ਮੈਂ ਵੇ ਸੁੱਕੀ ਤੇਰੇ ਹਾਵੇ ।”

“ਫੁੱਲ ਸੁੱਕੇ ਬਾਰੀਂ ਹੋਰ ਬਥੇਰੇ, ਤੂੰ ਨਾ ਸੁੱਕੀਂ ਘਰ ਦੀਏ ਨਾਰੇ ।”

“ਕੈਂਠੀ ਕਰਾਈ ਕਰਾ ਡੱਬੇ ਪਾਈ, ਕੋਈ ਲੋਕ ਪਿਆ ਝਾਤੀ ਮਾਰੇ ।
ਫੁੱਲ ਸੁੱਕੇ ਤੇਰੇ ਪਲੰਘਾਂ ਦੇ ਪਾਵੇ, ਮੈਂ ਵੇ ਸੁੱਕੀ ਤੇਰੇ ਹਾਵੇਂ ।”

“ਫੁੱਲ ਸੁੱਕੇ ਗੋਰੀਏ ਹੋਰ ਬਥੇਰੇ, ਤੂੰ ਨਾ ਸੁੱਕੀਂ ਘਰ ਦੀਏ ਨਾਰੇ ।”

“ਨੱਥ ਘੜਾਈ ਘੜਾਂ ਡੱਬੇ ਪਾਈ, ਕੋਈ ਲੋਕ ਪਿਆ ਝਾਤੀ ਮਾਰੇ ।
ਫੁੱਲ ਸੁੱਕੇ ਤੇਰੇ ਪਲੰਘਾਂ ਦੇ ਪਾਵੇ, ਮੈਂ ਵੇ ਸੁੱਕੀ ਤੇਰੇ ਹਾਵੇਂ ।”

ਫੁੱਲ ਸੁੱਕੇ ਗੋਰੀਏ ਹੋਰ ਬਥੇਰੇ, ਤੂੰ ਨਾ ਸੁੱਕੀਂ ਘਰ ਦੀਏ ਨਾਰੇ ।”

ਸਭ ਨੇ ਨੌਕਰ ਜਾਣਾ

ਜੰਮੂ ਰਾਜੇ ਲਿਖ ਪੁਰਮਾਨੇ ਭੇਜੇ ਸਭ ਨੇ ਨੌਕਰ ਜਾਣਾ ਨੀ ਅੜੀਉ ।
ਸ਼ੌਰਾ ਵੀ ਤੇਰਾ ਪਤਿਔਰਾ ਵੀ ਤੇਰਾਂ ਘਰ ਰਖਦੀ ਕੌਂਤ ਪਿਆਰਾ ਨੀ ਅੜੀਉ ।
ਸੱਸ ਵੀ ਲੜਦੀ ਪਤੀਸ ਵੀ ਲੜਦੀ, ਕਿਉਂ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਪਰਾਏ ਨੀ ਅੜੀਉ ।
ਸਹੁਰਾ ਵੀ ਆ ਗਿਆ ਪਤਿਔਰਾ ਵੀ ਆ ਗਿਆ ਹੁਣ ਆ ਗਈ ਕੌਂਤ ਦੀ ਬਾਰੀ ਨੀ ਅੜੀਉ
ਜੇਠ ਵੀ ਤੇਰਾਂ ਦੇਰ ਵੀ ਤੇਰਾਂ, ਘਰ ਰਖਦੀ ਕੌਂਤ ਪਿਆਰਾ ਨੀ ਅੜੀਉ ।
ਦਰਾਣੀ ਵੀ ਲੜਦੀ, ਜਠਾਣੀ ਵੀ ਲੜਦੀ, ਕਿਉਂ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਪਰਾਏ ਨੀ ਅੜੀਉ ।
ਜੇਠ ਵੀ ਆ ਗਿਆ ਦੇਰ ਵੀ ਆ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਆ ਗਈ ਕੌਂਤ ਦੀ ਬਾਰੀ ਨੀ ਅੜੀਉ ।
ਅੰਦਰ ਵੜ ਕੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪਾ ਲਈ ਵਰਦੀ ਬਣਿਆ ਫੈਲ ਸਿਪਾਹੀ ਨੀ ਅੜੀਉ ।
ਵਿੜੇ ਖੜ ਕੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕੱਸ ਲਈ ਕਾਠੀ ਹੁਣ ਬਣਿਆ ਦੇਸਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਨੀ ਅੜੀਉ ।

ਸਾਡੀ ਇਹੋ ਨਿਸ਼ਾਨੀ

ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀ ਮਾਲੀਆ ਹੋ, ਹੋ ਬੂਟਾ ਕਾਹੇ ਦਾ ਲਾਇਆ,
ਹੋ ਬੂਟਾ ਕਾਹੇ ਦਾ ਲਾ ਲਿਆ ਹੋ ।”

“ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਦਸਦਾਂ ਗੋਰੀਏ ਨੀ, ਇਹ ਬੂਟਾ ਨਰਮੇ ਦਾ ਲਾਇਆ,
ਇਹ ਬੂਟਾ ਨਰਮੇ ਦਾ ਲਾਇਆ ਹੋ ।”

ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀ ਮਾਲੀਆ ਹੋ, ਇਹ ਬੂਟੇ ਗੁੱਡ ਗੁੱਡਾ ਲਿਆ,
ਇਹ ਬੂਟੇ ਗੁੱਡ ਗੁੱਡਾ ਲਿਆ ਹੋ ।

“ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਦੱਸਦਾਂ ਨਾਜੇ ਗੋਰੀਏ ਨੀ, ਇਹ ਬੂਟੇ ਗੁੱਡ ਗੁੱਡਾ ਲਿਆ,
ਇਹ ਬੂਟੇ ਗੁੱਡ ਗੁੱਡਾ ਲਿਆ ਹੋ ।”

ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀ ਮਾਲੀਆ ਹੋ, ਹੋ ਬੂਟੇ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ,
ਹੋ, ਬੂਟੇ ਪਾਣੀ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ ।”

“ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਦਸਦਾਂ ਗੋਰੀਏ ਨੀ, ਨੈਣਾਂ ਦਾ ਹਲਟ ਗੁੱਡਾ ਲਿਆ,
ਹੋ ਬੂਟੇ ਪਾਣੀ ਪਾ ਲਿਆ ਹੋ ।”

ਬੂਟੇ ਲਗਰਾਂ ਛੋੜੀਆਂ ਹੋ, ਹੋ ਛਾਮਾਂ ਮੈਲਾਂ ਨੂੰ ਆਈਆਂ,
 ਹੋ ਛਾਮਾਂ ਮੈਲਾਂ ਨੂੰ ਆ ਗਈਆਂ ਹੋ ।
 ਗੋਰੀ ਨੇ ਚਰਖਾ ਡਹਾ ਲਿਆ ਹੋ, ਹੋ ਤੰਦ ਨਰਮੇ ਦਾ ਪਾਇਆ,
 ਹੋ ਤੰਦ ਨਰਮੇ ਦਾ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ ।
 ਜਦ ਤੰਦ ਨਰਮੇ ਦਾ ਪਾ ਲਿਆ ਹੋ, ਹੋ ਗੋਰੀ ਨੀਂਦ ਦਾ ਬੂਟਾ ਆਇਆ,
 ਹੋ ਗੋਰੀ ਨੀਂਦ ਦਾ ਬੂਟਾ ਆ ਗਿਆ ਹੋ ।
 ਜਾਂ ਨੀਂਦ ਦਾ ਬੂਟਾ ਆ ਗਿਆ ਹੋ, ਹੋ ਰਾਣੀ ਪਲੰਘ ਡਹਾ ਲਿਆ ਹੋ ।
 ਹੋ ਰਾਣੀ ਪਲੰਘ ਡਹਾ ਲਿਆ ਹੋ ।
 “ਨਾ ਛੇੜ ਨਾ ਛੇੜ ਨੌਕਰਾ ਹੋ, ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਨੀਂਦ ਪਿਆਰੀ,
 ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਨੀਂਦ ਪਿਆਰੀ ਹੋ ।”
 “ਅਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਜੰਮੂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਹੋ, ਨੀ ਤੂੰ ਸੌਂਵੀਂ ਸੁਖਾਲੀ,
 ਹੋ ਨਾਜੋ ਸੌਂਵੀਂ ਸੁਖਾਲੀ ਹੋ ।”
 “ਮਰਨ ਮਲਾਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੜੇ ਹੋ, ਹੋ ਜਿਨੀਂ ਪਾਰ ਲੰਘਾਇਆ,
 ਹੋ ਜਿਨੀਂ ਪਾ ਲੰਘਾ ਲਿਆ ਹੋ ।
 ਮਰਨ ਜੰਮੂ ਦੀਆਂ ਰਾਣੀਆਂ ਹੋ, ਹੋ ਜਿਨੀਂ ਨੌਕਰ ਲਾਇਆ,
 ਹੋ ਜਿਨੀਂ ਨੌਕਰ ਲਾ ਲਿਆ ਹੋ ।”
 “ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜੰਮੂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਹੋ, ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਜਾ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋ,
 ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਜਾ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋ ।”
 “ਆਹ ਲੈ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਹੋ, ਹੋ ਗੋਰੀਏ ਸਾਡੇ ਏਹੋ ਨਿਸ਼ਾਨੀ,
 ਗੋਰੀਏ ਸਾਡੀ ਏਹੋ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋ ।”

ਜਾਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਲੈ ਗਿਆ

“ਜਾਂਦਾ ਕਿਨੇ ਨਾ ਮੋੜਿਆ, ਮਾਏ ਪੈ ਗਿਆ ਸ਼ਿਮਲੇ ਦੇ ਰੂਾ । 2 ।”
 “ਜਾਂਦਾ ਏ ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਧੀਏ, ਬਿੜੇ ਦੀ ਗਈ ਨੀ ਬਲਾ । 2 ।
 ਮੈਂ ਵੱਟ ਲਿਆਉਂਦੀ ਪੂਣੀਆਂ, ਧੀਏ ਚਰਖੇ ਨੂੰ ਚਿਤ ਲਾ । 2 ।”
 “ਅੱਗ ਲਾਵਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਪੂਣੀਆਂ, ਮਾਏ ਲਾਂਬੂ ਚਰਖੇ ਨੂੰ ਲਾ । 2 ।
 ਜਾਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਲੈ ਗਿਆ, ਚੀਰੇ ਦੇ ਲੜ ਲਾ । 2 ।

ਓੜਕ ਪੁੱਤਰ ਪਗਾਇਆ

“ਸੌਣ ਮਹੀਨੇ ਸੱਸੂ ਡੇਕਾਂ ਜੋ ਫੁੱਲੀਆਂ ।
 ਫੁੱਲ ਖਿੜੇ ਗੁਲਾਨਾਰੀ ਨੀ ਬੇਦਰਦਣੇ । 2 ।”
 ਪੁੱਤ ਤੇਰਾ ਸੱਸੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨੌਕਰ ।
 ਕ੍ਰਿਦੀ ਵਲ ਦੇਖ ਕੇ ਜੀਵਾਂ ਨੀ ਬੇਦਰਦਣੇ ।”
 “ਅੱਜ ਗੱਲ ਆਖੀ ਸੋ ਆਖੀ ।
 ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਾ ਤੂੰ ਆਖੀਂ ਨੀ ਬੇਦਰਦਣੇ । 2 ।”

“ਕਦੇ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੁਖ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ।
 ਕਦੀਉ ਨਾ ਭੇਜੀਆਂ ਵੇ ਚਿੱਠੀਆਂ, ਬੇਦਰਦੀਆਂ । 2 ।”
 ਕਿਉਂ ਹੱਥ ਭੇਜਾਂ ਗੋਰੀਏ ਸੁਖ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ।
 ਕਿਹਦੇ ਹੱਥ ਭੇਜਾ ਮੈਂ ਚਿੱਠੀਆਂ, ਨੀ ਬੇਦਰਦਣੇ । 2 ।”
 ਕਿਥੋਂ ਮਿਲਦਾ ਗੋਰੀਏ ਕੋਰੜਾ ਕਾਗਜ਼ ।
 ਕਿਥੋਂ ਮਿਲਦੀ ਐ ਸ਼ਾਹੀ ਨੀ ਬੇਦਰਦਣੇ । 2 ।”
 “ਬੰਗਾਲੋਂ ਮਿਲਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋਰੜਾ ਕਾਗਜ਼ ।
 ਉਥੋਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਸ਼ਾਹੀ, ਵੇ ਬੇਦਰਦੀਆਂ । 2 ।”
 “ਕਿਉਂ ਹੱਥ ਭੇਜਾਂ ਗੋਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ।
 ਡਾਕੇ ਪਾ ਦੇਵਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ, ਨੀ ਬੇਦਰਦਣੇ । 2 ।”
 ਢਲ ਪਰਛਾਵੇਂ ਸੱਸੂ ਚਰਖਾ ਜਾ ਡ੍ਰਾਇਆ ।
 ਚਿੱਠੀਆਂ ਵਾਲੜਾ ਆਇਆ, ਨੀ ਬੇਦਰਦਣੇ । 2 ।”
 “ਪਿਛਾਂ ਹੱਟ ਸੱਸੂ, ਪਿਛਾਂ ਹੱਟ ਨਣਦੇ ।
 ਚਿੱਠੀ ਮਾਈਏ ਦੀ ਬੋਚਾਂ, ਨੀ ਬੇਦਰਦਣੇ । 2 ।”
 ਲੈ ਚਿੱਠੀ ਮਾਈਏ ਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਜੋ ਲੱਗੀ ।
 ਨੈਣ ਕਿਣੋਂ ਕਿਣ ਰੋਏ, ਨੀ ਬੇਦਰਦਣੇ । 2 ।”
 ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਰੋਂਦੇ ਬੰਦਿਓ ਵੇ ਨੈਣੋਂ ।
 ਓੜਕ ਪੁੱਤਰ ਪਰਾਇਆ ਵੇ ਬੇਦਰਦੀਆਂ । 2 ।”

ਤੋੜ ਵਿਛੜੀ ਹੰਸਾਂ ਜੋੜੀ

“ਬਾਰਾਂ ਤਾਂ ਬੁਰਿਆਂ ਨੀ ਸੱਸੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵਸਦੀ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ, ਨੀ ਸੱਸੂ ਮੇਰੀਏ ।
 ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਖਿਆ ਪੁੱਤਰ ਤੇਰਾ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਬਾਰਾਂ ਤਾ ਬੁਰਿਆ ਨੀ ਓਹਨੂੰ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ, ਨੀ ਨੌਹੋਂ ਮੇਰੀਏ ।
 ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਦੇਖੋਂ ਪੁੱਤਰ ਮੇਰਾ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਬਾਜੇ ਵੀ ਬਜਦੇ ਨੀ ਸੱਸੂ ਘੋੜੇ ਵੀ ਹਿਣਕੇ ਨੀ ਸੱਸੂ ਮੇਰੀਏ ।
 ਅੱਜੇ ਨੁਈਂ ਆਇਆ ਪੁੱਤਰ ਤੇਰਾ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 ਭੁੱਖਾਂ ਵੀ ਲੱਗੀਆਂ ਨੀ ਸੱਸੂ ਤੇਹਾਂ ਵੀ ਲੱਗੀਆਂ, ਨੀ ਸੱਸੂ ਮੇਰੀਏ,
 ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਰੱਖੇ ਬੇਹੋ ਟੁਕੜੇ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਅਗਲਾ ਸੀ ਬੰਗਲਾ ਨੀ ਨੌਹੋਂ ਤੇਰਾ ਪਿਛਲਾ ਸੀ ਬੰਗਲਾ, ਨੀ ਨੌਹੋਂ ਮੇਰੀਏ,
 ਉਥੇ ਤਾਂ ਰੱਖੇ ਥਾਲ ਪਰ੍ਹੀ ਕੇ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਦਿੰਦੀ ਨੀ ਸੱਸੂ ਬੇਹੋ ਜੋ ਟੁਕੜੇ, ਨੀ ਸੱਸੂ ਮੇਰੀਏ,
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੂੰ ਲਗਦੀ ਏਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਖਾਧੀ ਸੇ ਖਾਧੀ ਨੀ ਸੱਸੂ ਸਿਰ ਬੜਾ ਦੁਖਦਾ, ਨੀ ਸੱਸੂ ਮੇਰੀਏ,
 ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਰੱਖੀ ਨੀ ਟੁੱਟੀ ਮੰਜੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਅਗਲਾ ਸੀ ਬੰਗਲਾ ਨੀ ਨੌਹੋਂ ਤੇਰਾ ਪਿਛਲਾ ਸੀ ਬੰਗਲਾ, ਨੀ ਨੌਹੋਂ ਮੇਰੀਏ,

ਉਥੇ ਤਾਂ ਡੱਠੇ ਪਲੰਘ ਨਵਾਰੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਦਿੰਦੀ ਨੀ ਸੱਸੂ, ਟੁੱਟੀ ਜਈ ਮੰਜੀ ਨੀ, ਸੱਸੂ ਮੇਰੀਏ,
 ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਦੇਵੇਂ ਪਲੰਘ ਨਵਾਰੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਲਗਦੀ ਨੀ ਨੌਂਹੋਂ ਮੈਂਨੂੰ ਕੋਈ ਕੱਝੀ ਕਸੈਲੀ ਨੀ ਨੌਂਹੋਂ ਮੇਰੀਏ,
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਲਗਦੀ ਏ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਬਾਜੇ ਵੀ ਬਜਦੇ ਨੀ ਸੱਸੂ, ਘੋੜੇ ਵੀ ਹਿਣਕੇ ਨੀ ਸੱਸੂ ਮੇਰੀਏ,
 ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਪੁੱਤਰ ਤੇਰਾ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਬਾਰਾਂ ਤਾ ਘੜੀਆਂ ਨੀ ਮਾਏ ਮੈਂਨੂੰ ਆਏ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ, ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ,
 ਮੈਂ ਨਾ ਸੀ ਦੇਖੀ ਰਾਜੇ ਬੇਟੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਅਗਲਾ ਸੀ ਬੰਗਲਾ ਵੇ ਪੁੱਤ ਤੇਰਾ ਪਿਛਲਾ ਸੀ ਬੰਗਲਾ ਵੇ ਪੁੱਤਰ ਮੇਰਿਆ,
 ਉਥੇ ਤਾਂ ਸੁੱਤੀ ਰਾਜੇ ਬੇਟੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਅੰਦਰੋਂ ਫੜਾ ਦੇ ਨੀ ਮਾਏ ਮੈਂਨੂੰ ਤੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਛਮਕਾਂ, ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ ।
 ਮਾਰ ਜਗਾਵਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਇਕ ਜੂ ਮਾਰੀ ਨੀ ਮਾਏ ਦੁਜੀ ਵੀ ਮਾਰੀ, ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ,
 ਜਾਗ ਨਾ ਆਈ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਅੰਦਰੋਂ ਫੜਾ ਦੇ ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੇ ਭਗਵੇਂ ਜੋ ਕਪੜੇ ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ,
 ਹੋ ਜਾਣਾ ਸਾਧ ਪਖੀਰ, ਕੋਈ ਵਖਤ, ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਅੱਗ ਜੁ ਲਾਵਾਂ ਵੇ ਪੁੱਤ ਤੇਰੇ ਭਗਵੇਂ ਜੋ ਕਪੜੇ, ਵੇ ਪੁੱਤਰ ਮੇਰਿਆ,
 ਹੋਰ ਢਿਊਆਈਏ ਚੂੜੇ ਵਾਲੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”
 “ਅੱਗ ਜੋ ਲਾਵਾਂ ਨੀ ਮਾਏ, ਤੇਰੇ ਚੂੜੇ ਜੋ ਵਾਲੀ, ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ,
 ਤੋੜ ਵਿਛੋੜੀ, ਹੰਸਾਂ ਜੋੜੀ, ਕੋਈ ਵਖਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ ।”

ਦੂਜਾ ਤੈਂ ਚਿਰ ਲਾਇਆ

“ਲੰਮਾਂ ਛੱਮਾਂ ਬ੍ਰਿਝਾ ਵੇ ਵਿਚ ਹਰੀਓ ਫਲਾਹੀ,
 ਸੁਣ ਨੌਕਰਾ ਵੇ ਵਿਚ ਹਰੀਓ ਫਲਾਹੀ ।”
 “ਉਥੇ ਚੂੜਕੇ ਵੇਖਣ ਲੱਗੀ, ਕਿਤੇ ਨੌਕਰ ਵੀ ਆਉਂਦਾ,
 ਸੁਣ ਸੱਸੀਏ ਨੀ ਕਿਤੇ ਨੌਕਰ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ।”
 ਹੇਠਾਂ ਨੀਲਾ ਘੋੜਾ ਨੀ ਉਤੇ ਲਾਲ ਦੁਸ਼ਾਲਾ
 ਨੀ ਸੁਣ ਸੱਸੀਏ ਨੀ ਉਤੇ ਲਾਲ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ।”
 “ਕਿੱਥੇ ਬੁਨਾਂ ਘੋਰੜਾ ਨੀ ਕਿਥੇ ਟੰਗਾਂ ਦੁਸ਼ਾਲਾ,
 ਸੁਣ ਗੋਰੀਏ ਨੀ ਕਿਥੇ ਟੰਗਾਂ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ।”
 “ਬਾਰੀਂ ਬੁਨੋ, ਘੋਰੜਾ ਜੀ, ਕੀਲੀ ਟੰਗੋ ਦੁਸ਼ਾਲਾ,
 ਸੁਣ ਨੌਕਰਾ ਵੇ ਕੀਲੀ ਟੰਗੋ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ।”
 ਅੰਦਰ ਵੜ ਕੇ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ, “ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਰੰਗ ਬਦਲਾਇਆ,
 ਸੁਣ ਗੋਰੀਏ ਨੀ ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਰੰਗ ਬਦਲਾਇਆ ।”

“ਇਕ ਬਿਗਾਨੜੀ ਅੰਬੜੀ ਜੀ ਦੂਜਾ ਤੈਂ ਚਿਰ ਲਾਇਆ,
ਸੁਣ ਨੌਕਰਾ ਵੇ ਦੂਜਾ ਤੈਂ ਚਿਰ ਲਾਇਆ ।”

ਜਾਣਾ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਕੇ

“ਅਸਾਂ ਕਾਂਟੇ ਵੇ ਘੜਾਏ ਉਤੇ ਮੱਛੀ ਤਿਲਕੇ । 2 ।
ਉੱਤੇ ਮੱਛੀ ਤਿਲਕੇ, ਮੱਛੀ ਵਾਲਾ ਵਿਲਕੇ । 2 ।
ਤੈਂਨੂੰ ਸਹੁੰ ਵੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ, ਜਾਣਾ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਕੇ । 2 ।”
“ਗੋਰੀਏ ਆਪ ਆਮਾਂਗਾ, ਨੀ ਜਰੂਰ ਆਮਾਂਗਾ । 2 ।
ਮੇਰਾ ਆਉਣ ਜਾਣ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਚਿੱਠੀ ਡਾਕ ਪਾਮਾਂਗਾ । 2 ।
“ਅਸਾਂ ਕੈਂਠਾ ਵੇ ਘੜਾਇਆ, ਉੱਤੇ ਮੱਛੀ ਤਿਲਕੇ । 2 ।
ਉੱਤੇ ਮੱਛੀ ਤਿਲਕੇ ਮੱਛੀ ਵਾਲਾ ਵਿਲਕੇ..... । 2 ।
ਤੈਂਨੂੰ ਸਹੁੰ ਵੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਾ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਕੇ । 2 ।”
“ਗੋਰੀਏ ਆਪ ਆਮਾਂਗਾ, ਨੀ ਜਰੂਰ ਆਮਾਂਗਾ । 2 ।
ਮੇਰਾ ਆਉਣ ਜਾਣ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਚਿੱਠੀ ਡਾਕ ਪਾਮਾਂਗਾ । 2 ।”

ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮੁੜਵਾਈ

ਲਹੌਰ ਦਿਆਂ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਜੋ ਹੋਈਆਂ,
ਸੁਰਤ ਘਰਾਂ ਵਲ ਆਈ, ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।
ਘਰ ਆ ਕੇ ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿ ਭੈਣ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦਾ,
“ਕਿੱਥੇ ਗਈ ਆ ਰਾਜੇ ਦੀ ਜਾਈ” ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।
ਮਾਂ ਵੀ ਨਾ ਬੋਲਦੀ ਤੇ ਭੈਣ ਵੀ ਨਾ ਬੋਲਦੀ,
ਚੁੱਪ ਕਰ ਬਹਿ ਗਿਆ ਭਾਈ ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।
ਹੱਥ ਵਿਚ ਖੁੰਡੀ ਤੇ ਮੋਢੇ ਉਤੇ ਪਰਨਾ,
ਸੁੱਰਿਆਂ ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਜੁਆਈ ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।
ਅੱਗੇ ਜੋ ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਸੁੱਰਾ ਜੋ ਮਿਲਿਆ,
ਮੱਥਾ ਤਾਂ ਟੇਕਦਾ ਜੁਆਈ ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।
ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਸੱਸ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਤੇ ਸੁੱਰੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦਾ,
“ਕਦੋਂ ਤੋਰਨੀ ਆ ਜਾਈ” ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।
ਸੱਸ ਵੀ ਨਾ ਬੋਲਦੀ ਤੇ ਸਾਲਾ ਵੀ ਨਾ ਬੋਲਦਾ,
ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ ਬਹਿ ਗਿਆ ਭਾਈ ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।
ਚੱਕਿਆ ਘੜਾ ਤੇ ਗੋਰੀ ਪਾਣੀ ਵਲ ਤੁਰ ਪਈ,
ਮਗਰੇ ਢੇਲ ਸਪਾਈ ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।
ਭਰਕੇ ਘੜਾ ਤੇ ਗੋਰੀ ਖੂਹ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ,
“ਘੜਾ ਚਕਾ ਜਾਈਂ ਮੇਰੇ ਭਾਈ, ਤੇ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।
“ਅੰਮਾਂ ਦੇ ਜਾਏ ਭਾਈ ਹੋਊ ਲਗਦੇ,

ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਬਾਪ ਦਾ ਜੁਆਈ, ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।
 ਭੰਨੀ ਮਰੋੜੀ ਗੋਰੀ ਘੋੜੇ ਉਤੇ ਸਿਟ ਲਈ ।
 ਮਗਰੇ ਈ ਸੂਸ਼ਕ ਲਾਈ ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ।
 “ਹੋਲੀ ਘੋੜਾ ਤੋਰ ਵੇ ਜਣਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਿਆਂ,
 ਜਾਨ ਸਾਡੀ ਮੁੱਠ ਵਿਚ ਆਈ” ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ।
 “ਹੋਲੀ ਕਿਦਾਂ ਤੋਰਾਂ ਨੀ ਜਣਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣੀਏਂ,
 ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮੁੜਵਾਈ, ਕਿ ਮੁਲਕ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ । 2 ।

ਮਾਹੀ ਜਾਂਦੇ ਦਾ ਟੁੱਟ ਜਾਏ ਨਾਵਾਂ

ਉਡ ਉਡ ਨੀ ਬਨੇਰੇ ਦੀਏ ਕੋਲੇ, ਮੇਰੇ ਮਾਹੀ ਮਾਂਗਰ ਬੋਲੇ । 2 ।
 ਮਾਹੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਦਿਲ ਮੇਰਾ ਡੋਲੇ, ਓ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ,
 ਸਰਮਾਂਦੀਆਂ ਬਾਂਕੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਹੋ, ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ ।
 ਉਡ ਉਡ ਵੇ ਬਨੇਰੇ ਦਿਆਂ ਕਾਮਾ, ਮਾਹੀ ਜਾਂਦੇ ਦਾ ਟੁੱਟ ਜਾਏ ਨਾਮਾ ।
 ਘਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰਨ ਮਨਾਮਾਂ, ਓ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ,
 ਸਰਮਾਂਦੀਆਂ ਬਾਂਕੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਹੋ, ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ,
 ਉਡ ਉਡ ਨੀ ਬਨੇਰੇ ਦੀਏ ਚਿੜੀਏ, ਮੇਰੇ ਮੁਾਈਏ ਮਾਂਗਰ ਖਿੜੀਏ ।
 ਮਾਹੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਦੋਨੋਂ ਮਿਲੀਏ, ਓ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ ।
 ਸਰਮਾਂਦੀਆਂ ਬਾਂਕੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਹੋ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ ।
 ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦੀਏ ਨੀ ਛਾਪੇ, ਹੁਣ ਵਿਛੜੇ ਦਰਦੀ ਮਾਪੇ ।
 ਜੋ ਵਿਛੜੇ ਸੋ ਵੀ ਨਿਛੜੇ, ਹੋ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ;
 ਸਰਮਾਂਦੀਆਂ ਬਾਂਕੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ, ਹੋ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ ।

ਸੱਸੀਏ ਪੁੱਤ ਆਪਣਾ ਸਮਝਾ ਲੈ

“ਸੱਸੀਏ ਪੁੱਤ ਆਪਣਾ ਸਮਝਾ ਲੈ ਚੀਨ ਵਿਚ ਨੌਕਰ ਹੋ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।”
 “ਨੌਹੋਂ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਬੁੜ ਬੁੜ ਲਾਈ, ਤੇਰਾ ਕੀ ਲੁਾ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।”
 “ਮੇਰਾ ਲੈ ਗਿਆ ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ, ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਚਾਬੀ ਲੈ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।
 ਮੇਰਾ ਕੋਲਾਂ ਵਰਗਾ ਬੋਲ, ਬੋਲ ਮੇਰਾ ਗੁੰਗਾ ਕਰ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।
 ਮੇਰੀ ਮੋਰਾਂ ਵਰਗੀ ਚਾਲ, ਚਾਲ ਮੇਰੀ ਟੇਢੀ ਕਰ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।
 ਮੇਰਾ ਪਰੀਆਂ ਵਰਗਾ ਰੰਗ, ਰੰਗ ਮੇਰਾ ਸਾਵਾ ਕਰ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।”
 “ਨਣਦੇ ਵੀਰ ਆਪਣਾ ਸਮਝਾ ਲੈ, ਚੀਨ ਵਿਚ ਨੌਕਰ ਹੋ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।
 “ਭਾਬੇ ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਬੁੜ ਬੁੜ ਲਾਈ, ਤੇਰਾ ਕੀ ਲੁਾ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।
 “ਮੇਰਾ ਲੈ ਗਿਆ ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ, ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਚਾਬੀ ਲੈ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।
 ਮੇਰਾ ਕੋਲਾਂ ਵਰਗਾ ਬੋਲ, ਬੋਲ ਮੇਰਾ ਗੁੰਗਾ ਕਰ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।
 ਮੇਰੀ ਮੋਰਾਂ ਵਰਗੀ ਚਾਲ, ਚਾਲ ਮੇਰੀ ਟੇਢੀ ਕਰ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।
 “ਸੱਸੀਏ ਪੁੱਤ ਆਪਣਾ ਸਮਝਾ ਲੈ, ਚੀਨ ਵਿਚ ਨੌਕਰ ਹੋ ਗਿਆ ਨੀ । 2 ।”

ਕੁੰਡਾ ਨੀ ਮੇਰਾ ਕਿਨ ਖੜਕਾਇਆ

“ਫਿਰਨੀਆਂ ਬਨੇਂ ਨੀ ਬਨੇਰੇ, ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ,
 ਕੁੰਡਾ ਨੀ ਮੇਰਾ ਕਿਨ ਖੜਕਾਇਆ ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਪੁਛਨੀਆਂ ਢੋਲ ਦੀ ਮਾਂ ਤੋਂ, ਢੋਲ ਦੀ ਮਾਂ ਤੋਂ,
 ਪੁੱਤਰ ਤੇਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਨਾ ਆਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਇਕ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਪਰਦੇਸੀ, ਪੁੱਤ ਪਰਦੇਸੀ,
 ਦੂਜਾ ਨੀ ਭੈੜੀ ਨੂੰ ਨੇ ਸਤਾਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਪੁਛਨੀਆਂ ਢੋਲ ਦੀ ਭਾਬੇ ਕੋਲੋਂ, ਢੋਲ ਦੀ ਭਾਬੇ ਕੋਲੋਂ,
 ਦੇਵਰ ਤੇਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਨਾ ਆਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਇਕ ਮੇਰਾ ਦੇਵਰ ਪਰਦੇਸੀ, ਦੇਵਰ ਪਰਦੇਸੀ ।
 ਦੂਜਾ ਨੀ ਮੈਂਨੂੰ ਦਰਾਣੀ ਨੇ ਸਤਾਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 “ਪੁਛਨੀਆਂ ਢੋਲ ਦੀ ਭੈਣ ਤੋਂ, ਢੋਲ ਦੀ ਭੈਣ ਤੋਂ,
 ਵੀਰਾ ਨੀ ਤੇਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਨਾ ਆਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਇਕ ਮੇਰਾ ਵੀਰ ਪਰਦੇਸੀ, ਵੀਰ ਪਰਦੇਸੀ,
 ਦੂਜਾ ਨੀ ਚੰਦ ਬਦਲਾਂ ’ਚ ਆਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਇਕ ਭੈੜੀ ਰਾਤ ਹਨੇਰੀ, ਰਾਤ ਹਨੇਰੀ ।
 ਦੂਜਾ ਨੀ ਚੰਦ ਬਦਲਾਂ ’ਚ ਆਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਪੁਛਨੀਆਂ ਢੋਲੇ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ, ਢੋਲੇ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ।
 ਦੋਸਤ ਤੇਰਾ ਅਜੇ ਵੀ ਨਾ ਆਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”
 “ਇਕ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਪਰਦੇਸੀ, ਦੋਸਤ ਪਰਦੇਸੀ ।
 ਦੂਜਾ ਨੀ ਸਾਨੂੰ ਭਾਬੀ ਨੇ ਸਤਾਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।”

ਧੰਨ ਜਿਗਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਰਾਂ ਦੇ

ਗੱਡੀ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੀ ਆਈ ਹੋਈ ਆ । 2 ।
 ਵਿਚ ਫੌਜੀ ਬੰਦੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਨੇ । 2 ।
 ° ਧੰਨ ਜਿਗਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਮਾਂ ਦੇ । 2 ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਤ ਪਰਦੇਸੀ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਨੇ । 2 ।
 ਧੰਨ ਜਿਗਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਰਾਂ ਦੇ । 2 ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੌਂਤ ਪਰਦੇਸੀ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਨੇ । 2 ।
 ° ਧੰਨ ਜਿਗਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ । 2 ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਨੇ । 2 ।
 ਗੱਡੀ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਦੀ ਆਈ ਹੋਈ ਆ । 2 ।
 ਵਿਚ ਫੌਜੀ ਬੰਦੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਨੇ । 2 ।

ਤੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਗੋਲ੍ਹਾਂ

ਤੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਗੋਲ੍ਹਾਂ, ਡੇਕਾਂ ਫੁੱਲ ਜੀ ਰੁਈਆਂ,
 ਹਾ ਜੀ ਹਾ ਬੀਬਾ ਡੇਕਾਂ ਫੁੱਲ ਜੀ ਰੁਈਆਂ ਹੋ ਆ ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੋਤੇ ਪਰਦੇਸ ਦਾਦੀਆਂ ਡੁੱਲ੍ਹ ਜੀ ਰੁਈਆਂ,
 ਹਾ ਜੀ ਹਾ, ਦਾਦੀਆਂ ਡੁੱਲ੍ਹ ਜੀ ਰੁਈਆਂ ਹੋ ਆ ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਪਰਦੇਸ, ਮਾਮਾਂ ਡੁੱਲ੍ਹ ਜੀ ਰੁਈਆ ਹੋ ਆ ।
 ਹਾ ਜੀ ਹਾ, ਬੀਬਾ ਮਾਮਾਂ ਡੁੱਲ੍ਹ ਜੀ ਰੁਈਆਂ ਹੋ ਆ ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀਰ ਪਰਦੇਸੀ, ਭੈਣਾ ਡੁੱਲ੍ਹ ਜੀ ਰੁਈਆਂ,
 ਹਾ ਜੀ ਹਾ, ਬੀਬਾ ਭੈਣਾਂ ਡੁੱਲ੍ਹ ਜੀ ਰੁਈਆਂ ਹੋ ਆ ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੌਂਤ ਪਰਦੇਸੀ, ਨਾਰਾਂ ਡੁੱਲ੍ਹ ਜੀ ਰੁਈਆਂ,
 ਹਾ ਜੀ ਹਾ ਬੀਬਾ, ਨਾਰਾਂ, ਡੁੱਲ੍ਹ ਜੀ ਰੁਈਆ ਹੋ ਆ ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਦੂਰ ਵੇ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਾਲੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਚੀਰਵੇਂ ਵੇ ਵਜੀਰ ਮੁਾਈਆ । 2 ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਦੂਰ ਵੇ, ਵੇ ਵਜੀਰ ਮੁਾਈਆ । 2 ।
 ਓਹਨਾਂ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਮੰਦੇ ਹਾਲ ਵੇ, ਵੇ ਵਜੀਰ ਮੁਾਈਆ । 2 ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਾਲੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਚੀਰਵੇਂ, ਵੇ ਵਜੀਰ ਮੁਾਈਆ । 2 ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਬੀਰੇ ਦੂਰ ਵੇ, ਵੇ ਵਜੀਰ ਮੁਾਈਆ । 2 ।
 ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਮੰਦੇ ਹਾਲ ਵੇ, ਵੇ ਵਜੀਰ ਮੁਾਈਆ । 2 ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਾਲੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਚੀਰਵੇਂ ਵੇ, ਵੇ ਵਜੀਰ ਮੁਾਈਆ । 2 ।
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਰਾਂ ਦੇ ਕੌਂਤ ਦੂਰ ਵੇ, ਵੇ ਵਜੀਰ ਮੁਾਈਆ । 2 ।
 ਓਹਨਾਂ ਨਾਰਾਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕੇਸ ਵੇ, ਵੇ ਵਜੀਰ ਮੁਾਈਆ । 2 ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਾਲੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਚੀਰਵੇਂ, ਵੇ ਵਜੀਰ ਮੁਾਈਆ । 2 ।

ਬੀਰਾ ਤਾਂ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਨੌਕਰੀ

ਚੌਂਤੇ ਦੇ ਉਪਰ ਚੌਂਤੜਾ ਉਤੇ ਮੁਰੂਆ ਲਾਇਆ,
 ਹੋ ਜੀ ਹੋ ਵੀਰਾ, ਉਤੇ ਮੁਰੂਆ ਲਾਇਆ ।
 ਮੁਰੂਏ ਨੇ ਛੋੜੀਆਂ ਲੱਗਰਾਂ, ਹੇਠਾਂ ਚਰਖਾ ਡੁਆਇਆ,
 ਹੋ ਜੀ ਹੋ ਵੀਰਾ, ਹੇਠਾਂ ਚਰਖਾ ਡੁਆਇਆ ।
 ਪੰਜ ਸੱਤ ਕਤੀਆਂ ਸੀ ਪੂਣੀਆਂ, ਇਕ ਮੁੱਢ ਲੁਆਇਆ,
 ਬੀਰਾ ਤਾਂ ਚਲਿਆ ਸੀ ਨੌਕਰੀ, ਭੈਣਾਂ ਰੋਇ ਪਈਉ,
 ਪੰਜ ਸੱਤ ਭਿੱਜ ਗਏ ਰੁਮਾਲ ਵੇ ਇਕ ਨੈਰ ਵਗੇ ।
 ਹੋ ਜੀ ਹੋ ਵੀਰਾ, ਇਕ ਨੈਰ ਵਗੇ,
 “ਕਿਨ ਤਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਸੀ ਰੋਟੀਆਂ, ਕਿਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ।”
 ਹੋ ਜੀ ਹੋ ਭੈਣੇ, ਬਾਬਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ।”

ਭੈਣਾਂ ਤਾਂ ਚਲੀਆ ਸੀ ਸੁੱਚੇ, ਬੀਰਾ ਰੋਏ ਪਿਆ,
 ਹੋ ਜੀ ਹੋ ਵੀਰਾ, ਵੀਰਾ ਰੋਏ ਪਿਆ ।
 ਪੰਜ ਸੱਤ ਭਿੱਜ ਗਏ ਹੁਮਾਲ ਵੇ, ਇਕ ਨੂੰ ਵਗੇ,
 “ਕਿਨੇ ਦਾਜ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਕਿਨੇ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ,
 ਹੋ ਜੀ ਹੋ ਭੈਣੇ, ਕਿਨੇ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ ।”
 “ਬਾਬਲ ਨੇ ਦਾਜ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਬੀਰੇ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ,
 ਹੋ ਜੀ ਹੋ ਬੀਰਾ, ਬੀਰੇ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ ।”

ਵੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਗਿਆ ਕਦੋਂ ਆਏ

ਜਿਸੇ ਮਿਸਰੀ ਤੇ ਗਰੀ ਚੁਹਾਰਾ, ਜਿਸੇ ਮਿਸਰੀ,
 ਜਿਸੇ ਮਿਸਰੀ ਤੇ ਗਰੀ ਚੁਹਾਰਾ, ਤੇ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟ ਰੱਖਾਂ ਚੂਰੀਆਂ,
 ਮਾਏ, ਮਾਏ, ਨੀ ਵੀਰ ਪਰਦੇਸ ਗਿਆ ਕਦੋਂ ਆਏ ।
 ‘ਕੱਲੀ ਹੋਵੇ ਨਾ ਬਣਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲੱਕੜੀ, ਕੱਲੀ ਹੋਵੇ ਨਾ,
 ‘ਕੱਲੀ ਹੋਵੇ ਨਾ ਬਣਾਂ ਵਿਚ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਪੰਛੀ ਬੋਲ ਪਏ ।
 ਮਾਏ, ਮਾਏ ਨੀ ਵੀਰ ਪਰਦੇਸ ਗਿਆ ਕਦੋਂ ਆਏ ।
 ‘ਕੱਲੇ ਹੋਣ ਨਾ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਵੀਰੇ, “ਕੱਲੇ ਹੋਣ ਨਾ,
 ‘ਕੱਲੇ ਹੋਣ ਨਾ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਵੀਰੇ, ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪਰਦੇਸ ਗਏ,
 ਮਾਏ, ਮਾਏ ਨੀ ਵੀਰ ਪਰਦੇਸ ਗਿਆ ਕਦੋਂ ਆਏ ।

ਲੋਕ ਨਾਇਕ

ਪੂਰਨ

“ਨੀ ਮੈਂ ਚਰਖਾ ਡੁਆਇਆ ਸੁਮਣੇ, ਨੀ ਮੈਂ ਚਰਖਾ ਡੁਆਇਆ ਸੁਮਣੇ ।
 ਵੇ ਤੂੰ ਕੱਤ ਕੱਤ ਪੂਣੀਆਂ ਆ, ਵੇ ਮੇਰਿਆ ਗੋਰਖ ਨਾਥਾ ਪੂਰਨਾ ।”
 “ਨੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਚਰਖੇ ਨਾ ਆਮਾ, ਨੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਚਰਖੇ ਨਾ ਆਮਾ,
 ਨੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਲਗਦੀ ਧਰਮ ਦੀ ਮਾਂ, ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਸੀਤਲ ਮਾਤਾ ਰਾਣੀਏਂ ।”
 “ਨੀ ਤੂੰ ਬਾਪ ਮੇਰੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ, ਨੀ ਤੂੰ ਬਾਪ ਮੇਰੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ,
 ਨੀ ਤੂੰ ਇਸ ਬਿਧ ਲਗਦੀ ਮਾਂ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਸੀਤਲ ਮਾਤਾ ਰਾਣੀਏਂ ।”
 “ਵੇ ਤੇਰੀ ਖਾਤਰ ਖੂਹਾ ਲੁਆਨੀਆਂ, ਵੇ ਤੇਰੀ ਖਾਤਰ ਖੂਹਾ ਲੁਆਨੀਆਂ ।
 ਤੂੰ ਤਾਂ ਲੁਣ ਦੇ ਪੱਜ ਆ ਵੇ ਮੇਰਿਆ ਗੋਰਖ ਨਾਥਾ ਪੂਰਨਾ ।”
 ਨੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਖੂਹ ਤੇ ਨਾ ਆਮਾ, ਨੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਖੂਹ ਤੇ ਨਾ ਆਮਾ ।
 ਤੂੰ ਤਾਂ ਲਗਦੀ ਧਰਮ ਦੀ ਮਾਂ, ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਸੀਤਲ ਮਾਤਾ ਰਾਣੀਏਂ ।”
 “ਵੇ ਮੈਂ ਨਾ ਜੰਮਿਆਂ ਨਾ ਪਾਲਿਆ, ਵੇ ਮੈਂ ਨਾ ਜੰਮਿਆ ਨਾ ਪਾਲਿਆ ।
 ਵੇ ਮੈਂ ਕਿਸ ਬਿਧ ਲਗਦੀਆਂ ਮਾਂ ਵੇ ਮੇਰਿਆ ਗੋਰਖ ਨਾਥਾ ਪੂਰਨਾ ।”
 “ਨੀ ਤੂੰ ਬਾਪ ਮੇਰੇ ਦੇ ਇਸਤਰੀ, ਨੀ ਤੂੰ ਬਾਪ ਮੇਰੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ।

ਤੂੰ ਇਸ ਬਿਧ ਲਗਦੀ ਏਂ ਮਾਂ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਸੀਤਲ ਮਾਤਾ ਰਾਣੀਏਂ ।”
 “ਤੇਰੀ ਖਾਤਰ ਸ਼੍ਰੋਲ ਪੁਆਨੀਆਂ, ਵੇ ਤੇਰੀ ਖਾਤਰ ਸ਼੍ਰੋਲ ਪੁਆਨੀਆਂ ।
 ਤੂੰ ਵਸਣੇ ਦੇ ਪੱਜ ਆ, ਵੇ ਮੇਰਿਆ, ਗੋਰਖ ਨਾਥਾ ਪੂਰਨਾ ।”
 “ਨੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀਂ ਸ਼੍ਰੋਲੀਂ ਨਾ ਆਮਾ, ਵੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸ਼੍ਰੋਲੀਂ ਨਾ ਆਮਾ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਲਗਦੀ ਧਰਮ ਦੀ ਮਾਂ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਸੀਤਲ ਮਾਤਾ ਰਾਣੀਏਂ ।”
 “ਵੇ ਮੈਂ ਨਾ ਜੰਮਿਆਂ ਨਾ ਪਾਲਿਆ, ਵੇ ਮੈਂ ਨਾ ਜੰਮਿਆਂ ਨਾ ਪਾਲਿਆ ।
 ਮੈਂ ਕਿਸ ਬਿਧ ਲਗਦੀ ਮਾਂ ਵੇ ਮੇਰਿਆ ਗੋਰਖ ਨਾਥਾ ਪੂਰਨਾ ।”
 “ਨੀ ਤੂੰ ਬਾਪ ਮੇਰੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ, ਨੀ ਤੂੰ ਬਾਪ ਮੇਰੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਇਸ ਬਿਧ ਲਗਦੀ ਮਾਂ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਸੀਤਲ ਮਾਤਾ ਰਾਣੀਏਂ ।”

ਕਿੱਸਾ ਸਰਵਣ ਦਾ

ਅੰਧਲੀ ਅੰਧਲੇ ਨੇ ਲਟਕਾ ਜੋ ਜਾਇਆ, ਉਹਦਾ ਜੰਮਦੇ ਦਾ ਨਾਂ ਸਰਬਣ ਪਾਇਆ ।
 ਜਦ ਸਰਬਣ ਪੰਜਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ, ਅੰਧੀ ਅੰਧਲੇ ਨੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਜੋ ਪਾਇਆ ।
 ਜਦ ਸਰਬਣ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗੁਣਿਆ, ਅੰਧਲੀ ਅੰਧਲੇ ਨੇ ਕਾਜ ਰਚਾਇਆ ।
 ਜਦ ਸਰਬਣ ਢਿਆਇਆ ਵਰਿਆ, ਅੰਧਲੀ ਅੰਧਲੇ ਨੇ ਸੁਖ ਨਾ ਪਾਇਆ ।
 “ਆ ਨਾਰੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸੁਣਾਵਾ, ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕਰ ਲਈਏ ਸੇਵਾ ।”
 “ਸਾਤੋਂ ਨਈਂ ਹੁੰਦੀ ਤੇਰੇ ਮਾਪਿਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਪਾ ਦੇ ।”
 “ਬੈਂਗੀ ਘੜਦੇ ਤੂੰ ਮਿੱਤਰ ਤਰਖਾਣਾ, ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਗੰਗਾ ਲਿਜਾਣਾ”
 ਇਕ ਰਾਤ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਹੋਈ, ਮਾਤਾ ਅੰਧਲੀ ਤਾਂ ਹੋ ਗਈ ਤ੍ਰਿਊਆਈ ।
 “ਨਾ ਕੋਈ ਖੂਹਾ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਬੋਲੀ, ਹੇ ਮਾਤਾ ਪਾਣੀ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆਵਾਂ ।”
 “ਤੇਰੇ ਮਾਮੇ ਦਸਰਥ ਤਲਾ ਲਵਾਇਆ, ਹੇ ਸਰਵਣ ਪਾਣੀ ਉਥੋਂ ਲਿਆਵੀਂ ।”
 ਜਦ ਸਰਵਣ ਨੇ ਗੜਬਾ ਡੁਬਾਇਆ, ਮਾਮੇ ਦਸਰਥ ਤੀਰ ਚਲਾਇਆ ।
 “ਇਹ ਕੀ ਰੱਬਾ ਤੂੰ ਕ੍ਰੈਰ ਕਮਾਇਆ, ਮੇਰਾ ਭਾਣਜਾ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਗਵਾਇਆ ।”
 “ਵਿਚ ਜੰਗਲ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬੈਠੇ, ਹੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਪਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿਲਾ ਦਈਂ”
 “ਆਹ ਲਉ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਪਾਣੀ, ਇਹ ਮੈਂ ਮਾਮੇ ਦੇ ਤਲਾ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦਾ
 “ਸਰਵਣ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਤੋਰ ਪਛਾਣਾਂ, ਮੇਰੇ ਸਰਵਣ ਦੀ ਤੋਰ ਨਿਰਾਲੀ ।”
 “ਇਹ ਕੀ ਪਾਪੀਆ ਤੂੰ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ, ਮੇਰਾ ਸਰਵਣ ਮਾਰ ਗਵਾਇਆ ।”
 “ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰਵਣ ਦੇ ਹਾਵੇ, ਤੂੰ ਮਰ ਜਾਏਂ ਆਪਣੇ ਚਹੂੰ ਪੁੱਤਾਂ ਦੇ ਹਾਵੇ”

ਕੁੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ

ਬਾਰਾਂ ਤਾਂ ਬਜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਈ ਮਸ਼ੀਨ ਤੋਂ, ਮੁੰਝ ਪਰ ਪਰਛਾ ਆਈ ।
 ਨੀ ਕੁੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੁੰਝ ਪਰ ਪਰਛਾ ਆਈ ।
 “ਜਾ ਨੀ ਧੀਏ ਤੂੰ ਨ੍ਰੈਰ ਤੇ ਨ੍ਰਾ ਆ, ਮੁੰਝ ਦਾ ਪਰਛਾ ਲਾ ਆ ।
 ਨੀ ਕੁੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੁੰਝ ਦਾ ਪਰਛਾ ਲਾ ਆ ।”
 ਖੋਲ ਕੇ ਕਪੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਮਣ ਬੈਠ ਗਈ, ਸੁਬ ਦੀ ਕਾਰ ਵੀ ਆ ਗਈ ।

ਨੀ ਕੁੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁਾਬ ਨੇ ਚੱਕ ਕੇ ਪਾਈ ।
 ਇਕ ਵੀ ਰੋਵੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵੀ ਰੋਵੇ, “ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਏਡੀ ਘਬਰਾਈ ।,
 ਨੀ ਕੁੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਏਡੀ ਘਬਰਾਈ ।”
 ਇਕ ਵੀ ਰੋਵੇ ਦੇ ਵੀ ਰੋਵੇ, ਸੁਾਬ ਨੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਈ ।
 “ਕਿੱਥੇ ਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੇਕੇ ਨੀ ਤੇਰੇ, ਕਿੱਥੇ ਨੇ ਤੇਰੇ ਸਾਵਰੇ ।
 ਨੀ ਕੁੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿੱਥੇ ਐ ਤੇਰੇ ਸੋਵਰੇ ।”
 “ਅੰਬੀ ਆਂ ਮੇਰੇ ਸੁੱਰੇ, ਮੇਰੇ ਸੁਾਬ ਜੀ ਰਾਣੇ ਆਂ ਮੇਰੇ ਪੇਕੇ ।
 ਮੇਰੇ ਸੁਾਬ ਜੀ ਰਾਣੇ ਆਂ ਮੇਰੇ ਪੇਕੜੇ ।”
 “ਮੰਜੇ ਤੇ ਰੋਵੇ ਤੇਰਾ ਬਾਪ ਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਚੌਂਕੇ ’ਚ ਰੌਂਦੀ ਤੇਰੀ ਮਾਈ ।
 ਨੀ ਕੁੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਚੌਂਕੇ ’ਚ ਰੌਂਦੀ ਤੇਰੀ ਮਾਏ ।”
 “ਗੋਰੇ ਗੋਰੇ ਨੈਣ ਤੇਰੇ ਸੁਰਮਿਆਂ ਵਾਲੇ, ਕੱਜਲ ਤੇ ਮੌਜ ਲਗਾਈ,
 ਚਿੱਟੇ ਚਿੱਟੇ ਦੰਦ ਨੇ ਤੇਰੇ ਕਲੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੁਰਖੀ ਨੇ ਮੌਜ ਲਗਾਈ,
 ਨੀ ਕੁੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁਰਖੀ ਨੇ ਮੌਜ ਲਗਾਈ ।
 ਗੋਰੇ ਗੋਰੇ ਹੱਥ ਤੇਰਾ ਪਾਲਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ, ਮੁੱਂਦੀ ਨੇ ਮੌਜ ਲਗਾਈ,
 ਨੀ ਕੁੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਮੁੱਂਦੀ ਨੇ ਮੌਜ ਲਗਾਈ ।
 ਗੋਰੇ ਗੋਰੇ ਪੈਰ ਤੇਰੇ ਸੈਂਡਲਾਂ ਵਾਲੇ, ਜੁਰਾਬਾਂ ਵਾਲੇ, ਜੁਰਾਬਾਂ ਨੇ ਮੌਜ ਲਗਾਈ,
 ਨੀ ਕੁੜੇ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਜੁਰਾਬਾਂ ਨੇ ਮੌਜ ਲਗਾਈ ।

ਜਮਾਨਾ ਬਲੀਆਂ ਦਾ

ਜੇਠੀ ਨੂੰਹ ਦੀ ਬਲੀ'

ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਤਾਂ ਸੁੱਰੇ ਨੇ ਖੂਹਾ ਲੁਆਇਆ, ਖੂਹਾ ਲੁਆਇਆ,
 ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੂੰਦ ਨਾ ਆਈ ਅੜਿਆ ।
 ਕੋਈ ਪੁੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ, ਪੁੜਿਆਂ ਪੰਡਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ,
 ਪੰਡਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ, “ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੂੰਦ ਨਾ ਆਈ ਅੜਿਆ ।”
 ਕੋਈ ਪੁੜਿਆ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਪੁੜਿਆ ਪੰਡਤਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ।”
 “ਜੇਠੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਬਲ ਦੇਵੀਂ ਅੜਿਆ ।”
 “ਜੇਠਾਂ ਤਾਂ ਪੁੱਤਰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ,
 ਜੇਠੀ ਨੂੰਹ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇਈਂ ਅੜਿਆ ।”
 ਸੌਰੇ ਜੁ ਸਾਡੇ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਜੁ ਭੇਜੀ, ਚਿੱਠੀ ਜੋ ਭੇਜੀ,
 ਛੇਤੀ ਸਤਾਬੀ ਘਰ ਆ ਜਾ ਨੌਂਹੋਂ ।
 “ਕੋਈ ਢਲ ਪਰਛਾਵੇਂ ਚਿੱਠੀ ਜੋ ਪੜਦੀ, ਚਿੱਠੀ ਜੋ ਪੜਦੀ,
 ਨੈਣਾਂ ਨੇ ਛਹਿਬਰ ਲਾਈ ਅੜਿਆ ।
 ਕੋਈ ਸੱਦੇ ਕਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੀੜੇ ਮੇਰਾ ਡੋਲਾ ਬੀੜੇ ਮੇਰਾ ਡੋਲਾ,
 ਛੇਤੀ ਸਤਾਬੀ ਘਰ ਜਾਣਾ ਅੜਿਆ ।

ਕੋਈ ਪੰਜ ਰੁਪਈਏ ਆਪਣੇ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ, ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ,
ਇਹ ਧੀਉ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਅੜਿਆ ।
ਕੋਈ ਸਿਰ ਦਾ ਸਾਲੂ ਆਪਣੀ ਮਾਈ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ, ਮਾਈ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ,
ਇਹੋ ਧੀਉ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਅੜਿਆ ।
ਕੋਈ ਹੱਥ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਆਪਣੇ ਵੀਰੇ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ, ਵੀਰੇ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ,
ਇਹੋ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਅੜਿਆ ।
ਕੋਈ ਬਾਹਾਂ ਦਾ ਚੂੜਾ, ਆਪਣੀ ਭਾਬੇ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ, ਭਾਬੇ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ,
ਇਹ ਨਣਦ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਅੜਿਆ ।”

ਕੋਈ ਚੱਕਿਆ ਡੋਲਾ ਮੇਰਾ ਬਾਗਾਂ -ਵਿਚ ਆਇਆ ਬਾਗਾ ਵਿਚ ਆਇਆ ।
ਮੇਰਾ ਸ਼ੌਰਾ ਤਾਂ ਦੇਖ ਦੇਖ ਰੋਵੇ ਅੜਿਆ ।
“ਕੋਈ ਤੈਂਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ੌਰਿਆ ਨੌਂਹਾਂ ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ, ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ,
ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੀ ਧੀ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਅੜਿਆ ।”

ਕੋਈ ਚੱਕਿਆ ਡੋਲਾ ਮੇਰਾ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਆਇਆ,
ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਤਾਂ ਦੇਖ ਦੇਖ ਰੋਵੇ ਅੜਿਆ ।
“ਕੋਈ ਤੈਂਨੂੰ ਤਾਂ ਸੱਸੇ ਨੌਂਹਾਂ ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ, ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ,
ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਦੀ ਧੀ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਅੜਿਆ ।”

ਕੋਈ ਚੱਕਿਆ ਡੋਲਾ ਮੇਰਾ, ਡ੍ਰੇੜੀ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਡ੍ਰੇੜੀ ਵਿਚ ਆਇਆ,
ਮੇਰਾ ਦੇਵਰ ਤਾਂ ਦੇਖ ਦੇਖ ਰੋਵੇ ਅੜਿਆ ।
“ਕੋਈ ਤੈਂਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਰਾ ਭਾਬੇ ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ, ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ,
ਮੇਰੇ ਵੀਰੇ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਅੜਿਆ ।”

ਕੋਈ ਚੱਕਿਆ ਡੋਲਾ ਮੇਰਾ, ਟ੍ਰਿਊੜੇ ’ਚ ਆਇਆ, ਟ੍ਰਿਊੜੇ ਵਿਚ ਆਇਆ,
ਮੇਰੀ ਨਣਦ ਤਾਂ ਦੇਖ ਦੇਖ ਰੋਵੇ ਅੜਿਆ ।
“ਕੋਈ ਤੈਂਨੂੰ ਤਾਂ ਨਣਦੇ ਭਾਬੇ ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ, ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ,
ਮੇਰੀ ਭਾਬੇ ਦੀ ਨਣਦ ਨਾ ਕੋਈ ਅੜਿਆ ।”

ਕੋਈ ਚੱਕਿਆ ਡੋਲਾ ਮੇਰਾ ਖੂਹ ਪਰ ਆਇਆ, ਖੂਹ ਪਰ ਆਇਆ,
ਮੇਰਾ ਕੌਂਤ ਤਾਂ ਦੇਖ ਦੇਖ ਰੋਵੇ ਅੜਿਆ ।
“ਕੋਈ ਤੈਂਨੂੰ ਤਾਂ ਕੌਂਤਾਂ ਨਾਰਾਂ ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ, ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ,
ਮੇਰੇ ਵੀਰੇ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ, ਨਾ ਕੋਈ ਅੜਿਆ ।”

ਕੋਈ ਚੱਕਿਆ ਡੋਲਾ ਮੇਰਾ ਖੂਹ ਵਿਚ ਤਾਰਿਆ, ਖੂਹ ਵਿਚ ਤਾਰਿਆ,
ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਦੀ ਰੇਲ ਛਾਲ ਹੋਈ ਅੜਿਆ ।”

ਨੂੰਹ ਸੱਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ

ਸੱਸੁ ਮੱਝ ਦੀ ਲੱਸੀ ਪਲਾ

“ਨੀ ਮਾਏ ਰਿਨ ਚਲਾਈ ਦਾ ਸਾਗ, ਨਿੱਕਾ ਤੇ ਨਿੱਕਾ ਚੀਰ ਕੇ ਨੀ ।

ਨਿੱਕਾ ਤੇ ਨਿੱਕਾ ਚੀਰ ਕੇ ਨੀ ।
 ਨੀ ਮਾਏ ਸੇਰ ਕ ਮੱਖਣੀ ਪਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਨੀਆ ਕੱਤ ਕੇ ਨੀ ।
 ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਨੀਆ ਕੱਤ ਕੇ ਨੀ ।
 ਨੀ ਮਾਏ ਸੇਰ ਕੁ ਮੱਖਣੀ ਪਾ, ਨਹੀਂ ਤਾ ਮੈਂ ਬ੍ਰੈਂਨੀਆਂ ਰੁੱਸ ਕੇ ਨੀ ।
 ਨਹੀਂ ਤਾ ਮੈਂ ਬ੍ਰੈਂਨੀਆਂ ਰੁੱਸ ਕੇ ਨੀ ।
 “ਧੀਏ ਆਉਣਗੇ ਤੇਰੇ ਭਰਾ, ਰੁੱਸਣਾ ਕਿਥੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਨੀ ।
 ਰੁੱਸਣਾ ਕਿਥੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਨੀ ।
 “ਮਾਏ ਸੁਈਆ ਤਾਂ ਬੁਰੀ ਬਲਾ, ਰੁੱਸਣਾ ਉਥੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਨੀ ।
 ਰੁੱਸਣਾ ਉਥੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਨੀ ।
 “ਧੀਏ ਚਰਖਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਮਾਵਾਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਕਤੀਏ ਨੀ ।
 ਮਾਵਾਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਕੱਤੀਏ ਨੀ ।”
 “ਮਾਏ ਤੂੰ ਬੁੱਢੀ ਮੈਂ ਮੁਟਿਆਰ, ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਤਿਵਣਾ ਨਾ ਰਲੇ ਨੀ ।
 ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਤਿਵਣਾ ਨਾ ਰਲੇ ਨੀ ।
 “ਸੱਸੂ ਮੱਝ ਦੀ ਲੱਸੀ ਪਲਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਨੀਆਂ ਪ੍ਰੀ ਕੇ ਨੀ ।
 ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਨੀਆਂ ਪ੍ਰੀ ਕੇ ਨੀ ।”
 “ਨੂੰਹੋਂ ਲੱਸੀ ਪਿਲਾਈ ਨਾ ਜਾ, ਬਾਰੀਂ ਤਾਂ ਲਾਲ ਕਮਾਉਂਦੇ ਐ ਨੀ ।
 ਬਾਰੀਂ ਤਾਂ ਲਾਲ ਕਮਾਉਂਦੇ ਐ ਨੀ ।”
 “ਨਣਦੇ ਚੱਕ ਲੈ ਲੱਜ ਤੇ ਡੋਲ, ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਚਲੀਏ ਨੀ ।
 ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਚੱਲੀਏ ਨੀ ।”
 “ਨਣਦੇ ਰੱਜ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪਲਾ, ਖੂਹ ਵਿਚ ਲੱਜ ਬਹਾਕੇ ਨੀ ।
 ਖੂਹ ਵਿਚ ਲੱਜ ਬਹਾ ਕੇ ਨੀ ।”
 “ਭਾਬੇ ਆਪੇ ਤੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਪੀ, ਸਾਤੇ ਪਿਲਾਇਆ ਨਾ ਜਾ ।
 ਸਾਤੇ ਪਿਲਾਇਆ ਨਾ ਜਾ ।”
 “ਨਣਦੇ ਕੱਪੜੇ ਖੁਲ ਕੇ ਬ੍ਰੈ, ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਵਾਂ ਨੂਲਾ ।
 ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਦੇਵਾਂ ਨੂਲਾ ।”
 “ਭਾਬੇ ਚਲ ਖਾਂ ਵੀਰੇ ਦੇ ਕੋਲ, ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਗੁੱਤ ਪਟਾਉਨੀਆਂ ਨੀ ।
 ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਗੁੱਤ ਪਟਾਉਨੀਆਂ ਨੀ ।”

ਨਸ਼ੇ ਦੀਏ ਬੰਦ ਬੋਤਲੇ

ਨਸ਼ੇ ਦੀਏ ਬੰਦ ਬੋਤਲੇ, ਹਾਇ ਬੰਦ ਬੋਤਲੇ, ਤੈਨੂੰ ਪੀਣਗੇ,
 ਹਾਇ ਓਏ ਤੈਨੂੰ ਪੀਣਗੇ ਨਸੀਬਾਂ ਵਾਲੇ ।
 ਆਪ ਸੱਸੂ ਮੰਜੇ ਲੇਟਦੀ, ਹਾਇ ਮੰਜੇ ਲੇਟਦੀ,
 ਸਾਨੂੰ ਮਾਰਦੀ ਹਾਇ ਓਇ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰਦੀ ਚੱਕੀ ਵਲ ਸੈਨਤਾਂ ।
 “ਅਸਾਂ ਚੱਕੀ ਨਈਂ ਓਂ ਪੀਸਣੀ ਹਾਇ ਓਇ ਨਈਂ ਓਂ ਪੀਸਣੀ,
 ਚੱਕੀ ਪੀਸਣ, ਹਾਇ ਓਇ, ਚੱਕੀ ਪੀਸਣ ਸੁੱਰੇ ਦੀਆ ਜਾਈਆ ।”

“ਤੂੰ ਤੇ ਚੱਕੀ ਆਪੇ ਪੀਸਣੀ ਹਾਇ ਓਇ ਆਪੇ ਪੀਸਣੀ,
 ਜਦੋਂ ਬਰਸੀ ਹਾਇ ਓਇ ਜਦੋਂ ਬਰਸੀ ਸੱਮਾਂ ਵਾਲੀ ਲਾਠੀ ।
 ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਮਾਰ ਪਈ ਹਾਇ ਓਇ, ਮਾਰ ਪਈ,
 ਭੰਨ ਸਿੱਟੀਆ ਹਾਇ ਓਇ ਭੰਨ ਸਿੱਟੀਆ ਮਲੂਕ ਜਈਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ।
 ਨਾਲੇ ਮੇਰਾ ਲੌਂਗ ਭੰਨਿਆਂ ਹਾਇ ਓਇ ਲੌਂਗ ਭੰਨਿਆਂ,
 ਨਾਲੇ ਭੰਨੀਆਂ ਹਾਇ ਓਇ ਨਾਲੇ ਭੰਨੀਆਂ ਮਲੂਕ ਜਈਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ।
 ਨਾਲੇ ਮੁੰਡਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਦਾ, ਹਾਇ ਓਇ ਮੋਤੀ ਚੁਗਦਾ,
 ਨਾਲੇ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਇ ਓਇ, ਨਾਲੇ ਪੁੱਛਦਾ ‘ਕਿੱਥੇ ਕਿੱਥੇ ਲੱਗੀਆਂ ।’”
 “ਹਾਇ ਨਾ ਤੂੰ ਪੁੱਛ ਵੈਰੀਆ, ਹਾਇ ਓਇ ਪੁੱਛ ਵੈਰੀਆ,
 ਦਿਨ ਚੜਦੇ ਨੂੰ, ਹਾਇ ਓਇ ਦਿਨ ਚੜਦੇ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਾਂ ਦਊਂ ।
 ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਨਈਂ ਉ ਦੱਸਣਾ, ਹਾਇ ਓਇ ਨਈਂ ਉ ਦੱਸਣਾ,
 ਦਿਨ ਚੜਦੇ ਨੂੰ, ਹਾਇ ਓਇ ਦਿਨ ਚੜਦੇ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਾਂ ਦਊਂ ।”
 “ਕਿੱਥੇ ਦੇ ਵਰੰਟ ਆਏ ਨੇ, ਹਾਇ ਓਇ ਵਰੰਟ ਆਏ ਨੇ,
 ਕਿੱਥੇ ਦੀ ਹਾਇ ਓਇ ਕਿੱਥੇ ਦੀ ਕੈਦ ਪਈ ਬੋਲੇ ।”
 “ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਰੰਟ ਆਏ ਨੇ, ਹਾਇ ਓਇ ਵਰੰਟ ਆਏ ਨੇ,
 ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ ਦੀ ਹਾਇ ਓਇ ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ ਦੀ ਕੈਦ ਪਈ ਬੋਲੇ ।”
 ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਖਤ ਲਿਖਿਆ ਹਾਇ ਓਇ ਖਤ ਲਿਖਿਆ,
 ਵੀਰਾ ਸ਼ਾਮ ਦੀ, ਹਾਇ ਓਇ ਵੀਰਾ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਗੱਡੀ ਚੜ੍ਹ ਆਇਆ ।
 ਕੁੜੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀਰਾ ਪੁੱਛਦਾ, ਹਾਇ ਓਇ ਵੀਰਾ ਪੁੱਛਦਾ,
 “ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ, ਹਾਇ ਓਇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ ਚੁਬਾਰਾ ਕ੍ਰਿੜਾ ।”
 ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ, ਹਾਇ ਓਇ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ,
 “ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ, ਹਾਇ ਓਇ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ ਚੁਬਾਰਾ ਸੁਮਣਾ ।”
 “ਸੱਸੇ ਤੇਰੀ ਮੱਠ ਮਰ ਜਾਏ, ਹਾਇ ਓਇ ਮੱਝ ਮਰ ਜਾਏ,
 ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਨੂੰ ਹਾਏ ਓਇ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਨੂੰ ਸੁੱਕੀ ਖੰਡ ਪਾਈ ।”
 ਬੂਹੇ ਅੱਗੇ ਨੈਰ ਵਗਦੀ, ਹਾਇ ਓਇ ਨੈਰ ਵਗਦੀ,
 ਡੁੱਬ ਮਰ ਵੇ, ਹਾਇ ਓਇ ਡੁੱਬ ਮਰ ਵੇ ਸੁੱਰੇ ਦਿਆ ਟੱਬਰਾ ।”
 “ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਮੰਗ ਗੋਰੀਏ, ਹਾਇ ਓਇ ਮੰਗ ਗੋਰੀਏ,
 ਦਿਨ ਚੜਦੇ ਨੂੰ, ਹਾਇ ਓਇ ਦਿਨ ਚੜਦੇ ਨੂੰ, ਲੌਂਗ ਕਰਾ ਦਊਂ ।”
 “ਬੂਹੇ ਅੱਗੇ ਸੱਪ ਲੇਟਦਾ, ਹਾਇ ਓਇ ਸੱਪ ਲੇਟਦਾ,
 ਲੜੇ ਜਾਏ ਨੀ, ਹਾਇ ਓਇ ਲੜ ਨੀ ਜਾਏ ਨਾਨੇ ਤੇਰੇ ।”
 “ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਾਨੂੰ ਲੜੇ ਭਾਬੀਏ, ਹਾਇ ਓਇ ਲੜੇ ਭਾਬੀਏ,
 ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ ਹਾਇ ਓਇ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ ਭੈਣ ਨਾ ਕੋਈ ।
 ਤੇਰੇ ਸੱਪ ਲੜੇ ਭਾਬੀਏ ਹਾਇ ਲੜੇ ਭਾਬੀਏ,
 ਮੇਰੇ ਵੀਰੇ ਨੂੰ ਹਾਇ ਓਇ, ਮੇਰੇ ਵੀਰੇ ਨੂੰ ਨਾਰਾਂ ਬਥੇਰੀਆਂ ।

ਨਾਲੇ ਚੂਰੀ ਬਰਬਾਦ, ਨਾਲੇ ਚੋਰ ਨੀ ਭੈਣੋਂ

ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਗਈ ਬਜਾਰ, ਤਾਲਾ ਲਾ ਗਈ ਬੁਾਰੋ ਬੁਾਰ,
 ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਜਦ ਮੈਂ ਪੁੱਠੀ ਚਾਬੀ ਲਾਈ, ਜਦ ਮੈਂ ਪੁੱਠੀ ਚਾਬੀ ਲਾਈ,
 ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਜੱਦ ਮੈਂ ਛਿੱਕੇ ਹੱਥ ਪਾਇਆ, ਜਦ ਮੈਂ ਛਿੱਕੇ ਹੱਥ ਪਾਇਆ,
 ਡੱਬਾ ਘਿਓ ਦਾ ਨਿਕਲ ਆਇਆ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਜਦ ਮੈਂ ਮੈਂ ਮੱਟੀ ਹੱਥ ਪਾਇਆ, ਜਦ ਮੈਂ ਮੱਟੀ ਹੱਥ ਪਾਇਆ,
 ਮੱਟੀ ਸੱਕਰ ਦੀ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਜਦ ਮੈਂ ਭੜੋਲੀ ਹੱਥ ਪਾਇਆ, ਜਦ ਮੈਂ ਭੜੋਲੀ ਹੱਥ ਪਾਇਆ,
 ਭੜੋਲੀ ਆਟੇ ਦੀ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਜਦ ਮੈਂ ਚੂਰੀ ਕੁੱਟਣ ਲੱਗੀ, ਜਦ ਮੈਂ ਚੂਰੀ ਕੁੱਟਣ ਲੱਗੀ,
 ਕੁੱਤਾ ਆਕੜਿਆ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਜਦ ਮੈਂ ਪ੍ਰੈਲੀ ਬੁਰਕੀ ਪਾਈ, ਜਦ ਮੈਂ ਪ੍ਰੈਲੀ ਬੁਰਕੀ ਪਾਈ,
 ਕੁੱਤਾ ਭੌਂਕਿਆ, ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਜਦ ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਬੁਰਕੀ ਪਾਈ, ਜਦ ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਬੁਰਕੀ ਪਾਈ,
 ਸੱਸੂ ਆ ਗਈ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਜੱਦ ਮੈਂ ਕੋਠੇ ਸਿੱਟਣ ਲੱਗੀ, ਜਦ ਮੈਂ ਕੋਠੇ ਸਿੱਟਣ ਲੱਗੀ ।
 ਕਾਲਾ ਸੁੰਕਿਆ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਜਦ ਮੈਂ ਮਿੱਟੀ ਸਿੱਟਣ ਲੱਗੀ, ਜਦ ਮੈਂ ਮਿੱਟੀ ਸਿੱਟਣ ਲੱਗੀ,
 ਚੂਹੇ ਆ ਗਏ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੇ ਪਾਈ ਦੁਹਾਈ, ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੇ ਪਾਈ ਦੁਹਾਈ,
 ਚੋਰ ਚੋਰ ਨੀ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਮੇਰੇ ਸੁੱਰੇ ਫੜ ਲਏ ਡੰਡੇ, ਮੇਰੇ ਸੁੱਰੇ ਫੜ ਲਏ ਡੰਡੇ,
 ਜੇਠੇ ਮੁੰਗਲੀਆਂ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਮੇਰੇ ਸੁੱਰੇ ਭੰਨੇ ਗੋਡੇ, ਮੇਰੇ ਸੁੱਰੇ ਭੰਨੇ ਗੋਡੇ,
 ਜੇਠੇ ਉਂਗਲੀਆਂ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।
 ਨਾਲੇ ਚੂਰੀ ਬਰਬਾਦ, ਨਾਲੇ ਚੂਰੀ ਬਰਬਾਦ,
 ਨਾਲੇ ਚੋਰ ਨੀ ਭੈਣੋਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਭੈਣੋਂ । 2 ।

ਮੈਂ ਤੇ ਸੱਸ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਲੜੀਆਂ

ਵੇ ਲਿਆ ਦੇ ਚੰਬਾ, ਲਾਮਾਂ ਘੜੇ ਦੇ ਕੋਲ । 2 ।
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਰਾਣੀ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਲੜੀਆਂ । 2 ।
 ਦਿਉਰ ਨੇ ਮਾਰੇ ਮੰਦੇ ਬੋਲ, ਵੇ ਲਿਆ ਦੇ ਚੰਬਾ, ਲਾਮਾਂ ਘੜੇ ਦੇ ਕੋਲ । 2 ।
 ਮੈਂ ਤੇ ਸੱਸ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਲੜੀਆਂ, ਮੈਂ ਤੇ ਸੱਸ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਲੜੀਆਂ । 2 ।

ਸੁੱਚੇ ਨੇ ਮਾਰੇ ਮੰਦੇ ਬੋਲ, ਵੇ ਲਿਆਦੇ ਚੰਬਾ ਲਾਮਾਂ ਘੜੇ ਦੇ ਕੋਲ । 2 ।
 ਮੈਂ ਤੇ ਨਣਾਨ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਲੜੀਆਂ, ਮੈਂ ਤੇ ਨਣਾਨ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਲੜੀਆਂ ।
 ਨਣਦੇਈਏ ਨੇ ਮਾਰੇ ਮੰਦੇ ਬੋਲ ਵੇ, ਲਿਆ ਦੇ ਚੰਬਾ ਲਾਮਾਂ ਘੜੇ ਦੇ ਕੋਲ । 2 ।
 ਮੈਂ ਤੇ ਜਠਾਣੀ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਲੜੀਆਂ, ਮੈਂ ਤੇ ਜਠਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾ ਲੜੀਆਂ । 2 ।
 ਜੇਠ ਨੇ ਮਾਰੇ ਮੰਦੇ ਬੋਲ ਵੇ, ਲਿਆ ਦੇ ਚੰਬਾ ਲਾਮਾਂ ਘੜੇ ਦੇ ਕੋਲ । 2 ।
 ਮੈਂ ਤੇ ਗੁਆਂਢਣ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਾ ਲੜੀਆਂ, ਮੈਂ ਤੇ ਗੁਆਂਢਣ ਕਦੇ ਨਾ ਲੜੀਆਂ ।
 ਗੁਆਂਢੀ ਨੇ ਮਾਰੇ ਮੰਦੇ ਬੋਲ ਵੇ, ਵੇ ਲਿਆ ਦੇ ਚੰਬਾ, ਲਾਮਾਂ ਘੜੇ ਦੇ ਕੋਲ । 2 ।

ਸੱਸੂ ਨਈਉਂ ਵਸਣਾ

ਸੱਸੂ ਨਈਉਂ ਵਸਣਾ ਨੀ ਜੁਦੇ ਕਰ ਦੇ । 2 ।
 ਆ ਜਾ ਸੱਸੂ ਨੀ ਆਪਾਂ ਦੋਨੋਂ ਦਾਜ ਵੰਡੀਏ । 2 ।
 ਸਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਦਾਜ ਸਾਡੇ ਵਲ ਕਰ ਦੇ । 2 ।
 ਆ ਜਾ ਸੱਸੂ ਨੀ ਆਪਾਂ ਦੋਨੋਂ ਗ੍ਰੈਣੇ ਵੰਡੀਏ । 2 ।
 ਸਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਗ੍ਰੈਣੇ ਸਾਡੇ ਵਲ ਕਰ ਦੇ । 2 ।
 ਆ ਜਾ ਸੱਸੂ ਨੀ ਆਪਾਂ ਦੋਨੋਂ ਭਾਂਡੇ ਵੰਡੀਏ । 2 ।
 ਸਾਡੇ ਪੇਕਿਆਂ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਡੇ ਵਲ ਕਰ ਦੇ । 2 ।
 ਆ ਜਾ ਸੱਸੂ ਨੀ ਆਪਾ ਦੋਨੋਂ ਪਸੂ ਵੰਡੀਏ । 2 ।
 ਸਾਡੇ ਪੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੱਝ ਸਾਡੇ ਵਲ ਕਰ ਦੇ । 2 ।
 ਆ ਜਾ ਸੱਸੂ ਨੀ ਆਪਾ ਦੋਨੋਂ ਟੱਬਰ ਵੰਡੀਏ । 2 ।
 ਸਾਡੇ ਬਾਪ ਦਾ ਜੁਆਈ ਸਾਡੇ ਵਲ ਕਰਦੇ । 2 ।
 ਸੱਸੂ ਨਈਉਂ ਵਸਣਾ ਨੀ ਜੁਦੇ ਕਰ ਦੇ । 2 ।

ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਵਿਕਦੀ

ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਵਿਕਦੀ ਕੋਈ ਰੁਪਈਏ ਦੀ ਲੈ ਲੋ । 2 ।
 ਰੁਪਈਏ ਦੀ ਲੈ ਲੋ ਅਠੱਨੀ ਦੀ ਲੈ ਲੋ । 2 ।
 ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਵਿਕਦੀ ਕੋਈ ਅਠੱਨੀ ਦੀ ਲੈ ਲੋ । 2 ।
 ਅਠੱਨੀ ਦੀ ਲੈ ਲੋ, ਚਵੱਨੀ ਦੀ ਲੈ ਲੋ । 2 ।
 ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਵਿਕਦੀ ਕੋਈ ਚਵੱਨੀ ਦੀ ਲੈ ਲੋ । 2 ।
 ਚਵੱਨੀ ਦੀ ਲੈ ਲੋ, ਦਵੱਨੀ ਦੀ ਲੈ ਲੋ । 2 ।
 ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਵਿਕਦੀ, ਕੋਈ ਇਕੱਨੀ ਦੀ ਲੈ ਲੋ । 2 ।
 ਇਕੱਨੀ ਦੀ ਲੈ ਲੋ ਜਾਂ ਐਵੇਂ ਹੀ ਲੈ ਲੋ । 2 ।
 ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਵਿਕਦੀ ਕੋਈ ਚੱਕ ਕੇ ਈ ਲੇ ਜਾਊ । 2 ।
 ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਵਿਕਦੀ ਕੋਈ ਰੁਪਈਏ ਦੀ ਲੈ ਲੋ । 2 ।

ਮਾਰਾਗਾ ਥੀਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ

“ਸੱਸੂ ਇਕ ਤਾਂ ਦੇ ਦੇ ਮੈਂਨੂੰ ਲੱਜ, ਦੂਜਾ ਦੇ ਦੇ ਡੋਲਣਾ ।
 ਅੜੀਏ ਅੱਜ ਤਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਚੁੱਪ ਕੁਠੂ ਨੀ ਅਸੀਂ ਬੋਲਣਾ ।”
 “ਅੜੀਏ ਨਾ ਬੋਲੀਂ ਮੇਰੀਏ ਨੌਂਹੋਂ, ਤੈਂਨੂੰ ਘਰੋਂ ਨੀ ਕਢਾਂਵਦੀ
 ਅੜੀਏ ਬੁਰੋਂ ਤਾਂ ਆਊ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ, ਪਟਾਵਾਂ ਤੇਰੀ ਗੁੱਤ,
 ਘਰੋਂ ਨੀ ਕਢਾਂਵਦੀ ।”
 “ਅੜੀਏ ਕਿਥੋਂ ਲਿਆਵੇਂਗੀ ਨੌਂਹ ਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ।”
 “ਅੰਦਰੋਂ ਕਢਾਂਗੀ ਦੰਮ, ਦੰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ।
 ਅੜੀਏ ਨਾਲੇ ਢਿਆਵਾਂਗੀ ਪੁੱਤ, ਕ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ।”
 ਬੁਰੋਂ ਤਾਂ ਆਇਆ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤੀ, ਤੇ ਕੱਢਦਾ ਸੀ ਘੂਰੀਆਂ ।
 “ਨੀ ਅੜੀਏ ਨਾ ਡਰ ਮੇਰੀਏ, ਨਾਰੇ, ਤੈਂਨੂੰ ਨਈਂ ਮਾਰਦਾ ।
 ਅੜੀਏ ਮਾਰਾਗਾ ਥੀਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਤੇ ਮਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਪਰਚਾਂਵਦਾ ।”

ਦੇਰ ਭਾਵੇਂ ਮੱਝ ਚੁੰਘ ਜਾਏ

ਨਾਗਰ ਵੇਲ ਫੁੱਲੀ ਵਿਚ ਵਿਹੜੇ

“ਨਾਗਰ' ਵੇਲ ਫੁੱਲੀ ਵਿਚ ਢੁੰਡੇ ਨਾਗਰ ਵੇਲ ਫੁੱਲੀ -ਵਿਚ ਢੁੰਡੇ ।
 ਵੇ ਦੇਰਾ ਉਹਦਾ ਫੁੱਲ ਲਿਆ ਦੇ, ਵੇ ਅੜਿਆ ਉਹਦਾ ਫੁੱਲ ਲਿਆ ਦੇ ।
 ਕ ਸੁੱਖਾਂ ਸ਼ਾਮਲਿਆ ।”
 “ਨਾਗਰ ਵੇਲ ਫੁੱਲੀ ਵਿਚ ਢੁੰਡੇ, ਨਾਗਰ ਵੇਲ ਫੁੱਲੀ ਢੁੰਡੇ,
 ਨੀ ਭਾਬੇ ਤੋੜ ਗਈਉ ਸੁਇਆ ਵਾਲੀ, ਨੀ ਭਾਬੇ ਤੋੜ ਗਈਉ ਸੁਇਆਂ ਵਾਲੀ,
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦੀਏ ।”
 “ਲੱਖ ਸੁਰਮਾ ਡੁਲਾ -ਵਿਚ ਢੁੰਡੇ, ਲੱਖ ਸੁਰਮਾ ਡੁਲਾ ਵਿਚ ਢੁੰਡੇ ।
 ਵੇ ਦੇਰਾ ਓਹੋਂ ਹੁੰਝ ਲਿਆ ਦੇ, ਵੇ ਅੜਿਆ ਓਹੋਂ ਹੁੰਝ ਲਿਆ ਦੇ,
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦਿਆ ।”
 “ਲੱਖ ਸੁਰਮਾ ਡੁਲਾ -ਵਿਚ ਵਿਹੜੇ, ਲੱਖ ਸੁਰਮਾ ਡੁਲਾ ਵਿਚ ਵਿਹੜੇ,
 ਨੀ ਭਾਬੇ ਹੰਝੁ ਗਈਓ ਸੁਹਿਆਂ ਵਾਲੀ, ਨੀ ਅੜੀਏ ਹੰਝੁ ਗਈਓ ਸੁਹਿਆਂ ਵਾਲੀ,
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦੀਏ ।”
 “ਚਿੱਟੜੇ ਚਾਵਲ ਦੁੱਧ ਮਲਾਈਆਂ, ਚਿੱਟੜੇ ਚਾਵਲ ਦੁੱਧ ਮਲਾਈਆਂ,
 ਵੇ ਦੇਰਾ ਆ ਜਾ ਰਸੋਈ ਘਰ ਮੇਰੇ, ਵੇ ਅੜਿਆ, ਆ ਜਾ ਰਸੋਈ ਘਰ ਮੇਰੇ,
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦਿਆ ।”
 “ਅੱਜ ਰਸੋਈ ਮੈਂਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਢੁੰਡੇ, ਅੱਜ ਰਸੋਈ ਮੈਂਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਢੁੰਡੇ,
 ਨੀ ਭਾਬੇ ਭਲਕੇ ਖਾਵਾਂ ਘਰ ਤੇਰੇ, ਨੀ ਅੜੀਏ ਭਲਕੇ ਖਾਵਾਂ ਘਰ ਤੇਰੇ,
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦੀਏ ।”
 “ਰੱਤੜਾ ਪਲੰਘ ਚਿੱਟੜਾ ਵਛੋਣਾ, ਰਤੜਾ, ਪਲੰਘ ਚਿੱਟੜਾ ਵਛੋਣਾ,

ਵੇ ਦੇਰਾ ਅੱਜ ਸੌਵੀਂ ਘਰ ਮੇਰੇ, ਵੇ ਅੜਿਆ ਅੱਜ ਸੌਵੀਂ ਘਰ ਮੇਰੇ :
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦਿਆ ।”

“ਅੱਜ ਤਾਂ ਸੌਣਾ ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਡੇਰੇ, ਅੱਜ ਤਾਂ ਸੌਣਾ ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਡੇਰੇ;
 ਨੀ ਭਾਬੇ ਭਲੁਕੇ ਸੌਵਾਂ ਘਰ ਤੇਰੇ, ਨੀ ਅੜੀਏ ਭਲੁਕੇ ਸੌਵਾਂ ਘਰ ਤੇਰੇ;
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦੀਏ ।”

“ਟੁੱਟੜੀ ਮੰਜੜੀ ਬਾਣ ਪੁਰਾਣਾ, ਟੁੱਟੜੀ ਮੰਜੜੀ ਬਾਣ ਪੁਰਾਣਾ;
 ਵੇ ਦੇਰਾ ਸਿੱਟ ਛੱਡਾਂ ਪਛਵਾੜੇ, ਵੇ ਅੜਿਆ ਸਿੱਟ ਛੱਡਾਂ ਪਛਵਾੜੇ;
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦਿਆ ।”

“ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਕੋਈ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ, ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਕੋਈ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ,
 ਵੇ ਦੇਰਾ ਕੁੰਡੜਾ ਕਿਨ ਖੜਕਾਇਆ, ਵੇ ਅੜਿਆ ਕੁੰਡੜਾ ਕਿਨ ਖੜਕਾਇਆ ।
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦਿਆ ।”

“ਅੱਧੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਕੋਈ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ, ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਕੋਈ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ,
 ਭਾਬੇ ਕੁੰਡੜਾ ਮੈਂ ਖੜਕਾਇਆ, ਨੀ ਅੜੀਏ ਕੁੰਡੜਾ ਮੈਂ ਖੜਕਾਇਆ;
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦੀਏ ।”

“ਪੈਰ ਮੇਰੇ ਬਨਾਰਸੀ ਸੀ ਜੋੜਾ, ਪੈਰ ਮੇਰੇ ਬਨਾਰਸੀ ਸੀ ਜੋੜਾ;
 ਵੇ ਦੇਰਾ ਲਾਏ ਮਾਰਾਂ ਸਿਰ ਤੇਰੇ, ਵੇ ਅੜਿਆ ਲਾਏ ਮਾਰਾਂ ਸਿਰ ਤੇਰੇ ;
 ਕਿ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦਿਆ ।”

“ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਰੰਗੀਲ ਸੀ ਸੋਟੀ, ਹੱਥ ਮੇਰਾ ਰੰਗੀਲ ਸੀ ਸੋਟੀ;
 ਭਾਬੇ ਲਾਏ ਸੁੱਟਾਂ ਪਾਸੇ ਤੇਰੇ, ਨੀ ਅੜੀਏ ਲਾਏ ਸੁੱਟਾਂ ਪਾਸੇ ਤੇਰੇ;
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦੀਏ ।”

“ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਛਾਪਾਂ, ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਛਾਪਾਂ;
 ਵੇ ਦੇਰਾ ਲਾਏ ਮਾਰਾਂ ਅੱਗੇ ਤੇਰੇ, ਵੇ ਅੜਿਆ ਲਾਏ ਮਾਰਾਂ ਅੱਗੇ ਤੇਰੇ;
 ਕ ਸਾਡੇ ਹਾਣ ਦਿਆ ।”

ਨੀ ਆਹ ਲੈ ਭਾਬੜੀਏ

“ਨੀ ਆਹ ਲੈ ਭਾਬੜੀਏ, ਧੇਲੇ ਦੀ ਮਠਿਆਈ । 2 ।
 ਨੀ ਦੋਨੋਂ ਖਾ ਲਈਏ, ਦੇਵਰ ਤੇ ਭਰਜਾਈ । 2 ।
 “ਪੂਰਾਂ ਹੋ ਦੇਰਾ ਵੇ, ਜੀਵੇ ਮੇਰਾ ਮਾਹੀ । 2 ।
 “ਨੀ ਆਹ ਲੈ ਭਾਬੜੀਏ, ਕਾਰ ਮੋਟਰ ਆਈ । 2 ।
 ਨੀ ਦੋਨੋਂ ਚਲ ਚਲੀਏ, ਦੇਵਰ ਤੇ ਭਰਜਾਈ । 2 ।
 “ਪੂਰਾਂ ਹੋ ਦੇਰਾ ਵੇ, ਜੀਵੇ ਮੇਰਾ ਮਾਹੀ । 2 ।
 ਨੀ ਆਹ ਲੈ ਭਾਬੜੀਏ, ਰੜੇ ਖੂਹੀ ਲਵਾਈ । 2 ।
 ਨੀ ਦੋਨੋਂ ਲਾ ਲਈਏ, ਦੇਵਰ ਤੇ ਭਰਜਾਈ । 2 ।
 “ਪੂਰਾਂ ਹੋ ਦੇਰਾ ਵੇ, ਜੀਵੇ ਮੇਰਾ ਮਾਹੀ । 2 ।
 “ਨੀ ਆਹ ਲੈ ਭਾਬੜੀਏ, ਧੇਲੇ ਦੀ ਮਠਿਆਈ । 2 ।

ਮੈਂ ਮਿੱਟੀ ਖਾਣੀ ਆਂ

ਵੇ ਸਟਾ ਦੇ ਬੋਰਾ ਮਿੱਟੀ ਦਾ, ਮੈਂ ਮਿੱਟੀ ਖਾਣੀ ਆਂ । 2 ।
 ਦੇਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਿੱਟੀ ਲਿਆ ਦੇ, ਪਤਾਸੇ ਲੈ ਕੇ ਆ ਗਿਆ ।
 ਸਾਰਾ ਟੱਬਰ ਸੌਂ ਗਿਆ ਨੀ ਮੇਰਾ ਦੇਵਰ ਕਰੇ ਤਮਾਸ਼ੇ ।
 ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਸ਼ਤਾਨੀ ਦੇਵਰ, ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਦਾ ਕੱਜਲ ।
 ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਮੈਂਨੂੰ ਕਰਦਾ ਖਜਲ ।
 ਖੂਹੀ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਕਿਨ ਭਰਿਆ, ਨਾ ਮੈਂ ਭਰਿਆ, ਨਾ ਤੈਂ ਭਰਿਆ ।
 ਨੀ ਮੇਰਾ ਨਿਕੜਾ ਦੇਵਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ, ਨੀ ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਹੀ ਦਾ ਫਿਕਰ ਪਿਆ ।
 ਨੀ ਮੈਂ ਮਿੱਟੀ ਖਾਣੀ ਆਂ, ਸਟਾ ਦੇ ਬੋਰਾ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ।
 ਦੇਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਿੱਟੀ ਲਿਆ ਦੇ, ਮਖਾਣੇ ਲੈ ਕੇ ਆ ਗਿਆ ।
 ਸਾਰਾ ਟੱਬਰ ਸੌਂ ਗਿਆ ਨੀ, ਮੇਰੇ ਦੇਰ ਖੜਾ ਸਰ੍ਹਾਣੇ ।
 ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਸ਼ਤਾਨੀ ਦੇਵਰ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ... .. ।
 ਦੇਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਿੱਟੀ ਲਿਆ ਦੇ, ਛੁਆਰੇ ਲੈ ਕੇ ਆ ਗਿਆ ।
 ਸਾਰਾ ਟੱਬਰ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਨੀ ਮੇਰਾ ਦੇਵਰ ਕਰੇ ਇਸਾਰੇ ।
 ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ਸ਼ਤਾਨੀ ਦੇਵਰ ਸ਼ਾਵਾ ਨੀ ..... ।

ਦੰਮ ਸਾਡੇ ਸਾਂਝੇ ਨੀ ਭਾਬੇ

“ਢਿੜੇ ਮੇਰੇ ਨੀ ਭਾਬੇ, ਨੀ ਕਲੀਆਂ ਬੂਟਾ ।
 ਨੀ ਸੁਣ ਅੜੀਏ ਨੀ ਕਲੀਆਂ ਬੂਟਾ ਨੀ ਭਾਬੇ ।
 ਕਲੀਆਂ ਤੋੜ ਕੇ ਭਾਬੇ ਹਾਰ ਪਰੇ ਲੈ ।
 ਸੁਣ ਅੜੀਏ ਹਾਰ ਪਰੇ ਲੈ ਨੀ ਭਾਬੇ ।
 ਹਾਰ ਪਰੇ ਨੀ ਭਾਬੇ, ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਲੈ;
 ਸੁਣ ਅੜੀਏ, ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਲੈ ਨੀ ਭਾਬੇ ।
 ਰਾਤਾਂ ਚਾਨਣੀਆਂ ਭਾਬੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਜਾ;
 ਸੁਣ ਅੜੀਏ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਜਾ ਨੀ ਭਾਬੇ”
 “ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣਾਂ ਦੇਰਾ, ਬੜਾ ਭਾਈ ਮਾਰੇ;
 ਸੁਣ ਅੜਿਆ ਬੜਾ ਭਾਈ ਮਾਰੇ ਵੇ ਦੇਰਾ ।”
 “ਬੜਾ ਭਾਈ ਨਾ ਮਾਰੇ ਭਾਬੇ, ਦੰਮ ਸਾਡੇ ਸਾਂਝੇ;
 ਨੀ ਸੁਣ ਅੜੀਏ ਨੀ ਦੰਮ ਸਾਡੇ ਸਾਂਝੇ ਨੀ ਭਾਬੇ ।”

ਭਰੀਆਂ ਸਰਾਹੀਆਂ ਸਿੰਘਾ

“ਭਰੀਆਂ ਸਰਾਹੀਆਂ ਸਿੰਘਾ ਲੱਕ ਨਾਲ ਲਾਈਆਂ, ਲੱਕ ਨਾਲ ਲਾਈਆ,
 ਤੁਸੀਂ ਪੀਵੋ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਭਰਾਂਗੇ ।”
 “ਭਰੀਆਂ ਸਰਾਹੀਆਂ ਗੋਰੀਏ ਭਰੀਆਂ ਰਹਿਣ ਦੇ, ਭਰੀਆਂ ਰਹਿਣ ਦੇ,
 ਭਾਬੇ ਦੇ ਬ੍ਰਿੜੇ ਅਸੀਂ ਚਲ ਨੀ ਪੀਮਾਂਗੇ ।”

“ਭਾਬੇ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਸਿੰਘਾ ਕੁਲ ਵੇ ਬਿਆਈ, ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ,
ਆਪ ਮੋਰੇ, ਉਹਨੂੰ ਮਗਰ ਕਰਾਂਗੇ ।
ਤੱਤੜਾ ਪਾਣੀ ਵੇ ਸਿੰਘ ਠੰਡੜਾ ਵੇ ਹੋਇਆ, ਠੰਡੜਾ ਵੇ ਹੋਇਆ,
ਤੁਸੀਂ ਨ੍ਹਾਉ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਰਾਂਗੇ ।”

“ਤੱਤੜਾ ਪਾਣੀ ਗੋਰੀਏ ਠੰਡੜਾ ਰਹਿਣ ਦੇ, ਠੰਡੜਾ ਰਹਿਣ ਦੇ ।
ਭਾਬੇ ਦੇ ਬ੍ਰਿੜੇ ਅਸੀਂ ਚਲ ਨੀ ਨ੍ਹਾਵਾਂਗੇ ।”

“ਭਾਬੇ ਤਾ ਤੇਰੀ ਸਿੰਘ ਕਲ ਵੇ ਬਿਆਈ, ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ,
ਆਪ ਮੋਰੇ ਉਹਨੂੰ ਮਗਰ ਕਰਾਂਗੇ ।
ਤੱਤੜੀ ਰਸੋਈ ਸਿੰਘਾ, ਠੰਡੜੀ ਵੇ ਹੋਏ, ਠੰਡੜੀ ਵੇ ਹੋਈ,
ਤੁਸੀਂ ਖਾਉ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਰਾਂਗੇ ।”

“ਤੱਤੜੀ ਰਸੋਈ ਗੋਰੀਏ ਠੰਡੜੀ ਰਹਿਣ ਦੇ, ਠੰਡੜੀ ਰਹਿਣ ਦੇ,
ਭਾਬੇ ਦੇ ਬ੍ਰਿੜੇ ਅਸੀਂ ਚਲ ਨੀ ਖਾਵਾਂਗੇ ।”

ਮੁੰਡਾ ਰੋਵੇ ਲੈ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ

“ਮੁੰਡਾ ਰੋਵੇ ਲੈ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਮੁੰਡਾ..... ਰੋਵੇ ਲੈ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ।”

“ਤੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਬਾਗ ਬਥੇਰੇ ਭਾਬੀਏ.....ਲੈ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ।
ਕੰਧ ਕੱਢ ਲੇ ਲਮਾਰੀ ਰੱਖ ਲੇ, ਕੰਧ ਕੱਢ ਲੇ ਲਮਾਰੀ ਰੱਖ ਲੈ ।
ਤੈਂਨੂੰ ਦੁੱਧਾ ਦੇ ਗਲਾਸ ਫੜਾਵਾ ਭਾਬੀਏ, ਲੈ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ।
ਨਾਲੇ ਮੇਰਾ ਨੀ ਦੁੱਧ ਰੋੜ੍ਹਿਆ, ਨਾਲੇ ਮੇਰੇ ਨੀ ਦੁੱਧ ਰੋੜ੍ਹਿਆ ।
ਨਾਲੇ ਭੰਨਿਆ ਗਲਾਸ ਬਲੋਰੀ ਭਾਬੀਏ, ਲੈ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ।”

“ਦੁੱਧ ਪੁੱਤ ਵੇ ਨਈਂਉਂ ਲੱਭਦੇ, ਦੁੱਧ ਪੁੱਤ ਵੇ ਨਈਂਉਂ ਲੱਭਦੇ ।
ਲਭ ਜਾਣਗੇ ਗਲਾਸ ਬਲੋਰੀ, ਲੈ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ।”

“ਦੁੱਧ ਪੁੱਤ ਨੀ ਲੱਭ ਜਾਣਗੇ, ਦੁੱਧ ਪੁੱਤ ਨੀ ਲੱਭ ਜਾਣਗੇ ।
ਨਹੀਂ ਲੱਭਣੇ ਗਲਾਸ ਬਲੋਰੀ ਭਾਬੀਏ, ਲੈ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ।”

ਮੁੰਡਾ ਰੋਵੇ ਲੈ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਮੁੰਡਾ ਰੋਵੇ ਲੈ ਅੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ।”

ਸੁੱਖਣਾਂ ਸੁੱਖ ਨੀ ਲਈਆਂ

ਪ੍ਰੀਂਦੀ ਨੇ ਸੁਖੀਆਂ ਪਕਾਉਂਦੀ ਨੇ ਸੁਖੀਆਂ, ਅਉਖੀ ਵੇਲੇ,
ਅਉਖੀ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਮੇਰਿਆ, ਅਉਖੀ ਵੇਲੇ, ਸੁੱਖਣਾਂ ਸੁੱਖ ਨੀ ਲਈਆਂ ।
ਚੱਕੀ ਪ੍ਰੀਂਦੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ, “ਕੁੜੀਏ ਨੀ ਅੱਛਰ, ਮੇਲੇ ਚਲਣਾ ਜਰੂਰ ਏ ।”

“ਮੇਲੇ ਜਾਣ ਤੇਰੀਆਂ ਭਾਬੀਆਂ, ਮੁੰਡਿਆ ਵੇ ਈਸਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਏ ।
ਆਟਾ ਗੁਨ੍ਹਦੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ, “ਕੁੜੀਏ ਨੀ ਅੱਛਰ, ਮੇਲੇ ਚਲਣਾ ਜਰੂਰ ਵੇ.... ।”

“ਮੇਲੇ ਜਾਣ ਤੇਰੀਆਂ ਭਾਬੀਆਂ, ਮੁੰਡਿਆ ਵੇ ਈਸਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਵੇ ।”

ਛੇੜ ਛਾੜ

ਬੁਲੜੁ ਸਾਨੂੰ ਲੈਣ ਆ ਗਿਆ

ਪ੍ਰੀੜੀ ਉਤੇ ਬਹਿ ਜਾ ਬੁਲੜੁ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਤੈਂਨੂੰ ਦੇਖਣ ਸਈਆਂ ਨੇ ਆਉਣਾ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਕਿਨੇ ਮੇਰਾ ਬੁਲੜੁ ਨਿੰਦਿਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਮਾਏ ਲੀ ਪਕਾ ਦੇ ਮੱਠੀਆਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਲ ਬੁਲੜੁ ਦੇ ਜਾਣਾ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚਲ ਬੁਲੜੁ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਟ੍ਰੈਲਦੀ ਆਵਾਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਬਹਿ ਜਾ ਬੁਲੜੁ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਵੇ ਟਿਕਟ ਕਟਾ ਕੇ ਲਿਆਵਾਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਵੱਟ ਲਗਦਾ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਪੱਖਾ ਝੋਲ ਵੇ ਬੇਸ਼ਰਮਾ ਬੁਲੜੁ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਬੁਲੜੁ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆ ਗਿਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਉਨ੍ਹੇਂ ਬੂਟ ਸਣੇ ਲੱਤ ਮਾਰੀ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਮਾਏ ਨੀ ਘੜਾ ਦੇ ਮੁੰਗਲਾ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਅੰਦਰ ਵਾੜ ਕੇ ਬੁਲੜੁ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਲੋਕਾਂ ਭਾਣੇ ਬਿੱਲੀ ਕੁੱਟੀ ਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਬੁਲੜੁ ਕੁੱਟਿਆ ਸੰਦੂਕਾਂ ਉਹਲੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਸ਼ੌਰਾ ਸਾਡਾ ਮੱਚ ਨੀ ਗਿਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਨੀ ਉਹ ਟਿੱਡੀਆਂ ਦੀ ਹੇੜ ਲਿਆਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਇਕ ਟਿੱਡੀ ਮਰ ਨੀ ਗਈ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਸਾਨੂੰ ਨੌਂ ਸੌਂ ਦਾ ਘਾਟਾ ਆਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਇਕ ਟਿੱਡੀ ਸੂ ਨੀ ਪਈ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਸਾਨੂੰ ਨੌਂ ਸੌਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਆਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਟਿੱਡੀਆਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਰਿੜਕਾਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਠਾਣੇਦਾਰ ਲੱਸੀ ਨੂੰ ਆਇਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਲੱਸੀ ਤੈਂਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਵਾਂਗੀ, , ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਪੈਲ੍ਹਾਂ ਮੁੱਛਾਂ ਮੁਨਾ ਕੇ ਆ ਜਾ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।

ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਦੂਏ ਦਾ

ਮਾਰੇ ਗਾ, ਚੀਰੇ ਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਗਾ
 ਵਾ ਵਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਦੂਏ ਦਾ । 2 ।
 ਕਦੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਇਕ ਮੁਾਈਆ, ਪਿਛਵਾੜੇ ਜਾ ਰੋ ਪਿੱਟ ਮੁਾਈਆ ।

ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਾਈਆ ਮਾਰੇ ਗਾ, ਚੀਰੇ ਵਾਲਾ ਮਾਰੇਗਾ, ਲੱਗਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਦੂਏ ਦਾ ।
 ਕਦੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦੇ ਮੁਾਈਆਂ, ਪਿਛਵਾੜੇ ਜਾ ਕੇ ਸੌਂ ਮੁਾਈਆ ।
 ਕਦੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੁਾਈਆ, ਪਿਛਵਾੜੇ ਜਾ ਕੇ ਰਿੰਨ ਮੁਾਈਆ ।
 ਕਦੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਚਾਰ ਮੁਾਈਆ, ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਆ ਗਏ ਜਾਰ ਮੁਾਈਆ ।
 ਕਦੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਪੰਜ ਮੁਾਈਆ, ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਆ ਗਈ ਜੰਜ ਮੁਾਈਆ ।
 ਕਦੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਛੇ ਮੁਾਈਆ, ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਮਰ ਗਿਆ ਪੇ ਮੁਾਈਆਂ ।
 ਕਦੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸੱਤ ਮੁਾਈਆ, ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਲੱਤ ਮੁਾਈਆ ।
 ਕਦੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੱਠ ਮੁਾਈਆ, ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਹੋ ਰਾਈ ਬਸ ਮੁਾਈਆ ।
 ਕਦੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨੌਂ ਮੁਾਈਆ, ਪਿਛਵਾੜੇ ਜਾ ਕੇ ਸੁੱ ਮੁਾਈਆਂ ।
 ਕਦੂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਸ ਮੁਾਈਆ, ਪਿਛਵਾੜੇ ਜਾ ਕੇ ਪਿੱਟ ਮੁਾਈਆ ।

ਰੰਗ ਮਾਈਏ ਦਾ

ਵਾ ਵਾ ਰੰਗ ਮੁਾਈਏ ਦਾ । 2 ।
 ਮੱਖਣ ਤੇ ਸੰਪੂਰ ਰੰਗ ਮੁਾਈਏ ਦਾ, ਸ਼ਾਵਾ ਰੰਗ ਮੁਾਈਏ ਦਾ ।
 ਇਕ ਸਾਡੀ ਸੱਸ ਨੀ ਬੁਰੀ, ਹਾਇ ਸਾਡੀ ਸੱਸ ਨੀ ਬੁਰੀ ।
 ਸਾਤੋਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਖਵਾਏ, ਸਾਤੋਂ ਆਖਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ।
 ਮੂੰਹੋਂ ਬੁੜੀਏ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਰੰਗ ਮੁਾਈਏ ਦਾ ।
 ਇਕ ਸਾਡਾ ਸ਼ੌਰਾ ਨੀ ਬੁਰਾ, ਹਾਇ ਸ਼ੌਰਾ ਨੀ ਬੁਰਾ ।
 ਸਾਤੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਖਵਾਏ, ਸਾਤੋਂ ਆਖਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ।
 ਮੂੰਹੋਂ ਬੁੜਿਆ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਰੰਗ ਮੁਾਈਏ ਦਾ ।
 ਇਕ ਸਾਡਾ ਜੇਠ ਵੇ ਬੁਰਾ, ਹਾਇ ਜੇਠ ਵੇ ਬੁਰਾ ।
 ਸਾਤੋਂ ਵੀਰਾ ਜੀ ਅਖਵਾਏ, ਸਾਤੋਂ ਆਖਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ।
 ਮੂੰਹੋਂ ਮੁੰਡਿਆ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਰੰਗ ਮੁਾਈਏ ਦਾ ।
 ਇਕ ਸਾਡੀ ਨਣਦ ਬੁਰੀ, ਹਾਇ ਨਣਦ ਬੁਰੀ,
 ਸਾਤੋਂ ਭੈਣ ਜੀ ਅਖਵਾਏ, ਸਾਤੋਂ ਆਖਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ,
 ਮੂੰਹੋਂ ਕੁੜੀਏ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਰੰਗ ਮੁਾਈਏ ਦਾ ।
 ਇਕ ਸਾਡਾ ਦੇਰ ਵੇ ਬੁਰਾ, ਹਾਇ ਦੇਰ ਵੇ ਬੁਰਾ,
 ਸਾਤੋਂ ਵੀਰ ਜੀ ਅਖਵਾਏ, ਸਾਤੋਂ ਆਖਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ,
 ਮੂੰਹੋਂ ਕਾਕਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਰੰਗ ਮੁਾਈਏ ਦਾ ।
 ਇਕ ਸਾਡਾ ਮਾਹੀ ਚੰਗਾ, ਹਾਇ ਮਾਹੀ ਚੰਗਾ,
 ਸਾਤੋਂ ਬਾਬੂ ਜੀ ਅਖਵਾਏ, ਮੂੰਹੋਂ ਆਪੇ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ, ਰੰਗ ਮੁਾਈਏ ਦਾ ।

ਵੇ ਦੀਦਾਰ ਮੈਂ ਨਾ ਬੱਚਦੀ

ਵੇ ਦੀਦਾਰ ਮੈਂ ਨਾ ਬਚਦੀ, ਵੇ ਦੀਦਾਰ ਮੈਂ ਨਾ ਬਚਦੀ,
 ਬੁਹੇ ਵਿਚ ਡਾਕਦਾਰ, ਮੈਂ ਨਾ ਬਚਦੀ ।

ਸੱਦੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਜਿ੍ਹੜੀ ਮਣਸੇ ਗੋਰੀ ਗਾਂ, ਵੇ ਦੀਦਾਰ ਮੈਂ ਨਾ ਬਚਦੀ ।
 ਸੱਦੇ ਮੇਰਾ ਪਿਓ, ਜਿ੍ਹੜਾ ਨਿੱਤ ਲਿਆਵੇ ਘਿਓ, ਵੇ ਦੀਦਾਰ ਮੈਂ ਨਾ ਬਚਦੀ ।
 ਸੱਦੇ ਮੇਰੀ ਸੱਸ, ਜਿਹੜੀ ਸੁਣ ਕੇ ਜਾਵੇ ਨੱਸ, ਵੇ ਦੀਦਾਰ ਮੈਂ ਨਾ ਬਚਦੀ ।
 ਸੱਦੇ ਮੇਰਾ ਸ਼ੌਰਾ ਜਿ੍ਹੜਾ ਆਵੇ ਸੁਣ ਕੇ ਦੁੱੜਾ, ਵੇ ਦੀਦਾਰ.....
 ਸੱਦੇ ਮੇਰਾ ਕੌਂਤ, ਜਿ੍ਹੜਾ ਲਿਆਵੇ ਫੁੱਲ ਤੇ ਚੌਂਕ,
 ਵੇ ਦੀਦਾਰ ਮੈਂ ਨਾ ਬਚਦੀ, ਵੇ ਦੀਦਾਰ ਮੈਂ ਨਾ ਬਚਦੀ ।
 ਬੂਹੇ ਵਿਚ ਡਾਕਦਾਰ, ਮੈਂ ਨਾ ਬਚਦੀ ।

ਓਹੋ ਵੱਟਾ ਲੱਥਾਂ ਦਾ

ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਲੰਮੇ ਲੰਮੇ ਪੈਰ ਵੇ, ਜਦੋਂ ਫਿਰਦੀ ਤਾਂ ਫਿਰਦੀ ਸਾਰਾ ਸ਼ੈਰ ਵੇ ।
 ਵੇ ਅਸਾਂ ਵੱਢ ਸਿੱਟਣੇ ਵੇ ਰਾਂਝਣਾ, ਵੇ ਅਸਾਂ ਵੱਢ ਸਿੱਟਣੇ ਵੇ ਰਾਂਝਣਾ ।
 ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਗੁੱਤ ਵੇ, ਵੇ ਅਸਾਂ ਵੱਢ ਸਿੱਟਣੀ ਵੇ ਰਾਂਝਣਾ ।
 ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਉਚੇ ਉਚੇ ਦੰਦ ਵੇ, ਦਾਅ ਲੱਗਾ ਤਾ ਅਸਾਂ ਦੇਣੇ ਭੰਨ ਵੇ ।
 ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਰਿੰਨ੍ਹੀਆਂ ਗੰਦਲਾਂ, ਅਸਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਤੇ ਪੈ ਗਈਆਂ ਦੰਦਲਾਂ ।
 ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਰਿੰਨ੍ਹੀਆਂ ਸਾਗ ਵੇ, ਅਸਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਤਾਂ ਦਿੱਤਾ ਵੇ ਜਵਾਬ ਵੇ ।
 ਅਸਾਂ ਪੇਕਿਆਂ ਤੋਂ ਆਂਦੀਆ ਸੇਮੀਆਂ, ਅਸਾਂ ਰਿੰਨ੍ਹੀਆਂ ਤੇ ਅਸਾਂ ਨਈਓ ਦੇਣੀਆਂ ।
 ਵੇ ਅੜਿਆ ਓਹੋ ਵੱਟਾ ਲੱਥਾ ਆ ਵੇ ਰਾਂਝਣਾ ।

ਸਾੜੀ ਲੈ ਦੇ ਹਰੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ

“ਸਾੜੀ ਲੈ ਦੇ ਹਰੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਪੀਲੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਵੇ ਮੁੰਡਿਆ ਸਿਆਲਕੋਟੀਆ” 12 ।
 ਸਾੜੀ ਲੈ ਦਊਂ ਹਰੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਪੀਲੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਨੀ ਤੇਰੀਏ ਨੂੰ ਵਿਕ ਲੈ ਲੈਣ ਦੇ 12 ।
 ਦੋਨੋਂ ਰੋਈਏ ਬੰਨੇਦੇ ਉੱਤੇ ਖੜਕੇ, ਕਿ ਦਾਤੀ ਹੱਥ ਫੜਕੇ, ਕਿ ਤੇਰੀਏ ਨੂੰ ਤੇਲਾ ਪੈ ਗਿਆ 12 ।
 “ਸਾੜੀ ਲੈਦੇ ਹਰੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਪੀਲੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਵੇ ਮੁੰਡਿਆ ਸਿਆਲਕੋਟੀਆ 12 ।
 ਸਾੜੀ ਲੈ ਦਊਂ ਹਰੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਪੀਲੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਨੀ ਬੀ.ਏ. ਵਿਚੋਂ ਪਾਸ ਹੋ ਲਵਾਂ’ 12 ।
 ‘ਦੋਨੋਂ ਰੋਈਏ ਕੋਲਜ ਪਿੱਛੇ ਖੜਕੇ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਹੱਥ ਫੜਕੇ, ਨੀ ਬੀ.ਏ. ਵਿਚੋਂ ਫੂਲ ਹੋ ਗਿਆ 12 ।
 “ਸਾੜੀ ਲੈਦੁੰ ਹਰੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਪੀਲੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਵੇ ਮੁੰਡਿਆ ਸਿਆਲਕੋਟੀਆ’ 12 ।
 “ਲੈ ਦਊਂ ਹਰੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ ਪੀਲੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਨੀ ਬੂਰਾ ਝੋਟਾ ਵਿਕ ਲੈਣਦੇ 12 ।
 ਦੋਨੋਂ ਰੋਈਏ ਖੁਰਲੀ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜਕੇ, ਬੂਰੇ ਦੀ ਪੁਛ ਫੜਕੇ, ਨੀ ਬੂਰਾ ਸਾਡਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ 12
 ‘ਰਹਿ ਗਈ ਰਹਿ ਗਈ, ਹਰੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਪੀਲੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਜੀ ਬੂਰਾ ਸਾਡਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ 2
 ‘ਸਾੜੀ ਲੈ ਦੇ ਹਰੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਪੀਲੇ ਲੱਪੇ ਵਾਲੀ, ਵੇ ਮੁੰਡਿਆ ਸਿਆਲਕੋਟੀਆ’ 12 ।

ਅੱਡੀ ਤੋੜੇ ਵਾਲੀ

ਅੱਡੀ ਤੋੜੇ ਵਾਲੀ ਝਾਂਜਰ ਛਣਕੇ, ਬੀਬਾ ਜੀ ਅੱਡੀ ਤੋੜੇ ਵਾਲੀ ਸਾਵਾ । 2 ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਤੂੰ ਪੁੱਤ ਹਲਵਾਈ ਦਾ ਵੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ, ਸਾਵਾ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਬਰਫੀ ਦੀ ਡਲੀ ਉਤੇ ਡੁਲੀ, ਬੀਬਾ ਜੀ ਅੱਡੀ ਤੋੜੀ ਵਾਲੀ ਸਾਵਾ । 2 ।

ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਤੂੰ ਪੁੱਤ ਸੁਨਿਆਰ ਦਾ ਵੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ, ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਚੈਨੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਡੁਲ੍ਹੀ, ਬੀਬਾ ਜੀ ਅੱਡੀ ਤੋੜੇ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਤੂੰ ਪੁੱਤ ਜਿਮੀਂਦਾਰ ਦਾ ਵੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ, ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਗੰਨੇ ਦੀ ਪੋਰੀ ਉਤੇ ਡੁਲ੍ਹੀ, ਬੀਬਾ ਜੀ ਅੱਡੀ ਤੋੜੇ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਤੂੰ ਪੁੱਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਵੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ, ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਤੇਰੇ ਫੈਸਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਡੁਲ੍ਹੀ, ਬੀਬਾ ਜੀ ਅੱਡੀ ਤੋੜੇ ਵਾਲੀ, ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਤੂੰ ਪੁੱਤ ਬਜਾਜ ਦਾ ਵੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ, ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਟਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਡੁਲ੍ਹੀ, ਬੀਬਾ ਜੀ ਅੱਡੀ ਤੋੜੇ ਵਾਲੀ, ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।

ਨਟਖਟ ਦਾ ਦੁਪੱਟਾ

“ਨਟਖਟ ਦਾ ਦੁਪੱਟਾ ਅਸਾਂ ਨਾਂ ਲੈਣਾ । 2 ।”
 “ਪਾ ਲੈ ਜੈਂਪਰ ਤੇ ਸਲਵਾਰ, ਚੁੰਨੀ ਲੈ ਲੈ ਪੜਦੇਦਾਰ ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੰਗਿਆਂ ਸਿਰਾਂ ਦਾ ਜੱਸ ਨਾ ਰੂਣਾ ।”
 “ਪਾਣੀ ਸਾੜੀ ਤੇ ਬਲੌਜ, ਸਿਨਮਾ ਦੇਖੂੰ ਚੰਨਾ ਰੋਜ । 2 ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੰਗਿਆਂ ਸਿਰਾਂ ਦਾ ਜੱਸ ਰੋਜ ਰੂਣਾ ।
 ਪਾਣੀ ਸਾੜੀ ਤੇ ਬਲੌਜ, ਸੈਰ ਕਰਨੀ ਚੰਨਾ ਰੋਜ । 2 ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੰਗਿਆਂ ਸਿਰਾਂ ਦਾ ਜੱਸ ਰੋਜ ਰੂਣਾ ।”
 “ਮੈਂ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਕੰਜਰੀ ਦੇ ਵੱਸ ਪੈਣਾ । 2 ।”
 “ਮੈਂ ਕੀ ਜਾਣਦੀ ਨਲੈਕ ਬਾਬੂ ਪੱਲੇ ਪੈਣਾ ।”
 “ਨਟਖਟ ਦਾ ਦੁਪੱਟਾ ਅਸਾਂ ਨਾਂ ਲੈਣਾ ।”

ਪੱਟਿਆ ਜ਼ਮਾਨਾ

ਪੀਆ ਜੀ ਤੇਰਿਆਂ ਫੈਸਨਾਂ ਨੇ ਪੱਟਿਆ ਜ਼ਮਾਨਾ । 2 ।
 ਸੈਂਡਲ ਵਾਲੀ ਨਾ ਬਿਗੜੀ, ਚੱਪਲ ਵਾਲੀ ਨਾ ਬਿਗੜੀ । 2 ।
 ਬੈਲ ਬੋਟਮ ਵਾਲੀ ਬਿਗੜ ਗਈ, ਲੁੱਟਿਆ ਜ਼ਮਾਨਾ । 2 ।
 ਸਾੜੀ ਵਾਲੀ ਨਾ ਬਿਗੜੀ, ਸੂਟ ਵਾਲੀ ਨਾ ਬਿਗੜੀ । 2 ।
 ਬੈਲ ਬੋਟਮ ਵਾਲੀ ਬਿਗੜ ਗਈ, ਪੱਟਿਆ ਜ਼ਮਾਨਾ । 2 ।
 ਪੈਂਡਲ ਵਾਲੀ ਨਾ ਬਿਗੜੀ, ਹਾਰ ਵਾਲੀ ਨਾ ਬਿਗੜੀ । 2 ।
 ਘੜੀ ਵਾਲੀ ਬਿਗੜ ਗਈ, ਲੁੱਟਿਆ ਜ਼ਮਾਨਾ । 2 ।
 ਪੱਛ ਵਾਲੀ ਨਾ ਬਿਗੜੀ, ਇੱਕ ਗੁੱਤ ਵਾਲੀ ਨਾ ਬਿਗੜੀ । 2 ।
 ਦੋ ਗੁੱਤਾ ਵਾਲੀ ਬਿਗੜ ਗਈ, ਪੱਟਿਆ ਜ਼ਮਾਨਾ । 2 ।
 ਵੰਗਾ ਵਾਲੀ ਨਾ ਬਿਗੜੀ, ਘੜੀ ਵਾਲੀ ਨਾ ਬਿਗੜੀ । 2 ।
 ਕਾਟਿਆਂ ਵਾਲੀ ਬਿਗੜ ਗਈ, ਪੱਟਿਆ ਜ਼ਮਾਨਾ । 2 ।
 ਪੀਆਂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਫੈਸਨਾਂ ਨੇ ਪੱਟਿਆ ਜ਼ਮਾਨਾ । 2 ।

ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ

ਸਾਵਾ ਭਾਈ ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈਆ, ਸਾਵਾ ਭਾਈ ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ । 2 ।
 ਹੋਈਆ ਗੁਤਮ ਗੁੱਤੀ ਭਈ ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ । 2 ।
 ਸੱਸ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਲੂਣ ਘੋਟਣਾ, ਨੂੰ ਨੇ ਫੜ ਲਈ ਡੋਈ ਭਈ,
 ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ, ਸਾਵਾ ਭਈ ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ ।
 ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੱਲ੍ਹੀ ਪੇਕੇ ਤੁਰ ਗਈ, ਘਰ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਨਾ ਕੋਈ ਭਈ,
 ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ, ਸਾਵਾ ਭਈ ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ ।
 ਜਦੋਂ ਅੱਗ ਬਾਲਣ ਲੱਗਾ, ਮੁੱਛਾਂ ਦੇ ਸੜ ਗਏ ਬਾਲ ਭਈ,
 ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ, ਸਾਵਾ ਬਈ ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ ।
 ਜਦੋਂ ਆਟਾ ਗੁਨ੍ਹਣ ਲੱਗਾ, ਹੋਇਆ ਲੇਟਮ ਲੇਟ ਭਈ,
 ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ, ਸਾਵਾ ਭਈ ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ ।
 ਜਦੋਂ ਰੋਟੀ ਥੱਲਣ ਲੱਗਾਂ, ਪੋਟੇ ਸੜ ਗਏ ਨਾਲ ਭਈ,
 ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ, ਸਾਵਾ ਭਈ ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ ।
 ਜਦੋਂ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਲੱਗਾ ਖਾਣ ਲੱਗਾ, ਪ੍ਰਾਉਣੇ ਆ ਗਏ ਚਾਰ ਭਈ,
 ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ, ਸਾਵਾ ਭਈ ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ ।
 ਜਦੋਂ ਛਾਬਾ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ, ਨਾ ਰੋਟੀ ਨਾ ਦਾਲ ਭਈ,
 ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ, ਸਾਵਾ ਭਈ ਹੁਣ ਕਹੀ ਕ ਹੋਈ ਆ ।
 ਕੋਠੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਵਾਜਾਂ ਮਾਰੇ, ਆ ਜਾ ਘਰ ਦੀਏ ਨਾਰੇ ਨੀ,
 ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਈਂ ਕ੍ਰੈਂਦਾ, ਸਾਵਾ ਭਈ ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਈਂ ਆਉਣਾ,
 ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਕੀਆਂ ਖਾ, ਭਈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਨਈਂ ਆਉਣਾ,
 ਸਾਵਾ ਭਈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਨਈਂ ਆਉਣਾ, ਸਾਵਾ ਭਈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਨਈਂ ਆਉਣਾ ।

ਕੋਠਾ ਪਾ ਲਿਆਈ ਛੜਿਆ ਮਹੱਲੇ

ਕੋਠਾ ਪਾ ਲਿਆ ਈ ਛੜਿਆਂ ਮਹੱਲੇ ਵੇ ਢੋਲਾ ਤੈਂਨੂੰ ਸਬਰ ਪਵੇ । 2 ।
 ਇਕ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਤੈਂਨੂੰ ਸਾੜੀ ਮੈਂ ਲਿਆ ਦਿਆਂ । 2 ।
 ਦੂਜਾ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਤੇਰੇ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਲਾ ਦਿਆਂ । 2 ।
 ਤੀਜਾ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ, ਵੇ ਢੋਲਾ... ..
 ਇਕ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਤੈਂਨੂੰ ਬੁੰਦੇ ਮੈਂ ਲਿਆ ਦਿਆਂ । 2 ।
 ਦੂਜਾ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਤੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਆਂ । 2 ।
 ਤੀਜਾ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ, ਵੇ ਢੋਲਾ... ..
 ਇਕ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਤੈਂਨੂੰ ਮੁੰਦੀ ਮੈਂ ਲਿਆ ਦਿਆਂ । 2 ।
 ਦੂਜਾ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਤੇਰੀ ਉਂਗਲੀ ਚ ਪਾ ਦਿਆਂ । 2 ।
 ਤੀਜਾ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ, ਵੇ ਢੋਲਾ... ..
 ਇਕ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਤੈਂਨੂੰ ਝਾਂਜਰਾਂ ਲਿਆ ਦਿਆਂ । 2 ।
 ਦੂਜਾ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਆਂ । 2 ।
 ਤੀਜਾ ਛੜਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ, ਵੇ ਢੋਲਾ... ..

ਕਾਲਿਆ ਨਸ਼ਾ ਤੈਂਨੂੰ ਭੰਗ ਦਾ

“ਕਾਲਿਆ ਕਾਲਿਆ ਪਿਛਾਂ ਹੱਟ ਨਸ਼ਾ ਤੈਂਨੂੰ ਭੰਗ ਦਾ । 2 ।”
 “ਗੋਰੀਏ ਗੋਰੀਏ ਨਾ ਕਰ ਗੁਮਾਨ ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਦਾ । 2 ।”
 “ਸੂਬ ਦੀ ਕੋਠੀ ਹੇਠਾਂ ਹੱਟ ਹਲਵਾਈ ਦੀ । 2 ।
 ਗੋਰੀਏ ਗੋਰੀਏ, ਭੂਨਾ ਲਿਆ ਦੂੰ ਕਲਾਕੰਦ ਦਾ । 2 ।”
 “ਸੂਬ ਦੀ ਕੋਠੀ ਹੇਠਾਂ ਹੱਟ ਬਜਾਜੀ ਦੀ । 2 ।
 ਗੋਰੀਏ ਗੋਰੀਏ, ਸੂਟ ਸਮਾ ਦੂ ਸਵਾ ਸੱਠ ਦਾ । 2 ।”
 ਸੂਬ ਦੀ ਕੋਠੀ ਹੇਠਾਂ ਹੱਟ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੀ । 2 ।
 ਗੋਰੀਏ ਗੋਰੀਏ ਸੈੱਟ ਬਣਾ ਦੂੰ ਨਵੇਂ ਸੰਨ ਦਾ । 2 ।”
 “ਸੂਬ ਦੀ ਕੋਠੀ ਹੇਠਾਂ ਹੱਟ ਐ ਮੋਚੀ ਦੀ । 2 ।
 ਗੋਰੀਏ ਗੋਰੀਏ ਸੈਂਡਲ ਲਿਆ ਦੂੰ ਨਵੇਂ ਸੰਨ ਦਾ । 2 ।”
 “ਸੂਬ ਦੀ ਕੋਠੀ ਹੇਠਾਂ ਮੁਨਿਆਰੀ ਦੀ । 2 ।
 ਗੋਰੀਏ ਗੋਰੀਏ ਬਿੰਦੀ ਲਿਆ ਦੂੰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ । 2 ।”
 “ਕਾਲਿਆ ਕਾਲਿਆ ਪਿਛਾਂ ਹੱਟ ਨਸ਼ਾ ਤੈਂਨੂੰ ਭੰਗ ਦਾ । 2 ।”
 “ਗੋਰੀਏ ਗੋਰੀਏ ਨਾ ਕਰ ਗੁਮਾਨ ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਦਾ । 2 ।”

ਹੁਣ ਤਾਂ ਮਾਹੀਆਂ ਮੇਰਾ ਏ

ਸੱਸੇ ਨਾ ਕਰ ਪੁੱਤਰ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁਾਈਆ ਮੇਰਾ ਏ । 2 ।
 ਜਦੋਂ ਸੀ ਬੋਲਦਾ ਏ.ਬੀ.ਸੀ.ਡੀ, ਜਦੋਂ ਸੀ ਬੋਲਦਾ ਏ ਬੀ ਸੀ. ਡੀ ।
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੋਲਦਾ ਡਾਰਲਿੰਗ ਡਾਰਲਿੰਗ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁਾਈਆ ਮੇਰਾ ਏ । 2 ।
 ਸੱਸੇ ਨਾ ਕਰ ਪੁੱਤਰ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁਾਈਆ ਮੇਰਾ ਏ । 2 ।
 ਜਦੋਂ ਸੇ ਸੌਂਦਾ ਟੁੱਟੀ ਮੰਜੀ ਤੇ, ਜਦੋਂ ਸੀ ਸੌਂਦਾ ਟੁੱਟੀ ਮੰਜ ਤੇ ।
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਸੌਂਦਾ ਡਬਲ ਬੈੱਡ ਤੇ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁਾਈਆ ਮੇਰਾ ਏ । 2 ।
 ਜਦੋਂ ਸੀ ਪਾਉਂਦਾ ਪਾਟੀਆਂ ਨਿਕਰਾਂ, ਜਦੋਂ ਸੀ ਪਾਉਂਦਾ ਪਾਟੀਆਂ ਨਿਕਰਾਂ
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਪੈਂਟ ਕੋਟ ਤੇ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁਾਈਆ ਮੇਰਾ ਏ । 2 ।
 ਜਦੋਂ ਸੀ ਰੂੰਦਾ ਟੁੱਟੇ ਜਏ ਛੱਪਰਾਂ, ਜਦੋਂ ਸੀ ਰੂੰਦਾ ਟੁੱਟੇ ਜਏ ਛੱਪਰਾਂ ।
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਰੂੰਦਾ ਕੋਠੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁਾਈਆ ਮੇਰਾ ਏ । 2 ।
 ਸੱਸੇ ਨਾ ਕਰ ਪੁੱਤਰ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁਾਈਆ ਮੇਰਾ ਏ । 2 ।
 ਜਦੋਂ ਸੀ ਬੋਲਦਾ ਬੀਬੀ ਬੀਬੀ, ਜਦੋਂ ਸੀ ਬੋਲਦਾ ਬੀਬੀ ਬੀਬੀ ।
 ਹੁਣ ਤੇ ਬੋਲਦਾ ਮਾਈ ਡੀਅਰ ਤੇ, ਹੁਣ ਤੇ ਮੁਾਈਆ ਮੇਰਾ ਏ । 2 ।
 ਸੱਸੇ ਨਾ ਕਰ ਪੁੱਤਰ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁਾਈਆ ਮੇਰਾ ਏ । 2 ।

ਕੰਜਰੀ ਮਾਰੀ ਚੀਕ

ਜੇ ਮੈਂ ਮਰੂ ਤਾਂ ਪਾਵੀਂ ਖੱਦਰ ਓਇ, ਹੇ ਜਮਾਲੇ । 2 ।
 ਮੁੱਰੇ ਕੰਜਰੀ ਮਗਰੇ ਟੱਬਰ ਓਇ, ਹੇ ਜਮਾਲੇ । 2 ।

ਜੇ ਮੈਂ ਮਰੂ ਤੇ ਪਾਵੀਂ ਖਾਸਾ ਓਇ, ਹੇ ਜਮਾਲੇ । 2 ।
 ਮੁੱਰੇ ਕੰਜਰੀ ਤੇ ਮਗਰੇਂ ਈ ਤਮਾਸਾ ਓਇ, ਹੇ ਜਮਾਲੇ । 2 ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਮਰੂ ਤੇ ਪਾਵੀਂ ਲੱਠਾ ਓਇ, ਹੇ ਜਮਾਲੇ । 2 ।
 ਮੁੱਰੇ ਕੰਜਰੀ ਤੇ ਮਗਰੇ ਈ ਨੱਠਾ ਓਇ, ਹੇ ਜਮਾਲੇ । 2 ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਮਰੂ ਤੇ ਪਾਵੀਂ ਸ਼ੀਟ ਓਇ, ਹੇ ਜਮਾਲੇ । 2 ।
 ਮੁੱਰੇ ਕੰਜਰੀ ਮਾਰੀ ਚੀਕ ਓਇ, ਹੇ ਜਮਾਲੇ । 2 ।

ਰੰਡੀ ਮੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ

ਜੇ ਮੈਂ ਕ੍ਰੈਂਨੀ ਮੈਂਨੂੰ ਕਾਂਟੇ ਵੇ ਕਰਾਦੇ, ਨੀ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਵੱਢਣ ਪੈਂਦਾ ।
 ਲੈ ਦੇਖ ਨਣਾਨੇ ਨੀ, ਰੰਡੀ ਮੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ । 2 ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਕ੍ਰੈਂਨੀ ਮੈਂਨੂੰ ਘੜੀ ਵੇ ਲਿਆ ਦੇ, ਨੀ ਮੇਰਾ ਗੁੱਟ ਵੱਢਣ ਪੈਂਦਾ ।
 ਲੈ ਦੇਖ ਨਣਾਨੇ ਨੀ, ਰੰਡੀ ਮੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਕ੍ਰੈਂਨੀ ਮੈਂਨੂੰ ਸਾੜੀ ਵੇ ਲਿਆ ਦੇ, ਨੀ ਮੇਰਾ ਲੱਕ ਵੱਢਣ ਪੈਂਦਾ ।
 ਲੈ ਦੇਖ ਨਣਾਨੇ ਨੀ, ਰੰਡੀ ਮੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਕ੍ਰੈਂਨੀ ਸੁਰਖੀ ਵੇ ਲਿਆਦੇ, ਮੇਰੇ ਬੁਲ੍ਹ ਵੱਢਣ ਪੈਂਦਾ ।
 ਲੈ ਦੇਖ ਨਣਾਨੇ ਨੀ ਰੰਡੀ ਮੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਕ੍ਰੈਂਨੀ ਮੈਂਨੂੰ ਗੁੱਤ ਵੇ ਲਿਆ ਦੇ, ਨੀ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਵੱਢਣ ਪੈਂਦਾ ।
 ਲੈ ਦੇਖ ਨਣਾਨੇ ਨੀ, ਰੰਡੀ ਮੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਕ੍ਰੈਂਨੀ ਮੈਂਨੂੰ ਝਾਂਜਰਾਂ ਲਿਆ ਦੇ, ਨੀ ਮੇਰੇ ਗਿੱਟੇ ਵੱਢਣ ਪੈਂਦਾ ।
 ਲੈ ਦੇਖ ਨਣਾਨੇ ਨੀ, ਰੰਡੀ ਮੇਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ।

ਮਾਈਆ ਕੰਜਰੀ ਵਿਹੜੇ ਜਾਂਦਾ

ਸੁੱਣਾ ਕੰਜਰੀ ਵੁੱਡੇ ਜਾਂਦਾ ਨੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਨੀ । 4 ।
 ਅਸਾਂ ਝੁਮਕੇ ਵੇ ਬਣਾਏ, ਮੁਾਈਏ ਬੋਝੇ ਵਿਚ ਪਾਏ,
 ਉਹਨੇ ਕੰਜਰੀ ਦੇ ਪੁਆਏ, ਨੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਨੀ,
 ਸੁੱਣਾ ਕੰਜਰੀ ਵੁੱਡੇ ਜਾਂਦਾ, ਨੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਨੀ । 4 ।
 ਅਸਾਂ ਸਾੜੀ ਮੰਗਵਾਈ, ਮੁਾਈਏ ਬੈਗ ਵਿਚ ਪਾਈ,
 ਉਹਨੇ ਕੰਜਰੀ ਦੇ ਪੁਆਈ ਨੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਨੀ,
 ਮੁਾਈਆ ਕੰਜਰੀ ਵੁੱਡੇ ਜਾਂਦਾ ਨੀ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਨੀ । 4 ।
 ਅਸਾਂ ਹਾਰ ਵੇ ਮੰਗਾਇਆ, ਮੁਾਈਏ ਬੋਝੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ,
 ਉਹਨੇ ਕੰਜਰੀ ਦੇ ਪੁਆਇਆ, ਨੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ । 4 ।
 ਮੁਾਈਆ ਕੰਜਰੀ ਵੁੱਡੇ ਜਾਂਦਾ, ਨੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਨੀ । 4 ।
 ਅਸੀਂ ਪੈਂਡਲ ਵੇ ਬਣਾਇਆ, ਮੁਾਈਏ ਬੋਝੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ,
 ਉਹਨੇ ਕੰਜਰੀ ਨੂੰ ਫੜਾਇਆ, ਨੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਨੀ,
 ਮੁਾਈਆ ਕੰਜਰੀ, ਵੁੱਡੇ ਜਾਂਦਾ, ਨੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਨੀ । 4 ।

ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਤਾਂ ਆ ਜਾ ਕੱਲ੍ਹੀ

ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਛੱਲੀ ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਤਾਂ ਆ ਜਾ ਕੱਲ੍ਹੀ ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਆਂ,
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁਲਫੀ ਖਾਣ ਲੱਗੀ, ਉਤੋਂ ਆਇਆ ਜੇਠ, ਜਿਹੜਾ ਜੰਮਿਆ ਮੰਜੇ ਹੇਠ,
ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਆਂ । ' ਸ਼ਾਵਾ ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਆਂ ।
ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਕਾਨਾ, ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਤ੍ਰਾਨਾ, ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਆਂ ।
ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਤੀਰ, ਮੇਰਾ ਆ ਗਿਆ ਉਤੋਂ ਵੀਰ, ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਆਂ ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁਲਫੀ ਖਾਣ ਲੱਗੀ ਉਤੋਂ ਆ ਗਿਆ ਦੇਰ ।
ਮੈਂਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਤਾ ਕਰਦੇ -ਮਿਹਰ, ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਆਂ ।
ਸ਼ਾਵਾ ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਆਂ । ਸ਼ਾਵਾ ਕੁਲਫੀ ਖਾਣੀ ਆਂ ।

ਨਾ ਦਈਂ ਮਾਏ

ਜੱਟੀ ਹੀਰ ਨੇ ਪਰੀਤਾਂ ਲਾਈਆਂ, ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਇਆ । 2 ।
ਨਾ ਦਈਂ ਮਾਏ ਲੁਧਿਹਾਣੇ ਨੀ, ਲੁੱਦੇਹਾਣੇ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਸਾਰੇ ਕਾਣੇ ਨੀ । 2 ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਨਕਾ ਨਾਲ ਸਜਾਈਆ, ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਈਆਂ । 2 ।
ਨਾ ਦਈਂ ਮਾਏ ਨੀ ਜਲੰਧਰ ਨੀ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਸਾਰੇ ਕੰਜਰ ਨੀ । 2 ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਕੂ ਛੁਰੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਈਆਂ । 2 ।
ਨਾ ਦਈਂ ਮਾਏ ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ ਨੀ, ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ 'ਚ ਵਗਦੀ ਨੈਰ ਨੀ । 2 ।
ਉਹਨਾਂ ਰੰਨਾਂ ਰੂੜ ਗਵਾਈਆਂ, ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਈਆਂ । 2 ।
ਦੇ ਦਈਂ ਮਾਏ ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੀ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਸਾਰੇ ਹੀਰ ਨੀ । 2 ।
ਉਹਨਾਂ ਗਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਈਆਂ, ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਈਆਂ । 2 ।
ਦੇ ਦਈਂ ਨੀ ਮਾਏ ਵਲੈਤ ਨੀ, ਵਲੈਤ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਸਾਰੇ ਲੈਕ ਨੀ । 2 ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਮੰਗਾਈਆਂ, ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਈਆਂ । 2 ।
ਜੱਟੀ ਹੀਰ ਨੀ ਪਰੀਤਾਂ ਲਾਈਆਂ, ਰਾਂਝੇ ਨੇ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਈਆਂ । 2 ।

ਜੰਮੂ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾ ਦਈਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ

ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ ਨਾ ਦਈਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
ਜੰਮੂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੁੱਤੇ ਬੁਰੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
ਭੌਂਕਣ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਨੀ ਮੁਾਈਏ ਦਾ ਨੌਕਰ ਨਿੱਕਾ ਜ਼ਿਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
ਨਿੱਕਾ ਜ਼ਿਆ ਸ਼ਤਾਨ ਨੀ ਮੇਰੀ ਉਂਗਲ ਮਰੋੜ ਕੇ ਮੁਕਰ ਗਿਆ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
ਮੈਂ ਕੁੜੀ ਅਣਜਾਣ ਨੀ, ਮੇਰਾ ਰੌਂਦੀ ਦਾ ਹਾਸਾ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ ਨਾ ਦਈਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਜੰਮੂ ਦੇ ਗਧੇ ਬੁਰੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
ਚੀਕਣ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਨੀ, ਮੁਾਈਏ ਦਾ ਨੌਕਰ ਨਿੱਕਾ ਜ਼ਿਹਾ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
ਜੰਮੂ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਂ ਦਈਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਜੰਮੂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬੁੱਢੇ ਬੁਰੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
ਜੇਹੜੇ ਖੰਘਦੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਨੀ, ਮੁਾਈਏ ਦਾ ਨੌਕਰ ਨਿੱਕਾ ਜ਼ਿਹਾ ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।
ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ ਨਾ ਦਈਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਬੁਰੇ, ਹਈ ਸ਼ਾਵਾ । 2 ।

ਪੜਦੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਨੀ ਮ੍ਰਾਈਏ ਦਾ ਨੌਕਰ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ, ਹਈ ਸਾਵਾ । 2 ।
 ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ ਨਾ ਦੇਈਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਜੰਮੂ ਸ਼ੈਰ ਦੇ ਰੋੜ ਬੁਰੇ, ਹਈ ਸਾਵਾ । 2 ।
 ਖੁਭਦੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਨੀ ਮ੍ਰਾਈਏ ਦਾ ਨੌਕਰ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ, ਹਈ ਸਾਵਾ । 2 ।
 ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਤਾਨ ਨੀ ਮੇਰੀ ਉਂਗਲ ਮਰੋੜ ਕੇ ਮੁਕਰ ਗਿਆ, ਹਈ ਸਾਵਾ । 2 ।
 ਮੈਂ ਕੁੜੀ ਅਣਜਾਣ ਨੀ ਰੋਂਦੀ ਦਾ ਹਾਸਾ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਹਈ ਸਾਵਾ । 2 ।

ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ

ਹੱਖ ਸਰਾਬੀ ਹੋਠ ਗੁਲਾਬੀ, ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪੱਤਾ ਪਾਨ ਦਾ,
 ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਡਾਕੂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ,
 ਹੋ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ, ਸਾਵਾ ਬਈ ਓ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ ।
 ਭਾਂਡੇ ਸਾਰੇ ਵੰਡਣ ਲੱਗੇ, ਪਤੀਲੀ ਵਲਾਂ ਖਲੋਈਂ ਵੇ,
 ਪਤੀਲੀ ਨੂੰ ਦਿਲ ਮੇਰਾ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਵੀ ਲੈ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੇ ।
 ਓ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ, ਸਾਵਾ ਬਈ ਓ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ ।
 ਕਪੜੇ ਸਾਰੇ ਵੰਡਣ ਲੱਗੇ, ਸੁਾੜੀ ਵਲਾਂ ਖਲੋਈਂ ਵੇ,
 ਸੁਾੜੀ ਨੂੰ ਦਿਲ ਮੇਰਾ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਵੀ ਲੈ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੇ ।
 ਮੁਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵੰਡਣ ਲੱਗੇ, ਬੂਰੀ ਵਲਾਂ ਖਲੋਈਂ ਵੇ ।
 ਬੂਰੀ ਨੂੰ ਦਿਲ ਮੇਰਾ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਵੀ ਲੈ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੇ ।
 ਸੁੈਲ ਚੁਬਾਰੇ ਵੰਡਣ ਲੱਗੇ, ਕੋਠੀ ਵਲਾਂ ਖਲੋਈਂ ਵੇ ।
 ਕੋਠੀ ਨੂੰ ਦਿਲ ਮੇਰਾ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਵੀ ਲੈ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੇ ।
 ਬੁੱਢੀ ਬੁੱਢਾ ਵੰਡਣ ਲੱਗੇ, ਵਿਚੋਂ ਖਿਸਕ ਜਾਈਂ ਵੇ ।
 ਬੁੱਢਾ ਬੁੱਢੀ ਪੱਲੇ ਪੈ ਗਿਆ, ਉਹ ਨਾ ਲੈ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੇ ।
 ਓ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ, ਸਾਵਾ ਬਈ ਓ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ ।
 ਹੱਖ ਸਰਾਬੀ ਹੋਠ ਗੁਲਾਬੀ, ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਤਾ ਪਾਨ ਦਾ ।
 ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਡਾਕੂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ।

ਬੁੱਢੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਮੇਰੇ ਲੇਖ ਫੁੱਟ ਗਏ

ਓ ਸੁਣਿਆ ਪਰਦੇਸੀ, ਨਾ ਕਰ ਗੁਮਾਨ ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਦਾ । 2 ।
 ਪੀਲੀ ਪੀਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਨੇਰੇ ਲਿਪਦੀ, ਬੁੱਢੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਦੂਰੋਂ ਪਿੱਟਦੀ । 2 ।
 ਪੀਲੀ ਪੀਲੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਨੇਰੇ ਸੁੱਕ ਗਏ, ਬੁੱਢੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਮੇਰੇ ਲੇਖ ਫੁੱਟ ਗਏ । 2 ।
 ਕਾਸ਼ਨੀ ਦੁਪੱਟਾ ਨੀ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਰੰਗਿਆ, ਮਾਹੀ ਗਿਆ ਪਰਦੇਸ ਨੀ ਮੈਂ ਕੀਲੀ ਟੰਗਿਆ । 2 ।
 ਕਾਸ਼ਨੀ ਦੁਪੱਟਾ ਗੁਲਾਨਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਸੁਣੀਆਂ ਰੰਨਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ । 2 ।
 ਗੱਡੀ ਆਈ ਗੱਡੀ ਆਈ ਵਿਚ ਸਹਿਰ ਦੇ, ਬੁੱਢੜੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇਵੇ ਵਿਚ ਨਹਿਰ ਦੇ । 2 ।
 ਗੱਡੀ ਆਈ ਗੱਡੀ ਆਈ ਕੂਕਾਂ ਮਾਰਦੀ, ਬੁੱਢੜੇ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਅੱਗਾ ਬਲਦੀ । 2 ।

ਸੁਨਿਆਰੇ ਮੇਰੀ ਨੱਥ ਵੇ ਘੜੀ

ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ ਸੱਪ ਮਸਤਾਨਾ । 2 ।
 ਸੁੱਰਿਆ ਸਾਨੂੰ ਮੈਲ ਵੇ ਪੁਆ ਦੇ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ ਉਤੇ ਪੁਆ ਦੇ ਚੁਬਾਰਾ । 2 ।
 ਹੇਠਾਂ ਜੋਗੀ ਮੈਂ ਵੇ ਵਸਾਂ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ ਉਤੇ ਵਸੇ ਸੁਨਿਆਰਾ । 2 ।
 ਸੁਨਿਆਰੇ ਮੇਰੀ ਨੱਥ ਵੇ ਘੜੀ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ ਚੁਟਕੀ ਦੇ ਵਿਚ ਵੇ ਸਤਾਰਾ । 2 ।
 ਸੁੱਰਿਆ ਸਾਨੂੰ ਮੈਲ ਵੇ ਲੈ ਦੇ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ, ਲੱਸੀ ਪੀਵੇ ਟੱਬਰ ਸਾਰਾ । 2 ।
 ਲੱਸੀ ਪੀਵੇ ਟੱਬਰ ਸਾਰਾ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ, ਮੱਖਣ ਖਾਵੇ ਸੁਨਿਆਰਾ । 2 ।
 ਨੱਥ ਪਾ ਕੇ ਬੁਰ ਨੂੰ ਗਈ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ, ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਪਿਆ ਲਸਕਾਰਾ । 2 ।
 ਇਕ ਮੇਰਾ ਸੁੱਰਾ ਵੇ ਬੁਰਾ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ, ਝੁੰਡ ਵਾਲਾ ਰਖਦਾ ਪੁਆੜਾ । 2 ।
 ਇਕ ਮੇਰਾ ਜੇਠ ਵੇ ਬੁਰਾ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ, ਤੁਰਦੀ ਦਾ ਲੈਂਦਾ ਐ ਨਤਾਰਾ । 2 ।
 ਇਕ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਵੇ ਬੁਰੀ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ, ਚੌਂਕਾ ਤਾਂ ਮੱਲਦੀ ਐ ਸਾਰਾ । 2 ।
 ਇਕ ਸਾਡਾ ਦੇਰ ਵੇ ਬੁਰਾ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ, ਨਿੱਤ ਉਹ ਰੱਖਦਾ ਪੁਆੜਾ । 2 ।
 ਇਕ ਸਾਡਾ ਕੌਂਤ ਵੇ ਚੰਗਾ, ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ, ਰਲ ਮਿਲ ਕਰਦਾ ਗੁਜਾਰਾ । 2 ।
 ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ ਰਲ ਮਿਲ ਕਰਦਾ ਗੁਜਾਰਾ । 2 ।
 ਵੇ ਆ ਲੈ ਜੋਗੀ ਸੱਪ ਮਸਤਾਨਾ ਆਇਆ । 2 ।

ਕਪੱਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ

ਸਾਲੂ ਕਢਦੀਆਂ ਨੀ, ਸਾਲੂ ਕਢਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਕੁਪੱਤੀ, ਕਪੱਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਕੁਪੱਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ, ਕਪੱਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਸੁੱਰਾ ਬੜਾ ਕੁਪੱਤਾ, ਕਪੱਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਕਪੱਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ਕਪੱਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਜੇਠ ਘੜੇ ਦਾ ਮੁੰਮ ਕ ਚਾੜੀਉਂ ਫੜਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਚਾੜੀਉਂ ਫੜਦੀਆਂ ਨੀ, ਚਾੜੀਉਂ ਫੜਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਜੇਠ ਠਾਣੇਦਾਰ, ਕਚੈਰੀਉਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਕਚੈਰੀਉਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ, ਕਚੈਰੀਉਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਦੇਰ ਮੇਰਾ ਕਪੱਤਾ, ਕਪੱਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਕਪੱਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ, ਕਪੱਤ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਦੋ ਮਾਰਾਂਗੀ ਥੱਪੜ, ਬੁੜੀਉਂ ਕਢਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਬੁੜੀਉਂ ਕਢਦੀਆਂ ਨੀ, ਬੁੜੀਉਂ ਕਢਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਬੁਰਾਂ ਆਵੇ ਸਰਦਾਰ, ਸਰਦਾਰੀਉਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਸਰਦਾਰੀਉਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ, ਸਰਦਾਰੀਉਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।
 ਪਤੀ ਮੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਉਹ ਤੋਂ ਡਰਦੀਆਂ ਨੀ ।

ਮੈਂ ਬੋਲਾਂ ਤੇ ਕਪੱਤੀ

ਸੁਣ ਨੀ ਵ੍ਹੇੜੇ ਵਾਲੀਓ ਮੈਂ ਬੋਲਾਂ ਤੇ ਕਪੱਤੀ । 2 ।
 ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਭਾਂਡੇ ਵੰਡੇ, ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਭਾਂਡੇ ਵੰਡੇ । 2 ।
 ਸ਼ੌਰਾ ਵੰਡੇ ਕੜਫੀ, ਸੁਣੋ ਨੀ ਵ੍ਹੇੜੇ ਵਾਲੀਓ ਮੈਂ ਮੱਛੀ ਵਾਂਗੂੰ ਤੜਫੀ ।
 ਸੁਣੋ ਨੀ ਵ੍ਹੇੜੇ ਵਾਲੀਓ ਮੈਂ ਮੱਛੀ ਵਾਂਗੂੰ ਤੜਫੀ ।
 ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਮੱਝਾਂ ਵੰਡੀਆਂ, ਸੱਸ ਮੇਰੀ ਨੇ ਮੱਝਾਂ ਵੰਡੀਆਂ ।
 ਸ਼ੌਰੇ ਵੰਡੀ ਕੱਟੀ, ਸੁਣੋ ਨੀ ਵ੍ਹੇੜੇ ਵਾਲੀਓ ਮੈਂ ਮੱਛੀ ਵਾਂਗੂੰ ਤੜਫੀ ।
 ਸ਼ੌਰੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਕੋਠੇ ਵੰਡੇ, ਸ਼ੌਰੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਕੋਠੇ ਵੰਡੇ ।
 ਮੇਰੇ ਵੰਡੇ ਟੱਟੀ, ਸੁਣੋ ਨੀ ਵ੍ਹੇੜੇ ਵਾਲੀਓ ਮੈਂ ਮੱਛੀ ਵਾਂਗੂੰ ਤੜਫੀ ।
 ਸ਼ੌਰੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਭਾਂਡੇ ਵੰਡੇ, ਸ਼ੌਰੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਭਾਂਡੇ ਵੰਡੇ ।
 ਮੇਰੇ ਵੰਡੇ ਕੋਲੀ, ਸ਼ੌਰਿਆ ਵੇ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚੜ੍ਹ ਚੁਬਾਰੇ ਬੋਲੀ ।
 ਸ਼ੌਰੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਖਰਬੂਜੇ ਵੰਡੇ, ਸ਼ੌਰੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਖਰਬੂਜੇ ਵੰਡੇ ।
 ਮੇਰੇ ਵੰਡੇ ਪਿੰਦੀ, ਸ਼ੌਰਿਆਂ ਵੇ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਉਹਲੇ ਪੱਟੀ ।

ਸੱਸੂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚਾ

ਮੈਂ ਨਵੀਂ ਵਿਆਂਦੜ ਆਈ ਕਿ ਚੂੜਾ ਛਣਕਿਆ, ਸ਼ਾਵਾ ਚੂੜਾ ਛਣਕਿਆ ।
 ਪੂੜੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜੀਅ ਕਿ ਆਟਾ ਗੁਨ੍ਹਿਆ, ਸ਼ਾਵਾ ਆਟਾ ਗੁਨ੍ਹਿਆ ।
 ਜਾਂ ਪੂੜਾ ਪਕਾਇਆ, ਗਵਾਂਢਣ ਪੁੱਛਦੀ, ਸ਼ਾਵਾ ਗੁਆਂਢਣ ਪੁੱਛਦੀ ।
 ਜਾਂ ਪਕਾਇਆ ਪੂੜਾ ਕ ਸੱਸੂ ਜਾਗ ਪਈ, ਸ਼ਾਵਾ ਸੱਸੂ ਜਾਗ ਪਈ ।
 ਪ੍ਰੀੜੀ ਹੇਠ ਲੁਕੇਵਾਂ ਕ ਪ੍ਰੀੜੀ ਸੱਸੂ ਦੀ, ਸ਼ਾਵਾ ਪ੍ਰੀੜੀ ਸੱਸੂ ਦੀ ।
 ਪ੍ਰੀੜੀ ਹੇਠ ਲੁਕੇਵਾਂ ਕ ਮੰਜਾ ਜੇਠ ਦਾ, ਸ਼ਾਵਾ ਮੰਜਾ ਜੇਠ ਦਾ ।
 ਪੌੜੀ ਹੇਠ ਲੁਕੇਵਾਂ ਕ ਚੰਬਾ ਢੂੰ ਪਿਆ, ਸ਼ਾਵਾ ਚੰਬਾ ਢੂੰ ਪਿਆ ।
 ਲੈ ਕੇ ਕੋਠੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਂ ਕੇ ਇੱਲਾਂ ਭਉਂਦੀਆਂ, ਸ਼ਾਵਾ ਇੱਲਾਂ ਭਉਂਦੀਆਂ ।
 ਲੈ ਚੁਬਾਰੇ ਚੜ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮੁਾਈਆ ਆ ਗਿਆ, ਸ਼ਾਵਾ ਮੁਾਈਆ ਆ ਗਿਆ ।
 ਮੈਂ ਸਾਲੂ ਵਿਚ ਲਪੇਟੀ ਮਾਹੀ ਨੇ ਕੁੱਟਿਆ, ਸ਼ਾਵਾ ਮਾਹੀ ਨੇ ਕੁੱਟਿਆ ।
 ਸੱਸੂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਚ ਕ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ, ਸ਼ਾਵਾ ਨੂੰ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ।
 ਬਹੁ ਬਗਾਨੀ ਧੀ ਕ ਤੁਈਉਂ ਮੰਨਿਆ, ਸ਼ਾਵਾ ਤੁਈਉਂ ਮੰਨਿਆ ।
 ਮੈਂ ਨਵੀਂ ਵਿਆਂਦੜ ਆਈ, ਕ ਚੂੜਾ ਛਣਕਿਆ, ਸ਼ਾਵਾ ਚੂੜਾ ਛਣਕਿਆ ।

ਜੇਠ ਬੇਈਮਾਨ

ਵਗਦੀ ਨੀ, ਵਗਦੀ ਨੀ, ਨਦੀ ਨਰਵੈਣ ਵਗਦੀ ਨੀ । 2 ।
 ਡੁੱਬ ਗਈ ਨੀ, ਡੁੱਬ ਗਈ ਨੀ, ਜਠਾਣੀ ਬਦਕਾਰ ਡੁੱਬ ਗਈ ਨੀ । 2 ।
 ਰੋਂਦਾ ਨੀ, ਰੋਂਦਾ ਨੀ ਜੇਠ ਬੇਈਮਾਨ, ਰੋਂਦਾ ਨੀ । 2 ।
 ਸੁੱਕ ਗਈ ਨੀ, ਸੁੱਕ ਗਈ ਨੀ, ਨਦੀ ਨਰਵੈਣ ਸੁੱਕ ਗਈ ਨੀ । 2 ।
 ਨਿਕਲੀ ਨੀ, ਨਿਕਲੀ ਨੀ ਜਠਾਣੀ ਬਦਕਾਰ ਨਿਕਲੀ ਨੀ । 2 ।
 ਹੱਸਿਆ ਨੀ, ਹੱਸਿਆ ਨੀ, ਜੇਠ ਬੇਈਮਾਨ ਹੱਸਿਆ ਨੀ । 2 ।

ਤੇਰੀ ਭਾਬੇ ਲੜ ਅਸੀਂ ਲੜੀਏ

ਅਸੀਂ ਟਿਬਿਉਂ ਰੂੜਾ ਰੂੜਿਆ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਘਰ ਆ ਜਾ ਮੱਖਣ ਦਿਆ ਪੇੜਿਆ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਮਾਈ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਅਸੀਂ ਪਾ ਗੁਥਲੀ ਵਿਚ ਸੀਤੀਆਂ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਜਦੋਂ ਆਵੇਂ ਤੇ ਉਦੋਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਏ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਨਈਂ ਤਾਂ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੱਖੀਏ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਜਦੋਂ ਵਸਾਗੇ ਓਦੋਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਗੇ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਅਸੀਂ ਟਿਬਿਉਂ ਰੂੜਾ ਰੂੜਿਆ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਘਰ ਆ ਜਾ ਮੱਖਣ ਦਿਆ ਪੇੜਿਆ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਅਸੀਂ ਪਾ ਗੁਥਲੀ ਵਿਚ ਸੀਤੀਆਂ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਜਦੋਂ ਆਵੇਗਾ ਓਦੋਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਏ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਅਸੀਂ ਟਿਬਿਉਂ ਰੂੜਾ, ਰੂੜਿਆ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਘਰ ਆ ਜਾ ਮੱਖਣ ਦਿਆ ਪੇੜਿਆ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਭਾਬੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਅਸਾਂ ਪਾ ਗੁਥਲੀ ਵਿਚ ਸੀਤੀਆਂ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਤੇਰੀ ਭਾਬੇ ਲੜੇ ਅਸੀਂ ਲੜੀਏ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਸਿਰ ਡਾਹ ਕੇ ਸਰੀਕਾ, ਕਰੀਏ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।
 ਅਸੀਂ ਟਿਬਿਉਂ ਰੂੜਾ, ਰੂੜਿਆ ਵੇ ਲਾਲ । 2 ।

ਨਣਦੇ ਨੀ ਜਾ ਸਹੁਰੇ

ਸੁੱਥਣੇ ਨੀ ਸੀਂਟ ਦੀਏ, ਸੁੱਥਣੇ ਨੀ ਸੀਂਟ ਦੀਏ ।
 ਤੇਰਾ ਨਾਲਾ ਘੁੰਘਰੂਆਂ ਵਾਲਾ, ਨੀ ਸੀਂਟ ਦੀਏ । 2 ।
 ਨਣਦੇ ਨੀ ਜਾ ਸੁੱਰੇ, ਨਣਦੇ ਨੀ ਜਾ ਸੁੱਰੇ ।
 ਤੇਰਾ ਫੁੱਲ ਗੁਲਾਬੀ, ਆਇਆ ਨੀ, ਜਾ ਸਹੁਰੇ । 2 ।
 ਨਣਦੇ ਨੀ ਜਾ ਸੁੱਰੇ, ਨਣਦੇ ਨੀ ਜਾ ਸੁੱਰੇ ।
 ਭਾਬੇ ਨੀ ਨਈਂ ਜਾਣਾ, ਭਾਬੇ ਨੀ ਨਈਂ ਜਾਣਾ । 2 ।
 ਭਾਵੇਂ ਲਾਟ ਸੁਬ ਚੜ੍ਹ ਆਵੇ ਨੀ, ਨਈਂ ਜਾਣਾ । 2 ।
 ਨਣਦੇ ਨੀ ਵਿਗੜ ਗਈਉ, ਨਣਦੇ ਨੀ ਵਿਗੜ ਗਈਉ ।
 ਤੂੰ ਕ੍ਰਿੜੇ ਸੁਬ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਨੀ, ਵਿਗੜ ਗਈਉ । 2 ।
 ਬਾਬੂ ਨੀ ਗੱਡੀਆਂ ਦਾ, ਬਾਬੂ ਨੀ ਗੱਡੀਆਂ ਦਾ ।
 ਜੁੜਾ ਸੁੱਰਾਂ ਦੀ ਸੈਲ ਕਰਾਵੇ ਨੀ, ਗੱਡੀਆਂ ਦਾ । 2 ।
 ਨਣਦੇ ਨੀ ਜਾ ਸੁੱਰੇ, ਨਣਦੇ ਨੀ ਜਾ ਸੁੱਰੇ ।
 ਭਾਬੇ ਨੀ ਨਈਂ ਜਾਣਾ, ਭਾਬੇ ਨੀ ਨਈਂ ਜਾਣਾ ।

ਤੂੰ ਕ੍ਰੇੜੇ ਸ੍ਰਾਬ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਨੀ, ਜਾ ਸੁੱਰੇ । 2 ।
 ਬਾਬੂ ਨੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ, ਬਾਬੂ ਨੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ।
 ਕ੍ਰੇੜਾ ਚਿੱਟੇ ਚਿੱਟੇ ਨੋਟ ਫੜਾਵੇ ਨੀ, ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ । 2 ।
 ਨਣਦੇ ਨੀ ਜਾ ਸੁੱਰੇ, ਨਣਦੇ ਨੀ ਜਾ ਸੁੱਰੇ ।
 ਭਾਬੇ ਨੀ ਨਈਂ ਜਾਣਾ, ਭਾਬੇ ਨੀ ਨਈਂ ਜਾਣਾ ।
 ਤੂੰ ਕ੍ਰੇੜੇ ਸ੍ਰਾਬ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਨੀ, ਵਿਗੜ ਗਈਉ । 2 ।
 ਮਾਸਟਰ ਨੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ, ਮਾਸਟਰ ਨੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ ।
 ਜ੍ਰੇੜਾ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਪੜ੍ਹਾਵੇ ਨੀ, ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ । 2 ।
 ਸੁੱਥਣੇ ਨੀ ਸੀਂਟ ਦੀਏ, ਸੁੱਥਣੇ ਨੀ ਸੀਂਟ ਦੀਏ ।
 ਤੇਰਾ ਨਾਲਾ ਘੁੰਘਰੂਆਂ ਵਾਲਾ ਨੀ, ਸੀਂਟ ਦੀਏ । 2 ।

ਹਕੀਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ

ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਕਮਰੇ ਆਵਣਾ ਹਕੀਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ । 2 ।
 ਸਾਡੀ ਨਬਜ ਦੇਖਣੀ ਚਲਦੀ ਕਿ ਬੰਦ । 2 ।
 ਤੁਸੀਂ ਆਇਉ ਹਕੀਮ ਜੀ, ਗੋਰੀ ਬੜੀ ਤੰਗ । 2 ।
 ਹਕੀਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਮੁੰਗੀ ਤੇ ਫੁਲਕਾ । 2 ।
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਖਾਈ ਹਕੀਮ ਜੀ, ਆਲੂ ਗੋਭੀ ਬੰਦ । 2 ।
 ਹਕੀਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਬਹੁਤਾ ਨਈਂ ਬੋਲਣਾ । 2 ।
 ਅਸੀਂ ਲਾ ਲਿਆ ਹਕੀਮ ਜੀ ਜਠਾਣੀ ਨਾਲ ਜੰਗ । 2 ।
 ਹਕੀਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਬਹੁਤਾ ਨਈਂ ਫਿਰਨਾ । 2 ।
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਟੱਪ ਆਈਆਂ ਹਕੀਮ ਜੀ, ਜੇਠ ਵਾਲੀ ਕੰਧ । 2 ।
 ਅਸੀਂ ਹੋ ਗਏ ਹਕੀਮ ਜੀ, ਅੱਗੇ ਨਾਲੋਂ ਤੰਗ । 2 ।
 ਸਾਡੇ ਕਮਰੇ ਕਮਰੇ ਆਵਣਾ ਹਕੀਮ ਤਾਰਾ ਚੰਦ । 2 ।

ਪਾਣੀ ਮਾਰ ਉਛਾਲੀ ਆਇਆ

ਪਾਣੀ ਮਾਰ ਉਛਾਲੀ ਆਇਆ ਵਗਦੀ ਨ੍ਹੈਰ ਦੇ ਕੰਢੇ । 2 ।
 ਸਾਨੂੰ ਹੋਟਲ ਇਕ ਪੁਆ ਦਿਓ, ਵਗਦੀ ਨ੍ਹੈਰ ਦੇ ਕੰਢੇ । 2 ।
 ਖਾਣਾ ਖਾਣਗੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ, ਪਲੇਟਾਂ ਚੱਟਣਗੇ ਮੁੰਡੇ । 2 ।
 ਸਾਨੂੰ ਕਾਲਜ ਇਕ ਪੁਆ ਦਿਓ, ਵਗਦੀ ਨ੍ਹੈਰ ਦੇ ਕੰਢੇ । 2 ।
 ਕਾਲਜ ਪੜ੍ਹਨਗੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਚੱਕਣਗੇ ਮੁੰਡੇ । 2 ।
 ਸਾਨੂੰ ਬਾਗ ਇਕ ਲੁਆ ਦਿਓ, ਵਗਦੀ ਨ੍ਹੈਰ ਦੇ ਕੰਢੇ । 2 ।
 ਸੈਰ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਤੇ ਰਿਕਸਾ ਵਾਹੁੰਗੇ ਮੁੰਡੇ । 2 ।
 ਸਾਨੂੰ ਮੰਦਰ ਇਕ ਬਣਵਾ ਦਿਓ, ਵਗਦੀ ਨ੍ਹੈਰ ਦੇ ਕੰਢੇ । 2 ।
 ਪੂਜਾ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਤੇ ਝਾੜੂ ਲਾਵਣਗੇ ਮੁੰਡੇ । 2 ।
 ਪਾਣੀ ਮਾਰ ਉਛਾਲੀ ਆਇਆ, ਵਗਦੀ ਨ੍ਹੈਰ ਦੇ ਕੰਢੇ । 2 ।

ਸੂਈ ਤੇ ਕਲਿੱਪ ਜੂੜਾ ਫੈਸ਼ਨਦਾਰ

ਸੂਈ ਤੇ ਕਲਿੱਪ ਜੂੜਾ ਫੈਸ਼ਨਦਾਰ, ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਵਸੇ ਕਲਕੱਤੇ ਬਜਾਰ । 2 ।
 ਬੁੜੀਆਂ ਦਾ ਲਾਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਬੁੜੀਆਂ ਦਾ ਲਾਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ । 2 ।
 ਸੌਂ ਸੌਂ ਟਾਕੀ ਇਕ ਸਲਵਾਰ, ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਵਸੇ ਕਲਕੱਤੇ ਬਜਾਰ । 2 ।
 ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਲਾਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਲਾਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ । 2 ।
 ਸੂੜੀ ਬੁੰਨੀ ਰੇਸ਼ਮੀ ਰੁਮਾਲ, ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਵਸੇ ਕਲਕੱਤੇ ਬਜਾਰ । 2 ।
 ਬੁੜੀਆਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਬੁੜੀਆਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ । 2 ।
 ਬਾਸੀ ਰੋਟੀ ਬੱਟੀ ਕ ਸਾਗ, ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਵਸੇ ਕਲਕੱਤੇ ਬਜਾਰ । 2 ।
 ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ । 2 ।
 ਮੀਟ ਦੀ ਪਲੇਟ ਅ ਫੁਲਕੇ ਚਾਰ, ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਵਸੇ ਕਲਕੱਤੇ ਬਜਾਰ । 2 ।
 ਬੁੜੀਆਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਬੁੜੀਆਂ ਦਾ ਜਾਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ । 2 ।
 ਪੈਦਲ ਤੁਰਨਾ ਜਾਂਦੇ ਈ ਛਾਲ, ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਵਸੇ ਕਲਕੱਤੇ ਬਜਾਰ । 2 ।
 ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਤੁਰਨਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਤੁਰਨਾ ਕਿਹੋ ਜਿਆ ਹੁੰਦਾ । 2 ।
 ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਮਜੇਦਾਰ, ਮਾਹੀ ਮੇਰਾ ਵਸੇ ਕਲਕੱਤੇ ਬਜਾਰ । 2 ।

ਹੁਕਮ ਕੁਤਵਾਲੀ ਸੇ ਆਇਆ

ਬਾਹਰ ਖੜਾ ਪਟਵਾਰੀ, ਹੁਕਮ ਕੁਤਵਾਲੀ ਸੇ ਆਇਆ । 2 ।
 ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਦੋ ਗੁੱਤਾ ਕਰਨੀਆਂ । 2 ।
 ਬੁੱਢੀਆਂ ਦੀ ਗੁੱਤ ਮੁਨਵਾ ਦਉ, ਹੁਕਮ ਕੁਤਵਾਲੀ ਸੇ ਆਇਆ । 2 ।
 ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦੀਆਂ, ਸੂੜੀਆਂ ਲਗਾਉਣੀਆਂ । 2 ।
 ਬੁੱਢੀਆਂ ਨੂੰ ਘਗਰੇ ਸਵਾ ਦਉ, ਹੁਕਮ ਕੁਤਵਾਲੀ ਸੇ ਆਇਆ । 2 ।
 ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਪੌਡਰ ਲਗਾਉਣਾ । 2 ।
 ਬੁੱਢੀਆਂ ਦੇ ਪਟੇ ਰਖਵਾ ਦਉ, ਹੁਕਮ ਕੁਤਵਾਲੀ ਸੇ ਆਇਆ । 2 ।
 ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ, ਕੋਠੀਉਂ ਮੇਂ ਰਹਿਣਾ । 2 ।
 ਬੁੱਢੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ ਕਢਾ ਦਿਓ, ਹੁਕਮ ਕੁਤਵਾਲੀ ਸੇ ਆਇਆ । 2 ।
 ਬਾਹਰ ਖੜਾ ਪਟਵਾਰੀ, ਹੁਕਮ ਕੁਤਵਾਲੀ ਸੇ ਆਇਆ । 2 ।

ਸੁਹਾਗ

ਲਾਡਲੀ ਨਾ ਰੱਖੀਂ ਬਾਬਲ ਜੀ

ਲਾਡਲੀ ਨਾ ਰੱਖੀਂ ਬਾਬਲ ਜੀ ਤੇਰੀ ਲਾਡਲੀ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਬੇ ਬਥੇਰੇ ।
 ਲਾਡਲੀ ਮੇਂ ਇਉਂ ਰਖਾਂਗਾ, ਜਿਉਂ ਕਾਗਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸੋਨਾ ।
 ਉੱਠੋ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲੋ ਬਾਬਲ ਜੀ, ਧੀਆਂ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲੀਆਂ ।
 ਧੀਆਂ ਜੀ ਦਾ ਕੀ ਮਿਲਣਾ, ਧੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਵਿਛੋੜੇ ਚਲੀਆਂ ।
 ਲਾਡਲੀ ਨਾ ਰੱਖੀਂ ਚਾਚਾ ਜੀ, ਤੇਰੀ ਲਾਡਲੀ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਬੇ ਬਥੇਰੇ ।

ਲਾਡਲੀ ਮੈਂ ਇਉਂ ਰਖਾਂਗਾ, ਜਿਉਂ ਕਾਗਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸੋਨਾ ।
ਉੱਠੋ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲੋ ਚਾਚਾ ਜੀ, ਧੀਆਂ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲੀਆਂ ।
ਧੀਆਂ ਜੀ ਦਾ ਕੀ ਮਿਲਣਾ, ਧੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਵਿਛੋੜਾ ਚਲੀਆਂ ।

ਗੁੱਡੀਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀਏ

ਗੁੱਡੀਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀਏ, ਉੱਡ ਜਾਈਂ ਡੋਰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ।
ਜੇ ਜੰਜ ਮੇਰੀ ਪੱਤਣਾਂ ਤੇ ਆਈ, ਜੇ ਜੰਜ ਮੇਰੀ ਪੱਤਣਾਂ ਤੇ ਆਈ ।
ਬੇੜੀਆਂ ਪਵਾ ਦੇ ਬਾਬਲਾ, ਜੰਜ ਪੱਤਣਾਂ ਤੇ ਆਈ ।
ਜੇ ਜੰਜ ਮੇਰੀ ਖੇੜੇ ਮੇਂ ਆਈ, ਜੇ ਜੰਜ ਮੇਰੀ ਖੇੜੇ ਮੇਂ ਆਈ ।
ਦਰੀਆਂ ਬਛਾ ਦੇ ਬਾਬਲਾ, ਜੰਜ ਖੇੜੇ ਮੇਂ ਆਈ ।
ਜੇ ਜੰਜ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮੇਂ ਆਈ, ਜੇ ਜੰਜ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮੇਂ ਆਈ ।
ਬਾਗੀਂ ਖਿੜੀ ਉ ਬਹਾਰ ਬੀਰਿਆ, ਜੰਜ ਬਾਗਾਂ ਮੇਂ ਆਈ ।
ਜੇ ਜੰਜ ਮੇਰੀ ਸੜਕਾਂ ਮੇਂ ਆਈ, ਜੇ ਜੰਜ ਮੇਰੀ ਸੜਕਾਂ ਮੇਂ ਆਈ ।
ਬੱਸਾਂ ਲਵਾਂ ਦੇ ਚਾਚਿਆਂ, ਜੰਜ ਮੇਰੀ ਸੜਕਾਂ ਮੇਂ ਆਈ ।
ਗੁੱਡੀਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀਏ, ਉੱਡ ਜਾਈਂ ਡੋਰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ।

ਚੀਰੇ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਘੇਰ ਲਈਉ

ਬਾਬਲੇ ਦੇ ਬਾਗ ਮੇਂ ਖੇਲਣ ਗਈਉ, ਮੈਂ ਖੇਲਣ ਗਈਉ ।
ਮੇਰੀ ਖੇਲਦੀ ਖੇਲਦੀ ਰੈਣ ਗਈਉ ।
ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਵੀ ਦੇਖੇ, ਮੇਰਾ ਬਾਬਲ ਵੀ ਦੇਖੇ ।
ਚੀਰੇ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਘੇਰ ਲਈਉ ।
ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਵੀ ਰੋਵੇ, ਮੇਰਾ ਬਾਬਲ ਵੀ ਰੋਵੇ,
ਸਾਡੀ ਰੇਸ਼ਮ-ਖੋਇ ਲਈਉ ।
ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਬਾਗ ਮੇਂ ਖੇਲਣ ਗਈਉ, ਮੈਂ ਖੇਲਣ ਗਈਉ ।
ਮੇਰੀ ਖੇਲਦੀ ਖੇਲਦੀ ਰੈਣ ਗਈਉ ।
ਮੇਰੀ ਚਾਚੀ ਵੀ ਦੇਖੇ, ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਵੀ ਦੇਖੇ,
ਚੀਰੇ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਘੇਰ ਲਈਉ ।
ਮੇਰੀ ਚਾਚੀ ਵੀ ਰੋਵੇ, ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਵੀ ਰੋਵੇ,
ਸਾਡੀ ਰੇਸ਼ਮ-ਚੁੰਨੜੀ ਖੋਇ ਲਈਉ ।

ਬਾਬਲ ਤੈਂਨੂੰ ਫਿਕਰ ਨਹੀਉਂ

ਨੀ ਲਿਆਵੇ ਚਿੱਟੀ ਮਿੱਟੀ, ਬਣਾਵੇ ਰਿਉੜੀਆਂ ।
ਵੇ ਤੂੰ ਕ੍ਰੋੜੀ ਕੋਠੀ ਸੁੱਤਾ, ਬਾਬਾ ਤੈਂਨੂੰ ਫਿਕਰ ਨਹੀਉਂ ।
ਨਾ ਮੈਂ ਸੁੱਤਾ ਨਾ ਮੈਂ ਜਾਗਾਂ, ਪੌੜੀ ਨੈਣੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਉਂ ।
ਵੇ ਤੂੰ ਕ੍ਰੋੜੀ ਕੋਠੀ ਸੁੱਤਾ, ਬਾਬਲ ਤੈਂਨੂੰ ਫਿਕਰ ਨਹੀਉਂ ।
ਨਾ ਮੈਂ ਸੁੱਤਾ ਨਾ ਮੈਂ ਜਾਗਾਂ, ਬੇਟੀ ਨੈਣੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਉਂ ।

ਵਿਹੜੇ ਵਰਾਂਡਾ ਪੁਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ

ਵ੍ਹੇੜੇ ਵਰਾਂਡਾ ਪੁਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ, ਬਰਾਂਡੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ।
ਗਲੀਆਂ ਚਿੱਕੜ ਵ੍ਹੇੜੇ ਗਾਰਾ, ਸ੍ਰੈਜੇ ਆ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ।
ਵ੍ਹੇੜੇ ਬਰਾਂਡਾ ਪੁਆ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ, ਬਰਾਂਡੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ।
ਗਲੀਆਂ ਚਿੱਕੜ ਵ੍ਹੇੜੇ ਗਾਰਾ, ਸ੍ਰੈਜੇ ਸ੍ਰੈਜੇ ਆ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ।

ਬੇਰੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਲੈਰਿਆ

ਬੇਰੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਲੈਰਿਆ, ਕਿਉਂ ਲੈਨਾਂ ਹੁਲਾਰੇ । 2 ।
ਇਕ ਗੱਲ ਸੁਣ ਮੇਰੇ ਬਾਬਿਆ, ਪੋਤੀ ਦੂਰ ਨਾ ਦੇਵੀ । 2 ।
ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਟਾਂ ਲੰਮੀਆਂ, ਸਾਤੇ ਤੁਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ । 2 ।
ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਘੱਸ ਗਈਆਂ ਤਲੀਆਂ, ਨੈਣੀਂ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਵੇ । 2 ।
ਆਖਿਉ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਨੂੰ, ਬੇਟੀ ਦੂਰ ਨਾ ਦੇਵੇ । 2 ।
ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਟਾਂ ਲੰਮੀਆਂ, ਸਾਤੇ ਤੁਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ । 2 ।
ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਘੱਸ ਗਈਆਂ ਤਲੀਆਂ, ਨੈਣੀਂ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਵੇ । 2 ।
ਬੇਰੀ ਦਿਆ ਪੱਤਿਆ ਲੈਰਿਆ, ਕਿਉਂ ਲੈਨਾਂ ਹੁਲਾਰੇ । 2 ।

ਪੋਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਦੇ ਹਰੇ ਰਾਮ

ਸੋਨੇ ਦਾ ਗੜਵਾ ਰੰਗਾ ਜਲ ਭਰਿਆ, ਰੰਗਾ ਜਲ ਭਰਿਆ ।’
ਵਿਚ ਕਪਾਹ ਦੀ ਛਿੱਟੀ ਹਰੇ ਰਾਮ ।
ਗਊਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਬਾਬਾ ਨਿੱਤ ਉੱਠ ਕਰਦਾ, ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕਰਦਾ ।’
ਪੋਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਦੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ।
ਗਊਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੈਂਦੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੈਂਦੇ ।’
ਧੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਜਵਾਈ ਹਰੇ ਰਾਮ ।
ਗਊਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਬਾਬਲ ਨਿੱਤ ਕਰਦਾ, ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕਰਦਾ ।’
ਧੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਦੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ।
ਗਊਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੈਂਦੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੈਂਦੇ ।
ਧੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਜਵਾਈ ਹਰੇ ਰਾਮ ।
ਸੋਨੇ ਦਾ ਗੜਵਾ ਰੰਗਾ ਜਲ ਭਰਿਆ, ਰੰਗਾ ਜਲ ਭਰਿਆ,
ਵਿਚ ਕਪਾਹ ਦੀ ਛਿੱਟੀ ਹਰੇ ਰਾਮ ।

ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਮੋਰ ਕਰਦੇ ਪਾਣੀਉਂ ਪਾਣੀ

ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਮੋਰ ਕਰਦੇ ਪਾਣੀਉਂ ਪਾਣੀ ।
ਬਾਬੇ ਬਰ ਟੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਹਾਣੀਉਂ ਹਾਣੀ ।
ਬੱਡਾ ਨਾ ਟੋਲਿਉ ਵੇ ਮੈਂ ਆਪ ਨਿਆਣੀ ।
ਛੋਟਾ ਨਾ ਟੋਲਿਉ ਵੇ, ਜਿਨੇ ਸਾਡੀ ਸਾਰ ਨਾ ਜਾਣੀ ।

ਦੇਖ ਨੀ ਸਈਉ, ਇਹ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹਦਾ ਨਈਉਂ ।
 ਰੁਸੜਾ ਵੋਲ ਵ੍ਹੇੜੇ ਬੜਦਾ ਨਈਉਂ ।
 ਅਰਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀ ਮੈਂ ਚੰਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ।
 ਮਿੰਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਮਨਾਇਆ ।

ਬਾਬੇ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗ ਲਈਏ

ਬੀਬੀ ਪਤਲੀਏ ਨੀ ਪਤੰਗ ਜਈਏ, ਆਪਣੇ ਬਾਬੇ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗ ਲਈਏ ।
 ਬਾਬੇ ਬਰ ਦਿੱਤਾ, ਚੰਗਾ ਘਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਰਿਆਂ ਬਾਗਾ ਵਿਚੋਂ ਫੁੱਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ।
 ਬੀਬੀ ਪਤਲੀਏ ਨੀ ਪਤੰਗ ਜਈਏ, ਆਪਣੇ ਬਾਬਲ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗ ਲਈਏ ।
 ਬਾਬਲ ਬਰ ਦਿੱਤਾ, ਚੰਗਾ ਘਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਰਿਆਂ ਬਾਗਾਂ -ਵਿਚੋਂ ਫੁੱਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ।

ਦਿਨ ਰਹਿ ਗਏ ਥੋੜ੍ਹੇ

ਬਾਬੇ ਨੇ ਸਾਹਾ ਸੁਧਾਇ ਲਿਆ, ਸੁਧਾਇ ਲਿਆ,
 ਨੀ ਦਾਦੀ ਦਿਲ ਰ੍ਹੈ ਗਏ ਥੋੜ੍ਹੇ ।
 ਚਾਰੇ ਤਾਂ ਪੱਲੇ ਮੇਰੇ ਰੇਸ਼ਮੀ, ਨੀ ਮਾਏ ਰੋਂਦੀ ਦੇ ਭਿੱਜ ਗਏ ।
 ਬਾਬਲ ਨੇ ਸਾਹਾ ਸੁਧਾਇ ਲਿਆ, ਨੀ ਮਾਏ ਦਿਨ ਰ੍ਹੈ ਗਏ ਥੋੜ੍ਹੇ ।
 ਚਾਰੇ ਤਾਂ ਪੱਲੇ ਮੇਰੇ ਰੇਸ਼ਮੀ, ਨੀ ਮਾਏ ਰੋਂਦੀ ਦੇ ਭਿੱਜ ਗਏ ।

ਬਾਬਲ ਦੇ ਮਹਿਲੀਂ ਨੀ ਮੈਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀ

ਬਾਬਲ ਦੇ ਮੈਲੀਂ ਨੀ ਮੈਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀ । 2 ।
 ਚੋਗ ਚੁਗਦੀ ਉੱਡ ਜਾਣਾ ਬੇ ਮੇਰੇ ਧਰਮੀਆਂ ਬਾਬਲਾ ।
 ਪੁੱਤਾ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਬਾਬਲ ਮੈਲ ਤੇ ਮਾੜੀਆਂ ।
 ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਦੇਸ ਪਰਾਏ ਬੇ ਮੇਰੇ ਧਰਮੀਆਂ ਬਾਬਲਾ ।
 ਚਾਰੇ ਕਹਾਰ ਮੇਰੀ ਡੋਲੀ ਨੂੰ ਲੱਗੇ । 2 ।
 ਲੈ ਚੱਲੇ ਦੇਸ ਪਰਾਏ ਵੇ, ਧਰਮੀਆਂ ਬਾਬਲਾ ।
 ਪੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਬਾਬਾ ਮੈਲ ਤੇ ਮਾੜੀਆਂ ।
 ਪੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਦੇਸ ਪਰਾਏ, ਵੇ ਧਰਮੀਆਂ ਬਾਬਾ ।
 ਚਾਰੇ ਕਹਾਰ ਮੇਰੀ ਡੋਲੀ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ।
 ਲੈ ਚੱਲੇ ਦੇਸ ਪਰਾਏ ਵੇ, ਮੇਰੇ ਧਰਮੀਆਂ ਬਾਬਾ ।

ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਗਲ ਲਾ

ਖੂਅ ਤੇ ਨੀਰ ਭਰੇਂਦੀਏਂ, ਕੋਈ ਮਲ ਮਲ ਅੱਡੀਆਂ ਧੋ ।
 ਬਾਰੀਂ ਚੰਬਾ ਖਿੜੇ ਪਿਆ ਕੋਈ ਬੈਠੀ ਹਾਰ ਪਰੇ ।
 ਸੁਣ ਨੀ ਦਾਦੀ ਮੇਰੀਏ, ਮੇਰੇ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ।
 ਪੋਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲਟਬਾਵਰੀਆਂ, ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਗਲ ਲਾ ।

ਸੁਣ ਨੀ ਪੋਤੀ ਮੇਰੀਏ, ਐਡੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ ।
 ਜਿਥੇ ਗੁਜਾਰੇ ਬਾਰਾਂ ਬੁਰੇ ਉਥੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋਰ ।
 ਸੁਣ ਨੀ ਧੀਏ ਮੇਰੀਏ, ਐਡੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ ।
 ਖੂਅ ਤੇ ਨੀਰ ਭਰੇਂਦੀਏ, ਕੋਈ ਮਲ ਮਲ ਅੱਡੀਆਂ ਧੋ ।
 ਬਾਰਾਂ ਚੰਬਾ ਖਿੜੇ ਪਿਆ, ਕੋਈ ਬੈਠੀ ਹਾਰ ਪਰੋ ।
 ਸੁਣ ਨੀ ਧੀਏ ਮੇਰੀਏ, ਐਡੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ ।
 ਜਿਥੇ ਗੁਜਾਰੇ ਬਾਰਾਂ ਬੁਰੇ, ਉਥੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋਰ ।
 ਬਾਰਾਂ ਬੁਰੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਰਹੀ ਮੇਰਾ ਬਾਬਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ।
 ਹੁਣ ਨਾ ਰੂਸਾਂ ਇਕ ਘੜੀ, ਮੇਰਾ ਅਨਜਲ ਹੋਇਆ ਤਿਆਰ ।

ਅਸੀਂ ਬਾਬੇ ਪੋਤੀਆਂ ਚਾਰ

ਅਸੀਂ ਬਾਬੇ ਪੋਤੀਆਂ ਚਾਰ, ਚਾਰੇ ਲਾਡਲੀਆਂ ।
 ਸਾਨੂੰ ਚੌਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੜੇ ਦਾਜ, ਘੋੜੇ ਪਾਲਕੀਆਂ ।
 ਅਸੀਂ ਉਡੀਆਂ ਖੰਭ ਖਿਲਾਰ, ਨਦੀਉਂ ਪਾਰ, ਪਰਬਤ ਸਾਡੇ ਆਲਣੇ ।
 ਅਸੀਂ ਬਾਬਲ ਬੇਟੀਆਂ ਚਾਰ, ਚਾਰੇ ਲਾਡਲੀਆਂ ।
 ਸਾਨੂੰ ਚੌਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੜੇ ਦਾਜ, ਘੋੜੇ ਪਾਲਕੀਆਂ ।
 ਅਸੀਂ ਉਡੀਆਂ ਖੰਭ ਖਿਲਾਰ, ਨਦੀਉਂ ਪਾਰ, ਪਰਬਤ ਸਾਡੇ ਆਲਣੇ ।

ਕੋਠਾ ਕਿਉਂ ਨਿਮਿਆਂ

“ਕੋਠਾ ਨਿਮਦਾ ਨਿਮਦਾ ਕਿਉਂ ਨਿਮਿਆਂ, ਕੋਠਾ ਨਿਮਦਾ ਨਿਮਦਾ ਕਿਉਂ ਨਿਮਿਆਂ ।”
 “ਝੋਂਦੀ ਖੜ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਂ ਨਿਮਿਆਂ, ਝੋਂਦੀ ਖੜ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਂ ਨਿਮਿਆਂ ।”
 “ਇਸ ਬੀਬੀ ਦਾ ਬਾਬਲ ਕਿਉਂ ਨਿਮਿਆਂ, ਇਸ ਬੀਬੀ ਦਾ ਬਾਬਲ ਕਿਉਂ ਨਿਮਿਆਂ ।”
 “ਘਰ ਬੇਟੀ ਕੁਆਰੀ ਤਾਂ ਨਿਮਿਆਂ, ਘਰ ਬੇਟੀ ਕੁਆਰੀ ਤਾਂ ਨਿਮਿਆਂ ।”
 “ਇਸ ਬੀਬੀ ਦਾ ਚਾਚਾ ਕਿਉਂ ਨਿਮਿਆਂ, ਇਸ ਬੀਬੀ ਦਾ ਚਾਚਾ ਕਿਉਂ ਨਿਮਿਆਂ ।”
 “ਝੋਂਦੀ ਭਤੀਜੀ ਕੁਆਰੀ ਤਾਂ ਨਿਮਿਆਂ, ਝੋਂਦੀ ਭਤੀਜੀ ਕੁਆਰੀ ਤਾਂ ਨਿਮਿਆਂ ।”
 “ਕੋਠਾ ਨਿਮਦਾ ਨਿਮਦਾ ਕਿਉਂ ਨਿਮਿਆਂ, ਕੋਠਾ ਨਿਮਦਾ ਨਿਮਦਾ ਕਿਉਂ ਨਿਮਿਆਂ ।”
 “ਝੋਂਦੀ ਖੜ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਂ ਨਿਮਿਆਂ, ਝੋਂਦੀ ਖੜ ਪੁਰਾਣੀ ਤਾਂ ਨਿਮਿਆਂ ।”

ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਲੜ ਲਾਇਆ ਏ

“ਤੂੰ ਕੀ ਧੋਂ ਵੇ ਕਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ, ਮੈਂਨੂੰ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਲੜ ਲਾਇਆ ਏ ।”
 “ਮੈਂ ਨਾ ਧੋਂ ਨੀ ਕਮਾਇਆ ਮੇਰੀ ਪੋਤੀ, ਤੈਂਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਢਿਊਆਵਣ ਆਇਆ ਏ ।”
 “ਕੰਨੀ ਸੀ ਮੁੰਦਰਾਂ, ਗਲ ਨਾਗਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ, ਮੈਂਨੂੰ ਦੇਖ ਜਟਾਂ ਡਰ ਆਇਆ ਏ ।”
 “ਤੂੰ ਕੀ ਧੋਂ ਵੇ ਕਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਵੀਰਾ, ਮੈਂਨੂੰ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਲੜ ਲਾਇਆ ਏ ।”
 “ਮੈਂ ਨਾ ਧੋਂ ਨੀ ਕਮਾਇਆ ਮੇਰੀ ਭੈਣਾਂ, ਤੈਂਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਢਿਊਆਵਣ ਆਇਆ ਏ ।”
 “ਕੰਨੀ ਸੀ ਮੁੰਦਰਾਂ ਗਲ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ, ਮੈਂਨੂੰ ਦੇਖ ਜਟਾਂ ਡਰ ਆਇਆ ਏ ।”

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੋਤੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵੇ

ਕੋਠੇ ਦੇ ਉਪਰ ਕੋਠੜੀ ਵੇ ਬਾਬਾ ਮੇਰਿਆ ਵੇ,
ਉਪਰ ਪੋਤੀ ਦਾ ਦਾਜ ਹੋਵੇ ।
ਜੇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੋਤੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵੇ, ਬੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਵੇ,
ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾ ਨੀਂਦ ਹੋਵੇ ।
ਜੇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵੇ, ਵੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਵੇ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾ ਨੀਂਦ ਹੋਵੇ ।

ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਰੱਖੀ ਵੇ ਕੁਆਰੀ

ਬੀਜੀਂ ਬੀਜੀਂ ਵੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ, ਧਨੀਏਂ, ਜੀਰੇ ਦੀ ਕਿਆਰੀ । 2 ।
ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਬੇਟੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ, ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਰੱਖੀ ਵੇ ਕੁਆਰੀ । 2 ।
ਬੀਜੀਂ ਬੀਜੀਂ ਵੇ ਮੇਰੇ ਮਾਮਾ, ਧਨੀਏਂ ਜੀਰੇ ਦੀ ਕਿਆਰੀ । 2 ।
ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਣਜੀ ਬੁੱਤ ਪਿਆਰੀ, ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਰੱਖੀ ਵੇ ਕੁਆਰੀ । 2 ।

ਲੁਕ ਜਾਉਂ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੀ ਗੋਦ

ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਨੇ ਲੁਆਇਆ ਬਾਗ, ਮੈਨਾ ਤੋਤਾ ਬੋਲਦਾ । 2 ।
ਮੈਂ ਤਾ ਲੁਕ ਜਾਉਂ ਬਾਬਲ ਜੀ ਦੀ ਗੋਦ, ਜਦ ਘਰ ਆਉਣਗੇ । 2 ।
ਮੇਰੇ ਬੀਰੇ ਨੇ ਲੁਆਇਆ ਬਾਗ, ਮੈਨਾ ਤੋਤਾ ਬੋਲਦਾ । 2 ।
ਮੈਂ ਤਾਂ ਲੁਕ ਜਾਉਂ ਬੀਰੇ ਜੀ ਦੀ ਗੋਦ, ਜਦ ਘਰ ਆਉਣਗੇ । 2 ।

ਵਰ ਫ੍ਰੋਲਣ ਜਾਵੇ

ਹੱਥ ਫੜ ਸੋਟੀ ਬਾਬਾ, ਲੱਕ ਬੁਨ ਧੋਤੀ, ਭਈ ਲੱਕ ਬੁਨ ਧੋਤੀ,
ਪੋਤੀ ਦਾ ਵਰ ਫ੍ਰੋਲਣ ਜਾਵੇ ।
ਹੱਥ ਫੜ ਸੋਟੀ ਚਾਚਾ, ਲੱਕ ਬੁਨ ਧੋਤੀ, ਭਈ ਲੱਕ ਬੁਨ ਧੋਤੀ,
ਭਤੀਜੀ ਦਾ ਵਰ ਫ੍ਰੋਲਣ ਜਾਵੇ ।
ਹੱਥ ਫੜ ਸੋਟੀ ਮਾਮਾ, ਲੱਕ ਬੁਨ ਧੋਤੀ, ਭਈ ਲੱਕ ਬੁਨ ਧੋਤੀ,
ਭਾਣਜੀ ਦਾ ਵਰ ਫ੍ਰੋਲਣ ਜਾਵੇ ।

ਕਿਨੇ ਵਰ ਫ੍ਰੋਲਿਆ ਦੂਰੇ

ਉਚੀਏ ਲਮੀਏਂ ਲਾਲ ਖਜੂਰੇ, ਕਿਨੇ ਵਲ ਫ੍ਰੋਲਿਆ ਦੂਰੇ । 2 ।
ਬਾਬਲ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦੇਸਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਓਨੇ ਵਰ ਫ੍ਰੋਲਿਆ ਦੂਰੇ । 2 ।
ਉਚੀਏ ਲਮੀਏਂ ਲਾਲ ਖਜੂਰੇ, ਕਿਨੇ ਵਰ ਫ੍ਰੋਲਿਆ ਦੂਰੇ । 2 ।
ਬੀਰਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦੇਸਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਓਨੇ ਵਰ ਫ੍ਰੋਲਿਆ ਦੂਰੇ । 2 ।

ਰਾਜੇ ਕਸੁੰਭੀਏ ਨੇ ਆਉਣਾ

ਚਿਟੜੇ ਚੌਲ ਉਬਾਲੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ, ਰਾਜੇ ਕਸੁੰਭੀਏ ਨੇ ਆਉਣਾ । 2 ।
 ਚਿਟੜੇ ਚੌਲ ਉਬਾਲੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਾ, ਰਾਜੇ ਕਸੁੰਭੀਏ ਨੇ ਆਉਣਾ । 2 ।
 ਚਿਟੜੇ ਚੌਲ ਉਬਾਲੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ, ਰਾਜੇ ਕਸੁੰਭੀਏ ਨੇ ਆਉਣਾ । 2 ।
 ਚਿਟੜੇ ਚੌਲ ਉਬਾਲੀਂ ਮੇਰੇ ਮਾਮਾ, ਰਾਜੇ ਕਸੁੰਭੀਏ ਨੇ ਆਉਣਾ । 2 ।

ਮੇਰਾ ਕੌਣ ਰਖਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ

ਇਕ ਅੰਬ ਬੂਟਾ, ਦੂਜਾ ਰੰਗ ਬੂਟਾ । 2 ।
 ਨੀ ਢ੍ਰੇ ਕ੍ਰੇੜੇ ਸਕੀਨ ਨੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ । 2 ।
 ਨੀ ਢ੍ਰੇ ਬਾਬੇ ਸਕੀਨ ਨੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ । 2 ।
 ਬਾਬਾ ਦੇਸ ਦਿੱਤੀ ਪਰਦੇਸ ਦਿੱਤੀ । 2 ।
 ਮੇਰਾ ਕੌਣ ਰਖਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ । 2 ।
 ਪੋਤੀ ਦੇਸ ਦਿੱਤੀ ਪਰਦੇਸ ਦਿੱਤੀ । 2 ।
 ਤੇਰਾ ਕੌਣ ਰਖਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ । 2 ।
 ਇਕ ਅੰਬ ਬੂਟਾ, ਦੂਜਾ ਰੰਗ ਬੂਟਾ । 2 ।
 ਨੀ ਢ੍ਰੇਹ ਕ੍ਰੇੜੇ ਸਕੀਨ ਨੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ । 2 ।
 ਬਾਬਲ ਦੇਸ ਦਿੱਤੀ, ਪਰਦੇਸ ਦਿੱਤੀ । 2 ।
 ਮੇਰਾ ਕੌਣ ਰਖਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ । 2 ।
 ਧੀਏ ਦੇਸ ਦਿੱਤੀ ਪਰਦੇਸ ਦਿੱਤੀ । 2 ।
 ਤੇਰਾ ਕੌਣ ਰਖਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ । 2 ।

ਦੂਰੋਂ ਤਾਂ ਆਉਂਦਿਉ ਜਾਨੀਉਂ

ਦੂਰੋਂ ਤਾਂ ਆਉਂਦਿਉ ਜਾਨੀਉਂ ਵੇ, ਮੇਰੇ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਉ । 2 ।
 ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਆ ਲੱਥੇ ਨੀ, ਬਾਗੀਂ ਅੰਬਾਂ ਦੀ ਠੰਡੜੀ ਛਾਂ । 2 ।
 ਦੂਰੋਂ ਤਾਂ ਆਉਂਦਿਉ ਜਾਨੀਉਂ ਵੇ, ਮੇਰੇ ਨਾਨੇ ਨੂੰ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਉ । 2 ।
 ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਆ ਲੱਥੇ ਨੀ, ਬਾਗੀਂ ਅੰਬਾਂ ਦੀ ਠੰਡੜੀ ਛਾਂ । 2 ।

ਅੱਜ ਮੈਂ ਹੋਈ ਤੇਰੇ ਦੇਸੋਂ ਪਰਦੇਸ

“ਸਰਸੋਂ ਬੀਜੀਂ ਵੇ ਬਾਬਲ, ਲੰਮੇ ਲੰਮੇ ਖੇਤ । 2 ।
 ਅੱਜ ਮੈਂ ਹੋਈ ਬਾਬਲ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦੇਸੋਂ ਪਰਦੇਸ । 2 ।
 “ਕਿੱਥੇ ਜਰਮੀ ਧੀਏ ਨੀ ਕਿਥੇ ਲਿਖੇ ਤੇਰੇ ਲੇਖ । 2 ।”
 “ਪੇਕੇ ਜਰਮੀ ਬਾਬਲ ਜੀ, ਸੁੱਰੇ ਲਿਖੇ ਮੇਰੇ ਲੇਖ । 2 ।
 “ਕਿਨੇ ਤੈਂਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਧੀਏ ਨੀ ਕ੍ਰਿਨੇ ਦਿੱਤਾ ਢ੍ਰਿਆ । 2 ।”
 “ਮਾਈ ਮੈਂਨੂੰ ਪਾਲਿਆ, ਸਈਉ ਨੀ, ਬਾਬਲ ਦਿੱਤਾ ਢ੍ਰਿਆ । 2 ।
 “ਸਰਸੋਂ ਬੀਜੀਂ ਬੀਜੀਂ ਵੇ ਚਾਚਾ ਲੰਮੇ ਲੰਮੇ ਖੇਤ । 2 ।

ਅੱਜ ਮੈਂ ਹੋਈ ਚਾਚਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ੋਂ ਪਰਦੇਸ਼ । 2 ।”
 “ਕਿਥੇ ਜਰਮੀ ਭਤੀਜੀਏ ਨੀ ਕਿਥੇ ਲਿਖੇ ਤੇਰੇ ਲੇਖ । 2 ।”
 “ਪੇਕੇ ਜਰਮੀ ਚਾਚਾ ਜੀ ਸ਼ੌਰੇ ਲਿਖੇ ਮੇਰੇ ਲੇਖ । 2 ।”
 “ਕਿਨੇ ਪਾਲਿਆ ਭਤੀਜੀਏ ਨੀ ਕਿਨੇ ਦਿੱਤਾ ਫਿਊਆ । 2 ।”
 “ਚਾਚੀ ਮੈਂਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਸਈਉ ਨੀ, ਚਾਚੇ ਦਿੱਤਾ ਫਿਊਆ । 2 ।”

ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਜੁਦਾਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਨੇ

ਇਕ ਆਸ ਬਾਬਲ ਜੀ, ਤੇਰੇ ਮਿਲਣੇ ਦੀ,
 ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਜੁਦਾਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਨੇ ।
 ਅੰਦਰ ਸਾਡੀ ਮਾਈ ਰਾਣੀ ਰੋ ਰਈ ਏ । 2 ।
 ਰੋ ਰੋ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਹਾਰ ਪਰੋ ਰਈ ਏ । 2 ।
 ਧੀਆਂ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਦੌਲਤਾ ਪਰਾਈਆਂ ਨੇ ।
 ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਜੁਦਾਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਨੇ ।
 ਇਕ ਆਸ ਵੀਰਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਮਿਲਣੇ ਦੀ,
 ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਜੁਦਾਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਨੇ ।
 ਅੰਦਰ ਸਾਡੀ ਭਾਬੋ ਰਾਣੀ ਰੋ ਰਈ ਏ । 2 ।
 ਨਣਦਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੌਲਤਾਂ ਪਰਾਈਆਂ ਨੇ ।
 ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਜੁਦਾਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਨੇ ।

ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਉਣਾ

ਚੂੜੀਂ ਚੌਂਦਵੀਂ ਦਿਆ ਚੰਦਾ, ਚਾਨਣ ਕਰੀਂ ਵੇ ਚੁਫੇਰੇ । 2 ।
 ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਉਣਾ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਵ੍ਰੇੜੇ । 2 ।
 ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਲਾਗੀਉ, ਖਾਣਾ ਖੂਬ ਸਜਾਇਉ । 2 ।
 ਬਾਬਲ ਦੇਸਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਕਿਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ । 2 ।
 ਚੂੜੀਂ ਚੌਂਦਵੀਂ ਦਿਆ ਚੰਦਾ, ਚਾਨਣ ਕਰੀਂ ਵੇ ਚੁਫੇਰੇ । 2 ।
 ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਉਣਾ, ਮੇਰੇ ਬੀਰੇ ਦੇ ਵ੍ਰੇੜੇ । 2 ।
 ਮੇਰੇ ਬੀਰੇ ਦੇ ਲਾਗੀਉ, ਖਾਣਾ ਖੂਬ ਸਜਾਇਉ । 2 ।
 ਬੀਰਾ ਦੇਸਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਕਿਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ । 2 ।

ਦੂਰ ਦੇਸ ਨਾ ਦੇਵੇ

ਚਾਚੇ ਭਤੀਜੀ ਲਾਡਲੀ ਵੱਡੀ ਹੋ ਗਈ ਐ,
 ਚਾਚੇ ਕਾਜ ਰਚਾਇਆ ਛਮ ਛਮ ਰੋ ਰਹੀ ਐ ਜੀ ।
 “ਇਕ ਮੇਰੀ ਹੈ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਚਾਚਾ ਜੀ,
 ਦੂਰ ਦੇਸ ਨਾ ਦੇਵੇ ਧਰਮੀਆਂ ਰਾਜਾ ਜੀ । 2 ।”
 “ਐਡੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ ਮੇਰੀਏ ਭਤੀਜੀਏ,

ਜਿਥੇ ਤੇਰੇ ਸੰਜੋਗ ਉਥੇ ਜਾ ਰਹੀਐਂ ਜੀ । 2 ।”
 ਮਾਮੇ ਭਾਣਜੀ ਲਾਡਲੀ ਵੱਡੀ ਹੋ ਰਈ ਐ,
 “ਇਕ ਮੇਰੀ ਹੈ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਮਾਮਾ ਜੀ,
 ਦੂਰ ਦੇਸ ਨਾ ਦੇਵੋ, ਧਰਮੀਆਂ ਰਾਜਾ ਜੀ ।”
 “ਐਡੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ ਮੇਰੀਏ ਭਾਣਜੀਏ,
 ਜਿਥੇ ਤੇਰੇ ਸੰਜੋਗ ਉਥੇ ਜਾ ਰਹੀਐਂ ਜੀ । 2 ।”

ਸਾਡੇ ਤੁਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ

ਇਕ ਜੁ ਬੇਰੀ ਦਾ ਪੱਤ ਆ, ਓਅ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਹੁਲਾਰੇ । 2 ।
 ਮੈਂ ਤੁਆਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ, ਪੋਤੀ ਦੂਰ ਨਾ ਦਈਓ । 2 ।
 ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਟਾਂ ਲੰਮੀਆਂ, ਸਾਡੇ ਤੁਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ । 2 ।
 ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਘੱਸ ਗਈਆਂ ਤਲੀਆਂ, ਨੈਣੀਂ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਵੇ । 2 ।
 ਮੈਂ ਤੁਆਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬਾਬਲ ਜੀ, ਬੇਟੀ ਦੂਰ ਨਾ ਦਈਓ । 2 ।
 ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਟਾਂ ਲੰਮੀਆਂ, ਸਾਡੇ ਤੁਰਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ । 2 ।
 ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਘੱਸ ਗਈਆਂ ਤਲੀਆਂ, ਨੈਣੀਂ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਵੇ । 2 ।
 ਇਕ ਜੁ ਬੇਰੀ ਦਾ ਪੱਤ ਆ, ਓਅ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਹੁਲਾਰੇ । 2 ।

ਸੁਹਾਗ ਮੈਂਨੂੰ ਤੁਈਉਂ ਦੇਵੇਂਗਾ

ਸੁਹਾਗ ਮੰਗਣ ਚਾਚੇ ਦੇ ਗਈਓ । 2 ।
 ਚਾਚਾ ਇਕ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਕਬੂਲ,
 ਸੁਹਾਗ ਮੈਂਨੂੰ ਤੁਈਉਂ ਦੇਵੇਂਗਾ । 2 ।
 ਭਤੀਜੀ ਹੱਥ ਮੈਂਦੀ, ਬਾਹੀਂ ਚੂੜਾ ਲਾਲ,
 ਸੁਹਾਗ ਤੈਂਨੂੰ ਰਾਮ ਦੇਵੇਗਾ । 2 ।
 ਸੁਹਾਗ ਮੰਗਣ ਤਾਏ ਦੇ ਗਈਓ । 2 ।
 ਤਾਇਆ ਇਕ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਕਬੂਲ,
 ਸੁਹਾਗ ਮੈਂਨੂੰ ਤੁਈਉਂ ਦੇਵੇਂਗਾ । 2 ।
 ਭਤੀਜੀ ਹੱਥ ਮੈਂਦੀ, ਬਾਹੀਂ ਚੂੜਾ ਲਾਲ,
 ਸੁਹਾਗ ਤੈਂਨੂੰ ਰਾਮ ਦੇਵੇਗਾ ।

ਬਾਬਲ ਦੇ-ਦਿਲਾਂ ਹੋਇਆ

ਨੀ ਤੂੰ ਜਾ ਬੀਬੀ ਬਾਬੇ ਵੇੜੇ, ਬਾਬੇ ਕਾਜ ਰਚਾਇਆ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਜਾ ਬੀਬੀ ਬਾਬਲ ਵੇੜੇ, ਬਾਬਲ ਕਾਜ ਰਚਾਇਆ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਦੇ, ਦੇ ਦਾਦੀ ਚਾਵਲੜੇ, ਖੰਡ ਰਸ ਮੇਵੇ ਦੀਆਂ ਪੁੜੀਆਂ
 ਨੀ ਤੂੰ ਦੇ, ਦੇ ਮਾਤਾ ਚਾਵਲੜੇ, ਖੰਡ ਰਸ ਮੇਵੇ ਦੀਆਂ ਪੁੜੀਆਂ ।
 ਖੰਡ ਰਸ ਥੋੜੀ ਸਾਜਨ ਥੋੜੇ ਆਏ, ਬਾਬਲ ਦੇ-ਦਿਲ ਹੋਇਆ । 2 ।

ਖੰਡ ਰਸ ਚੁੜੀ ਸਾਜਨ ਚੁੜੇ ਆਏ, ਬਾਬਾ ਦੋਦਲ ਹੋਇਆ । 2 ।
 ਵੇ ਨਾ ਹੋ ਬਾਬਾ ਦੋਦਲੜਾ, ਕਾਰਜ ਰਾਮ ਸਵਾਰੇ । 2 ।
 ਵੇ ਨਾ ਹੋ ਬਾਬਲ ਦੋਦਲੜਾ, ਕਾਰਜ ਰਾਮ ਸਵਾਰੇ । 2 ।

ਤੇਰੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਪੇੜਾ ਜੁਦਾ ਹੋ ਗਿਆ

“ਨਾ ਰੋ ਨਾ ਰੋ ਪਿਆਰੀ ਸਖੀ, ਤੇਰੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਪੇੜਾ ਜੁਦਾ ਹੋ ਗਿਆ । 2 ।”
 “ਕਿਨੂੰ ਆਖੁੰਗੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ, ਕੇਨੂੰ ਆਖੁੰਗੀ ਛੋਟੜਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ । 2 ।”
 “ਸੱਸ ਸੁੱਰੇ ਨੇ ਆਖੇਂਗੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ, ਛੋਟੇ ਦੇਵਰ ਨੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਵੀਰ ਮੇਰਾ । 2 ।”
 “ਕਿਨੂੰ ਆਖੁੰਗੀ ਚਾਚਾ ਚਾਚੀ, ਕੇਨੂੰ ਆਖੁੰਗੀ ਛੋਟੜਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ । 2 ।”
 “ਪਤਿਯੋਰੇ ਪਤੀਸ ਨੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਚਾਚਾ ਚਾਚੀ, ਛੋਟੇ ਦੇਵਰ ਨੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਵੀਰ ਮੇਰਾ ।
 “ਨਾ ਰੋ ਨਾ ਰੋ ਪਿਆਰੀ ਸਖੀ, ਤੇਰੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਪੇੜਾ ਜੁਦਾ ਹੋ ਗਿਆ । 2 ।”

ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆਂ ਕੁਆਰੀ ਆਂ

“ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਫੁੱਲਵਾੜੀਆਂ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਲੀਆਂ ਚੁੱਗਣ ਜਾਨੀਂ ਆਂ । 2 ।”
 “ਨੀਵੇਂ ਨੀਵੇਂ ਆਇਉ ਸਾਜਨਾ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆਂ ਕੁਆਰੀ ਆਂ । 2 ।”
 “ਕੰਨਿਆਂ ਕੁਆਰੀ ਰਾਧਕੇ, ਮੈਂ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰੀ ਆਂ । 2 ।”
 “ਬਾਬਲ ਜੀ ਦੀਆਂ ਫੁੱਲਵਾੜੀਆਂ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਲੀਆਂ ਚੁੱਗਣ ਜਾਨੀਂ ਆਂ । 2 ।”
 “ਨੀਵੇਂ ਨੀਵੇਂ ਆਇਉ ਸਾਜਨਾ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆਂ ਕੁਆਰੀ ਆਂ । 2 ।”
 “ਕੰਨਿਆਂ ਕੁਆਰੀ ਰਾਧਕੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰੀ ਆਂ । 2 ।”

ਬੇਟੀ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣ ਹਾਰੇ

“ਮੇਰੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਸਲਾਈ ਸਾਜਨ ਲੈ ਓ ਚੱਲੇ । 2 ।
 ਬਾਬਲ ਤੁਮ ਕੈਸੇ ਹਾਰੇ, ਬਾਬਲ ਤੁਮ ਕੈਸੇ ਹਾਰੇ;
 ਪੁੱਤਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਜੀਤ ਗਏ । 2 ।”
 “ਬੇਟੀਏ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣ ਹਾਰੇ, ਬੇਟੀਏ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣ ਹਾਰੇ;
 ਪੁੱਤਾਂ ਦੀ ਵਾਰੀ ਜੀਤਾਂ ਗੇ । 2 ।”
 “ਚਾਚਾ ਤੁਮ ਕੈਸੇ ਹਾਰੇ, ਚਾਚਾ ਤੁਮ ਕੈਸੇ ਹਾਰੇ;
 ਪੁੱਤਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਜੀਤ ਗਏ । 2 ।”
 “ਭਤੀਜੀਏ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣ ਹਾਰੇ, ਭਤੀਜੀਏ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣ ਹਾਰੇ;
 ਭਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਵਾਰੀ ਜੀਤਾਂਗੇ । 2 ।”

ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਕਮਾਇਆ ਘਰ ਤੇਰੇ

“ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਕਮਾਇਆ ਘਰ ਤੇਰੇ, ਕਮਾਇਆ ਘਰ ਤੇਰੇ,
 ਤੇ ਦਾਜ ਦੇ ਕੇ ਤੇਰੀਂ ਬਾਬਲ ਜੀ, ਤੇ ਦਾਜ ਦੇਕੇ ਤੇਰੀਂ ਬਾਬਲ ਜੀ ।”
 “ਹੱਥੀਂ ਦਿੱਤੜਾ ਧੀਆਂ ਨੇ ਲੈ ਜਾਣਾ, ਧੀਆਂ ਨੇ ਲੈ ਜਾਣਾ,

ਪੁੱਤਾਂ ਨੇ ਜਰੀਰਾਂ ਮਲਣੀਆਂ, ਤੇ ਪੁੱਤਾਂ ਨੇ ਜਰੀਰਾਂ ਮਲਣੀਆਂ ।”
 “ਧੱਕੇ ਦੇਣ ਸਕੀਆਂ ਭਰਜਾਈਆਂ, ਬਗਾਨੀਆਂ ਜਾਈਆਂ;
 ਬਾਬਲ ਜੀ ਤੇਰੇ ਮੈਲਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਬਾਬਲ ਜੀ ਤੇਰੇ ਮੈਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ।
 ਕਪੜੇ ਝਾੜ ਕੇ ਸਵੇਰੇ ਤੁਰ ਜਾਣਾ, ਸਵੇਰੇ ਤੁਰ ਜਾਣਾ;
 ਬਾਬਲ ਜੀ ਤੇਰੇ ਮੈਲਾਂ ਵਿਚੋਂ, ਬਾਬਲ ਜੀ ਤੇਰੇ ਮੈਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ।
 ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਕਮਾਇਆ ਘਰ ਤੇਰੇ ਕਮਾਇਆ ਘਰ ਤੇਰੇ,
 ਦਾਜ ਦੇਕੇ ਤੇਰੀਂ ਬਾਬਲ ਜੀ, ਤੇ ਦਾਜ ਦੇਕੇ ਤੇਰੀਂ ਬਾਬਲ ਜੀ ।”

ਬਾਬਲ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਸਕੂਲ ਬਣਿਆ

ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਸਕੂਲ ਬਣਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਪੜ੍ਹਨ ਕਨਿਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ।
 ਇਕ ਪੜ੍ਹ ਹਟੀ ਦੂਜੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗੀ, ਤੀਜੀ ਨੇ ਮਾਰੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਉਡਾਰੀਆਂ ।
 ਮੇਰੇ ਬੀਰੇ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਸਕੂਲ ਬਣਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਪੜ੍ਹਨ ਕਨਿਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ।
 ਇਕ ਪੜ੍ਹ ਹਟੀ ਦੂਜੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗੀ, ਤੀਜੀ ਨੇ ਮਾਰੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਉਡਾਰੀਆਂ ।

ਤੈਂਨੂੰ ਸੂਰਜ ਦਾ ਵਰ ਦੇਣਾ

ਬਾਬਲ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਬਾਬਲ ਕ੍ਰੈਂਦਾ, “ਬੇਟੀ ਮੇਰੀਏ, ਤੈਂਨੂੰ ਸੂਰਜ ਦਾ ਵਰ ਦੇਣਾ”
 “ਜਦ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਦ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੂਰਜ ਸੁਮਣਾ ਨੀ ਸਾਨੂੰ ਰਿਸਮਾ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ।
 ਜਦ ਬਰਸੇ ਜਦ ਬਰਸੇ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ ਨੀ, ਮੇਰੇ ਸਾਲੂ ਦਾ ਲੜ ਭਿੱਜਦਾ ।”
 ਚਾਚਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਚਾਚਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ, “ਬੇਟੀ ਮੇਰੀਏ, ਤੈਂਨੂੰ ਸੂਰਜ ਦਾ ਵਰ ਦੇਣਾ ।”
 “ਜਦ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਦ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੂਰਜ ਸੁਮਣਾ ਨੀ ਸਾਨੂੰ ਰਿਸਮਾ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ।
 ਜਦ ਬਰਸੇ ਜਦ ਬਰਸੇ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ ਨੀ, ਮੇਰੇ ਸਾਲੂ ਦਾ ਲੜ ਭਿੱਜਦਾ ।”

ਵਰ ਟੋਲ ਛੱਡਿਓ

ਬੀਬੀ ਦਾ ਬਾਬਾ ਕ੍ਰੈਂਦਾ ਸੀ ਕ ਬੀਬੀ ਵਰ ਟੋਲ ਛੱਡਿਓ ।
 ਬੀਬੀ ਦੀ ਦਾਦੀ ਕ੍ਰੈਂਦੀ ਸੀ ਕ ਜਿੱਥੇ ਬੀਬੀ ਰਾਜ ਕਰੇ ।
 ਵਸਣਾ ਮੈਲਾਂ ਦਾ ਝਰੋਖੇ ਬੈਠੀ ਦਾਤਣ ਕਰੇ ।
 ਖਾਣਾ ਕੋਲਾਂ ਦਾ ਰਸੋਈਆ ਏਦਾ ਲੰਗਰ ਕਰੇ ।
 ਸੌਣਾਂ ਪਲੰਘਾਂ ਦਾ ਕ ਗੋਲੀ ਏਨੂੰ ਪੱਖਾ ਵੇ ਝਲੇ ।
 ਤੁਰਨਾਂ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਕ ਸੈਂਡਲ ਏਦੇ ਮੋਤੀਏ ਜੜੇ ।

ਬੇਟੀ ਕਿਹਦੀ ਕੁਆਰੀ

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ “ਬੇਟੀ ਕ੍ਰੈਦੀ ਕੁਆਰੀ । 2 ।”
 “ਬੇਟੀ ਕੁਆਰੀ ਬਾਬਲ ਦੀ, ਜੇੜਾ ਧਰਮ ਕਮਾਉਂਦਾ । 2 ।”
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਲਾਮਾ ਲੈ ਲਈਆਂ, ਮਾਧੇ ਕ੍ਰੈ ਗਏ ਨੇ ਬੈਠੇ । 2 । ਹੈ
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਵੀਰੇ ਕ੍ਰੈ ਗਏ ਖਲੋਤੇ । 2 ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਗੱਡੀ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਵੀਰੇ ਚੈ ਗਏ ਖੜੋਤੇ । 2 ।
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ, “ਭਾਣਜੀ ਕ੍ਰੋਦੀ ਕੁਆਰੀ । 2 ।”
 “ਭਾਣਜੀ ਕੁਆਰੀ ਮਾਮੇ ਦੀ, ਜ਼ੋੜਾ ਧਰਮ ਕਮਾਉਂਦਾ । 2 ।”
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਲਾਮਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ, ਮਾਮੇ ਚੈ ਗਏ ਨੇ ਬੈਠੇ । 2 ।
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਵੀਰੇ ਚੈ ਗਏ ਖੜੋਤੇ । 2 ।

ਕਾਹਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ

“ਬਾਬਲ ਜੀ ਮੇਰਿਆ ਦੇਸਾਂ ਦਿਆ ਰਾਜਿਆ,
 ਤੂੰ ਕਾਹਨੂੰ ਦੇ ਵੇ ਦਿੱਤਾ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਆ ।”
 “ਬੇਟੀਏ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਸੰਜੋਗਾਂ ਦੀਏ ਘੇਰੀਏ,
 ਲੈ ਗਏ ਤੇਰੇ ਲੇਖ ਨੀ ਕ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਆ ।”
 “ਮਾਮਾ ਜੀ ਮੇਰਿਆ ਕ ਦੇਸਾਂ ਦਿਆ ਰਾਜਿਆ,
 ਤੈਂ ਕਾਹਨੂੰ ਦੇ ਵੇ ਦਿੱਤਾ ਕ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਆ ।”
 “ਭਾਣਜੀਏ ਨੀ ਮੇਰੀਏ ਕ ਸੰਜੋਗਾਂ ਦੀਏ ਘੇਰੀਏ,
 ਲੈ ਗਏ ਤੇਰੇ ਲੇਖ ਨੀ ਕ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਆ ।”

ਬਾਬਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ

“ਰੋਟੀ ਖਾ ਲੈ ਬੀਬੀ ਨੀ ਆਲੂ ਬੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ । 2 ।”
 “ਮੈਂ ਨਈਂ ਖਾਣੀ ਚਾਚੀ ਨੀ, ਚਾਚਾ ਮਿਲਣੇ ਦੀ ਆਸ । 2 ।”
 “ਚਾਚਾ ਮਿਲਣਾ ਭਤੀਜੀਏ ਨੀ ਲਾਮਾਂ ਬੈਠੀ ਦੇ ਕੋਲ । 2 ।”
 “ਰੋਟੀ ਖਾ ਲੈ ਨਣਦੇ ਨੀ ਆਲੂ ਬੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ । 2 ।”
 “ਮੈਂ ਨਾ ਖਾਣੀ ਭਾਬੇ ਨੀ ਵੀਰਾ ਮਿਲਣੇ ਦੀ ਆਸ । 2 ।”
 “ਵੀਰਾ ਮਿਲਣਾ ਨਣਦੇ ਨੀ, ਲਾਮਾਂ ਬੈਠੀ ਦੇ ਕੋਲ । 2 ।”

ਸਾਜਨ ਖੜੇ ਬੁਇਉਂ ਬਾਹਰ

ਅਤਰ ਚੰਨਣ ਦੀ ਕੋਠੜੀ, ਅਤਰ ਚੰਨਣ ਦੀ ਕੋਠੜੀ ।
 ਅਤਰ ਲੱਗਾ ਬੁਇਉਂ ਬੁਰ, ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਪੈ ਕੇ ਸੌਂ ਗਿਆ ।
 ਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜਿੱਥੇ ਬਾਬਾ ਪੈ ਕੇ ਸੌਂ ਗਿਆ ।
 ਉੱਠ ਵੇ ਬਾਬਾ ਸੁੱਤਿਆ, ਉੱਠ ਵੇ ਬਾਬਾ ਸੁੱਤਿਆ ।
 ਸਾਜਨ ਖੜੇ ਬੁਇਉਂ ਬੁਰ, ਕਰ ਲੈ ਸਾਜਨ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ।
 ਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ, ਕਰ ਲੈ ਸਾਜਨ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ।
 ਨਾ ਛੱਲੇ ਨਾ ਮੁੰਦੀਆਂ, ਨਾ ਛੱਲੇ ਨਾ ਮੁੰਦੀਆਂ ।
 ਨਾ ਗਲ ਮੁੱਰਾਂ ਦੇ ਹਾਰ, ਕਨਿਆ ਦੇਣੀ ਹਮਨੇ ਮਣਸ ਕੇ ।
 ਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ, ਕਨਿਆਂ ਦੇਣੀ ਹਮਨੇ ਮਣਸ ਕੇ ।
 ਤੁਆਡੀ ਕਨਿਆ ਰਾਧਕੇ, ਤੁਆਡੀ ਕਨਿਆ ਰਾਧਕੇ,

ਸਾਡਾ ਕਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜਾ ਲੈ ਜਾਣੀ ਰੱਥ ਮੇਂ ਚੁੜ ਕੇ ।
ਹੇ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਲੈ ਜਾਣੀ ਰੱਥ ਮੇਂ ਚੁੜ ਕੇ ।

ਬਾਬਲਾ ਵੇ ਰੰਗਬੰਸੀਆ

ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਖੇਲਦੇ ਦੋ ਜਣੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਕਿਥੇ ਦੀ ਠੰਡੜੀ ਛਾਉਂ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਓਥੇ ਖੇਲਦੇ ਦੋ ਜਣੇ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ, ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਇਕ ਗੋਰਾ ਦੂਜਾ ਸਾਂਵਲਾ ਰਾਮ ।
ਗੋਰੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਘੁੰਗਰੂ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਕਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਡੋਰ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਗੋਰੇ ਦੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਘੁੰਗਰੂ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਕਾਲੇ ਦੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਡੋਰ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਗੋਰੇ ਵਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਵਰਾਂ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਕਾਲੇ ਵਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਕੋਠੇ ਚੁੜਕੇ ਦੇਖਦੀ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ, ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਕਿਤਨੀ ਕ ਆ ਗਈ ਜਨੇਤ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਪੰਜ ਸੱਤ ਗੱਡੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਬੱਧੜੀ ਡਾਰ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਖਾਰਿਆਂ ਬੈਠੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛਾਂ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ, ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਕੀ ਐ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਤ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਜੇ ਕੁਛ ਹੋਣਾ ਸੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਰਾਜੇ ਬੇਟੀਏ ਨੀ ਰੰਗਬੰਸਣੇ ਨੀ,
ਹੁਣ ਕੀ ਪੁੱਛਦੀ ਜਾਤ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਬਾਬਲ ਡੋਲੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ, ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਜਾ ਲੱਥੀ ਸੁੱਚੇ ਏ ਦੇਸ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਪੰਜ ਸੱਤ ਨੈਣਾਂ ਆ ਗਈਆਂ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ, ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਥਾਲੀ 'ਚ ਪਾਏ ਸੰਧੂਰ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਡੋਲੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾ ਲਾਇਉ, ਨੈਣੇ ਨੀ ਰੰਗਬੰਸਣੇ ਨੀ,
ਮੈਂ ਬੜੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੜੀ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਐਡੜੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ ਨੀ ਬੇਟੀਏ ਨੀ, ਰੰਗਬੰਸਣੇ ਨੀ,
ਪੈ ਜਾਣਾ ਸਾਡੜੇ ਬੱਸ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਅੰਦਰ ਵੜ ਕੇ ਦੇਖਦੀ ਵੇ ਸੁੱਚੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ, ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਪੰਜ ਸੱਤ ਗੁੱਛੀਆਂ ਟੰਗੀਆਂ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ।
ਪੰਜ ਸੱਤ ਜੱਟੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,
ਆਈਆਂ ਸੀਸ ਚੁੰਦਾਉਣ ਵੇ ਰਾਮ ।
ਮੀਂਢੀ ਦਾ ਵਲ ਨਾ ਆਂਵਦਾ ਵੇ, ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਵੇ ਰੰਗਬੰਸੀਆ ਵੇ,

ਆਈਆਂ ਸੀਸ ਚੁੰਦਾਉਣ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ।
 ਐਡੜੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ ਨੀ, ਰਾਜੇ ਬੋਟੀਏ ਨੀ, ਰੰਗਬੰਸਣੇ ਨੀ,
 ਪੈ ਜਾਣਾ ਸਾਡੜੇ ਵੱਸ ਵੇ ਰਾਮ ।

ਚੜ੍ਹਿਆ ਨੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਾਲੜਾ ਚੰਦ ਐ

ਚੜ੍ਹਿਆ ਨੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਾਲੜਾ ਚੰਦ ਐ;
 ਨੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੇ ਰਿਸ਼ਮਾਂ ਛੋਡੀਆਂ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਚੜ੍ਹਿਆ ਨੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਮਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਐ,
 ਨੀ ਰਿਸ਼ਮਾਂ ਜਾ ਲਗੀਆਂ ਝਰੋਖੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਕਿਧਰੋ ਨੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਆ ਲੱਥੀ ਜਨੇਤ ਐ,
 ਨੀ ਕਿਧਰੋ ਆ ਲੱਥੇ ਸਾਜਨ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਲੈ ਦਿਉਂ ਨੀ ਧੀ ਰਾਣੀ ਆ ਲੱਥੀ ਜਨੇਤ ਐ,
 ਚੜ੍ਹਦਿਉਂ ਆ ਲੱਥੇ ਸਾਜਨ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਹੁੰਝਿਓ ਵੇ ਮਾਲਿਓ ਬਾਗ ਬਗੀਚੜਾ,
 ਦਿਓ ਮੇਰੀ ਜੰਜ ਨੂੰ ਬੈਠਣਾ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਹੁੰਝਿਓ ਵੇ ਚੂੜ੍ਹਿਓ ਗਲੀਆਂ ਦਾ ਕੂਰੜਾ,
 ਵੇ ਜੰਜ ਸੁਖਾਲੜੀ, ਲੰਘ ਜਾਵੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਪੁੱਲੀਂ ਨੀ ਮਹਾਰਾਣੀ, ਡੋੜੀ ਦਾ ਕੁੰਡੜਾ,
 ਨੀ ਸ਼੍ਰੇਰਿਆਂ ਵਾਲੜਾ, ਦਰ ਖੜਾ ਹਰੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਚੋਵੀਂ ਨੀ ਭਾਬੇ ਰਾਣੀ ਤੇਲ ਦਾ ਕੂਜੜਾ,
 ਨੀ ਸ਼੍ਰੇਰਿਆ ਵਾਲੜਾ ਆਇਆ, ਅੰਦਰ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਲਾਇਓ ਵੇ ਵੀਰਿਓ ਮੈਲਾਂ ਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ,
 ਵੇ ਜੰਜ ਸੁਖਾਲੜੀ ਚੜ੍ਹ ਚਲੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਧੋਇਓ ਵੇ ਧੋਬੀਓ ਚੀਟੜੇ ਕੋਰੜੇ,
 ਵੇ ਦਿਓ ਮੇਰੀ ਜੰਜ ਨੂੰ ਬੈਠਣਾ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਮਾਜਿਓ ਵੇ ਝੀਰੇ ਥਾਲ ਗਲਾਸ ਐ,
 ਦਿਓ ਮੇਰੀ ਜੰਜ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਪਾਇਓ ਵੇ ਵੀਰਿਓ ਖੰਡ ਰਸ ਮੇਵੜਾ,
 ਦਿਓ ਮੇਰੀ ਜੰਜ ਨੂੰ ਛਕਣਾ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਪੈਂਦੀ ਵੇ ਬਾਬਲ ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਭੂਰ ਐ,
 ਭਿੱਜ ਗਏ ਸਾਮ ਜੀ ਦੇ ਕਪੜੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।
 ਛੋੜੀਂ ਵੇ ਬਾਬਲ ਦੱਖਣੀ ਹਵਾ,
 ਸੁੱਕ ਜਾਣ ਸਾਮ ਜੀ ਦੇ ਕਪੜੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ । 2 ।

ਆਪਣੇ ਭਾਗ ਧੀਏ ਤੂੰ ਲੈ ਜਾਈਂ

ਨਦੀਓ ਕਿਨਾਰੇ ਇਕ ਤਪੱਸੀਆਂ ਨ੍ਹਾਵੇ,
 ਸੋਨੇ ਪਿੰਜਰਾ ਰੁੜ੍ਹਦਾ ਆਇਆ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਸੋਨੇ ਪਿੰਜਰਾ ਤਪੱਸੀਏ ਪਕੜ ਲਿਆ,
 ਵਿਚ ਕਨਿਆਂ ਕੁਆਰੀ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਕੋਠੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਤਪੱਸੀਆ ਹੋਕਾ ਦੇਵੇ,
 ਜੇ ਕੋਈ ਕਨਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਬੱਚੇ ਛੜ ਜੰਗਲੋਂ ਹਰਨੀ ਆਂਦੀ,
 ਉਸਦਾ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਇਉ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਪਾਲੀ ਪਲੋਸੀ ਬੇਟੀ ਬਡੜੀ ਹੋਈ,
 ਉਸਦਾ ਕਾਜ ਰਚਾਇਓ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਚਿੱਟੇ ਚੋਲ ਕੋਰੀ ਮੱਟੀ ਪਾਏ,
 ਖੰਡ ਰਸ ਮੇਵੇ ਦੀਆਂ ਪੁੜੀਆਂ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਖੰਡ ਰਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਾਜਨ ਬਹੁਤੇ ਆਏ,
 ਬਾਬਲ ਬੇਦਲ ਹੋਇਆ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਬਾਬਲ ਜੀ ਬੇਦਲ ਹੋਏ,
 ਸਤਗੁਰ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਜਦ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦੀ ਜੰਜ ਆਈ,
 ਉੱਚੇ ਚੜ੍ਹ ਜੰਜ ਦੇਖਾਂ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਜਦ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦੀਆਂ ਲਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ,
 ਪਾਸ ਖਲੋਤੀ ਮੰਗਲ ਗਾਵਾਂ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਜਦ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਡੋਲਾ ਚਲਿਆ,
 ਇੰਦਰ ਰਾਜ ਛਮ ਛਮ ਰੋਇਆ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਕੋਣ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਬਾਬਲ ਝਾੜੂ ਬ੍ਰਾਹੁ,
 ਕੋਣ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮੰਦਰ ਦੀਵਾ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਨੋਂਹਾਂ ਦੇਣ ਧੀਏ ਝਾੜੂ ਬ੍ਰਾਹੁ,
 ਪੁੱਤਰ ਬਾਲੇ ਮੰਦਰ ਦੀਵਾ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।
 ਆਪਣੇ ਭਾਗ ਧੀਏ ਤੂੰ ਲੈ ਜਾਈਂ,
 ਸਾਡੇ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਇਉਂ ਵੇ ਰਾਮ । 2 ।

ਘੋੜੀਆਂ**ਸ਼ਗਨ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਰਾਤ**

ਬੀਰਾ ਸ਼ਗਨ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਰਾਤ, ਤਾਰਾ ਸਿਖਰ ਰਿਗਿਆ । 2 ।
 ਬੀਰਾ ਕਿੱਥੇ ਗੁਜਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ, ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਫਿਕਰ ਪਿਆ । 2 ।

ਭੈਣੇ ਗਿਆ ਸੀ ਮੈਂ ਸੁਨਿਆਰੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ, ਗ੍ਰੈਣੇ ਘੜਾਉਣੇ ਨੂੰ । 2 ।
 ਬੀਰਾ ਗ੍ਰੈਣੇ ਘੜਾਵੇ ਤੇਰਾ ਬਾਪ, ਤੈਂਨੂੰ ਕਾਹਦਾ ਫਿਕਰ ਪਿਆ । 2 ।
 ਬੀਰਾ ਸ਼ਗਨ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਰਾਤ, ਤਾਰਾ ਸਿਖਰ ਗਿਆ । 2 ।
 ਬੀਰਾ ਕਿਥੇ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ, ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਫਿਕਰ ਪਿਆ । 2 ।
 ਭੈਣੇ ਗਿਆ ਸੀ ਮੈਂ ਪਾਧੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ, ਸਾਹਾ ਸੁਧਾਉਣੇ ਨੂੰ । 2 ।
 ਬੀਰਾ ਸਾਹਾ ਸੁਧਾਵੇ ਤੇਰਾ ਬਾਪ, ਤੈਂਨੂੰ ਕ੍ਰਾਦਾ ਫਿਕਰ ਪਿਆ । 2 ।
 ਬੀਰਾ ਸ਼ਗਨ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਰਾਤ, ਤਾਰਾ ਸਿਖਰ ਗਿਆ । 2 ।
 ਬੀਰਾ ਕਿੱਥੇ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ, ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਫਿਕਰ ਪਿਆ । 2 ।

ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਫੁੱਲ ਗੁਲਾਬ ਦਾ

ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਸ਼ੇਰਾ ਨਈਂ ਪੈਨਦਾ, ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਸ਼ੇਰਾ ਨਈਂ ਪੈਨਦਾ ।
 ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਸਾਬਣ ਦੀ ਚਾਕੀ, ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਪੌਡਰ ਦਾ ਡੱਬਾ,
 ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਲੌਂਗਾਂ ਦਾ ਗੁੱਛਾ, ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਅਤੇ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ,
 ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਭਾਈਆਂ ਦਾ ਵੀਰਾ, ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਫੁੱਲ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ।
 ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਬਰਦੀ ਨਈਂ ਪੈਨਦਾ, ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਬਰਦੀ ਨਈਂ ਪੈਨਦਾ ।
 ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਸਾਬਣ ਦੀ ਚਾਕੀ, ... ।
 ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਜੋੜਾ ਨਈਂ ਪੈਨਦਾ, ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਜੋੜਾ ਨਈਂ ਪੈਨਦਾ ।
 ਅੱਜ ਬਨਰਾ ਸਾਬਣ ਦੀ ਚਾਕੀ..... ।

ਕੇਹੀ ਕ ਡਿਠੜੀ ਨਾਰ ਵੇ

ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਚਲਿਆ ਸੁਣ ਵੀਰ ਮੇਰਾ,
 ਵੇਖਣ ਚਲਿਆ ਵੀਰਾ ਸ਼ੌਰੜਾ ਪਿੰਡ ਵੇ ।
 “ਕੇਹੇ ਕ ਡਿਠੜੇ ਸਹੁਰੜੇ ਸੁਣ ਵੀਰ ਮੇਰਾ,
 ਕੇਹੀ ਕ ਡਿਠੜੀ ਵੀਰਾ ਜੂਹ ਵੇ ।”
 “ਚੰਨਣ ਛਿੜਕੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਸੁਣ ਭੈਣ ਮੇਰੀ
 ਸਦਾ ਹਰਿਆਵਲੀ ਸੁਣ ਜੂਹ ਵੇ ।”
 “ਕ੍ਰੋਈਆਂ ਕ ਡਿਠੜੀ ਸਾਲੀਆਂ ਸੁਣ ਵੀਰ ਮੇਰਾ,
 ਕੇਹੀ ਕ ਡਿਠੜੀ ਵੀਰਾ ਸੁਣ ਨਾਰ ਵੇ ।
 ਸਾਲੂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਲੀਆਂ ਸੁਣ ਭੈਣ ਮੇਰੀ,
 ਚੂੜੇ ਵਾਲੀ ਭੈਣੇ ਸੁਣ ਨਾਰ ਵੇ ।”
 “ਕੇਹਾ ਕ ਡਿਠੜਾ ਸ਼ੌਰੜਾ ਸੁਣ ਵੀਰ ਮੇਰਾ,
 ਕੇਹੀ ਕ ਡਿਠੜੀ ਵੀਰਾ ਮੁੜ ਸੱਸ ਵੇ ।”
 “ਬੁੱਢ ਖਰੁਢੜਾ ਮੇਰਾ ਸ਼ੌਰੜਾ, ਸੁਣ ਭੈਣ ਮੇਰੀ,
 ਕੋਠੇ ਟੱਪਣੀ ਭੈਣੇ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਵੇ ।”
 ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਚਲਿਆ ਸੁਣ ਵੀਰ ਮੇਰਾ,
 ਵੇਖਣ ਚਲਿਆ ਵੀਰਾ ਸ਼ੌਰੜਾ ਪਿੰਡ ਵੇ ।”

ਸਿਹਰੇ ਗੁੰਦ ਲਿਆ ਰਾਜੇ ਦੀਏ ਮਾਲਣੇ

ਹਾਂ ਨੀ ਕਿਨ ਤੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹਾਂ ਨੀ ਕਿਨ ਤੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਾਲਣੇ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਵਡੜੇ ਸਵੇਰੇ ਆ ਰਾਜੇ ਦੀਏ, ਵਡਿਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਏ ਮਾਲਣੇ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਵਡੜੇ ਸਵੇਰੇ ਆਈਕੇ, ਨੀ ਤੂੰ ਵਡੜੇ ਸਵੇਰੇ ਆਈਕੇ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਦਰ ਵਿਚ ਖੂਹਾ ਲੁਆ, ਰਾਜੇ ਦੀਏ ਵਡਿਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਏ ਮਾਲਣੇ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਦਰ ਵਿਚ ਖੂਹਾ ਲੁਆਈਕੇ, ਨੀ ਤੂੰ ਦਰ ਵਿਚ ਖੂਹਾ ਲੁਆਈਕੇ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਕਲੀਆ ਦਾ ਬਾਗ ਲੁਆ, ਰਾਜੇ ਦੀਏ, ਵਡਿਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਏ ਮਾਲਣੇ ।
 ਨੂੰ ਤੂੰ ਦਰ ਵਿਚ ਬਾਗ ਲੁਆਈਕੇ, ਨੀ ਤੂੰ ਦਰ ਵਿਚ ਬਾਗ ਲੁਆਈਕੇ ।
 ਤੂੰ ਬੂਟੇ ਬੂਟੇ ਪਾਣੀ ਪਾ ਰਾਜੇ ਦੀਏ, ਵਡਿਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਏ ਮਾਲਣੇ ।
 ਤੂੰ ਬੂਟੇ ਬੂਟੇ ਪਾਣੀ ਪਾ ਪਾਈਕੇ, ਨੀ ਤੂੰ ਬੂਟੇ ਬੂਟੇ ਪਾਣੀ ਪਾਈਕੇ,
 ਨੀ ਤੂੰ ਬੂਟੇ ਬੂਟੇ ਫੇਰਾ ਪਾ, ਰਾਜੇ ਦੀਏ ਵਡਿਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਏ ਮਾਲਣੇ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਬੂਟੇ ਬੂਟੇ ਫੇਰਾ ਪਾਈਕੇ, ਨੀ ਤੂੰ ਬੂਟੇ ਬੂਟੇ ਫੇਰਾ ਪਾਈਕੇ,
 ਨੀ ਤੂੰ ਕਲੀਓ ਕਲੀ ਚੁਰਾ ਲਿਆ, ਰਾਜੇ ਦੀਏ, ਵਡਿਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਏ ਮਾਲਣੇ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਕਲੀਓ ਕਲੀ ਚੁਰਾ ਲਿਆਈਕੇ, ਨੀ ਤੂੰ ਕਲੀਓ ਕਲੀ ਚੁਰਾ ਲਿਆਈਕੇ ।
 ਨੀ ਤੂੰ ਸ਼ੇਰੇ ਗੁੰਦ ਲਿਆ, ਰਾਜੇ ਦੀਏ, ਵਡਿਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਏ ਮਾਲਣੇ ।
 ਲੈ ਲੈ, ਲੈ ਲੈ ਵੇ ਬਾਬਾ ਸ਼ੇਰੇ ਦੀਏ, ਲੈ ਲੈ, ਲੈ ਲੈ ਵੇ ਬਾਬਾ ਸ਼ੇਰੇ ।
 ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਲਾ, ਰਾਜੇ ਦੀਏ, ਵਡਿਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਏ ਮਾਲਣੇ ।
 ਲੈ ਲੈ, ਲੈ ਲੈ ਵੇ ਬਾਬਲ ਸ਼ੇਰੇ, ਲੈ ਲੈ, ਲੈ ਲੈ ਵੇ ਬਾਬਲ ਸ਼ੇਰੇ ।
 ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਲਾ, ਰਾਜੇ ਦੀਏ, ਵਡਿਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਏ ਮਾਲਣੇ ।

ਆਪ ਚੜ੍ਹ ਬਹਿੰਦਾ ਘੋੜੀ

ਧੰਨ ਬੀਰਾ ਤੇਰੀ ਮਾਈ ਦਾ ਵੇ, ਜਿਨ ਤੂੰ ਪੁੱਤ ਜਾਇਆ,
 ਤੂੰ ਪੁੱਤ ਜਾਇਆ, ਹਰੇ ਨੰਦ ਬੁਲਾਇਆ ।
 ਹਰੇ ਨੰਦਾਂ ਨੇ ਤਾਲ ਪੁਰ ਜੰਗ ਲਾਏ ।
 ਸ਼ੋਣੀਏਂ ਨੀ ਮਨਮੋਣੀਏ ਨੀ ਦੋਵੇਂ ਬਣ ਬਹਿੰਦੇ ਜੋੜੀ ।
 ਰੁਕਮਣ ਡੋਲੇ ਪਾਇਕੇ ਵੇ, ਆਪ ਚੜ੍ਹ ਬਹਿੰਦਾ ਘੋੜੀ ।
 ਧੰਨ ਬੀਰਾ ਤੇਰੀ ਦਾਦੀ ਦਾ ਵੇ, ਜਿਨ ਤੂੰ ਪੋਤਾ ਜਾਇਆ ।
 ਤੂੰ ਪੋਤਾ ਜਾਇਆ, ਹਰੇ ਨੰਦ ਬੁਲਾਇਆ ।
 ਸ਼ੋਣੀਏਂ ਨੀ ਮਨ ਮਨ ਮੋਣੀਏਂ ਨੀ, ਆਪ ਬਣ ਬੈਂਦੇ ਜੋੜੀ ।
 ਰੁਕਮਣ ਡੋਲੇ ਪਾਇਕੇ ਵੇ, ਆਪ ਚੜ੍ਹ ਬੈਂਦਾ ਘੋੜੀ ।

ਮਾਈ ਨੇ ਸੀਸਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸੁਰਜੀਤ ਬਨਰਾ

ਘੋੜੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਮੈਂ ਡਿੱਠਾ ਰਣਜੀਤ ਬਨਰਾ, ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਕੇ ।
 ਦਾਦੀ ਨੇ ਸੀਸਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸੁਰਜੀਤ ਬਨਰਾ, ਜੀਵੇ ਜਵਾਨੀਆਂ ਮਾਣ ਵੇ ।

ਘੋੜੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਮੈਂ ਡਿੱਠਾ ਰਣਜੀਤ ਬਨਰਾ, ਮਾਈ ਨੂੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਈਕੇ ।
ਮਾਈ ਨੇ ਸੀਸਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸੁਰਜੀਤ ਬਨਰਾ, ਜੀਵੇ ਜਵਾਨੀਆਂ ਮਾਣ ਵੇ ।

ਰੁਸ ਗਿਆ ਵੀਰ ਰੁਮਾਲਾਂ ਤੋਂ

ਬਰਦੀ ਤੈਂਨੂੰ ਮੈਂ ਦਿਨੀਆਂ ਬਨਿਆਂ, ਬਰਦੀ ਤੈਂਨੂੰ ਮੈਂ ਦਿਨੀਆਂ ਬਨਿਆਂ ।
ਬਟਣ ਲੈ ਲਈ ਝੰਗ ਵੇ ਸਿਆਲਾਂ ਤੋਂ, ਵੇ ਰੁੱਸ ਗਿਆ ਵੀਰ ਰੁਮਾਲਾਂ ਤੋਂ ।
ਨੀ ਛੁੱਟ ਗਈ ਹੀਰ ਸਿਆਲਾਂ ਤੋਂ, ਨੀ ਛੁੱਟ ਗਈ ਹੀਰ ਸਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ।
ਕਲਗੀ ਵੇ ਬੀਰਾ ਲੈ ਦਿਨੀਆਂ ਬਨਿਆਂ, ਕਲਗੀ ਤਾਂ ਲੈ ਦਿਨੀਆਂ ਬਨਿਆਂ ।
ਬਰਦੀ ਵੇ ਲੈ ਲਈ ਝੰਗ ਵੇ ਸਿਆਲਾਂ ਤੋਂ, ਵੇ ਰੁੱਸ ਗਿਆ ਵੀਰ ਰੁਮਾਲਾਂ ਤੋਂ ।
ਨੀ ਛੁੱਟ ਗਈ ਹੀਰ ਸਿਆਲਾਂ ਤੋਂ, ਨੀ ਛੁੱਟ ਗਈ ਹੀਰ ਸਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ।

ਬਨਾਂ ਵਿਚ ਨੀ ਬਜਾਰ ਦੇ ਅਨਾਰ ਮੰਗਦਾ

ਬਨਾਂ ਵਿਚ ਨੀ ਬਜਾਰ ਦੇ ਅਨਾਰ ਮੰਗਦਾ । 2 ।
ਮਾਈ ਰਾਣੀ ਕੋਲੋਂ ਗਲ ਵਾਲਾ ਹਾਰ ਮੰਗਦਾ । 2 ।
ਬਾਬਲ ਰਾਜੇ ਕੋਲੋਂ ਡੇਝੁ ਹਜਾਰ ਮੰਗਦਾ । 2 ।
ਬਨਾਂ ਵਿਚ ਨੀ ਬਜਾਰ ਦੇ ਅਨਾਰ ਮੰਗਦਾ । 2 ।
ਆਪਣੀ ਭਾਬੇ ਕੋਲੋਂ ਗਲ ਵਾਲਾ ਹਾਰ ਮੰਗਦਾ । 2 ।
ਆਪਣੇ ਵੀਰ ਕੋਲੋਂ ਡੇਝੁ ਹਜਾਰ ਮੰਗਦਾ । 2 ।

ਸੀਤਾ ਵਿਆਹ ਘਰ ਲਿਆਉਣੀ

ਘੋੜਾ ਜੁਧਿਆ ਤੇ ਆਇਆ ਚੜ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਵੀਰਾ । 2 ।
ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਦੇ ਜਾਣਾ, ਲੱਗੀ ਸਾਨੂੰ ਡੇਰ । 2 ।
ਸੀਤਾ ਵਿਆਹ ਘਰ ਲਿਆਉਣੀ, ਲੱਗੀ ਸਾਨੂੰ ਡੇਰ । 2 ।
ਡੋਲਾ ਬੂਹੇ ਅੱਗੇ ਆਇਆ, ਲੱਗੀ ਸਾਨੂੰ ਡੇਰ । 2 ।
ਮਾਤਾ ਪਾਣੀ ਵਾਰੇ ਲੱਗੀ ਸਾਨੂੰ ਡੇਰ । 2 ।
ਵਰਦੀ ਜੁਧਿਆ ਤੇ ਆਈ ਪਹਿਨੋਂ... .. ।
ਜੋੜਾ ਜੁਧਿਆ ਤੇ ਆਇਆ... .. ।
ਕਲਗੀ ਜੁਧਿਆ ਤੇ ਆਈ... .. ।

ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੀਆਂ ਛੱਪ ਗਈਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ

ਛੱਪ ਗਈਆਂ, ਛੱਪ ਗਈਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ, ਬੀਰਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੀਆਂ ।
ਕੌਣ ਵੀਰੇ ਦੇ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਵੇ, ਕੌਣ ਪੜ੍ਹੇ ਅਖਬਾਰਾਂ,
ਬੀਰਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੀਆਂ, ਛੱਪ ਗਈਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ।
ਮਾਈ ਵੀਰੇ ਦੀ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਵੇ, ਬਾਬਲ ਪੜ੍ਹੇ ਅਖਬਾਰਾਂ,
ਬੀਰਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੀਆਂ... .. ।

ਚਾਚੀ ਵੀਰੇ ਦੀ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਵੇ, ਚਾਚਾ ਪੜ੍ਹੇ ਅਖਬਾਰਾਂ,
ਵੀਰਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੀਆਂ ... .. ।

ਘੋੜੀ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਿਮਲੇ ਸ਼ਿਮਲੇ

ਘੋੜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ ਨੀ, ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਿਮਲੇ ਸ਼ਿਮਲੇ । 2 ।
ਅਗਿਉਂ ਮਾਈ ਨੇ ਰੋਕਿਆ, ਵੇ ਦੇ ਜਾ ਦੁੱਧ ਪਲਾਈ । 2 ।
ਜੋ ਕੁਛ ਮੰਗਣਾ ਮੰਗ ਨੀ ਮਾਏ ਦੇਰ ਨਾ ਲਾਈਂ । 2 ।
ਤਿੰਨ ਕਪੜੇ ਰੇਸ਼ਮੀ, ਪੰਜ ਰੁਪਈਏ, ਲਿਆਵੀਂ । 2 ।
ਘੋੜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ ਨੀ ਜਾਂਦੀ, ਸ਼ਿਮਲੇ ਸ਼ਿਮਲੇ । 2 ।
ਅਗਿਉਂ ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਵੇ ਦੇ ਜਾ ਵਾਂਗ ਫੜਾਈ । 2 ।
ਜੋ ਕੁਛ ਮੰਗਣਾ ਮੰਗ ਲੈ, ਨੀ ਭੈਣੇ ਦੇਰ ਨਾ ਲਾਈਂ । 2 ।
ਤਿੰਨੇ ਕਪੜੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਵੇ, ਬੂਰੀ ਮੱਝ ਲਿਆਈਂ । 2 ।
ਘੋੜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵੀ ਦੀ, ਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਿਮਲੇ ਸ਼ਿਮਲੇ । 2 ।
ਅਗਿਉਂ ਭਾਬੇ ਨੇ ਰੋਕਿਆ, ਵੇ ਦੇ ਜਾ ਸੁਰਮਾ ਪੁਆਈ । 2 ।
ਜੋ ਕੁਛ ਮੰਗਣਾ ਮੰਗ ਲੈ, ਨੀ ਭਾਬੇ ਦੇਰ ਨਾ ਲਾਈਂ । 2 ।
ਸਾੜ੍ਹੀ ਤਾਂ ਸੁੱਚੀ ਰੇਸ਼ਮੀ; ਵੇ ਰਾਣੀ ਹਾਰ ਲਿਆਈਂ । 2 ।
ਘੋੜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ, ਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਿਮਲੇ ਸ਼ਿਮਲੇ । 2 ।

ਵੀਰੇ ਦੀ ਟਸਰੀ ਕਮੀਜ

ਸੁਈਉ ਵੀਰੇ ਦੀ ਟਸਰੀ ਕਮੀਜ ਸੁੱਰੇ ਜਾਣੇ ਨੂੰ । 2 ।
ਬੀਰਾ ਮਾਈ ਨੂੰ ਕਰ ਲੈ ਤਿਆਰ, ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਉਣੇ ਨੇ । 2 ।
ਬੀਰਾ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਕਰ ਲੈ ਤਿਆਰੇ ਜੰਜੇ ਜਾਣੇ ਨੂੰ । 2 ।
ਬੀਰਾ ਮੈਲੀਂ ਖੜੀ ਮੁਟਿਆਰ, ਲਾਵਾਂ ਲੈਣੇ ਨੂੰ । 2 ।
ਸੁਈਉ ਵੀਰੇ ਦੀ ਟਸਰੀ ਕਮੀਜ, ਸੁੱਰੇ ਜਾਣੇ ਨੂੰ । 2 ।
ਬੀਰਾ ਭਾਬੇ ਨੂੰ ਕਰ ਲੈ ਤਿਆਰ, ਜੰਜੇ ਜਾਣੇ ਨੂੰ । 2 ।
ਵੀਰਾ ਮੈਲੀਂ ਖੜੀ ਮੁਟਿਆਰ, ਲਾਵਾਂ ਲੈਣੇ ਨੂੰ । 2 ।
ਸੁਈਉ ਵੀਰੇ ਦੀ ਟਸਰੀ ਕਮੀਜ, ਸੁੱਰੇ ਜਾਣੇ ਨੂੰ । 2 ।

ਤੂੰ ਤਾਂ ਪੁਨਿਆਂ ਦਾ ਚੰਨ ਵੇ

ਵਰਦੀ ਪੈਨ ਵੇ ਪੈਨ ਵੇ ਬਨਿਆਂ । 2 ।
ਤੂੰ ਤਾਂ ਪੁਨਿਆਂ ਦਾ ਚੰਦ ਵੇ, ਚੰਦ ਵੇ ਬਣਿਆ । 2 ।
ਢੋਟੀ ਗੋਭੀ ਦਾ ਫੁੱਲ ਵੇ, ਫੁੱਲ ਵੇ ਬਨਿਆਂ । 2 ।
ਸੁਰਾ ਪੈਨ ਵੇ, ਪੈਨ ਵੇ ਬਨਿਆਂ । 2 ।
ਤੂੰ ਤੇ ਪੁਨਿਆਂ ਦਾ ਚੰਦ ਵੇ, ਚੰਦ ਵੇ ਬਨਿਆਂ । 2 ।
ਢੋਟੀ ਗੋਭੀ ਦਾ ਫੁੱਲ ਵੇ, ਫੁੱਲ ਵੇ ਬਨਿਆਂ । 2 ।

ਚੀਰਾ ਸੱਜਦਾ ਸੀ ਕਲਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤੈਂਨੂੰ

ਸੁਣ ਤਾਂ ਚੀਰਾ ਵਾਲਿਆ, ਚੀਰਾ ਸੱਜਦਾ ਸੀ ਕਲਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤੈਂਨੂੰ ।
 ਪੈਨਣ ਦੀ ਸਾਰ ਨਾ ਜਾਣਾ, ਲੋਕੋ ਮੇਲੇ ਜੀਂਦਿਆ ਦੇ..... ।
 ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਚੀਰੇ ਵਾਲਿਆ, ਘੋੜਾ ਸੱਜਦਾ ਸੀ ਕਾਠੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤੈਂਨੂੰ ।
 ਪੈਨਣ ਦੀ ਸਾਰ ਨਾ ਜਾਣਾ ਲੋਕੋ, ਮੇਲੇ ਜੀਂਦਿਆ ਦੇ..... ।
 ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਵਰਦੀ ਵਾਲਿਆ ਜੀ, ਵਰਦੀ ਸਜਦੀ ਸੀ ਬਟਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੈਂਨੂੰ ।
 ਪੈਨਣ ਦੀ ਸਾਰ ਨਾ ਜਾਣਾ ਲੋਕੋ, ਮੇਲੇ ਜੀਂਦਿਆ ਦੇ..... ।
 ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਜੋੜੇ ਵਾਲਿਆ ਜੀ, ਜੋੜਾ ਸੱਜਦਾ ਸੀ ਤਿੱਲੇ ਨਾਲ ਤੈਂਨੂੰ ।
 ਪੈਨਣ ਦੀ ਸਾਰ ਜਾਣਾ ਲੋਕੋ, ਮੇਲੇ ਜੀਂਦਿਆ ਦੇ..... ।
 ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਸਾਲੂ ਵਾਲੀਏ ਨੀ, ਸਾਲੂ ਤਾਂ ਸੱਜਦਾ ਸੀ ਗੋਟੇ ਨਾਲ ਤੈਂਨੂੰ ।
 ਪੈਨਣ ਦੀ ਸਾਰ ਨਾ ਜਾਣਾ ਲੋਕੋ, ਮੇਲੇ ਜੀਂਦਿਆ ਦੇ..... ।
 ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਚੂੜੇ ਵਾਲੀਏ, ਨੀ ਚੂੜਾ ਸਜਦਾ ਸੀ ਬੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੈਂਨੂੰ ।
 ਪੈਨਣ ਦੀ ਸਾਰ ਨਾ ਜਾਣਾ ਲੋਕੋ, ਮੇਲੇ ਜੀਂਦਿਆਂ ਦੇ..... ।

ਨੀਲੀ ਸੀ ਘੋੜੀ ਲਾਲ ਵਛੇਰਾ

ਨੀਲੀ ਸੀ ਘੋੜੀ ਲਾਲ ਵਛੇਰਾ । 2 ।
 ਬੁਨੀਂ ਵੇ ਲਾੜਿਆ ਬਾਬੇ ਹਵੇਲੀ । 2 ।
 ਦਾਦੀ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਸੀਸ ਜੇ ਦਿੱਤੀ । 2 ।
 ਜੀਮੀ ਵੇ ਪੋਤਿਆ ਲੱਖ ਬੱਰਸੇ । 2 ।
 ਨੀਲੀ ਸੀ ਘੋੜੀ ਲਾਲ ਵਛੇਰਾ । 2 ।
 ਬੁਨੀਂ ਵੇ ਲਾੜਿਆ ਤਾਏ ਹਵੇਲੀ । 2 ।
 ਤਾਈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਸੀਸ ਜੇ ਦਿੱਤੀ । 2 ।
 ਜੀਮੀ ਵੇ ਜਠੀਆ ਲੱਖ ਬੱਰਸੇ । 2 ।

ਬਨਾਂ ਮੋਟਰ ਤੇ ਆਇਆ

ਸ਼ਿਮਲਾ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਦੂਰ ਨੀ ਬਨਾਂ ਮੋਟਰ ਤੇ ਆਇਆ । 2 ।
 ਇਸ ਬਨੇਂ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਚਾਹੀਏ, ਇਸ ਬਨੇਂ ਨੂੰ ਘੋੜੀ ਚਾਹੀਏ । 2 ।
 ਕਾਠੀ ਨੇ ਲਾ ਲਈ ਬਹਾਰ ਨੀਂ ਬਨਾਂ ਮੋਟਰ ਤੇ ਆਇਆ । 2 ।
 ਇਸ ਬਨੇਂ ਨੂੰ ਚੀਰਾ ਵੀ ਚਾਹੀਏ, ਇਸ ਬਨੇਂ ਨੂੰ ਚੀਰਾ ਚਾਹੀਏ । 2 ।
 ਕਲਗੀ ਨੇ ਲਾ ਲਈ ਬਹਾਰ, ਨੀ ਬਨਾਂ ਮੋਟਰ ਤੇ ਆਇਆ । 2 ।
 ਇਸ ਬਨੇਂ ਨੂੰ ਬਰਦੀ ਵੀ ਚਾਹੀਏ, ਇਸ ਬਨੇਂ ਨੂੰ ਬਰਦੀ ਚਾਹੀਏ । 2 ।
 ਬਟਨਾਂ ਨੇ ਲਾ ਲਈ ਬਹਾਰ, ਜੀ ਬਨਾਂ ਮੋਟਰ ਤੇ ਆਇਆ । 2 ।
 ਇਸ ਬਨੇਂ ਨੂੰ ਜੋੜਾ ਵੀ ਚਾਹੀਏ, ਇਸ ਬਨੇਂ ਨੂੰ ਜੋੜਾ ਚਾਹੀਏ । 2 ।
 ਤਿੱਲੇ ਨੇ ਲਾ ਲਈ ਬਹਾਰ ਜੀ, ਨੀ ਬਨਾਂ ਮੋਟਰ ਤੇ ਆਇਆ । 2 ।
 ਸ਼ਿਮਲਾ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਦੂਰ ਜੀ, ਬਨਾਂ ਮੋਟਰ ਤੇ ਆਇਆ । 2 ।

ਇਥੋਂ ਤੀ ਲੰਘਣਾ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦਾ ਘੋੜਾ

ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਾਲੀ ਦੇ ਬੇਟੇ, ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਾਲੀ ਦੇ ਬੇਟੇ ।
 ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ, ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ ਓ ਰਜਾਦਾ ।
 ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ, ਓ ਰਜਾਦਾ, ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ ।
 ਇਥੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਮੇਰੇ ਵੀਰੇ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਇਥੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਮੇਰੀ ਭਾਬੇ ਦਾ ਡੋਲਾ ।
 ਹੱਟ ਪੱਲਟਿਆ ਜਾ ਹੱਟ ਪੱਲਟਿਆ ਜਾ ਓ ਰਜਾਦਾ ।
 ਹੱਟ ਪੱਲਟਿਆ ਜਾ ਓ ਰਜਾਦਾ, ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ ।
 ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੇ ਬੇਟੇ, ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੇ ਬੇਟੇ ।
 ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ, ਪਾ ਓ ਰਜਾਦਾ... .. ।
 ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੋਚੀ ਦੇ ਬੇਟੇ, ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੋਚੀ ਦੇ ਬੇਟੇ ।
 ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ, ਪਾ ਓ ਰਜਾਦਾ... .. ।
 ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਲਲਾਰੀ ਦੇ ਬੇਟੇ, ਮੈਂ ਤੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਲਲਾਰੀ ਦੇ ਬੇਟੇ ।
 ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ, ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ ਓ ਰਜਾਦਾ ।
 ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ ਓ ਰਜਾਦਾ, ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ ।
 ਇਥੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਮੇਰੇ ਬੀਰੇ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਇਥੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਮੇਰੀ ਭਾਬੇ ਦਾ ਡੋਲਾ ।
 ਹੱਟ ਪੱਲਟਿਆ ਜਾ, ਹੱਟ ਪੱਲਟਿਆ ਜਾ ਓ ਰਜਾਦਾ ।
 ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ ਓ ਰਜਾਦਾ, ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੱਟ ਨਾ ਪਾ ।

ਬਨਾਂ ਫਿਰੇ ਗਲੀਆਂ

ਵਰਦੀ ਪੈਨ ਬਨਿਆਂ ਪਰਨੇ ਲੱਗਣ ਕਲੀਆਂ । 2 ।
 ਪਰਨੇ ਲੱਗਣ ਕਲੀਆਂ, ਬਨਾਂ ਫਿਰੇ ਗਲੀਆਂ । 2 ।
 ਨੀ ਲਹੌਰ ਦੀ ਗਲੀ, ਨੀ ਪਸ਼ੌਰ ਦੀ ਗਲੀ । 2 ।
 ਨੀ ਸ਼ਤਾਨ ਬਨੀ ਦਾ ਬਨਾਂ ਫਿਰੇ ਗਲੀਆਂ । 2 ।
 ਘੋੜਾ ਪੈਨ ਬਨਿਆਂ, ਕਾਫੀ ਲੱਗਣ ਕਲੀਆਂ । 2 ।
 ਨੀ ਲਹੌਰ ਦੀ ਗਲੀ ਨੀ ਪਸ਼ੌਰ ਦੀ ਗਲੀ । 2 ।
 ਨੀ ਸ਼ਤਾਨ ਬਨੀ ਦਾ ਬਨਾਂ ਫਿਰੇ ਗਲੀਆਂ । 2 ।

ਜੇਬੇ ਪਾ ਲੈ ਵੀਰਾ ਲੌਂਗ ਲੈਚੀ ਦਾਣਾ

“ਘੋੜਾ ਪੈਨ ਵੀਰਾ ਸਾਵਰੇ ਘਰ ਜਾਣਾ । 2 ।
 ਜੇਬੇ ਪਾ ਲੈ ਵੀਰਾ, ਲੌਂਗ ਲੈਚੀ ਦਾਣਾ । 2 ।”
 “ਢੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਭੈਣੇ, ਲੌਂਗ ਲੈਚੀ ਦਾਣਾ । 2 ।”
 “ਸਾਲੀਆਂ ਮੰਗਦੀਆਂ ਵੀਰਾ ਲੌਂਗ ਲੈਚੀ ਦਾਣਾ । 2 ।
 ਲੌਂਗ ਦੇ ਦਿਓ ਵੀਰ, ਲੈਚੀਆਂ ਮੇੜ ਲਿਆਇਓ । 2 ।”
 “ਜੇਬਾ ਪੈਨ ਵੀਰਾ, ਸਾਵਰੇ ਘਰ ਜਾਣਾ । 2 ।”
 ਜੇਬੇ ਪਾ ਲੈ ਵੀਰਾ, ਲੌਂਗ ਲੈਚੀ ਦਾਣਾ । 2 ।

“ਦੁੱਖ ਕੀ ਕਰਨਾ ਭੈਣੋਂ ਲੋਂਗ ਲੈਚੀ ਦਾਣਾ । 2 ।”

“ਸਾਲੀਆਂ ਮੰਗਦੀਆ ਵੀਰਾ ਲੋਂਗ ਲੈਚੀ ਦਾਣਾ । 2 ।

ਲੋਂਗ ਦੇ ਦਿਉ ਵੀਰਾ, ਲੈਚੀਆਂ ਮੋੜ ਲਿਆਇਉ । 2 ।”

ਲਾਡਲਿਆ ਮੱਖਣ ਖਾਇ ਕੇ ਜਾਵੀਂ

ਦਾਦੀ ਤਾਂ ਬਨੋਂ ਦੀ ਦੁੱਧ ਵਰੋਲੇ, ਦਾਦੀ ਤਾਂ ਬਨੋਂ ਦੀ ਦੁੱਧ ਵਰੋਲੇ ।

ਦਾਦੀ ਦਿਆ ਲਾਡਲਿਆ, ਮੱਖਣ ਖਾਇ ਕੇ ਜਾਵੀਂ । 2 ।

ਬਿੰਦਰਾਬਣ ਦੀਆਂ ਭੀੜੀਆਂ ਗਲੀਆਂ । 2 ।

ਦਾਦੀ ਦਿਆ ਲਾਡਲਿਆ, ਘੋੜਾ ਸੁੰਜੇ ਦੁੜਾਵੀਂ । 2 ।

ਬਿੰਦਰਾ ਤਾਂ ਬਣ ਦੀਆਂ ਸੁੰਣੀਆ ਨਾਰਾਂ । 2 ।

ਦਾਦੀ ਦਿਆ ਲਾਡਲਿਆ, ਅੱਖਿਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਰੱਖੀਂ । 2 ।

ਮਾਈ ਤਾਂ ਬਨੋਂ ਦੀ ਦੁੱਧ ਵਰੋਲੇ, ਮਾਈ ਤਾਂ ਬਨੋਂ ਦੀ ਦੁੱਧ ਵਰੋਲੇ ।

ਮਾਈ ਦਿਆ ਲਾਡਲਿਆ, ਮੱਖਣ ਖਾਇ ਕੇ ਜਾਵੀਂ । 2 ।

ਬਿੰਦਰਾਬਣ ਦੀਆਂ ਭੀੜੀਆਂ ਗਲੀਆਂ । 2 ।

ਮਾਈ ਦਿਆ ਲਾਡਲਿਆ, ਘੋੜਾ ਸੁੰਜੇ ਦੁੜਾਵੀਂ । 2 ।

ਬਿੰਦਰਾਬਣ ਦੀਆਂ ਸੁੰਣੀਆਂ ਨਾਰਾਂ । 2 ।

ਮਾਈ ਦਿਆ ਲਾਡਲਿਆ, ਅੱਖਿਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਰੱਖੀਂ । 2 ।

ਵਰਦੀ ਪਹਿਨੇ ਸਾਡਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦੇਰ

“ਦੇਖੋ ਸੁਈਉ ਨੀ ਸਾਡਾ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਦੇਰ,

ਵਰਦੀ ਪੈਨੇ ਸਾਡਿਆਂ ਸੁੰਨਾਂ ਦੇ ਹੇਠ,

ਤੁਸੀਂ ਪੈਨੇ ਅਸੀਂ ਪੇਈਏ ਚਲੇ । 2 ।”

“ਕਿਉਂ ਹੋਈ ਭਾਬੇ ਹੋਈ ਦਲਗੀਰ,

ਪਾ ਦੇਵਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇਵਾਂ ਵੀਰ,

ਛੁੱਟੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਨੌਕਰ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਆਏ ।”

“ਦੇਖੋ ਸੁਈਉ ਨੀ ਸਾਡਾ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਦੇਰ ।

ਚੀਰੇ ਪੈਨੇ ਸਾਡੇ ਸੁੰਨਾਂ ਦੇ ਹੇਠ,

ਤੁਸੀਂ ਪੈਨੇ ਅਸੀਂ ਪੇਈਏ ਚਲੇ ।”

“ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਨੀ ਭਾਬੇ ਹੋਈ ਦਲਗੀਰ,

ਪਾ ਦੇਵਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇਵਾਂ ਵੀਰ,

ਛੁੱਟੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਨੌਕਰ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਆਏ ।”

ਹੇਠਾਂ ਨੀਲਾ ਜੋ ਘੋੜਾ

ਮੇਰੇ ਵ੍ਰੇੜੇ ਦਿਆ ਨਿੰਬੂਆਂ, ਤੇਰੀ ਹਰ ਠੰਡੀ ਛਾਂ ਵੇ, । 2 ।

ਪੋਤਾ ਕ੍ਰੇਦਾਂ ਜੁ ਕ੍ਰੇਈਏ, ਕੋਣ ਜੁ ਕ੍ਰਾ ਵਲ ਜਾਵੇ । 2 ।

ਪੋਤਾ ਬਾਬੇ ਦਾ ਕੂਈਏ, ਬੇਟਾ ਰੂ ਵੱਲ ਜਾਵੇ । 2 ।
 ਨਾਲ ਭਰਾਵਾ ਦੀ ਜੋੜੀ, ਬ੍ਰਾਂ ਲਟਕੇਂਦੜਾ ਜਾਵੇ । 2 ।
 ਹੇਠਾਂ ਨੀਲਾ ਜੋ ਘੋੜਾ, ਪੌੜ ਵਜਦੇ ਨੀ ਜਾਵਣ । 2 ।
 ਸੀਸ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸ਼ੇਰਾ, ਝਾਲਰ ਝੁਲਦੀ ਨੀ ਜਾਵੇ । 2 ।
 ਪੈਰੀਂ ਮਖਮਲ ਜੋੜਾ, ਚਾਲ ਸ਼ਪੁਈਆ ਦੀ ਆਵੇ । 2 ।
 ਸੀਸ ਸ਼ੋਣਾ ਜੁ ਚੀਰਾ, ਕਲਗੀ ਚਮਕਾਂ ਨੀ ਮਾਰੇ । 2 ।
 ਮੇਰੇ ਵ੍ਰੋੜੇ ਦਿਆ ਨਿੰਬੂਆ, ਤੇਰੀ ਹਰੀ ਠੰਡੀ ਛਾਂ ਵੇ । 2 ।

ਸੱਜ ਰਹੀਆਂ ਸੀ ਕਲੀਆਂ ਓਇ

ਲੀਮਾਂ ਸੀ ਵ੍ਰੋੜਾ ਓਇ,
 ਵੀਰਨਾ ਵਿਚ ਕਲੀਆ ਦਾ ਬੂਟਾ ਓਇ । 2 ।
 ਵਗਦਾ ਸੀ ਦੱਖਣ ਓਇ,
 ਵੀਰਨਾ ਖਿੜ ਰੁਈਆਂ ਸੀ ਕਲੀਆਂ ਓਇ । 2 ।
 ਚੁਗ ਚੁਗ ਕੇ ਕਲੀਆਂ ਓਇ,
 ਵੀਰਨਾ ਪਰੋਂਦੀ ਸੀ ਲੜੀਆਂ ਓਇ । 2 ।
 ਪਰੋਂਦੀ ਸੀ ਲੜੀਆਂ ਓਇ,
 ਸ਼ੋਣਿਆਂ ਤੇਰੇ ਸ਼ੇਰੇ ਪਰ ਜੜੀਆਂ ਓਇ । 2 ।
 ਸ਼ੇਰੇ ਤੋਂ ਡਿਗਿਆਂ ਓਇ,
 ਵੀਰਨਾ ਤੇਰੀ ਵਰਦੀ ਪਰ ਪਈਆਂ ਓਇ । 2 ।
 ਵਰਦੀ ਸੀ ਸ਼ੋਣੀ ਓਇ,
 ਵੀਰਨਾ ਸੱਜ ਰੁਈਆ ਸੀ ਕਲੀਆਂ ਓਇ । 2 ।
 ਜੋੜਾ ਸੀ ਸ਼ੋਣਾ ਓਇ,
 ਵੀਰਨਾ ਸੱਜ ਰੁਈਆ ਸੀ ਕਲੀਆਂ ਓਇ । 2 ।
 ਜੋੜੇ ਤੋਂ ਗਿਰਿਆਂ ਓਇ,
 ਵੀਰਨਾ ਤੇ ਡੋਲੇ ਪਰ ਪਈਆਂ ਓਇ । 2 ।
 ਡੋਲਾ ਸੀ ਸ਼ੋਣਾ ਓਇ,
 ਵੀਰਨਾ ਸੱਜ ਰੁਈਆਂ ਸੀ ਕਲੀਆਂ ਓਇ । 2 ।
 ਡੋਲੇ ਤੋਂ ਗਿਰਿਆਂ ਓਇ,
 ਸ਼ੋਣਿਆਂ ਤੇਰੀ ਬਨਰੇ ਪਰ ਪਈਆਂ ਓਇ । 2 ।
 ਬਨਰੇ ਸੀ ਸ਼ੋਣੀ ਓਇ,
 ਵੀਰਨਾ ਸੱਜ ਰੁਈਆਂ ਸੀ ਕਲੀਆਂ ਓਇ । 2 ।

ਖੇੜਾ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ

ਵਰਦੀ ਪੈਨ ਕੇ ਵੀਰਾ, ਸ਼ੋਰੇ ਚਲਿਆ ਸੀ ।
 ਹੱਥ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਛਮਕਾਂ, ਕੋਈ ਹਾਕਮ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ।

ਭੈਣਾਂ ਵੱਲ ਹੋਈਆਂ ਰਾਹੀਂ ਵੱਲ ਹੋਏ ਕੋਈ ।
 ਸੁੱਚੇ ਦੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਸੀ ।
 ਕੌਣ ਬੋਰੀ ਵਾਰੇ, ਕੌਣ ਬੁੱਕ ਵਾਰੇ ਕੋਈ,
 ਕੌਣ ਲੱਖ ਰੁਪਈਏ ਵਾਰਦਾ ਸੀ ।
 ਬਾਬਾ ਬੋਰੀ ਵਾਰੇ ਬਾਬਲ ਬੁੱਕ ਵਾਰੇ ਕੋਈ,
 ਲਾਵਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਖੇੜਾ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ ਵੀਰਾ ।
 ਵੀਰਾ ਬੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਉਂਦਾ ਸੀ ।
 ਲਾਵਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ, ਖੇੜਾ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ ਵੀਰਾ ।
 ਵੀਰਾ ਭਾਈਆਂ ਬਰੋਬਰ ਚੈ ਗਿਆ ਸੀ ।
 ਅੱਗੇ ਨੀਲਾ ਘੋੜਾ ਪਿੱਛੋਂ ਰੱਤਾ ਡੋਲਾ,
 ਵੀਰਾ ਬਾਬਲ ਦੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ।
 ਕੌਣ ਤੇਲ ਚੋਵੇ ਕੌਣ ਪਾਣੀ ਵਾਰੇ ਕੌਣ,
 ਕੌਣ ਖੜੀਓ ਵਧਾਈਆਂ ਮੰਨਦੀ ਸੀ ।
 ਭਾਬੇ ਤੇਲ ਚੋਵੇ, ਮਾਤਾ ਪਾਣੀ ਵਾਰੇ, ਭੈਣਾਂ,
 ਭੈਣਾਂ ਖੜੀਓ ਵਧਾਈਆਂ ਮੰਨਦੀ ਸੀ ।
 ਅੰਦਰ ਵੜ ਗਿਆ, ਬੂਹਾ ਟੱਪ ਗਿਆ ਵੀਰਾ,
 ਬੀਰਾ ਬੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਂਦਾ ਸੀ ।

ਨੀ ਇਹ ਸੁੱਚੇ ਲੋਂਗ ਦਾ ਮੋਤੀ

ਬਨਾਂ ਨੀ ਮੇਰਾ ਪੈਨ ਕੇ ਚੀਰਾ ਨੀ ਜਾਂਦਾ ਦਾਦੀ ਦੇ ਵ੍ਹੇੜੇ । 2 ।
 ਨੀ ਜਾਂਦਾ ਦਾਦੀ ਦੇ ਵ੍ਹੇੜੇ, ਨੀ ਖਾਂਦੀ ਲੱਛੂ ਤੇ ਪੇੜੇ । 2 ।
 ਨੀ ਜਾਂਦਾ ਦਾਦੀ ਦੇ ਵ੍ਹੇੜੇ, ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਪੰਜ ਸੱਤ ਫੇਰੇ । 2 ।
 ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਪੰਜ ਸੱਤ ਫੇਰੇ, ਨੀ ਖਾਂਦਾ ਲੱਛੂ ਦੇ ਪੇੜੇ । 2 ।
 “ਨੀ ਸੁਈਆਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੀਆਂ, ਨੀ ਇਹ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਤੇਰਾ । 2 ।”
 “ਨੀ ਢੇ ਮੇਰੀ ਨੱਥ ਦੀ ਮਛਲੀ, ਨੀ ਸੁੱਚੇ ਲੋਂਗ ਦਾ ਮੋਤੀ ।
 ਬਨਾਂ ਨੀ ਮੇਰਾ ਪੈਨ ਕੇ ਵਰਦੀ ਨੀ ਜਾਂਦਾ ਮਾਈ ਦੇ ਵ੍ਹੇੜੇ ।
 ਨੀ ਜਾਂਦਾ ਮਾਈ ਦੇ ਵ੍ਹੇੜੇ.....